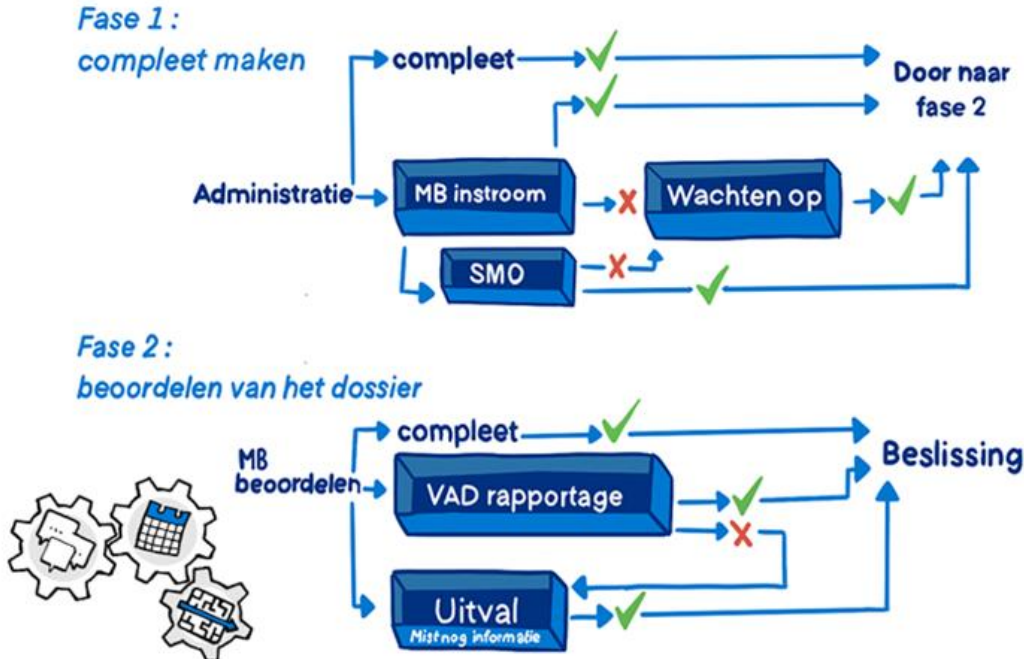

Werkproces bezwaar

Versie 1.7

15 juli 2024 Stafjuristen

Werkproces bezwaar: Leeswijzer

Doel werkproces bezwaar: Indieners van een bezwaarschrift weten waar ze aan toe zijn en krijgen waar ze recht op hebben.

Om onze dienstverlening juist, snel en begripvol te laten zijn is het werkproces gebaseerd op de OpX uitgangspunten. De OpX uitgangspunten borgen een kortere doorlooptijd. Deze snelheid wordt bereikt door een hoge kwaliteit van het werk, een betere planning en een betere samenwerking binnen het team.

OpX is ook het elimineren van verstoringen. In het proces werken we daarom met een vaste volgorde waarin de werkzaamheden worden uitgevoerd en beperken we zo veel mogelijk het aantal overdrachtsmomenten. Omdat er veel verschil zit in de snelheid waarmee dossiers daadwerkelijk inhoudelijk beoordeeld kunnen worden, maken we in het proces onderscheid gemaakt tussen het compleet maken van het dossier en het beoordelen van het dossier. Fase 1 en fase 2.

Het werk in fase 2 wordt pas verdeeld op het moment dat het dossier daadwerkelijk beoordeeld kan worden - aan die medewerker die daar dan ook daadwerkelijk tijd voor heeft.

Door de wachttijden inzichtelijk te maken met verschillende wachtfases in Fleks is duidelijk welke dossiers prioriteit hebben. Zo kan actief worden gestuurd op het beperken van onnodige wachttijden. We doen dat in de dag- en weekstart.

Het werkproces is onderdeel van de overkoepelende werkwijze binnen B&B vanuit OpX uitgangspunten. In het document [Werkwijze BB in samenhang](#) is de samenhang beschreven. De planning is onderdeel van dit werkproces. De praktische toepassing en informatie over de totstandkoming van de planmomenten is verder uitgewerkt in het document [beleid planning](#).

Opbouw in twee fases

Fase 1 Compleet maken van het dossier: de AM doet de administratieve intake en plant (inclusief afstemming klant zonder gemachtigde) fase 2. De AM zet de zaak dan op naam van een MB. De MB met de rol instroom helpt de zaak compleet te maken door stukkenselectie, teruglegging, verzuim en handelt de zaak af als er sprake is van een spontane intrekking op grond van ontvangst stukken of uitgevoerd SMO en bij een NO-zaak.

Fase 2 Beoordelen van het dossier: MB heeft regie in de inhoudelijke beoordeling en afhandeling van de bezwaren en vraagt daar zo nodig advies voor bij VA en AD.

In dit document is het werkproces bezwaar op 3 niveaus beschreven:

1. Hoofdpijnen van het werkproces bezwaar

In een tabel is de grondslag van het proces met de daarbij horende wachtfases kort geschetst.

2. Schematische weergave van de processtappen per fase

Hier zijn de twee fases en de daartoe horende opeenvolgende stappen grafisch weergegeven. Met de hyperlinks kun je rechtstreeks naar de betreffende stap toegaan.

3. Stappen in het werkproces

Hier zijn de opeenvolgende stappen in detail beschreven. Het gaat om de voorgeschreven werkvolgorde en de bijbehorende acties zoals het gebruik van specifieke 'fases in Fleks' en afspraken over de registratie. Voor de digitale lezer biedt dit stappenplan linkjes om naar de te volgen stap door te klikken.

[De juridische beoordeling](#) en de in de uitvoering geldende [werkinstructies](#), [richtlijnen](#) en [systemen](#), zoals het gebruik van [Fleks](#) en [K3CR](#) is onverkort van toepassing. Voor het gebruik van SMS maakt UWV gebruik van CM.com. Bij het [maken van een SMS](#) gebruik je de [B&B templates](#). Bij het bellen bieden [de belscripts](#) een handreiking. In de scripts zijn de punten opgenomen die ook in de bijbehorende brieven zijn opgenomen. De belscripts zijn ook beschikbaar in het Engels en het Duits.

De specifieke Flex-items van dit werkproces zijn zoveel mogelijk aan het einde van elke stap opgenomen.

Werkproces bezwaar: Doorontwikkeling

Doorontwikkeling van een werkproces is een vast onderdeel. Hiervoor zijn tips, vragen, suggesties welkom. Je kunt ze melden bij je stafjurist. Via een van de stafjuristen met de portefeuille werkproces volgt de terugkoppeling en mogelijke wijziging.

Ook voor de klankbordgroep kun je je aanmelden bij je stafjurist. We zoeken vertegenwoordiging per district. Per jaar denken we aan 3 fysieke bijeenkomsten.

1. Hoofdpijnen van het werkproces

Fase 1: Compleet maken van het dossier	Dossier staat in werkbak/op naam:
<p><i>Alle stappen die nodig zijn om de zaak compleet te maken. Zaak is pas compleet als je met de inschatting van dat moment denkt "nu heb ik alle gegevens om de zaak te kunnen beoordelen". Eventuele reactie MPP kan nog ontbreken.</i></p>	<p>AM nieuwe zakenbak AM Intake</p> <p>Instroom (Fleks fase*: Instroom)</p> <p><i>De zaak wordt via de Fleks fases in de dagstart bewaakt. Omwille van de doorloopsnelheid staat de zaak op naam van het team.</i></p>
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Tijdens het wachten door de AM op medische gronden per post in aanvulling op een digitaal bezwaar of op het fysieke dossier. Of voor de werkverdeling. 	<p>Instroom (Fleks fase: AM actie)</p>
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Tijdens het wachten door de MB op stukken, informatie bij het compleet maken van het dossier 	<p>Instroom (Fleks fase: Wachten)</p>
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Tijdens het wachten op SMO door SMZ 	<p>Instroom (Fleks fase: SMO)</p>
Fase 2: Beoordelen van het dossier	Dossier staat in werkbak/op naam:
<p><i>Alle stappen die nodig zijn om tot een BOB of intrekking van het bezwaar te komen.</i></p>	<p>MB eigen naam (Fleks fase: MB actie)</p> <p><i>De zaak wordt via de Fleks fases in de dagstart bewaakt. Omwille van de doorloopsnelheid kan een andere MB gekozen worden.</i></p>
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Tijdens het wachten op het oppakken van een ODS (regionaal of landelijk) 	<p>MB eigen naam (Fleks fase: VA ODS)</p>
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Tijdens het wachten op de rapportage van de VA en/of AD, inclusief het opvragen medische informatie door VA/MS 	<p>MB eigen naam (Fleks fase: RAP VAD)</p>
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Tijdens het wachten op informatie die bij het beoordelen van het dossier toch nog nodig bleek 	<p>MB eigen naam (Fleks fase: Uitval)</p>
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Tijdens het wachten op administratieve afhandeling. Bijvoorbeeld een proceskostenvergoeding. 	<p>MB eigen naam (Fleks fase: AM actie)</p>

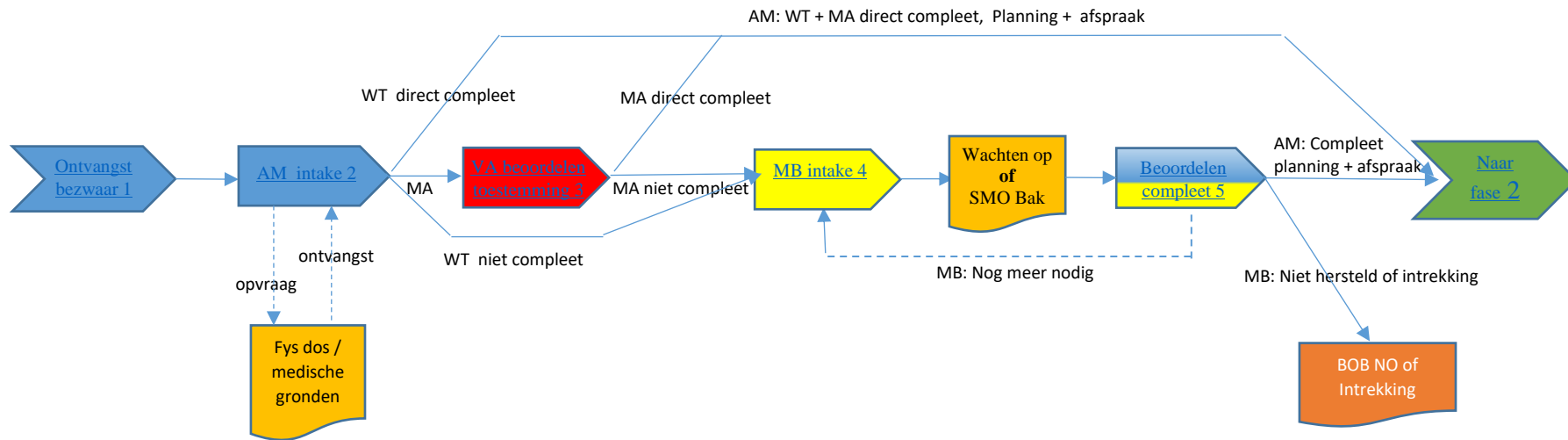
*Er kan in Fleks met fasen worden gewerkt vanaf 21 mei 2021. In de ontvangen zaken van voor deze datum wordt de fase + jjjjmdd omschreven in het aandachtspunt.

2. Schematische weergave van de processtappen per fase.

De nummers in de processtappen verwijzen naar het betreffende onderdeel in dit stappenplan.

Fase 1: Compleet maken van het dossier

Klik op de gewenste hyperlink om naar de betreffende stap te gaan.

Legenda

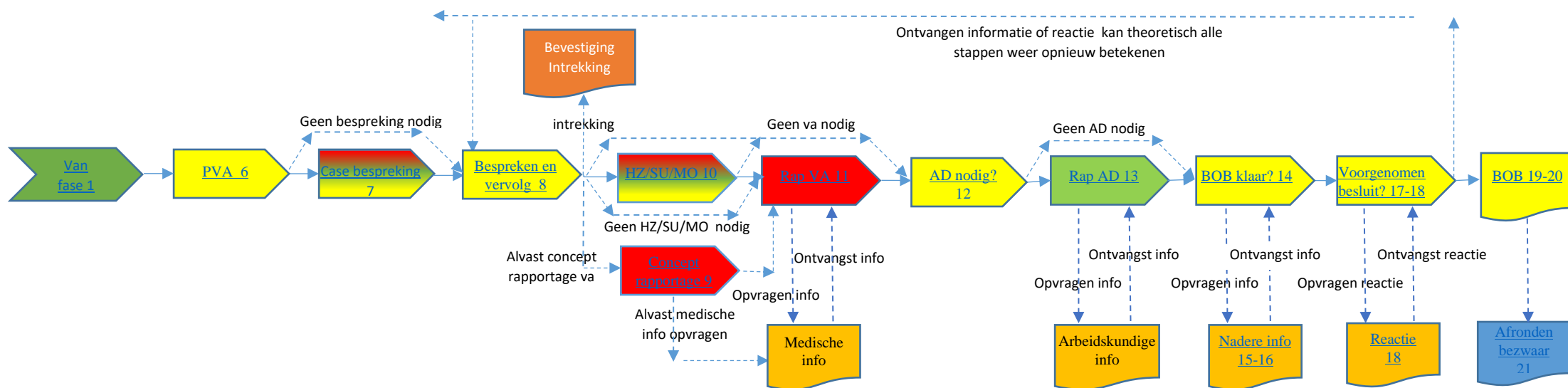
Administratief medewerker

Verzekeringsarts B&B

Medewerker bezwaar

Fase 2: Beoordelen van het dossier

Klik op de gewenste hyperlink om naar de betreffende stap te gaan.

Legenda

Administratief medewerker

Verzekeringsarts B&B (MS)

Medewerker bezwaar

Arbeidsdeskundige B&B

3. De stappen in het werkproces

Fase 1: Compleet maken van het dossier	
Wat	Actie Rood = Let op aandachtspunt Lichtblauw = in Medisch/Arbeidskundige zaken

AM	
1. Ontvangst bezwaar Terug naar schema	<p>Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2024: UWV neemt binnen 5 werkdagen na ontvangst van het bezwaar telefonisch contact op met de indiener. Indien nodig wordt met de indiener een datum gepland om de invulling van de procedure te bespreken. Het UWV bevestigt daarna de ontvangst van het bezwaarschrift en de eventueel gemaakte afspraken schriftelijk (artikel 2 lid 2). De stappen 1 en 2 worden daarom zoveel mogelijk op dezelfde dag gedaan.</p> <p>Nieuwe bezwaren staan in de nieuwe zakenbak. En/of in de overdrachtbak.</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ Bij overdracht vanuit de werkverdeling zijn de zaken zichtbaar in de nieuwe zakenbak en in de overdrachtbak. ⇒ Bij <u>digitaal</u> bezwaar via het portaal wordt de zaak vanzelf bekend gemaakt in de nieuwe zakenbak in Fleks. ⇒ Bij bezwaar per post komt deze na aanwassen in de nieuwe zakenbak in Fleks. <p>Zodra een zaaknummer wordt toegekend door DIV staat in mijn UWV en op het Werkgeversportaal te lezen: 'Bezwaar ontvangen. Wij hebben het bezwaar ontvangen. Binnen 5 werkdagen krijgt u of uw gemachtigde een reactie van ons.'</p> <p>Algemene afspraken waar een bezwaar behandeld moet worden. Hoofregel: De zaak wordt behandeld op het kantoor van de woonplaats van de klant (of vestigingsplaats werkgever bij sec werkgever) of conform de door ZW uitkeren gehanteerde bezwaarclausule. Behalve:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Als sprake is van een lopende gerelateerde zaak bij een ander kantoor, dan wordt de nieuwe zaak ook door dat andere kantoor behandeld. Onder gerelateerd wordt verstaan: er is sprake van een lopende bezwaar-, beroeps- of hoger beroepszaak van deze werknemer. Omdat het Floaterkantoor alleen WT zaken behandelt, kunnen gerelateerde medische zaken niet aan het Floaterkantoor worden overgedragen. Wel of niet overdragen van de WT zaak vanuit het Floaterkantoor wordt in onderling overleg besproken. De behandelaar van de medische zaak heeft het initiatief, omdat hij de WT zaak ziet bij de samenstelling van het dossier. • De soort zaak wordt <u>als uitzondering</u> op een kantoor behandeld. • Als de zaak ouder is dan 4 werkdagen draag je de zaak warm over. Je informeert het ontvangende kantoor, zodat zij deze zaak met voorrang kunnen oppakken. <p>Afspraken die volgen uit de werkverdeling Een zaak wordt volgens de werkverdeling op het eigen kantoor behandeld als:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Er geen opdracht is om de WT zaken over te dragen aan een ander kantoor (overdracht gaat vóór op de verdeling aan de eigen teams). • Er volgens het van de manager ontvangen instroomoverzicht (voorgaande week of lopende week tot en met de dag waarvoor je de zaken aan het verdelen bent) nog ruimte is voor de toewijzing van een MA of WT bezwaarzaak aan de teams.

- Je de zaak niet meer tijdig kunt overdragen. De zaak wordt uiterlijk op werkdag 4 voor 14.00 overgedragen. Daarmee is het ontvangende kantoor in staat om de cliënt binnen 5 werkdagen te bellen of de ontvangstbevestiging te versturen.

Toelichting ontvangst op:

Maandag = Uiterlijk donderdag voor 14:00 overdragen.

Dinsdag = Uiterlijk vrijdag voor 14:00 overdragen.

Woensdag = Uiterlijk maandag voor 14:00 overdragen.

Donderdag = Uiterlijk dinsdag voor 14:00 overdragen.

Vrijdag = Uiterlijk woensdag voor 14:00 overdragen.

Zaterdag, zondag of feestdag = de eerstvolgende werkdag telt als datum ontvangst.

Als de zaak op het eigen kantoor behandeld moet worden, vul de zaak in het instroomoverzicht bij het betreffende team: Ga verder met stap 2.

Reserveer de zaken die je nog niet kunt verdelen:

- 1) De volgende dag verdeel je als eerste de MA zaken aan de teams;
- 2) draag je de WT zaken over aan een ander kantoor, als dit op grond van de werkverdeling is afgesproken;
- 3) Verdeel je de WT zaken als daar nog ruimte voor is na de verdeling van de MA zaken;
- 4) In overleg met de manager kan worden besloten dat het kantoor extra zaken gaat behandelen of kunnen er al afspraken gemaakt worden over overdracht van zaken aan een ander kantoor.
- 5) Zaken die je nog niet kwijt kunt, blijven gereserveerd voor de volgende dag. Signaleer bij de manager als daardoor zaken te lang blijven liggen, zie hierboven de uiterlijke termijn van mogen overdragen van zaken.

Je verdeelt op die manier zoveel mogelijk zaken naar de teams op grond van de beschikbare ruimte aan MB capaciteit (de instroomoverzichten) of door het management als afwijking is aangegeven. Die zaken worden dan ook verder behandeld door het team. Er is geen sprake (meer) van een buffer voordat de behandeling start.

Registratie in Fleks

Let op. Bij het indrukken van de knop 'intake gereed' staat in mijn UWV en op het Werkgeversportaal te lezen: 'Bezwaar in behandeling genomen. Wij hebben het bezwaar in behandeling genomen. Op uwv.nl/bezwaar vindt u informatie over beslistermijnen.'

Bij overdracht

In het datumveld voor het aandachtspunt vul je de datum van ontvangst van het bezwaarschrift bij het UWV. Zet in het aandachtspunt de naam van je eigen kantoor.

Vul verder niets in, ga meteen door naar het tabblad overdracht. Geen intake gereed.

Tabblad overdracht:

- Start de kantooroverdracht
- Kies voor: Met nieuwe werkverdeling
- Vul de naam in van het nieuwe kantoor
- Vul in als reden overdracht = 'overdracht werk'
- Bij kennisgeving belanghebbende zet een vinkje bij 'nee'

Onder vrije tekst vermeld je of sprake is van een uitzondering of van een gerelateerde zaak of op basis van de WVD.

Bij reserveren

In het datumveld voor het aandachtspunt vul je de datum van ontvangst van het bezwaarschrift bij het UWV. Met deze datum kun je zien wanneer de zaak verdeeld moet worden.

Vul verder niets in. Geen intake gereed.

2. Intake
bezwaar

Beoordeel
compleetheid
en wachttijd
AM

[Terug naar
schema](#)

Beoordeel of de zaak 'compleet' is.

De AM maakt een inschatting of het bezwaar ontvankelijk is (kijk in ieder geval naar tijdigheid, gronden, handtekening, machtiging, de aanwezigheid van een bezwaarclausule) en kijk of er sprake is van een verzoek om toezending stukken om de gronden in te dienen of aan te vullen. ZW ERD zaken zijn nooit compleet, omdat er info van de bedrijfsarts van de werkgever nodig is. Dit gaat om de ZW ERD zaken zoals vermeld op de uitzonderingenlijst. Bij twijfel overleg met een MB.

In de medisch-arbeidskundige zaken kijkt de AM ook of er mogelijk sprake is van een teruglegging naar SMZ. Denk bijvoorbeeld aan besluit *Uitkeren overgang LGU naar VVU*. Kijk in de stukken of je een VA en/of AD rapportage ziet waar de beslissing op gebaseerd is. Als die er niet is terwijl dat wel nodig lijkt als je de beslissing ziet of als je daarover twijfelt dan is er mogelijk sprake van een teruglegging. Bij bepaalde briefcodes wordt hier in de omschrijving extra aandacht voor gevraagd.

Wachttijd bij de AM

Er is sprake van wachttijd bij de AM als de klant bij een digitaal bezwaar heeft aangegeven nog medische gronden per post toe te sturen; of
Als bekend is dat in deze zaak nog een fysiek dossier nodig is. Het benodigde dossier wordt dan door de AM opgevraagd. We doen dat alleen als de informatie uit het fysieke dossier (vrijwel) zeker nodig is voor de behandeling van het bezwaarschrift. Denk bijvoorbeeld aan faillissementszaken en WAO zaken van SMZ.
Doel van deze wachttijd is dat voor de MB alle relevante stukken direct beschikbaar zijn. Bij twijfel overleg je met de MB.

Is de zaak direct 'compleet'?

Het bezwaar lijkt ontvankelijk en er is er geen verzoek toezenden stukken voor (aanvullen gronden) en is er geen vermoeden van een teruglegging, bij een te laat bezwaar zijn de redenen te laat bekend, en is er geen wachttijd bij de AM? [ga dan naar 2A](#).

Is de zaak niet direct compleet?

Het bezwaar lijkt niet ontvankelijk (er zijn geen redenen te laat bezwaar) of er is sprake van een verzoek toezenden stukken voor (aanvullen) gronden of er is mogelijk sprake van een teruglegging, en is er geen wachttijd bij de AM? Kijk of er sprake is van een professioneel gemachtigde:

- Is er een professioneel gemachtigde [ga dan naar 2B](#).
- Is er geen professioneel gemachtigde [ga dan naar 2C](#).

Registratie in Fleks bij start wachttijd AM.

Tabblad intake:

- Vul het team en als medewerker bezwaar de fictieve user 'Instroom'.
- Bij wachttijd AM is de fase 'AM actie'.
 - o Vul bij het aandachtspunt de datum van de 4e werkdag na ontvangst van het bezwaarschrift. Geef in de omschrijving aan waarop wordt gewacht.
 - o Vul bij het aandachtspunt '[te veel ontvangen](#)' + uiterlijk de 4^e werkdag na ontvangst van het bezwaarschrift.
- Bij de keuze 'Medische aspecten; Ja', ontvangt de VA de trigger toestemming/stukken selectie
- Vul de data bezwaar (indien bekend ook info WG en tel.nr).
- Zoek bij O&O WG op in SUWI en vult NAW en telefoonnummer in Fleks.

De AM informeert primair over het bezwaar.

	<p>In het memo aan primair staat als medewerker bezwaar de fictieve user 'Instroom', vervang deze naam door het e-mailadres van het team.</p> <div style="border: 1px solid black; background-color: #fff9c4; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>Registratie in Fleks bij einde wachttijd AM.</p> </div> <p>Is de zaak direct 'compleet'? Wordt het dossier en/of de medische gronden ontvangen binnen de wachttijd bij de AM? Ga dan naar stap 2A. Komt het niet binnen tijdens de wachttijd bij de AM? Stem dan in de dagstart af met het team wie de zaak die dag oppakt.</p> <p>Is de zaak niet direct compleet? Wordt het dossier en/of de medische gronden ontvangen binnen de wachttijd bij de AM? Ga dan naar stap 2B of naar 2C. Komt het niet binnen tijdens de wachttijd bij de AM? Stem dan in de dagstart af met het team wie de zaak die dag oppakt.</p>
--	---

<p>2A. Zaak 'direct compleet'</p> <p> Terug naar schema</p>	<div style="background-color: #c8e6c9; padding: 10px; margin-bottom: 10px;"> <p>Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2024: UWV neemt binnen 5 werkdagen na ontvangst van het bezwaar telefonisch contact op met de indiener. Indien nodig wordt met de indiener een datum gepland om de invulling van de procedure te bespreken. Het UWV bevestigt daarna de ontvangst van het bezwaarschrift en de eventueel gemaakte afspraken schriftelijk (artikel 2 lid 2). Daarom onderstaande actie's zoveel mogelijk op dezelfde dag doen.</p> </div> <p>Acties bij 'direct compleet':</p> <p>Let op! Het kan zijn dat er binnen het kantoor gewerkt wordt met een planbuffer tussen fase 1 en fase 2. Dat is een keuze van het kantoor en geen regulier onderdeel van dit stappenplan. Dan gelden er aanvullende kantoor afspraken en bijbehorende werkzaamheden. Zie hiervoor het onderdeel bijzonderheid planbuffer tussen fase 1 en 2. Op het moment dat de zaak zover is dat deze wel ingepland kan gaan worden voor fase 2, dan ga je verder met de acties zoals hieronder beschreven.</p> <p>Let op. Bij werkgever zonder professioneel gemachtigde waarvan we weten dat hij een planafpraak van twee uur niet op prijs stelt, bellen we niet. We behandelen deze werkgever hetzelfde als bij een professioneel gemachtigde.</p> <p>Bij klant (wn of wg) zonder professioneel gemachtigde:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bel met de klant binnen 5 werkdagen na ontvangst van het bezwaar. - Neemt de klant niet op, verstuur een SMS naar de klant (als mobiel nummer bekend) i.v.m. te verwachten telefoontje. Kondig aan binnen (richtlijn) twee uur te bellen (B&B templates). <p>Acties bij telefonisch contact:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bel met de klant met behulp van het bescrypt. - Maak een belafpraak voor een gesprek met een (volgens de planning) beschikbare MB. <ul style="list-style-type: none"> o Wetstechnisch: Streven zo snel mogelijk. o M/A: Streven zo snel mogelijk, maar minimaal 1 week later (MB tijd voor PVA en CB). - Bevestig schriftelijk de ontvangst van het bezwaar en de gemaakte belafpraak. Geef aan welke MB de zaak behandelt inclusief zijn vaste telefoonnummer. Neem de wettelijke einddatum op. - Maken en verzenden (tenzij indiener is werkgever zie uitzondering hieronder) MPP brieven. Bij twijfel MPP afstemmen met MB voor verzending.
--	---

In K3CR lite noteer je de regie-afspraken met de klant en (indien van toepassing) een korte (niet-medische) telefoonnotitie. Registreer ook belpogingen en geen gehoor.

Acties bij geen gehoor na het versturen van de SMS:

Handvatten voicemail

- 2x geen gehoor bij klant, dan belafpraak maken voor het gesprek met een volgens de planning beschikbare MB.
 - o Kun je de planafpraak op zeer korte termijn maken en bestaat de kans dat de ontvangstbevestiging later aankomt dan dat de MB gaat bellen? Kondig het geplande belmoment per SMS aan.
- Bevestig **schriftelijk** de ontvangst van het bezwaar en stel een belafpraak voor. Geef aan welke MB de zaak behandelt inclusief zijn vaste telefoonnummer. Neem de wettelijke einddatum op.
- Maken en verzenden (tenzij indiener is werkgever **zie uitzondering hieronder**) MPP brieven. Bij twijfel MPP afstemmen met MB voor verzending.

Bij professionele gemachtigde (werkgever kan soms als professioneel gemachtigde worden beschouwd):

- Plan een fase 2 vakje in de teamagenda met een (volgens de planning) beschikbare MB.
- Bevestig **schriftelijk** de ontvangst van het bezwaar, zonder de gemaakte planafpraak. Geef aan welke MB de zaak behandelt inclusief zijn vaste telefoonnummer. Neem de wettelijke einddatum op.
- Maken en verzenden (tenzij indiener is werkgever **zie uitzondering hieronder**) MPP brieven. Bij twijfel MPP afstemmen met MB voor verzending.

Let op, uitzondering:

- Indiener WG?> WN moet altijd gebeld worden als hij belanghebbende is (geen sec WG zaak).
- De ontvangstbevestiging voor de WG versturen.
- De MPP brief voor de werknemer **niet** aanmaken. De MB verstuurt de MPP brief aan de werknemer nadat hij deze gesproken heeft. Eventuele gemaakte afspraken, kunnen dan nog worden vastgelegd in de brief. De direct complete zaken worden overgedragen aan een (volgens de planning) beschikbare MB. Zet in deze zaken het aandachtspunt altijd op de volgende werkdag (meestal is het Medisch en dan moet dat toch al) en geef in de omschrijving ook aan: bellen wn'r MPP + brief versturen.

Registratie in Fleks bij direct compleet.

Tabblad intake:

- Vul het team en als medewerker bezwaar de naam van de te plannen MB en fase 'MB actie'.
 - Wetstechnisch:
 - o Vul bij het aandachtspunt de datum van fase 2. + WT/klant wel/niet telefonisch contact
 - Medisch Arbeidskundig:
 - ⇒ Vul het aandachtspunt met de datum volgende werkdag + toelichting 'PVA/CASE gereed voor 1e belcontact op <datum>'
- Bij de keuze 'Medische aspecten; Ja', ontvangt de VA de trigger toestemming/stukken selectie
- Vul de data bezwaar (indien bekend ook info WG en tel.nr).
 - **Registreer of je telefonisch contact hebt gehad; de 'datum contact' of 'reden geen contact' (Fleks tabblad planning).**
 - Zoek bij O&O WG op in SUWI en vult NAW en telefoonnummer in Fleks.

<p>2B. Zaak niet compleet, professioneel gemachtigde</p> <p> Terug naar schema</p>	<p>De AM informeert primair over het bezwaar.</p> <p>Acties bij 'niet compleet, professioneel gemachtigde'</p> <p>Let op. Bij werkgever zonder professioneel gemachtigde waarvan we weten dat hij een planafpraak van twee uur niet op prijs stelt, bellen we niet. We behandelen deze werkgever hetzelfde als een professioneel gemachtigde.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bevestigen ontvangst bezwaar aan de gemachtigde. In deze ontvangstbevestiging geen naam en telefoonnummer opnemen. Neem de wettelijke einddatum op, tenzij er sprake is van verzuim. - MPP: Maken en verzenden (tenzij indiener is werkgever zie uitzondering hieronder) MPP brieven. In deze MPP brieven geen naam en telefoonnummer opnemen. - Bij twijfel MPP afstemmen met MB voor verzending. <p>Let op, uitzondering:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Indiener WG?> WN moet altijd gebeld worden als hij belanghebbende is (geen sec WG zaak). - De ontvangstbevestiging voor de WG versturen. - De MPP brief voor de werknemer niet aanmaken. De MB verstuurt de MPP brief aan de werknemer nadat hij deze gesproken heeft. Eventuele gemaakte afspraken, kunnen dan nog worden vastgelegd in de brief. <p style="background-color: #fff9c4; border: 1px solid black; padding: 2px;">Registratie in Fleks bij niet compleet professioneel gemachtigde.</p> <p>Tabblad intake:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vul het team en als medewerker bezwaar de fictieve user 'Instroom'. - Bij wachttijd AM is de fase 'AM actie'. <ul style="list-style-type: none"> o Vul bij het aandachtspunt de datum van de volgende werkdag + de 4e werkdag na ontvangst van het bezwaarschrift. o Vul bij het aandachtspunt 'te veel ontvangen' + uiterlijk de 4^e werkdag na ontvangst van het bezwaarschrift. - Bij geen wachttijd AM is de fase 'Instroom'. <ul style="list-style-type: none"> o Vul bij het aandachtspunt de datum van de volgende werkdag. o Geef in het memoveld aan wat de reden is voor die overdracht. (Bijvoorbeeld soort verzuim, verzoek stukken of mogelijke teruglegging). - Bij de keuze 'Medische aspecten; Ja', ontvangt de VA de trigger toestemming/stukken selectie - Vul de data bezwaar (indien bekend ook info WG en tel.nr). - Zoek bij O&O WG op in SUWI en vult NAW en telefoonnummer in Fleks. <p>De AM informeert primair over het bezwaar. In het memo aan primair staat als medewerker bezwaar de fictieve user 'Instroom', vervang deze naam door het e-mailadres van het team.</p>
<p>2C. Zaak niet compleet, geen professioneel gemachtigde</p> <p> Terug naar schema</p>	<p>Acties bij 'niet compleet, geen professioneel gemachtigde':</p> <ul style="list-style-type: none"> - Verstuur geen ontvangstbevestiging of MPP brieven. - Vul wel alle relevante MPP informatie in Fleks. <p>Toelichting niet versturen ontvangstbevestiging en MPP brieven door de AM: Omdat we het belangrijk vinden dat de klant zonder professioneel gemachtigde snel door een MB gebeld wordt en daarbij alvast uitleg krijgt over het proces en er maatwerk afspraken gemaakt kunnen worden over het compleet maken van de zaak wordt in deze zaken geen ontvangstbevestiging verstuurd door de AM. De MB maakt die daarom zelf aan en kan dan de gemaakte afspraken meteen bevestigen.</p>

	<p style="text-align: center;">Registratie in Fleks bij niet compleet, geen professioneel gemachtigde.</p> <p>Tabblad intake:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vul het team en als medewerker bezwaar de fictieve user 'Instroom'. - Bij wachttijd AM is de fase 'AM actie'. <ul style="list-style-type: none"> o Vul bij het aandachtspunt de datum van de volgende werkdag + de 4e werkdag na ontvangst van het bezwaarschrift. o Vul bij het aandachtspunt '<u>te veel ontvangen</u>' + uiterlijk de 4^e werkdag na ontvangst van het bezwaarschrift. - Bij geen wachttijd AM is de fase 'Instroom'. <ul style="list-style-type: none"> o Vul bij het aandachtspunt de datum van de volgende werkdag. o Geef in het memoveld aan wat de reden is voor de overdracht. (Bijvoorbeeld soort verzuim, verzoek stukken of mogelijke teruglegging). - Bij de keuze 'Medische aspecten; Ja', ontvangt de VA de trigger toestemming/stukken selectie - Vul de data bezwaar (indien bekend ook info WG en tel.nr). - Zoek bij O&O WG op in SUWI en vult NAW en telefoonnummer in Fleks. <p>De AM informeert primair over het bezwaar. In het memo aan primair staat als medewerker bezwaar de fictieve user 'Instroom', vervang deze naam door het e-mailadres van het team.</p>
<p>Resultaat AM</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Overdrachtbak is leeg. Tenzij er nog zaken klaar staan voor overdracht aan andere kantoren als er teveel instroom is ontvangen. • Intake in Fleks gereed (VA om toestemming gevraagd, dossiers zonodig opgevraagd en eventuele medische gronden ontvangen). • Inschatting ontvankelijkheid gedaan. • Zaak aan medewerker bezwaar overgedragen in fase 1 of fase 2 • Overdracht in fase 2: de ontvangst is bevestigd en een planafpraak is gemaakt en indien van toepassing bevestigd. • Overdracht in fase 1: aan een professioneel gemachtigde is de ontvangst bevestigd. MPP brieven zijn zoveel mogelijk gemaakt.

VA	
<p>3. VA beoordelen toestemming</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Toestemming beoordelen (conform regeling beheer en verkeer medische gegevens) en bij geen toestemming medische stukken selecteren.</p> <p style="color: red;">VA beoordeelt elke werkdag inzage medische stukken.</p>
Resultaat VA	
Advies VA bak is aan het einde van elke werkdag leeg.	

MB fase 1 'instroom'	Ontvangst in fase 1 vanuit inschatting AM niet direct compleet (stap 2B of 2C)
<p>4. Behandelen niet compleet dossier</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>MB met fase 1 pakt op de afgesproken datum zaken op uit Fleks met de fictieve user MB Instroom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Met de datum van vandaag; deze zaken hebben in Fleks de fase 'instroom' of fase 'AM actie'. Bij fase 'AM actie' is sprake van <u>wachttijd bij de AM</u>. <p>Stelt het dossier samen, selecteert de stukken (inclusief medische stukken bij toestemming daarvoor van de VA).</p>

	<p>Beoordeel of de AM de juiste inschatting niet direct compleet heeft gemaakt. <i>Het is compleet als je met de inschatting van dat moment denkt “nu heb ik alle gegevens om de zaak te kunnen beoordelen, ook al weet ik reactie MPP nog niet”</i> NB. Ook een te laat ingediend digitaal bezwaar kan al compleet zijn, als de klant de reden te laat heeft gemeld.</p> <p><i>Het is niet compleet als je de zaak nog niet kunt beoordelen. Er is bijvoorbeeld sprake van verzuim of aanvullende gronden of je ziet dat er nog andere informatie van primair nodig is. In de medisch arbeidskundige zaken hoort hierbij ook de beoordeling of een teruglegging aan SMZ nodig is (het benodigde primaire va en/of ad onderzoek is niet uitgevoerd volgens de geldende richtlijnen).</i></p> <p>Voorwaarde: AM moet de dag ervoor Fleks hebben gevuld, VA moet toestemming hebben gegeven of stukken geselecteerd.</p> <p>Bij onjuiste inschatting AM, het dossier blijkt wel compleet te zijn, ga naar stap 2A Bij juiste inschatting AM, het dossier is niet compleet, ga naar stap 4A</p>
<p>4A. Procesuitleg aan klant en vervolg</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2024: UWV neemt binnen 5 werkdagen na ontvangst van het bezwaarschrift telefonisch contact op met de indiener van het bezwaarschrift. (...) Het UWV bevestigt daarna schriftelijk de ontvangst van het bezwaarschrift, informeert over de mogelijkheid tot toezending van op de zaak betrekking hebbende stukken en bevestigt de eventueel gemaakte afspraken. Als telefonisch contact niet mogelijk is, wordt de ontvangst van het bezwaarschrift zonder telefonisch contact schriftelijk bevestigd (artikel 2 lid 2). Daarom onderstaande actie's zoveel mogelijk op dezelfde dag doen.</p> <p>Vorm jezelf een beeld van het dossier:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wat je opgevallen is bij de stukkenselectie kun je alvast in het notitieveld opschrijven. - Vul eventueel naam beslisser primair, dat geeft je zijn telefoonnummer. - Controleer briefcode, de omschrijving kan je wijzen op bijzonderheden. - Controleer/vul wet en kenmerk primaire beslissing en code geschil. <p>Vervolg naar klant of gemachtigde bel binnen 5 werkdagen na ontvangst van het bezwaar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Verstuur een SMS naar de klant (als mobiel nummer bekend) i.v.m. te verwachten telefoontje. Kondig aan binnen (richtlijn) twee uur te bellen (B&B templates). - Gemachtigden of gelijkgestelde werkgevers hoeven niet te worden gebeld, behalve als je daar zelf aanleiding toe ziet. <p>Gebruik belscript; Bel en leg procedure uit, incl. (als van toepassing) MPP, Mediation en klant vragen of die nog (medische) info heeft aangeleverd of wil gaan aanleveren. Maak afspraken over de nog aan te leveren informatie. Denk aan mijn uwv.nl, hier kan de klant niet medische informatie uploaden (komt automatisch in EA), ook kan in de voorgeschreven situaties gebruik worden gemaakt van ZIVVER (ook voor medische informatie) Geef indien van toepassing een toelichting waarom we eerst SMZ om een nader onderzoek gaan vragen.</p> <p>In K3CR lite noteer je de regie-afspraken met de klant en (indien van toepassing) een korte (niet-medische) telefoonnotitie. Registreer ook belpogingen (waarom zoek je contact met de cliënt?) en geen gehoor. Bevestig de gemaakte afspraken schriftelijk.</p> <p>Indiener WG? > WN altijd bellen als hij belanghebbende is (geen sec WG zaak).</p>

SMS versturen naar WN (als mobiel nummer bekend) i.v.m. te verwachten telefoontje. Kondig aan binnen (richtlijn) twee uur te bellen ([B&B templates](#)).

Dit om de cliënt te informeren over het ingediende bezwaar. Dat er bezwaar is gemaakt en dat hij betrokken wordt. Op deze wijze wordt hij niet overvallen door een brief dat zijn werkgever bezwaar heeft gemaakt. Indien van toepassing ontvangt hij een overzicht van de aan de gemachtigde van de werkgever toegezonden medische stukken.

Als de WN, niet indiener, vraagt om tijd om eerst kennis te nemen van de stukken en daarop te mogen reageren, dan geef je hem daar de tijd voor.

Als 2x geen gehoor of keuze bij gemachtigde om niet te bellen dan deze punten schriftelijk afhandelen. [Handvatten voicemail](#)

Let op: bij verzuim van een klant (inclusief een gemachtigde) bel je indien je binnen de gestelde termijn nog geen reactie hebt ontvangen.

[Zie hierover richtlijnen bezwaarproces 'Hoofdstuk 3 Termijnoverschrijding en tijdigheid' en 'Hoofdstuk 09 Verdagingen'.](#)

Reglement behandeling bezwaarschriften 2024:

Bij mogelijke overschrijding van de in het eerste lid bedoelde termijn, dan wel de in het tweede lid bedoelde verlengde termijn, wordt telefonisch contact opgenomen met de indiener van het bezwaarschrift over het herstel van het vormverzuim. Als telefonisch contact niet mogelijk is of herstel uitblijft, kan het bezwaar niet-ontvankelijk worden verklaard (artikel 4 lid 3).

Registratie in Fleks

Tabblad **ontvangst**:

- Start proces verzuim of gronden.
- Ontvangstbevestiging (bij klanten zonder professioneel gemachtigde)/verzuimbrief (zo nodig stukken) versturen op eigen naam inclusief je vaste telefoonnummer. Neem de wettelijke einddatum op, tenzij sprake is van verzuim.
- Als sprake is van MPP, de MPP brieven versturen
- Zo nodig fysiek dossier of andere informatie (opnieuw) opvragen

Tabblad planning:

- **Registreer of je telefonisch contact hebt gehad; de 'datum contact' of 'reden geen contact'.**
- Als verzoek om aanvullende gronden

Tabblad diversen:

- Als verzoek om mediation

Tabblad **informeren primair**:

- Als teruglegging SMZ, dan registreren in fleks

De Fleks fase:

- Vul de Fleks fase in met 'Wachten' of 'SMO'.
- Vul de datum voor het aandachtspunt in met de datum waarop je een reactie verwacht min een aantal dagen, om zo bij mogelijke overschrijding van de termijn telefonisch contact te kunnen opnemen.
- Geef in het aandachtspunt een korte beschrijving waarom wordt gewacht en de eigen initialen.
- Laat de zaak staan op naam van de fictieve MB 'Instroom'

AM	Ontvangst uit Fleks fase 'wachten'
MB fase 1 'instroom'	Geen ontvangst termijn bijna verstreken, of Ontvangst uit fase 'SMO'
<p>5. Bewaken ontvangst dossierstukken Beoordelen compleet</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>- Het team bewaakt de triggers (MB en/of AM teamafspraken), en: - Het team bewaakt in de dagstart het niet (tijdig) binnen komen van de gevraagde informatie in deze werkbakken.</p> <p>Ontvangst uit de fase wachten</p> <p>Bij een inschatting nu compleet dossier wordt de verdere actie door de AM gedaan. Bij een inschatting niet compleet dossier wordt de verdere actie door de MB gedaan.</p> <p>Registratie in Fleks</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bij compleet wijzig de Fleks fase naar AM actie. <p>Ga naar stap 5A</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bij een (nog) niet compleet dossier wordt de verdere actie gedaan door de MB Instroom. Naar stap 5B. <p>Geen ontvangst termijn bijna verstreken, of Ontvangst uit de fase SMO</p> <p>Naar stap 5B.</p>

AM	Actie bij inschatting nu compleet:
<p>5A. Inschatting nu compleet na ontvangst dossierstukken</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Let op! Het kan zijn dat er binnen het kantoor gewerkt wordt met een planbuffer tussen fase 1 en fase 2. Dat is een keuze van het kantoor en geen regulier onderdeel van dit stappenplan. Dan gelden er aanvullende kantoor afspraken en bijbehorende werkzaamheden. Zie hiervoor het onderdeel bijzonderheid planbuffer tussen fase 1 en 2. Op het moment dat de zaak zover is dat deze wel ingepland kan gaan worden voor fase 2, dan ga je verder met de acties zoals hieronder beschreven.</p> <p>Professioneel gemachtigde</p> <p>Bij professioneel gemachtigde geen belcontact en geen bevestiging ontvangst stukken. Maar wel het betreffende planmoment (volgens de planning) en aandachtspunt vullen bij de (volgens de planning beschikbare) MB die de zaak gaat beoordelen. Als de planning het toestaat kies je voor de MB wiens initialen in het aandachtspunt staan.</p> <ul style="list-style-type: none"> - De planning staat het toe als de vertraging voor klant maximaal 3 werkdagen is. Ga na wat volgens de planningsafspraken het eerstvolgende vrije planmoment bij die MB is. Als de klant bij een andere collega (binnen de planafspraken) meer dan 3 werkdagen eerder verder geholpen kan worden dan maak je de afspraak bij die andere collega. - WT: Streven zo snel mogelijk - M/A: Streven zo snel mogelijk, maar minimaal 5 werkdagen later (MB tijd voor PVA en CB). <p>Zie hierna Tabblad planning.</p> <p>Geen professioneel gemachtigde</p>

	<p>Let op. Bij werkgever zonder professioneel gemachtigde waarvan we weten dat hij een planafpraak van twee uur niet op prijs stelt, bellen we niet. Dan doen we hetzelfde als bij een professioneel gemachtigde.</p> <p>Bij een klant zonder professioneel gemachtigde:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bel met de klant. - Neemt de klant niet op, verstuur een SMS naar de klant (als mobiel nummer bekend) i.v.m. te verwachten telefoontje. Kondig aan binnen (richtlijn) twee uur te bellen (B&B templates). <p><u>Gebruik belscript:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Bel en bespreek de ontvangst van de stukken. Gebruik hiervoor de brief 'bevestiging ontvangst reactie belafpraak' onder ad hoc. - Belafpraak maken (volgens de planning) voor het gesprek met de volgens de planning beschikbare) MB die de zaak gaat beoordelen. Als de planning het toestaat kies je voor de MB wiens initialen in het aandachtspunt staan. - De planning staat het toe als de vertraging voor klant maximaal 3 werkdagen is. Ga na wat volgens de planningsafspraken het eerstvolgende vrije planmoment bij die MB is. Als de klant bij een andere collega (binnen de planafspraken) meer dan 3 werkdagen eerder verder geholpen kan worden dan maak je de afspraak bij die andere collega. - WT: Streven zo snel mogelijk. - M/A: Streven zo snel mogelijk, maar minimaal 1 week later (MB tijd voor PVA en CB). <p>In K3CR lite noteer je de regie-afspraken met de klant en (indien van toepassing) een korte (niet-medische) telefoonnotitie. Registreer ook belpogingen en geen gehoor.</p> <p>Als 2x geen gehoor dan deze punten schriftelijk afhandelen.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kun je de planafpraak op zeer korte termijn maken en bestaat de kans dat de ontvangstbevestiging later aankomt dan dat de MB gaat bellen? Kondig het geplande belmoment per SMS aan. <div style="border: 1px solid black; background-color: #fff9c4; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>Registratie in Fleks</p> </div> <p>Tabblad planning</p> <ul style="list-style-type: none"> - Draag de zaak over van de fictieve MB 'instroom' naar de ingeplande MB. - Wijzig de Fleks fase naar 'MB actie'. - Bij Wetstechnisch: Datum voor aandachtspunt vullen met datum fase 2 gesprek + klant wel/niet telefonisch contact gehad. - Bij Medisch: Datum voor aandachtspunt vullen met datum volgende werkdag + toelichting 'PVA/CASE gereed voor fase 2 gesprek op <datum> .
<p>Resultaat AM</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Zaak aan medewerker bezwaar overgedragen in fase 2 • Een planafpraak is gemaakt en indien van toepassing bevestigd.

<p>MB fase 1 'instroom'</p>	<p>Actie bij inschatting nog niet compleet, termijn overschreden of SMO:</p>
<p>5B. Inschatting (nog) niet compleet.</p> 	<p>Dossier verder beoordelen op compleetheid en zonodig verder aanvullen. Dan wordt de klant daartoe in de gelegenheid gesteld. Zie actie bij niet compleet, stap 4. Als toch compleet, zie actie bij stap 5A.</p> <div style="background-color: #c8e6c9; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p>Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2024:</p> </div>

Terug naar schema	<p>Bij mogelijke overschrijding van de in het eerste lid bedoelde termijn, dan wel de in het tweede lid bedoelde verlengde termijn, wordt telefonisch contact opgenomen met de indiener van het bezwaarschrift over het herstel van het verzuim of aanvullende gronden. Als telefonisch contact niet mogelijk is of herstel uitblijft, kan het bezwaar niet-ontvankelijk worden verklaard (artikelen 4, 5, 6 en 7 bij vormverzuim, aanvullende gronden en prematuur bezwaar).</p> <p>Hoofdstuk 01 Verzuimherstel.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Al eerder contact gehad? Beoordeel dan het opnieuw stukken toezenden en/of gronden opvragen. Zo, ja: Terug naar stap 4. Of, - BOB NO of na overleg met cliënt intrekking door medewerker fase 1. <p>Actie bij SMO: Let op bij een SMO zal de klant veelal hierna alsnog het resultaat van het SMO toegestuurd moet krijgen om daarop te reageren en zijn bezwaargronden in te dienen of aan te vullen.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Resultaat SMO met belanghebbende partijen delen - Naar klant met korte toelichting sturen (geen voorgenomen beslissing) - Dossier in Fleks fase wachten <i>Terug naar stap 4</i> <div style="border: 1px solid black; background-color: #fff9c4; padding: 2px; margin: 10px 0;"> <p>Registratie in Fleks</p> </div> <p>Fleks bij BOB NO of intrekking door de medewerker fase 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Schrijf de BOB of bevestig de intrekking. - Kom je niet aan de BOB of intrekking toe, zet dan de actiedatum op de volgende dag. Omschrijf in het aandachtspunt wat er moet gebeuren. Die wordt dan de volgende dag opgepakt door de medewerker fase 1 van die dag. <p>NB. Hier wordt geen planmoment voor gevuld. (Die zijn alleen bedoeld voor de inhoudelijke beoordeling van complete zaken in fase 2).</p>
<p>Resultaat MB</p>	<p>Of het dossier is compleet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Relevante UWV stukken geselecteerd - Relevante stukken van klant ontvangen <p><i>Zaak is pas compleet als je met de inschatting van dat moment denkt "nu heb ik alle gegevens om de zaak te kunnen beoordelen". Eventuele reactie MPP kan nog ontbreken.</i></p> <p>Of de BOB NO of intrekking is verzonden.</p>

Fase 2: Beoordelen van het dossier	
MB eigen naam	Ontvangst in fase 2 vanuit inschatting AM direct compleet (stap 2A) Of vanuit herstel verzuim/gronden (stap 5A)
<p>6. Beoordeling en PVA</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>De MB beoordeelt het dossier inhoudelijk. Vorm jezelf een beeld van het dossier:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vul eventueel naam beslisser primair, dat geeft je zijn telefoonnummer. - Controleer briefcode, de omschrijving kan je wijzen op bijzonderheden. - Controleer/vul wet en kenmerk primaire beslissing en code geschil. <p>Met het sjabloon in Fleks/modus wordt een PVA gemaakt dat gebruikt wordt als communicatie tussen de verschillende professionals.</p> <p>Bijzonderheden bij ontvangst vanuit inschatting AM direct compleet of AM herstel verzuim/gronden:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Er is nog geen B&B dossier samengesteld. De MB selecteert hier de stukken.

	<ul style="list-style-type: none"> - In direct complete zaken waarbij de werkgever de indiener is moet de werknemer nog gebeld worden. Dit om de werknemer te informeren over het ingediende bezwaar en het betrokken worden bij de bezwaarprocedure. Verstuur daarna de MPP brief vanuit Fleks. Bevestig daarin meteen de eventuele gemaakte afspraken. - Als de AM de fase 2 afspraak heeft gepland, na een oorspronkelijk niet complete zaak, moet je het herstel verzuim beoordelen. <ul style="list-style-type: none"> o Is het verzuim hersteld, dan verstuur je de brief 'mededeling beslistermijn'. Hiermee wordt ook de wettelijke termijn voor afhandeling van het bezwaar meegedeeld. Let op. Als gebruik gemaakt is van buffer voor fase 2, dan is het verzuim herstel al bevestigd. o Is het verzuim niet hersteld, dan wordt telefonisch contact opgenomen.
	<p>Reglement behandeling bezwaarschriften 2024: Bij mogelijke overschrijding van de in het eerste lid bedoelde termijn, dan wel de in het tweede lid bedoelde verlengde termijn, wordt telefonisch contact opgenomen met de indiener van het bezwaarschrift over het herstel van het verzuim of aanvullende gronden. Als telefonisch contact niet mogelijk is of herstel uitblijft, kan het bezwaar niet-ontvankelijk worden verklaard (artikelen 4, 5, 6 en 7 bij vormverzuim, aanvullende gronden en prematuur bezwaar).</p>
	<p>Zie Hoofdstuk 01 Verzuimherstel. Zie Hoofdstuk 3 Termijnoverschrijding en tijdigheid</p>
	<p>⇒ In WT en in MA als geen casebespreking nodig, ga verder met stap 8 ⇒ MA als casebespreking nodig, ga verder met stap 7</p>

MB eigen naam	Casebespreking
VA	
AD	
<p>7. Case-bespreking</p> <p>Terug naar schema</p> 	<p>De MB schakelt de VA en/of de AD in voor een casebespreking. Het PVA gaat daarbij in op: Voorstel aanpak zaak (is van onze kant uit een hoorzitting of spreekuur gewenst) en aanzet gerichte vraagstelling.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Als de MB in de gronden aanwijzing ziet dat er mogelijk medische info moet/kan worden opgevraagd, neemt de MB dit meteen mee in de gerichte vraagstelling - Als de MB denkt dat de klant geholpen is als de VA/AD meteen een toelichting geeft, dan stelt hij voor dat VA/AD belt. - De al dan niet geschiktheid voor een VA-beoordeling 'ODS' wordt vastgesteld. <p>De VA en/of de AD reageert op het voorstel. Bij afwijkende mening wordt dit besproken.</p> <div style="border: 1px solid black; background-color: #fff2cc; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>Registratie in Fleks</p> </div> <p>Tabblad Planning:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Inschakelen VA en/of AD voor casebespreking (indien dit wenselijk is) - Vul de datum voor het aandachtspunt in met + 2 werkdagen (ter bespreking op dagstart). - Vul de afgesproken einddatum in met +2 werkdagen (voor VA/AD zichtbare prioritering) <p>De Fleks fase blijft onveranderd 'MB actie' Uitgangspunt is reactie casebespreking door VA en/of AD binnen 2 werkdagen.</p>
Resultaat MB	Inzicht in de wijze waarop B&B voorstelt het dossier op te pakken.

MB eigen naam

8. Inhoudelijk bespreken bezwaren en vervolg bepalen

[Terug naar schema](#)

Bepaal bij een gemachtigde of er aanleiding is om te bellen. Vaak geeft gemachtigde al aan of hij een hoorzitting wil of niet. En uit casebespreking is al gebleken of van onze kant uit een hoorzitting of spreekuur gewenst is.

Let op. Bijzonderheid bij ontvangst vanuit inschatting AM direct compleet of MB niet direct compleet:

Hier start pas het inhoudelijke gesprek. De klant heeft alleen nog maar een gesprek over het proces en de reden nog niet compleet gehad. In deze situatie zul je de klant mogelijk ook nog procesuitleg moeten geven.

Acties:

- SMS versturen (als mobiel nummer bekend) naar klant/gemachtigde ivm belafpraak. De SMS dient als herinnering aan de afspraak, en wordt een dag van tevoren (richtlijn) verstuurd ([B&B templates](#)).

Gebruik belscript;

Bel en ga inhoudelijk gesprek aan over het bezwaarschrift. Dit bellen kan ook door AD/VA afhankelijk gemaakte keuze. Afspraken vastleggen. Rest acties door MB.

Denk bij afspraken aan de keuze wel of geen hoorzitting en het antwoord op de vraag of cliënt gebeld wil worden over de uitkomst van zijn bezwaar als wij de beslissing gaan versturen (zie belscript).

- Als door AM fase 2 gepland, na herstel verzuim, bespreek of het verzuim hersteld is.

[Zie hierover 'Hoofdstuk 3 Termijnoverschrijding en tijdigheid'](#)

Voorwaarde Reglement behandeling bezwaarschriften 2024:

Bij mogelijke overschrijding van de in het eerste lid bedoelde termijn, dan wel de in het tweede lid bedoelde verlengde termijn, wordt telefonisch contact opgenomen over het herstel van het vormverzuim. Als telefonisch contact niet mogelijk is of herstel uitblijft, kan het bezwaar niet-ontvankelijk worden verklaard.

- ⇒ Als niet ontvankelijk dit bespreken en bevestigen.
- ⇒ Als verzuim hersteld en/of aanvullende gronden: bespreken en evt. vervolgspraken maken.
- Indien uit gesprek volgt dat klant zijn bezwaar niet langer handhaaft:
 - ⇒ Intrekking bespreken en schriftelijk bevestigen.
- Beslissing over eventueel volgend contactmoment HZ/SU of ODS.
 - ⇒ Bepaal bij ODS, in afstemming met de klant, of voorafgaand aan de schriftelijke beoordeling door de VA een HZ (zonder VA) gehouden wordt (telefonisch of op het eigen kantoor).
- Maak, bij HZ of SU, (indien mogelijk) direct een afspraak met de klant (volgens de planning en vul daarbij ook de planningsmomenten bij de VA en/of de AD)
 - ⇒ Bij MPP: spreek af dat deze afspraak op korte termijn (streven is binnen één werkdag) alsnog gemaakt wordt (veelal is direct plannen niet mogelijk in M/A zaken waarbij meerdere partijen uitgenodigd moeten worden)
 - ⇒ Op grond van de team (kantoor) afspraken kan het maken van de afspraak door de juridisch medewerker, maar ook door een AM of MS gedaan worden.

Uitkomst afstemming HZ/SU/ODS:

- Een ODS beoordeling (zonder hoorzitting), zie hieronder.
- Een (medische) hoorzitting en/of een spreekuur, ga verder met stap 9.
- Een spreekuur of hoorzitting zonder MB, ga verder met stap 9.
- Een hoorzitting (zonder VA, mogelijk daarna ODS), ga verder met stap 10.
- Geen HZ/SU/ODS, ga verder met [stap 12 \(MA\)](#) of [stap 14 \(WT\)](#).

In K3CR lite noteer je de regie-afspraken met de klant en (indien van toepassing) een korte (niet-medische) telefoonnotitie. Registreer ook belpogingen en geen gehoor.

Indien gesprek daartoe aanleiding geeft vullen het PVA aan met relevante informatie en stel eventueel de gerichte vraagstelling bij.

Bij uitnodiging HZ/SU SMS aanmaken waarmee klant één dag voor de HZ/SU een herinnering HZ/SU ontvangt ([B&B templates](#)).

Als ondanks afspraak geen contact gekregen:

Beslissen over eventueel volgend contactmoment HZ/SU of ODS of nieuwe belafpraak.

- Bij nieuwe belafpraak, herhaal [stap 8](#).

Bij MPP: afhankelijk van de ontvangen reactie op de MPP brieven zonodig ook contact zoeken met de derde belanghebbenden om duidelijkheid te krijgen over zijn betrokkenheid.

Registratie in Fleks

- Schriftelijk bevestiging afspraken en eventuele uitnodiging.
- Belcontact registreren in Fleks.

Tabblad **BOB/Intrek:**

- Maak de eventuele intrekking aan of niet ontvankelijkheid.
- Bevestig de intrekking per brief.

Tabblad **planning:**

- Zonodig verzuim herstel bevestigen.

Registratie in Fleks na uitkomst afstemming HZ/SU/ODS:

- VA regulier inschakelen (tenzij alleen AD). Afgesproken einddatum op + 5 werkdagen na hoorzitting of spreekuur (voor VA zichtbare prioritering).
- AD bij hoorzitting aanwezig, dan opnieuw voor casebespreking inschakelen tot en met datum hoorzitting (daarmee heeft de AD toegang tot het dossier en kan dan ook na de HZ het PVA aanvullen en afmelden, waarmee de MB een signaal krijgt. Door op bij stap 14 de AD regulier in te schakelen krijgt de AD een signaal dat er een actuele vraagstelling is). Door de datum hoorzitting kan de AD sturen op deze datum.
- Als alleen AD inschakeling bij HZ: AD regulier inschakelen Afgesproken einddatum op + 5 werkdagen of + 5 werkdagen na hoorzitting vullen (voor AD zichtbare prioritering).

Bijzonderheden bij de hoorzitting in MA zaken.

- Een (medische) hoorzitting met MB; de Fleks fase blijft ongewijzigd 'MB actie'.
- Een spreekuur of hoorzitting zonder MB; de Fleks fase wordt gewijzigd in 'RAP VAD'.
- Een hoorzitting zonder VA; de Fleks fase blijft ongewijzigd 'MB actie'
- Een ODS beoordeling (zonder hoorzitting); de Fleks fase wordt gewijzigd in 'VA ODS'

⇒ Hou de zaak ook in die fase omdat de startdatum van de fase door de centrale coördinatie gebruikt wordt om te bepalen hoe lang een dossier gereed is voor een

	<p>ODS-beoordeling. Tussentijdse wijzigingen van de fase geeft een nieuwe startdatum en daarmee vertraging. Het VA proces 'reguliere inschakeling' wordt nog niet gestart. Gebruik de actiedatum en de omschrijving voor de HZ of om de klant op de hoogte te houden over de voortgang.</p> <p><u>Bij bericht vanuit de landelijke coördinatie dat een VA de ODS oppakt:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Wijzig de fase naar 'RAP VAD' • Zet in het notitieveld (tabblad beoordeling) op welk kantoor en door welke VA de VA-beoordeling gedaan gaat worden, conform opgave centrale coördinatie. • Maak een VA-proces aan met een afgesproken einddatum (= de vrijdag in de week waarin de zaak voor beoordeling kan worden overgedragen+ 2 weken of als bekend de concrete plandatum bij die VA + 1 week. • Pas het aandachtspunt en de actiedatum daarop aan. • Draag het VA-proces over aan het juiste kantoor op het tabblad planning. <p><u>Met of zonder bericht vanuit de landelijke coördinatie de ODS op het eigen kantoor inplannen:</u></p> <p>Wordt de zaak op het eigen kantoor opgepakt, dan wordt het VA proces 'reguliere inschakeling' gestart en wordt de fase 'VA ODS' gewijzigd in de fase 'RAP VAD'. Daarmee is voor het eigen kantoor en voor de Centrale coördinatie duidelijk dat de zaak gepland is.</p> <p>- Geen HZ/SU/ODS, de Fleks fase blijft ongewijzigd 'MB actie'</p> <p>- Vul de datum voor het aandachtspunt in met de afgesproken datum(s) (ter bespreking op dagstart).</p> <p>NB: in beginsel wordt de zaak ingepland bij de team VA/AD die ook de casebespreking gedaan heeft, mits planmoment beschikbaar, vertraging voor klant mag maximaal 2 weken zijn. Ga na wat volgens de planningsafspraken het eerstvolgende vrije planmoment bij die VA/AD is. Als de klant bij een andere collega (binnen de planafspraken) meer dan 2 weken eerder verder geholpen kan worden dan maak je de afspraak bij die andere collega).</p>
<p>Tussen- resultaat MB eigen naam</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Het bezwaar is inhoudelijk met de klant besproken. En - Er is een afspraak gemaakt met de klant over het vervolg van de procedure. Of - Er is een intrekking van het bezwaar.

VA	
<p>9. Concept rapportage maken</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Beginnen met maken rapportage (relevante informatie uit de primaire rapportage alvast opnemen).</p> <p>NB: MS kan ook nagaan of er voorafgaande aan de HZ/SU al medische info opgevraagd moet worden. Zie PVA. Zo ja, medische machtiging versturen. Tijdens HZ/SU kan er alsnog besloten worden om medische info op te vragen. Dit is een mogelijke tussenstap om tijd te besparen.</p>

MB eigen naam	
VA	
AD	
10. Hoorzitting en/of Spreekuur	<p>Conform de gewenste aanpak of op nadrukkelijk verzoek klant. Zonodig in bijzijn 3e blh.</p> <p>Als hoorzitting dan hoorzittingsverslag maken (eventueel door AM). Bij spreekuur eventueel verslag door MS.</p>
Terug naar schema	<p>Reglement behandeling bezwaarschriften 2024. Het verslag van de hoorzitting wordt op verzoek kosteloos aan belanghebbenden toegezonden.</p> <p>⇒ In wetstechnische zaken verder met stap 14.</p> <p>⇒ In Medisch/arbeidskundige zaken afhankelijk inzet VA verder met stap 11. Of stap 12 als geen VA inzet. Bij een hoorzitting zonder VA gevolgd door een ODS beoordeling wordt na de hoorzitting de zaak aangemeld als geschikt voor ODS.</p> <p>Als eventueel medische info opvragen dan meteen machtiging laten tekenen (door VA).</p>
	<p>Registratie in Fleks door de MB</p> <p>Als na de hoorzitting een ODS beoordeling volgt; de Fleks fase wordt gewijzigd in 'VA ODS'</p> <p>⇒ Hou de zaak ook in die fase omdat de startdatum van de fase door de centrale coördinatie gebruikt wordt om te bepalen hoe lang een dossier gereed is voor een ODS-beoordeling. Tussentijdse wijzigingen van de fase geeft een nieuwe startdatum en daarmee vertraging. Het VA proces 'reguliere inschakeling' wordt nog niet gestart. Gebruik de actiedatum en de omschrijving voor de HZ of om de klant op de hoogte te houden over de voortgang.</p> <p>Bij bericht vanuit de landelijke coördinatie dat een VA de ODS oppakt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wijzig de fase naar 'RAP VAD' • Zet in het notitieveld (tabblad beoordeling) op welk kantoor en door welke VA de VA-beoordeling gedaan gaat worden, conform opgave centrale coördinatie. • Maak een VA-proces aan met een afgesproken einddatum (= de vrijdag in de week waarin de zaak voor beoordeling kan worden overgedragen+ 2 weken of als bekend de concrete plandatum bij die VA + 1 week. • Pas het aandachtspunt en de actiedatum daarop aan. • Draag het VA-proces over aan het juiste kantoor op het tabblad planning. <p>Met of zonder bericht vanuit de landelijke coördinatie de ODS op het eigen kantoor inplannen: Wordt de zaak op het eigen kantoor opgepakt, dan wordt het VA proces 'reguliere inschakeling' gestart en wordt de fase 'VA ODS' gewijzigd in de fase 'RAP VAD'. Daarmee is voor het eigen kantoor en voor de Centrale coördinatie duidelijk dat de zaak gepland is.</p>
Resultaat	Klant is gehoord

VA/MS	
MB	
<p>11. Rapportage VA en terugkoppelen voortgang</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>De rapportage wordt geschreven door de verzekeringsarts (=streven <5 werkdagen na ODS/HZ/SU)</p> <p>Als het nodig is om medische informatie op te vragen dan:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wordt de medische machtiging (zodanig alsnog) ondertekend en de medische info wordt daarna opgevraagd (evt. via ZIVVER). - Bewaken en zodanig rappelleren ontvangst medische informatie (eventueel MS). - MB informeren over de datum ontvangst medische info (kan voor of tijdens dagstart). <p>Bij rapportage gereed staat in mijn UWV en op het Werkgeversportaal te lezen: ‘Sociaal medisch oordeel vastgesteld. De verzekeringsarts en/of arbeidsdeskundige start met de beoordeling. Op uwv.nl/bezwaar vindt u informatie over beslistermijnen.’ (NB. Voor deze tekst is een verzoek tot wijziging ingediend).</p> <div data-bbox="320 763 1469 801" style="border: 1px solid black; background-color: #fff9c4; padding: 2px;"> <p>Registratie in Fleks door MB</p> </div> <ul style="list-style-type: none"> - Voor het aandachtspunt noteren verwachte datum ontvangst medische info (ter bespreking op de dagstart). - In notitieveld noteren verwachte datum ontvangst medische info jjmdd. - NB verwachte einddatum blijft ongewijzigd 5 werkdagen na HZ/SU/ODS. Dit is de voor de VA zichtbare prioritering. <p>ODS zaken:</p> <p>Als op het eigen kantoor ruimte is, wordt de ODS zaak opgepakt op het eigen kantoor.</p> <p>Als uit de centrale coördinatie blijkt dat ruimte is om een zaak over te dragen, wordt het kantoor geïnformeerd aan welk kantoor en aan welke VA het VA-proces (ODS) overgedragen kan worden. Na afhandeling VA-beoordeling op ander kantoor.</p> <p>Als de VA klaar is met zijn beoordeling (en het VA-proces afsluit) dan krijgt de oorspronkelijke MB die het BZ-proces op de naam heeft staan een trigger. Het afgesloten VA-proces kan blijven staan op het kantoor van de betreffende VA en hoeft niet te worden overgedragen aan het oorspronkelijke kantoor.</p> <div data-bbox="320 1413 1469 1451" style="border: 1px solid black; background-color: #fff9c4; padding: 2px;"> <p>ODS in Fleks</p> </div> <p>Wordt de zaak op het eigen kantoor opgepakt, dan wordt het VA proces ‘reguliere inschakeling’ gestart en wordt de fase ‘VA ODS’ gewijzigd in de fase ‘RAP VAD’. Daarmee is voor het eigen kantoor en voor de Centrale coördinatie duidelijk dat de zaak gepland is.</p> <p>Wordt de zaak op een ander kantoor opgepakt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Plaats/ontvang het VA proces in de overdrachtsbak. • Zet/ Kijk in het notitieveld voor welke VA de beoordeling bestemd is • Zet het VA-proces op naam van de betreffende VA <p>Na afhandeling VA-beoordeling.</p> <p>Als de VA klaar is met zijn beoordeling, sluit deze het VA-proces af. De MB die de zaak in behandeling heeft krijgt daarvan een trigger. Daarna kan de zaak op de reguliere manier verder worden afgehandeld. Een eventuele vraagstelling (in bezwaar) na de rapportage, is voor dezelfde VA.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wijzig de fase naar ‘MB actie’ of bij inschakeling AD ongewijzigd ‘RAP VAD’.

	Het kan voorkomen dat de ontvangende arts de zaak niet ODS kan afhandelen. Stem dan af met de centrale coördinatie hoe daarmee om te gaan.
Resultaat VA	De VA heeft de medische bezwaren beoordeeld, de gerichte vraagstelling beantwoord en daarvan een rapportage gemaakt in volgorde van verwachte einddatum.

MB eigen naam	
12. Beoordelen vervolg en inschakelen AD	<p>Check of gerichte vraagstelling beantwoord is en de VA rapportage duidelijk is.</p> <p>⇒ Zo niet, vraag eerst VA het rapport aan te passen.</p> <p>Beoordeel is inschakeling AD nodig?</p> <p>⇒ Zo nee, ga verder met stap 16.</p> <p>⇒ Zo ja, vraagstelling maken of aanvullen.</p> <p>In planagenda: Vul het eerstvolgende vrije planmoment bij de AD voor de ODS beoordeling. Als de AD ook bij de hoorzitting aanwezig was, is daarvoor bij stap 10 al een planmoment gevuld en kan dat nu achterwege blijven.</p> <p>Registratie in Fleks</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aanmaken reguliere inschakeling ad. - Afgesproken einddatum = datum inschakeling + 5 werkdagen als de AD ook bij de hoorzitting aanwezig was (dit is de voor de AD zichtbare prioritering). OF - Afgesproken einddatum = datum gevulde planmoment waarop de AD de ODS beoordeling kan gaan doen + 5 werkdagen (dit is de voor de AD zichtbare prioritering). - Fase is RAP VAD. <p>NB: in beginsel wordt de zaak ingepland bij de team AD die ook de eventuele casebespreking gedaan heeft, mits planmoment beschikbaar, vertraging voor klant mag maximaal 2 weken zijn. Ga na wat volgens de planningsafspraken het eerstvolgende vrije planmoment bij die AD is. Als de klant bij een andere collega (binnen de planafspraken) meer dan 2 weken eerder verder geholpen kan worden dan maak je de afspraak bij die andere collega).</p> <p>Resultaat: Het is duidelijk of de AD ingeschakeld moet worden</p>

AD	
MB eigen naam	
13. Rapportage AD	<p>De rapportage wordt geschreven door de arbeidsdeskundige (=streven <5 werkdagen na ODS/HZ).</p> <p>Als het nodig is om arbeidskundige informatie op te vragen dan:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wordt de info opgevraagd. Maak afspraken over de nog aan te leveren informatie. Denk aan mijn.uwv.nl, hier kan de klant niet medische informatie uploaden (komt automatisch in EA), ook kan in de voorgeschreven situaties gebruik worden gemaakt van ZIVVER (ook voor medische informatie). - Bewaken en zo nodig rappelleren ontvangst arbeidskundige informatie. - MB informeren over de datum ontvangst arbeidskundige info (kan voor of bij de dagstart). <p>Bij rapportage gereed staat in mijn UWV en op het Werkgeversportaal te lezen: ‘Sociaal medisch oordeel vastgesteld. De verzekeringsarts en/of arbeidsdeskundige start met de beoordeling. Op uwv.nl/bezwaar vindt u informatie over beslistermijnen.’ (NB. Voor deze tekst is een verzoek tot wijziging ingediend).</p>

	<p>Registratie in Fleks door MB</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Voor het aandachtspunt noteren verwachte datum ontvangst arbeidskundige info. ○ In notitieveld noteren verwachte datum ontvangst arbeidskundige info jmmdd. ○ NB afgesproken einddatum blijft ongewijzigd 5 werkdagen na HZ/SU/ODS. Dit is de voor de AD zichtbare prioritering.
Resultaat AD	De AD heeft de arbeidskundige bezwaren beoordeeld, de gerichte vraagstelling beantwoord en daarvan een rapportage gemaakt in volgorde van verwachte einddatum.

MB eigen naam	
<p>14. Bepalen zaak compleet, Beoordelen beslissing</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Check of gerichte vraagstelling beantwoord is en de AD rapportage duidelijk is.</p> <p>⇒ Zo niet, vraag eerst AD het rapport aan te passen.</p> <p>Is nu alles compleet voor afgeven BOB?</p> <p>⇒ Ja, ga verder naar stap 17.</p> <p>Registratie in Fleks</p> <p>Fase in Fleks wijzigen naar MB actie.</p> <p>⇒ Nee, ga verder naar stap 15.</p>
<p>15. Nadere informatie nodig</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Nadere informatie opvragen om de beslissing te kunnen nemen (Met name: info primair i.v.m. natraject zoals concept beslissing, BLCC). Vul zo nodig het plan van aanpak aan.</p> <p>Registratie in Fleks</p> <p>Tabblad planning:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bij aandachtspunt noteren verwachte datum herstel en korte beschrijving waarom uitval. - Fase wijzigen naar 'Uitval'.
<p>16. Ontvangst nadere informatie</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Team bewaakt de trigger ontvangen informatie. Beoordeel de ontvangen informatie.</p> <p>Alles ontvangen?</p> <p>Registratie in Fleks</p> <p>⇒ Wijzig de fase naar MB actie, verder naar stap 17.</p> <p>Niet alles ontvangen?</p> <p>⇒ Rappeleren. Terug naar stap 15.</p>
<p>17. Voorgenomen besluit / rapportage</p> <p>Terug naar schema</p>	<p>Is in deze zaak een voorgenomen besluit nodig?</p> <p>Zie instructie wanneer dit nodig is (hfs 06, 4A, 6A, 6B en 13).</p> <p>⇒ Nee, ga verder naar 19.</p> <p>⇒ Ja, Belanghebbenden krijgen het (voorgenomen) besluit c.q. de rapportage om daarop te kunnen reageren.</p> <p>Registratie in Fleks</p> <p>Tabblad planning:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bij aandachtspunt noteren verwachte datum herstel en korte beschrijving waarom uitval. - De Fleks fase wijzigen naar uitval.
<p>18. Beoordelen en bewaken reactie</p> 	<p>Team bewaakt de trigger ontvangen informatie. Na ontvangst reactie vervolg bepalen. Kan de BOB uit of moeten er nog acties verricht worden?</p> <p>⇒ BOB kan niet verstuurd worden? Ga terug naar stap 8. Bespreek de vervolgstappen met de klant. Mogelijk zijn opnieuw een Hoorzitting en/of (aanvullende) rapportages va/ad vereist.</p>

Terug naar schema	<p>⇒ BOB kan geschreven worden?</p> <p>Registratie in Fleks</p> <p>Wijzig de fase na MB actie en Ga verder naar stap 19.</p>
19. Schrijven BOB Terug naar schema	<p>MB eigen naam schrijft BOB (met zonodig aangepaste voorgenomen BOB). Let op de eerder gemaakte afspraak bij stap 8 over het al dan niet bellen voor de BOB.</p> <p>Na het indrukken van de knop 'BOB gereed' staat in mijn UWV en op het Werkgeversportaal te lezen: 'Besluit genomen: De uitkomst van het bezwaar is bekend. Binnen 5 werkdagen ontvangt u of uw gemachtigde hierover een brief.'</p> <p>Reglement behandeling bezwaarschriften 2024. Bij meerdere belanghebbenden ziet de beslissing op bezwaar op alle ingediende bezwaarschriften.</p>
20. Versturen BOB Terug naar schema	<p>Verzenden BOB, instructie Natraject (hfs 11A) actie en/of informeren primair.</p> <p>Tijdens het wachten op administratieve afhandeling. Bij proceskosten en dwangsom.</p> <p>Registratie in Fleks</p> <p>De Fleks fase wijzigen naar AM actie.</p>
Resultaat MB eigen naam	De BOB is afgegeven.

AM	Afronden bezwaar
21. Afronden bezwaar Terug naar schema	<p>-Selecteren aanwas stukken, door AM -> DIV. -Het bezwaar wordt afgehandeld in Fleks. Eventueel betaling van proceskosten en dwangsom.</p> <p>Bij bezwaar afgehandeld staat in mijn UWV en op het Werkgeversportaal te lezen: 'Bezwaar afgehandeld. Wij hebben het bezwaar afgehandeld'.</p>
Resultaat AM	<ul style="list-style-type: none"> • De bezwaarprocedure is afgerond. • Stukken zijn aangewassen. • Er is (indien van toepassing) een betaalopdracht aan VFV verzonden.

MB eigen naam	
 Bijzonderheid Opschorten	<p>Reglement behandeling bezwaarschriften 2024. Artikel 21 lid 2. UWV kan de beslistermijn ook opschorten als wensen van de indiener van het bezwaarschrift of diens professioneel gemachtigde in verband met de behandeling van dat bezwaar daar aanleiding toe geven.</p> <p>Toelichting opschorten in het reglement: Van de mogelijkheid tot opschorten van de beslistermijn op grond van lid 2 onder b van artikel 4:15 Awb is tot de inwerkingtreding van dit reglement geen gebruik gemaakt. Dat was een bewuste keuze bij de invoering van de Wet Dwangsom. Dit vanuit de gedachte dat het streven in bezwaar moet zijn om de beslistermijnen te halen en niet om dwangsommen te voorkomen. Aan dit streven wordt met de wijziging in dit reglement niets afgedaan. In het oude reglement was onvoldoende onderkend dat met die keuze kansen gemist kunnen worden om burgers zich meer of beter gehoord te kunnen laten voelen door hen, binnen het redelijke, meer ruimte en tijd te geven. Zo is het goed voorstelbaar dat een burger zich tijdens een hoorzitting graag door een specifieke gemachtigde laat bijstaan. Als ondanks overleg over de geplande datum, de betreffende gemachtigde op dat moment toch niet blijkt te kunnen, dan zou het standpunt ingenomen kunnen worden dat de betreffende gemachtigde een kantoorgenoot stuurt. Er zou ook in onderling overleg naar een nieuwe datum gezocht kunnen worden met opschorting van</p>

de beslistermijn. Ook heeft UWV situaties gezien waarbij de indiener van een bezwaarschrift zich tijdens een procedure ineens laat bijstaan door een gemachtigde of van gemachtigde wisselt. Bij die gemachtigde bestaat de, begrijpelijke, behoefte om van het dossier kennis te nemen en eventueel nog een nadere onderbouwing te geven. Aan die wens wil UWV dan wel tegemoet komen, maar niet zonder gevolgen voor de beslistermijn. Dat zelfde geldt ook voor situaties waarin gevraagd wordt om “aanhouding” van een bezwaarschrift in afwachting van een nog lopende (hoger)beroepsprocedure. Dit omdat de uitkomst van die procedure rechtstreeks doorwerkt op de bezwaarprocedure. Aan dergelijke wensen wil UWV meer dan in het verleden tegemoet komen, uiteraard rekening houdend met alle feiten en omstandigheden van de situatie zoals de belangen van eventuele derden. Tegelijkertijd vindt UWV dat het geheel of gedeeltelijk meegaan in die wensen opschorting van de beslistermijn tot gevolg moet hebben.

Zie ook deze toelichting op de DWU.

De beslistermijn kan tijdelijk stopgezet worden als een vertraging in de afhandeling van een bezwaarzaak het gevolg is van een verzoek van de bezwaarmaker. Dat kan aan de orde bijvoorbeeld zijn als een burger meer tijd wil voor het aanleveren van informatie die hij relevant vindt voor de behandeling van het bezwaarschrift. Maar ook als iemand een al afgesproken hoorzitting wil verplaatsen en daarvoor geen zwaarwegende argumenten zijn. In zulke situaties wil B&B de burger tegemoet komen door in principe die extra ruimte te bieden, maar dan wel met opschorting van de beslistermijn.

Het doel van die ruimere toepassing is om een betere balans te creëren tussen enerzijds de wensen van de indiener van het bezwaarschrift voor meer ruimte in de bezwaarprocedure, en anderzijds het belang van UWV om de bezwaarprocedure binnen de beslistermijn af te kunnen ronden.

De termijnen zijn richtlijnen. Er is speelruimte, zonder dat het direct ten koste gaat van de beslistermijn. Natuurlijk is het niet de bedoeling naar het middel opschorting te grijpen als iemand een dagje meer nodig heeft ten opzichte van de termijn die oorspronkelijk is gegeven. Het blijft een kwestie van gezond verstand wanneer je gebruik maakt van de mogelijkheid tot opschorten: het moet passend zijn bij de situatie.

Als bijvoorbeeld iemand expertise wil vragen en dat kost zes maanden. Dan kunnen wij zeggen: Dat is geen probleem. Wij kunnen de termijn opschorten met zes maanden. Dat zorgt aan beide kanten voor ademruimte. Je moet wel bepalen in hoeverre die expertise nuttig en relevant is. Spreek hierover met de cliënt.

Zie ook hoofdstuk 09 Verdagingen

Registratie in Fleks

Gebruik de omschrijving ‘Op verzoek van cliënt’.

AM	Gebruik van een planbuffer tussen fase 1 en fase 2
MB instroom fase actie AM	
 <p>Bijzonderheid planbuffer tussen fase 1 en fase 2</p>	<p>Bij zaken direct compleet (stap 2A stappenplan) en zaken alsnog compleet (stap 5A stappenplan) kan, afhankelijk van vraag of de plantermijn bij de MB door het kantoor/team als te lang wordt ervaren, een planbuffer voor fase 2 worden aangehouden.</p> <p>In dat geval:</p> <ul style="list-style-type: none"> Bij zaken direct compleet (stap 2A), cliënt zonder professioneel gemachtigde: cliënt bellen dat het bezwaar ontvangen is en dat er binnen (x- periode) opnieuw contact wordt opgenomen om een afspraak te maken voor het eerste gesprek met de juridisch medewerker. Bij cliënt met professioneel gemachtigde hoeft je niet te bellen. De zaak komt

op naam 'instroom MB' en de fase op 'Actie AM'. Vul het aandachtveld met "jj-mm-dd compleet MA/WT, nog plannen fase 2".

- Bij zaken alsnog compleet (stap 5A) stappenplan: De zaak blijft op naam 'instroom MB' en de fase op 'Actie AM'. Vul het aandachtveld met "jj-mm-dd compleet MA/WT, nog plannen fase 2". Denk dan ook aan het (door de MB instroom) alvast versturen van de bevestiging dat het verzuim hersteld is (als dat aan de orde is) inclusief de nieuwe wettelijke einddatum. En aan het bevestigen van de ontvangst van de aanvullende gronden. Voor zover de cliënt nog niet eerder geïnformeerd is (kan ook al eerder door de MB instroom) over de wachttijd voor de verdere behandeling van de zaak, doe dit dan alsnog.
- Als de zaak aan de beurt is voor inplannen fase 2 (selecteren op datum (alsnog) compleet) uitvoeren reguliere inplan actie en waar nodig contact cliënt conform stap 2A of stap 5A.

Tip: Noem de cliënt een wat langere tijd, dan je nodig hebt. Als je vervolgens eerder belt, is de cliënt positief verrast.

Bij het werken met een planbuffer kun je ook aan de volgende varianten of extra acties denken:

- Op dit moment is een knelpunt in de uitvoering dat ook de WT zaken langer blijven liggen met oplopende werkvoorraden WT tot gevolg. Op kantoren met een lange plantermijn voor de VA-beoordeling (daar wordt vaak al gewerkt met een planbuffer voor de VA inschakeling HZ/SU/ODS in fase 2) kan besloten worden om het werken met een planbuffer tussen fase 1 en fase 2 voor de MB te beperken tot alleen de MA zaken. En desgewenst ook de WT zaken met een professioneel gemachtigde. In WT zaken (eventueel zonder professioneel gemachtigde) plan je dan wel direct voor fase 2. Dat scheelt ook het extra telefoongesprek voor de AM in de WT zaken, waarbij cliënten vaker dan in MA zaken geen professionele gemachtigde hebben. En juist in de WT zaken zonder professioneel gemachtigde is de ervaring dat een snelle behandeling door UWV bijdraagt aan het vertrouwen van de cliënt in UWV waardoor zaken sneller kunnen worden afgehandeld met een BOB of intrekking.
- Bij het werken met een 'planbuffer' kun je als team/kantoor ook denken aan een extra check door een MB of er wellicht sprake is van een zaak met een 'groot klantbelang' om de zaak toch eerder te gaan behandelen. En kunnen de 'snelle intrekkers' ook al opgepakt worden.
- Bij het werken met een 'planbuffer' in de MA zaken kun je als team/kantoor ook denken aan het alvast versturen van de volledige medische rapportage aan de cliënt zonder professioneel gemachtigde en/of het door de klant laten inbrengen van actuele medische informatie uit zijn patiëntenportaal en ons op de hoogte te houden van eventuele nieuwe medische ontwikkelingen.

Omdat deze stap optioneel is en buiten het reguliere stappenplan valt zijn afwijkende kantoorafspraken mogelijk. Daarbij moet uiteraard wel rekening gehouden worden met de harde eisen die aan onze dienstverlening gesteld zijn. Zie daarvoor het document '[Werkwijze BB in samenhang](#)'.

Registratie in Fleks

- De zaak (blijft) op naam 'instroom MB' en de fase op 'Actie AM'. Vul het aandachtveld met "jj-mm-dd compleet MA/WT, nog plannen fase 2"
- Zie stap 2A of 5A als de zaak aan de beurt is voor het gaan plannen in fase 2

Wijzigingen:

15 juli 2024

De vanwege de migratie niet meer functionerende links zijn hersteld.

Stap 2A en 4A. Het omschreven belcontact is ook onder het kopje registratie in Fleks opgenomen.

Stap 4A. Een verduidelijking vanuit Pijler de Zaak:

Toegevoegd dat de WN die betrokken wordt bij het werkgeversbezwaar een overzicht ontvangt van de aan de gemachtigde van de werkgever toegezonden medische stukken.

19 februari 2024.

Algemeen

-Bedankt voor wie zich heeft aangemeld voor de klankbordgroep. De doorontwikkeling van een werkproces is een vast onderdeel. Hiervoor zijn tips, vragen, suggesties welkom. Nog niet elk district neemt deel. Je kunt je nog aanmelden. Overleg hierover met de manager. De stafjurist kan je input geven en aanmelden.

-Het uitvoeringsbericht 2024-02 is verwerkt in deze versie. De optionele planbuffer is beschreven.

-Verwijzing naar de belscripts is opgenomen in de inleiding.

-Het uitvoeringsbericht 2023-10 is verwerkt in deze versie. Cliënten (burgers en werkgevers) kunnen de voortgang van een zaak digitaal volgen in Mijn UWV en op het Werkgevers-Portaal. De voortgang zoals beschreven in de 5 zaak statussen van een bezwaarzaak zijn opgenomen.

-De wijzigingen zijn in rood geschreven.

Per stap

- Stap 1 is herschreven. Het is aangepast aan het bellen binnen 5 werkdagen. En aan de nieuwe werkverdeling per 6 november 2023 (2023-06 en 2023-11).

- Het begrip tijdig overdragen aan een ander kantoor is gedefinieerd en toegelicht.

-Met de aanpassing in stap 1 is informatie over de werkverdeling in stap 2 overbodig geworden en daar verwijderd.

-In stap 2A zijn de acties rondom het bellen verduidelijkt. Ook is het B&B beleid bellen met een vast telefoonnummer opgenomen.

-In stap 2B is opgenomen dat je bij verzuim geen wettelijke einddatum kunt noemen.

-In stap 4A zijn de acties rondom het K3CR contact verduidelijkt. Met cliënt gemaakte afspraken worden schriftelijk bevestigd. De redenen belpogingen worden in K3CR toegelicht voor de collega's. Ook is de Fleks instructie verduidelijkt.

-Stap 8. Als hersteld kan zowel op verzuim als op aanvullende gronden slaan.

-Aan de bijzonderheid opschorten is tekst uit het nieuwsbericht 'nieuwe bezwaarreglement per 1 januari in werking' toegevoegd.

-De bijzonderheid planbuffer is toegevoegd (uitvoeringsbericht 2024/02).

3 januari 2024.

- Het Reglement behandeling bezwaarschriften 2024 is definitief. Belangrijke aandachtspunten zijn het bellen binnen 5 werkdagen (door AM of MB) en het zo veel mogelijk te komen tot inhoudelijke geschilbeslechting.
- In stap 2 is de ZW ERD zaak verder toegelicht. Dit gaat om de zaken die op enkele kantoren worden behandeld. Zie hiervoor de uitzonderingenlijst.
- In stap 2B is opgenomen dat in de ontvangstbevestiging de wettelijke einddatum moet worden vermeld.
- Stap 4A, 5B. Termijn verstreken gewijzigd in termijn bijna verstreken. In het Reglement behandeling bezwaarschriften 2024 wordt actie aangegeven bij mogelijke overschrijding van de termijn.
- In stap 6 is verzuim herstel nader toegelicht. Wat te doen bij herstel? Brief met beslistermijn versturen. En wat te doen bij geen herstel? Telefonisch contact op basis van het nieuwe reglement.
- In stap 8 zijn mogelijke afspraken met cliënt toegelicht. Zoals keuze hoorzitting en het antwoord op de vraag of cliënt gebeld wil worden over de uitkomst van zijn bezwaar als wij de beslissing gaan versturen.
- In stap 19 is de verwijzing opgenomen naar de gemaakte afspraak in stap 8. Let op de eerder gemaakte afspraak voor de BOB.
- In afwachting van de aangepaste richtlijn is als bijzonderheid de mogelijkheid van opschorten opgenomen zoals mogelijk is vanaf 1 januari 2024.

10 oktober 2023.

Algemeen

- Doorontwikkeling van een werkproces is een vast onderdeel. Hiervoor zijn tips, vragen, suggesties welkom. Ook zoeken we deelnemers voor een klankbordgroep. Input en aanmelding loopt via je stafjurist.
- Meerdere stappen: De verwijzingen naar het reglement behandeling bezwaarschriften is gewijzigd naar het nieuwe reglement dat naar verwachting op 1 januari 2024 formeel in werking treedt. Enkel de uit dit nieuwe reglement al geldende artikelen zijn opgenomen.
- Herstel niet werkende hyperlinks.

Per stap

- In stap 1 is het actuele uitvoeringsbericht werkverdeling verwerkt.
- In stap 2 is de verduidelijking opgenomen dat een ZW ERD zaak nooit compleet is. Er is immers contact met de externe Arbo dienst nodig.
- In stap 2A en 2B is het signaal van verschillende (grote) werkgevers verwerkt, dat zij wel een belmoment willen afspreken, maar niet gedurende een tijdslot van twee uur. Is bekend dat een specifieke werkgever dit niet wil, dan behandelen we hem als een professionele gemachtigde. Door de AM wordt dan geen belmoment met deze werkgever gecommuniceerd. In de stappen 2A en 2B is daarvoor opgenomen:

Let op. Bij werkgever zonder professioneel gemachtigde waarvan we weten dat hij een planafpraak van twee uur niet op prijs stelt, bellen we niet. We behandelen deze werkgever hetzelfde als bij een professioneel gemachtigde.

-Stap 2A. Bij de ontvangstbevestiging is bij de naam van de MB die de zaak behandelt zijn telefoonnummer toegevoegd conform de standaardontvangstbevestiging.

-Stap 2A. Het UWV streeft erna de cliënt niet met een onaangekondigd belcontact te overvallen. Tegelijkertijd werkt het versturen van de SMS (met de huidige tool) belemmerend voor de AM. Omdat de AM geen inhoudelijk contact met de cliënt heeft, kiezen we er daarom tijdelijk voor om voor de eerste belpoging door de AM geen SMS meer voor te schrijven. Lukt het de AM niet om telefonisch contact te krijgen, dan wordt alsnog een SMS verstuurd.

-Stap 4. Verduidelijkt dat teruglegging naar SMZ bij overgang LGU/ VVU-LAU geen automatisme is.

-Stap 5. Termijn verstreken gewijzigd in termijn bijna verstreken. In het Reglement behandeling bezwaarschriften 2024 wordt actie aangegeven bij mogelijke overschrijding van de termijn. Hiervoor is gekozen om zo veel mogelijk te komen tot inhoudelijke geschilbeslechting.

-Stap 5A. Verbetering plantermijn M/A een week gewijzigd in 5 werkdagen. De termijn moet de MB tijd geven voor PVA en CB. Dan is het logisch aan te sluiten op werkdagen.

-Stap 5B. Werkwijze (in Fleks) bij BOB NO of intrekking door de medewerker fase 1 nader toegelicht.

-Stap 7. In navolging van het uitvoeringsbericht werkverdeling is de al dan niet geschiktheid voor een VA-beoordeling 'ODS' opgenomen.

-Stap 8. Registratie bij MA zaken is verduidelijkt.

-Stap 11. Proces VA ODS is toegevoegd.

1 augustus 2023

Herstel niet werkende hyperlink naar stap 2B.

1 oktober 2022

Aanpassingen in verband met het invoeren van Fleks-fase: Fase VA ODS en het bijbehorende uitvoeringsbericht.

Fleks registratie beter herkenbaar opgenomen in dit stappenplan.

Verder enkele tekstuele verduidelijkingen en aanpassingen op verzoek vanuit de uitvoering.

Bijlage informatie rondom voice mail als los document op DWU geplaatst.

6 april 2022.

UWV gaat over op het gebruik van CM.com voor SMS. De verwijzing naar Spryng staat nog in de inleiding, inclusief hyperlinks. Spryng is niet meer beschikbaar voor nieuwe gebruikers. In de rest van het document zijn enkel hyperlinks naar CM.com opgenomen.

Correctie en verduidelijking Fleks registratie bij wachttijd AM. Stappen 2, 2a, 2b en 2c. De verschillende Fleks fasen zijn per categorie omschreven in 2a (compleet), 2b (niet compleet

professioneel gemachtigde), 2c (niet compleet niet professioneel gemachtigde). Eerder stond het samengevat omschreven onder 2.

De situatie dat een te laat ingediend bezwaar waarbij de redenen te laat zijn opgegeven (op dit punt) compleet is, is opgenomen.

24 januari 2022.

Het bleek in de praktijk niet handig dat de AM alvast de MPP brief voor de MB klaar zette.

De voorbeelden over het vragen van toestemming aan de werknemer voor het delen van medische informatie is verwijderd in verband met de gewijzigde regelgeving per 1 januari 2022.

De uitwerking van het uitvoeringsbericht '[centrale werkverdeling](#)' is opgenomen.

De wachttijd bij de AM is gelijkgetrokken voor complete en niet direct complete zaken.

We hebben in algemene zin geprobeerd de tekst op punten te verduidelijken.

Hoofdstuk 0 VERSIEBEHEER

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
01-11-2010	JKC; Medisch en arbeidskundig adviseurs B&B	akkoord	<ul style="list-style-type: none">• Naamwijziging: <i>Uwv-Richtlijnen Bezwaarproces</i>• Wijziging opzet ivm invoering groeiprocessen• Actualisering ivm Wet Dwangsom en Wet Wia

Toelichting op versie 1 november 2010

Per 1 november 2010 wordt de bezwaarprocedure uitgevoerd op basis van het groeiproces bezwaar en het groeiproces bezwaar ZW-EV. Deze groeiprocessen omvatten 4 subprocessen: voorbereiden behandeling bezwaar, afhandelen adhoc signalen, behandelen bezwaar en beslissen..

De nieuwe werkwijze, als vastgelegd in de procesmodellen, was ook aanleiding om het oude UWV Protocol bezwaarschriftprocedure plus bijlagen te vervangen door de 'UWV Richtlijnen Bezwaarproces'. De bij de verschillende processtappen behorende (wettelijke) kaders, jurisprudentie, uitgangspunten en andere inhoudelijke voorschriften zijn daarin terug te vinden. De relevante delen van het oude Protocol zijn ondergebracht bij de van toepassing zijn hoofdstukken van de 'UWV Richtlijnen Bezwaarproces'.

De richtlijnen bestaan uit meerdere hoofdstukken, genummerd 1 tot en met 14. De hoofdstukken 13 en 14 bevatten procedurele bijzonderheden die gelden voor de meerpartijenprocedure (MPP) respectievelijk de bezwaarprocedure ZW-EV. Inhoudelijk (en redactioneel) zijn de diverse voorschriften en instructies in overeenstemming gebracht met de nieuwe werkwijze bij de bezwaarprocedures. Tevens heeft actualisering plaatsgevonden in verband met de wet dwangsom en is de instructie wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen opgenomen (hoofdstuk 10). Hoofdstuk 6A bevat het onderdeel sociaal-medische heroverweging. Voor wat betreft de heroverweging van wia-aanspraken is de instructie "Theoretische schatting bij (her)beoordeling WIA-aanspraken" opgenomen (hoofdstuk 6B). De per 1 oktober 2010 gewijzigde functienamen voor o.a. bva en bad (in verzekeringsarts B&B resp. arbeidsdeskundige B&B) zijn nog niet in alle hoofdstukken verwerkt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
18-07-2012	JKC	akkoord	Hoofdstuk 6 is gewijzigd in verband met het verschijnen van een geactualiseerde notitie over artikel 4:125 Awb (bijkomende beschikkingen).

Toelichting op versie 18 juli 2012

Hoofdstuk 6 heeft betrekking op de aard en de omvang van de heroverweging. In dit hoofdstuk wordt ondermeer ingegaan op de afgeronde besluitvorming bij terug- en invordering. De situatie waarin bezwaar wordt gemaakt tegen een terugvorderingsbesluit terwijl nog geen invorderingsbesluit is genomen, wordt niet langer in dit hoofdstuk beschreven. Daarvoor wordt nu verwezen naar een aparte notitie over artikel 4:125 Awb, opgenomen in de Juridische kennisbank op de [themapagina Heroverweging in bezwaar](#).

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
01-10-2012	JKC	akkoord	Hoofdstuk 6 is gewijzigd in verband met het besluit van het DT B&B om bij de heroverweging in bezwaar voortaan niet meer te beoordelen of het primaire besluit voldoende klantgericht is.

Toelichting op versie 1 oktober 2012

In het kader van De Vernieuwing is eind 2006 gekozen voor een klantgerichte heroverweging in bezwaar. Klantgericht heroverwegen hield in dat niet alleen werd beoordeeld of het primaire besluit in overeenstemming was met de wet, het beleid en de jurisprudentie, maar ook of het besluit voldoende klantgericht was. Het DT B&B heeft besloten dat bij de heroverweging van primaire besluiten voortaan niet langer wordt beoordeeld of het besluit voldoende klantgericht is. Hoofdstuk 6 de UWV Richtlijnen bezwaarproces is daarop aangepast.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
10-10-2012	Hoofd JKC en arbeidskundig adviseur b&b	akkoord	Hoofdstuk 6A is gewijzigd in verband met het besluit van het DT B&B om bij de heroverweging in bezwaar voortaan niet meer te beoordelen of het primaire besluit voldoende klantgericht is.

Toelichting op versie 10 oktober 2012

Zie de toelichting op versie 01 oktober 2012. In datzelfde kader is in onderdeel 2.4 van hoofdstuk 6A de volgende zinsnede geschrapt: 'Een strikt defensieve houding in niet langer het uitgangspunt bij de beoordeling van bezwaarzaken.'

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
14-03-2013			In hoofdstuk 13 is een verwijzing naar BijBlijven 2008/10/3 vervangen door een link naar de Juridische kennisbank.

Toelichting op versie 14 maart 2013

De verwijzing naar BijBlijven 2008/10/3 was niet langer juist en is daarom vervangen door een correcte link.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
03-04-2013	JKC Cluster Awb	akkoord	Hoofdstuk 3 is gewijzigd omdat UWV er voortaan van uitgaat dat elke belanghebbende een eigen bezwaartermijn van 6 weken (ZW-EV 2 weken) toekomt.

Toelichting op versie 3 april 2013

Voorheen ging UWV er van uit dat de bezwaartermijn voor alle belanghebbenden ging lopen op de dag na die waarop het besluit aan de geadresseerde was bekendgemaakt. Op basis van jurisprudentie van de CRvB gaat UWV er voortaan van uit dat elke belanghebbende een eigen bezwaartermijn van 6 weken (ZW-EV 2 weken) toekomt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
25-06-2013			Aan Hoofdstuk 3 is een passage toegevoegd over verschoonbare termijnoverschrijding bij ontbreken bezwaarclausule

Toelichting op versie 25 juni 2013

De hier bedoelde passage stond al in hoofdstuk 3, maar is abusievelijk verloren gegaan bij een eerdere wijziging van dit hoofdstuk (versie 3 april 2013). Dit is nu hersteld.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
10-12-2013	- staf va'n b&b - hoofd JKC	akkoord	Aan hoofdstuk 6C is toegevoegd dat de klant uiterlijk bij aanvang van de hoorzitting er op moet worden gewezen dat hij zijn gezondheids-toestand desgewenst ook onder vier ogen met de va kan bespreken, ongeacht of de va b&b bij de hoorzitting aanwezig is

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
27-02-2014	- staf va'n b&b - stafjuristen - DT B&B	akkoord	Aan hoofdstuk 6C is toegevoegd dat het de klant uiterlijk bij de hoorzitting duidelijk moet zijn dat hij kan verzoeken zijn gezondheidstoestand onder vier ogen met de verzekeringsarts te bespreken, ongeacht of de va b&b bij de hoorzitting aanwezig is

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
17-06-2014	JKC Cluster Awb JKC Cluster ZAW Referentiepersonen Awb Referentiepersonen ZAW	akkoord	Hoofdstuk 6B is geactualiseerd en aangevuld. De onderdelen die betrekking hebben op de onderwerpen procesbelang en vergoeding bezwaarkosten zijn aangepast aan de ontwikkelingen in de jurisprudentie. Onderdeel 4 is aangepast aan gewijzigde inzichten. Voorts is een nieuw onderdeel 5 toegevoegd waarin dieper wordt ingegaan op de heroverweging in bezwaar na een theoretische schatting in het kader van de Wet WIA. In een bijlage bij dit hoofdstuk wordt een en ander aan de hand van voorbeelden uitgewerkt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
17-07-2014			Op een aantal plaatsen in hoofdstuk 6B werd verwezen naar een nog te verschijnen notitie. Die notitie is op 16-07-2014 verschenen. De verwijzingen zijn daar op aangepast.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
30-10-2014	Referentiepersonen Awb		Hoofdstuk 1 is geactualiseerd en in overeenstemming gebracht met het nu geldende werkproces en het Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2014.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
12-11-2014	Referentiepersonen Awb Stafjuristen Staf va'n b&b	akkoord	Hoofdstuk 6D is geactualiseerd en aangepast aan de eis dat UWV de cliënt niet mag vragen zelf informatie bij de behandelend sector op te vragen.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
04-12-2014	Referentiepersonen Awb	akkoord	In hoofdstuk 12 is opgenomen dat schriftelijk wordt geweigerd op het bezwaar te beslissen als de intrekking van het bezwaar niet ongedaan gemaakt kan worden en betrokkene desalniettemin aan UWV verzoekt alsnog op zijn bezwaar te beslissen.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
02-03-2015	-	-	<p>- Hoofdstuk 6B is aangepast aan het gewijzigde oordeel van de CRvB over de vergoeding van bezwaarkosten in WIA-zaken.</p> <p>- In hoofdstuk 6D is een verwijzing opgenomen naar UBSMZ 1501-002 d.d. 9 januari 2015 (Tarieven informatieverstrekking door huisartsen en medisch specialisten per 1 januari 2015)</p>

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
10-06-2015	-	-	In hoofdstuk 6A is paragraaf 4.6 (Heroverweging hersteldverklaring ZW) mede aan de hand van enkele voorbeelden verduidelijkt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
11-08-2015	- DT B&B	akkoord	Hoofdstuk 9 is aangepast in verband met vragen over de verdaging met instemming. Ook is een tekst toegevoegd over het gebruik van mail voor het verdagen en het aanpassen van de tekst van de verdagingsbrieven in Modus One. Tot slot is aangegeven wat de ingenomen standpunten betekenen voor het aanbrenge van correcties in Fleks.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
06-10-2015	-	-	Voor zover dat niet al was gebeurd bij de versie van 02-03-2015, zijn hoofdstuk 6B en de daarbij behorende bijlage aangepast aan het gewijzigde oordeel van de CRvB over de vergoeding van bezwaarkosten in WIA-zaken. Voorts zijn in dit hoofdstuk enkele recente uitspraken van de CRvB verwerkt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
23-12-2015	-	-	In hoofdstuk 4A is een verwijzing naar BijBlijven vervangen door een verwijzing naar een notitie in de kennisbank en is in voetnoot 1 een in 2009 genomen besluit alsnog verwerkt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
04-01-2016	-	-	In hoofdstuk 1 is de passage over het telefonisch contact na verzuim verduidelijkt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
13-09-2016	Stafjuristen	-	Aan de richtlijnen is een nieuw hoofdstuk 11A toegevoegd (bob gegrond en natraject).

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
09-03-2017	DT B&B	Akkoord	In hoofdstuk 6A zijn de uitgangspunten, die worden gehanteerd bij het inschakelen van de va b&b en de ad b&b, in overeenstemming gebracht met het Procesmodel bezwaar. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verouderde begrippen en verwijzingen in dit hoofdstuk te actualiseren.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
21-06-2017	Stafjuristen	Akkoord	In hoofdstuk 8 wordt nu ook de mogelijkheid besproken dat van het horen kan worden afgezien als de betrokken niet binnen een gestelde redelijke termijn laat weten dat hij gehoord wil worden. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verouderde begrippen en verwijzingen in dit hoofdstuk te actualiseren.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
08-03-2018	Stafjuristen Referentiepersonen Awb	Akkoord	Vanaf 15 maart 2018 geeft UWV op een andere wijze invulling aan het toestemmingsvereiste van de medische beschikkingenregelingen. Hoofdstuk 13 is naar aanleiding daarvan aangepast. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verouderde begrippen en verwijzingen in dit hoofdstuk te actualiseren.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
15-11-2018	Stafjuristen	Akkoord	In hoofdstuk 11A zijn de landelijke afspraken verwerkt die met het directoraat Handhaven zijn gemaakt over de uitvoering van het natraject.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
15-02-2019	-	-	In hoofdstuk 01 is de tekst over het vragen van een machtiging aan algemeen bekende (beroepsmatige) rechtshulpverleners aangepast aan de tekst in het Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2018. De wijziging houdt in dat er ruimte moet zijn om ook bij de bekende rechtshulpverleners te twijfelen en dan om een machtiging te vragen.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
19-02-2019	-	-	In hoofdstuk 6D 11A is een verwijzing opgenomen naar UBSMZ 1901-007 - Tarieven informatieverstrekking door huisartsen en medische specialisten per 01-01-2019

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
21-03-2019	-	-	In hoofdstuk 9 is een verduidelijking opgenomen over het verschil tussen opschorten en verdagen in relatie tot de tijdigheid. In hoofdstuk 1 Verzuimherstel is vanwege de tekst over opschorintg een noot opgenomen met een verwijzing naar hoofdstuk 9.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
03-06-2019	-	-	In hoofdstuk 13 zijn enkele verwijzingen met bijbehorende snelkoppelingen geactualiseerd.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
03-07-2019	-	-	In hoofdstuk 6B is in paragraaf 4.3 onder c de passage over de datum in geding bij een uitlooptermijn van meer dan 6 maanden verduidelijkt.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
29-11-2019	Stafjuristen B&B Staf ad'n B&B Staf va'n B&B	Akkoord	Hoofdstuk 6A is gewijzigd. In paragraaf 2.1 is verduidelijkt wat moet worden verstaan onder een volledige heroverweging van de sociaal-medische grondslag van het bestreden besluit. In paragraaf 2.2 is jurisprudentie verwerkt waaruit volgt dat bij de heroverweging van de arbeidskundige grondslag niet altijd een ad ingeschakeld hoeft te worden.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
21-04-2020	-	-	Hoofdstuk 6B is gewijzigd in verband met een aanpassing van de notitie over artikel 60, lid 3 Wet WIA . Deze aanpassing betreft gevallen waarin in bezwaar wordt vastgesteld dat de betrokkene bij het primaire besluit ten onrechte 80-100% arbeidsongeschikt is geacht.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
01-07-2020	- hJKC - Pas-groep	Akkoord	In hoofdstuk 09 is een nieuw vijfde aandachtspunt toegevoegd. Dit aandachtspunt heeft betrekking op de verdaging als er geen mondeling contact is geweest. In die gevallen zal de MB altijd eerst met 6 weken moeten verdagen. Pas daarna kan de MB instemming vragen voor verdere verdaging. Dit is een praktische oplossing voor Flexproblemen.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
01-08-2020	1. cJKC-collega's 2. Referentiepersonen Awb	1. Akkoord 2. Akkoord	<p>Hoofdstuk 03 is geactualiseerd. De CRvB heeft in 2020 twee uitspraken gedaan, die we in hoofdstuk 3 van de richtlijnen bezwaarproces wilden verwerken. De ene uitspraak (ECLI:NL:CRVB:2020:1207) ging om het accepteren van andere postvervoerbedrijven naast PostNL als het gaat om de terpostbezorging in de zin van art. 6:9 lid 2 Awb. De andere (ECLI:NL:CRVB:2020:225) ging om het aannemelijk maken van verzenden en ontvangen. Lange tijd gingen rechters niet uniform om met dit vraagstuk, maar langzamerhand lijkt de Raad nu toch wel een vaste lijn te volgen.</p> <p>De verwerking van deze uitspraken was aanleiding om de richtlijn in zijn geheel te actualiseren. Er is recentere jurisprudentie toegevoegd en er is een tekst toegevoegd over elektronische verzending.</p>

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
13-10-2020	1. cJKC-collega's 2. Referentiepersonen Awb	1. Akkoord	<p>Hoofdstuk 04 is aangepast en richtinggevende rechtspraak van met name de Hoge Raad: ECLI:NL:HR:2015:874, ECLI:NL:HR:2018:672 en Raad van State ECLI:NL:RVS:2020:1367 over op de zaak betrekking hebbende stukken is hierin verwerkt.</p> <p>De verwerking van deze uitspraken was aanleiding om de richtlijn in zijn geheel te actualiseren. Er is een tekst</p>

			toegevoegd over in elektronische vorm vastgelegde gegevens en geheimhouding wegens gewichtige redenen.
--	--	--	--

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
12-04-2021	1. Stafjuristen B&B 2. Staf VA'n B&B	1. Akkoord 2. Akkoord	Hoofdstuk 6C is aangepast naar aanleiding van ECLI:NL:CRVB:2020:3311 . Als de VA B&B bij de hoorzitting aanwezig is en de klant desgevraagd geen bezwaar heeft tegen de aanwezigheid van derden bij het bespreken van zijn gezondheidstoestand, moet dit uitdrukkelijk in het verslag van de hoorzitting worden vastgelegd.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
21-04-2021	1. collega's cJKC 2. Referentiepersonen Awb	1. Akkoord 2. Akkoord	Hoofdstuk 10 is aangepast naar aanleiding van ECLI:NL:CRVB:2020:642 . De ingebrekestelling (IGS) is prematuur als deze op de laatste dag van de beslistermijn of eerder is <i>ontvangen</i> , datum verzending doet er niet toe. Er wordt geen uitzondering meer gemaakt voor een IGS die 1 dag te vroeg is. De tekst is verder geactualiseerd, er is meer aandacht aan de jurisprudentie besteed en er zijn meer linken aangebracht.

versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen
23-04-2021	1. collega's cJKC 2. Referentiepersonen Awb	1. Akkoord 2. Akkoord	Naar aanleiding van vragen en klachten van gemachtigden over het (ten onrechte) opschorten van de beslistermijnen in bezwaar is Hoofdstuk 01 van de richtlijnen bezwaarproces – Verzuimherstel - aangescherpt en geactualiseerd. Belangrijkste wijziging is dat als een gemachtigde aanvoert dat er (mogelijk) geen actueel sociaal medisch oordeel aan de beslissing ten grondslag ligt, dat concreet genoeg is om als grond te worden aangemerkt. In deze gevallen is geen sprake van verzuimherstel en vindt dus geen opschorting van de beslistermijn plaats. Verder is een hoofdstuk 01A toegevoegd dat als hulpmiddel bedoeld is voor de AM bij de beoordeling of een bezwaarschrift een grond bevat.
versie	Afgestemd met	beslissing	Wijzigingen

01-01-2022	1. cJKC-collega's 2. Stafjuristen B&B	1. Akkoord 2. Akkoord	De hoofdstukken 4, 4A, en 13 zijn aangepast in verband met de wijziging van de medische beschikkingenregelingen ZW, WAO, en Wet WIA. Als gevolg van deze wijziging mag UWV op en na 1-1-2022 geen medische gegevens meer delen met belanghebbende werkgevers en belanghebbende garantstellers.
------------	--	--------------------------	--

Versie	Afgestemd met	Beslissing	Wijziging
6-10-2022	Awb algemeen	Akkoord	Naar aanleiding van vragen over de (on)mogelijkheid tot verdagen na (hoger) beroep is in hoofdstuk 9 van de richtlijnen bezwaarproces aanvullende informatie in verband hiermee opgenomen.

Versie	Afgestemd met	Beslissing	Wijziging
22-11-2022	Awb algemeen Referentiepersonen Awb Externe referentie (Ed van den Bogaard	Akkoord	Hoofdstuk 6 is in verband met de Burgergerichte heroverweging in bezwaar herzien. Uitgangspunt is dat we samen met de burger op zoek gaan naar een oplossing voor het geschil. Met name het eerste onderdeel van hoofdstuk 6 is daarop aangepast.

Versie	Afgestemd met	Beslissing	Wijziging
26-03-2023	Awb algemeen	Akkoord	Hoofdstuk 3 onderdeel C is gewijzigd in verband met een DT besluit van mei 2023 om bij het beoordelen van ontvankelijkheid eerder verschoonbaarheid aan te nemen in navolging van het wetsvoorstel Wet versterking waarborgfunctie Awb

Versie	Afgestemd met	Beslissing	Wijzig
31-08-2023	Awb-algemeen / Stafjuristen	Akkoord	Hoofdstuk 11A is gewijzigd. Verwijderd is de passage dat als uitgangspunt geldt dat B&B een gegronde zaak waar Uitkeren bij betrokken is pas afsluit als van Uitkeren het bericht is ontvangen dat het natraject is uitgevoerd. In het huidige proces wordt natraject nl. niet langer gevuld in Fleks. De wel gebruikte "Wintersystematiek" biedt voldoende garantie dat afhandeling van de BOB door primair plaatsvindt.

Versie	Afgestemd met	Beslissing	Wijzig
--------	---------------	------------	--------

20-12-2023	Awb-algemeen / Stafjuristen	Akkoord	Hoofdstuk 01 is gewijzigd. Deel A is aangepast. De mogelijkheden om een vormverzuim te herstellen zijn verruimd. Toegevoegd is het uitgangspunt dat we zo terughoudend mogelijk gebruik maken van de bevoegdheid om een bezwaarschrift niet ontvankelijk te verklaren vanwege het niet tijdig herstellen van een vormverzuim en dat een bezwaarschrift pas kennelijk niet ontvankelijk kan worden verklaard nadat we eerst hebben onderzocht of informele afdoening van het bezwaar mogelijk is en of er niet sprake is van een kennelijke fout die ambtshalve zou moeten worden hersteld.
------------	--------------------------------	---------	--

Versie	Afgestemd met	Beslissing	Wijzig
24-01-2024		Akkoord	<p>Hoofdstuk 10 aangepast in verband met het toestaan van de mogelijkheid tot opschorten in bezwaar in het reglement behandeling bezwaarschriften 2024.</p> <p>Daarnaast passages over overgangsrecht in de Wet aanpassing Awb en WOB weggehaald omdat in de vorige versie van hoofdstuk 10 al werd aangegeven dat zaken onder het overgangsrecht niet meer voorkwamen.</p>

HOOFDSTUK 1 VERZUIMHERSTEL

Dit hoofdstuk gaat over de situatie dat belanghebbende niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 6:5 Awb.¹ De uitgangspunten 2 en 3 zijn ook van toepassing op het stellen van een termijn voor het aanvullen van de gronden en het stellen van een termijn als het bezwaarschrift te laat is ingediend.

A. Algemeen

Als niet is voldaan aan artikel 6:5 Awb of aan enig ander wettelijk vereiste voor het in behandeling nemen van het bezwaar, wordt de indiener in de gelegenheid gesteld dit verzuim te herstellen (art. 6:6 onder b Awb en de artikelen 4 en 5 van het [Reglement behandeling bezwaarschriften UWV](#) ²). Op grond van artikel 6:6 Awb kan het bezwaar niet-ontvankelijk worden verklaard als het verzuim niet binnen de gestelde termijn is hersteld. Bij iedere termijnstelling (dus ook bij een verlenging van de termijn) moeten wij wel wijzen op de mogelijkheid van niet-ontvankelijkverklaring als het verzuim niet binnen de (verlengde) termijn wordt hersteld³.

Uitgangspunten voor verzuimherstel zijn:

1. *We streven ernaar om een bezwaarschrift inhoudelijk te behandelen en maken terughoudend gebruik van onze bevoegdheid om een bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren vanwege het niet tijdig herstellen van een vormverzuim.*

Toelichting

Artikel 6:6 Awb betreft een discretionaire bevoegdheid om een bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren als de indiener van een bezwaarschrift een verzuim niet tijdig herstelt nadat hij daartoe in de gelegenheid is gesteld. Omdat een inhoudelijke behandeling van een ingediend bezwaarschrift voorop staat, bieden we de indiener van het bezwaarschrift niet alleen een termijn voor verzuimherstel, maar proberen we ook tijdig contact op te nemen met de indiener van het bezwaarschrift als de hersteltermijn overschreden dreigt te worden en kan in dat gesprek, zo nodig een nieuwe termijn worden afgesproken. Is telefonisch contact niet mogelijk of blijft herstel uit, dan kan het bezwaar na de vastgestelde (verlengde) termijn niet ontvankelijk worden verklaard.

Bij het gebruik maken van onze bevoegdheid houden we enerzijds rekening met de belangen van de indiener van het bezwaarschrift bij inhoudelijke behandeling van het bezwaar en het verkrijgen van een redelijke termijn om een verzuim te herstellen en proberen we anderzijds te voorkomen dat de procedure, nodeloos wordt vertraagd gelet op andere belangen. Bij deze andere belangen doelen we in de eerste plaats op eventuele belangen van derden bij het verkrijgen van uitsluitel over het besluit in geding, maar ook UWV kan belang hebben bij voortgang van de procedure als deze nodeloos wordt vertraagd. Van een nodeloze vertraging kan hooguit sprake zijn als de indiener van het bezwaar een redelijke termijn heeft gekregen om het verzuim te herstellen, onbereikbaar is of niet meer op een schriftelijke herinnering heeft gereageerd.

2. *De minimumtermijn voor verzuimherstel bedraagt twee weken (ZW-EV: één week)*

Toelichting

Uit jurisprudentie blijkt dat de rechter deze minimumtermijnen in beginsel accepteert⁴. Afhankelijk van de individuele omstandigheden kan het nodig zijn over een (veel) langere periode uitstel te verlenen, en

¹ Hoofdstuk 3 van de richtlijnen gaat over de situatie dat belanghebbende een bezwaarschrift niet op tijd heeft ingediend, en dus niet voldoet aan artikel 6:7 Awb.

² Hierna UWV-reglement.

³ CRvB 27 maart 2012, [ECLI:NL:CRVB:2012:BW1759](#) (JB 2012/131, met noot A.M.M.M. Bots) en CRvB 14 juli 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:1474](#)

⁴ CRvB 31 december 2008, [ECLI:NL:CRVB:2008:BG9633](#) en CRvB 10 januari 2019, [ECLI:NL:CRVB:2019:113](#)

in ieder geval moeten wij de redenen voor een langer uitstel meewegen bij de beslissing over het gevraagde uitstel⁵.

3. *Bij mogelijke overschrijding van de (verlengde) termijn, wordt telefonisch contact opgenomen met de indiener van het bezwaarschrift over het herstel van het vormverzuim. Als de indiener van het bezwaarschrift om uitstel vraagt voor verzuimherstel, wordt de termijn in beginsel verlengd.*

Toelichting

In de Awb, het Reglement en in de richtlijnen staat geen vaste termijn voor het verzuimherstel. De termijn wordt vastgesteld, rekening houdend met de individuele omstandigheden. Om enig houvast te hebben zijn wel minimumtermijnen vastgesteld, namelijk één week voor enkelvoudige ZW-zaken en twee weken voor de overige zaken⁶. Zie hiervoor de toelichting op de artikelen 4 en 5 van het UWV-reglement.

Als de indiener van het bezwaarschrift verzoekt om verlenging van de termijn dan kunnen we, rekening houdend ook met de eventuele belangen van derden, en zo nodig in overleg met de indiener een verlenging van de termijn afspreken. Ook voor de verlengde termijn geldt dat die wordt afgestemd op de individuele omstandigheden en mede afhankelijk is van de reden voor het uitstel. De beslistermijn die geldt voor het nemen van de beslissing op bezwaar wordt voor de duur van de (verlengde) hersteltermijn van rechtswege opgeschort⁷. Dit is pas aan de orde als de beslistermijn is aangevangen.

Het telefonische contact is bedoeld om de indiener te herinneren aan de gestelde termijn en te wijzen op de mogelijke gevolgen van het niet voldoen aan het verzoek. Zo nodig kunnen in dat gesprek ook aanvullende afspraken worden gemaakt over een verlenging van de termijn. De afspraken worden dan schriftelijk bevestigd. Is telefonisch contact niet mogelijk of blijft herstel uit, dan kan na de vastgestelde (verlengde) termijn, het bezwaar niet-ontvankelijk worden verklaard (zie ook uitgangspunt 4).

Een (schriftelijk) verzoek om uitstel, dat is ontvangen na de gestelde termijn en voor het versturen van de beslissing op bezwaar wordt niet afgewezen enkel omdat het verzoek te laat is gedaan. Zie ook: uitgangspunt 4.

4. *Indien het verzuim pas na het verstrijken van de (verlengde) termijn wordt hersteld, maar nog voordat de bob is uitgereikt, volgt alsnog een inhoudelijke beoordeling van het bezwaarschrift.*

Toelichting

Dit uitgangspunt is een uitwerking van de discretionaire bevoegdheid van artikel 6:6 Awb. Het is mogelijk dat een verzuim ondanks herinneringen van onze kant te laat wordt hersteld, maar nog voordat de beslissing op bezwaar is uitgereikt. In dat laatste geval staat de inhoudelijke behandeling van de bezwaren voorop en wordt de procedure alsnog inhoudelijk voortgezet.

5. *Een besluit tot kennelijk niet-ontvankelijk-verklaring van een bezwaar wordt niet eerder afgegeven dan een week na het verstrijken van de (verlengde) termijn en kan pas worden afgegeven nadat we hebben onderzocht of een informele afdoening van het bezwaar mogelijk is en we hebben vastgesteld dat er geen sprake is van een kennelijke fout in het bestreden besluit die dient te worden hersteld.*

⁵ CRvB 2 november 2006, [ECLI:NL:CRVB:2006:AZ2125](#), CRvB 19 juni 2007, [ECLI:NL:CRVB:2007:BA8763](#), en CRvB 26 augustus 2010, [ECLI:NL:CRVB:2010:BO3527](#)

⁶ Als een kortere termijn wordt gegeven dan de voorheen gebruikelijke 4 weken, is het handig om in de brief aan "vaste klanten" extra de nadruk te leggen op de lengte van die termijn.

⁷ Artikel 7:10 lid 2 Awb

Toelichting

Als de brief waarmee het verzuim wordt hersteld uiterlijk op de laatste dag van de (verlengde) termijn ter post is bezorgd, is het verzuim nog tijdig hersteld als die brief binnen één week na afloop van de (verlengde) termijn wordt ontvangen (artikel 6:9 lid 2 Awb). Het poststempel is bepalend voor de verzenddatum. Als het poststempel met datum ontbreekt (zoals bij een portvrije envelop of als wij de envelop hebben vernietigd) of onleesbaar is, gaan we ervan uit dat het stuk tijdig is verzonden als het stuk niet is gedagtekend op een datum na de laatste dag van de termijn, mits het stuk niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen⁸. Daarom moet wij na het verstrijken van de (verlengde) termijn nog één week wachten, voordat wij de bob waarbij het bezwaar niet ontvankelijk wordt verklaard bekend kunnen maken.

Ook als een bezwaar niet-ontvankelijk kan worden verklaard, hecht UWVbelang aan informeel overleg over een mogelijke oplossing van een geschil dat in bezwaar voorligt. We kunnen beslissen om in geval van kennelijke niet-ontvankelijkheid af te zien van een hoorzitting, maar doen dat daarom pas nadat we eerst getracht hebben om telefonisch overleg te hebben met belanghebbenden over een informele oplossing van het geschil. Alvorens een besluit af te geven controleren we eveneens of er niet sprake is van een kennelijke fout in het bestreden besluit. Indien dat laatste het geval blijkt dan herstellen we het in bezwaar voorliggende besluit ambtshalve. Onder kennelijke fout verstaan we: 1) een duidelijke vergissing die 2) na summier onderzoek kan worden vastgesteld.

Telefonisch contact met de indiener van het bezwaarschrift bij (dreigend) verzuim en voorafgaand aan een mogelijk besluit tot het niet ontvankelijk verklaren.

UWV streeft ernaar om tot een inhoudelijke behandeling van het bezwaar te komen en hecht belang aan een informele geschiloplossing. Daarbij past het om tijdig te proberen om telefonisch contact op te nemen voor overleg over een geconstateerd verzuim dat hersteld dient te worden en om altijd te onderzoeken of een informele oplossing mogelijk is voordat besloten wordt om een bezwaar niet inhoudelijk te behandelen. Als er sprake is van een verzuim delen wij dit mee in de ontvangstbevestiging en geven wij een termijn om het verzuim te herstellen. Wordt de indiener van het bezwaarschrift niet bijgestaan door een professioneel gemachtigde, dan proberen we eerst telefonisch contact op te nemen met de indiener van het bezwaarschrift om eventuele maatwerkafspraken te maken over de voortgang van de procedure en het verzuimherstel die we vervolgens opnemen in de schriftelijke ontvangstbevestiging. Als de hersteltermijn overschreden dreigt te worden, dan nemen we eveneens telefonisch contact op met de indiener van het bezwaarschrift. De termijn voor het telefonisch contact met de cliënt over de inhoudelijke voortzetting van de procedure begint normaal gesproken pas te lopen nadat het verzuim is hersteld. Als het echter nuttig of wenselijk lijkt eerder telefonisch contact op te nemen, kan dat natuurlijk altijd. Afhankelijk van het tijdstip waarop het telefonisch contact plaatsvindt, kunnen er verschillende onderwerpen besproken worden. Zo kan de procedure aan de orde komen of reeds duidelijkheid gegeven worden over de uitkomst van de procedure (kennelijk ongegrond of kennelijk niet-ontvankelijk) en dient in alle gevallen te worden onderzocht of een informele afdoening

⁸ Wij passen art. 24 lid 2 UWV-reglement analogo toe op de ontvangst van bezwaarschriften. Zie de notitie op de Juridische Kennisbank, themapagina Ontvankelijkheid: [UWV beleid beoordeling tijdigheid bezwaarschriften in strijd met artikel 6:9 lid 2 Awb](#). Dit uitgangspunt wordt niet automatisch toegepast op een envelop die is gefrankeerd met een frankeerstempel. Als een envelop is gefrankeerd met een frankeerstempel kan er van worden uitgegaan dat het stuk ter post is bezorgd op de datum van het frankeerstempel. Ligt die datum voor het einde van de bezwaartermijn en wordt het bezwaarschrift binnen een week na afloop van de termijn ontvangen, dan is het bezwaarschrift tijdig ingediend. Als de datum van het frankeerstempel is gelegen na afloop van de bezwaartermijn en het bezwaarschrift ook buiten de bezwaartermijn wordt ontvangen, dan wordt er van uitgegaan dat het bezwaarschrift pas na afloop van de termijn ter post is bezorgd. Als de indiener in dat geval stelt dat bezwaarschrift wel voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, zal hij dat aannemelijk moeten maken. Kunnen we de datum van verzending niet achterhalen bijvoorbeeld omdat we de envelop niet hebben bewaard, dan gaan we uit van een tijdige ontvangst van het poststuk als dit niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

van de bezwaren mogelijk is alvorens tot een besluit te komen.⁹ Ook kan de indiener in dit gesprek alsnog een verklaring geven voor een overschrijding van de (verlengde) termijn om een verzuim te herstellen. In dat geval zullen wij alsnog beoordelen of die verklaring aanleiding vormt om de bezwaren toch inhoudelijk te behandelen.

B. Machtiging

Indien wij een schriftelijke machtiging vragen stellen wij de indiener in de gelegenheid om die binnen een bepaalde termijn over te leggen. Die termijn kan de medewerker zelf vaststellen rekening houdend met de individuele omstandigheden, of eventueel in overleg met de indiener. Als richtsnoer voor de termijn gaan we uit van één week voor enkelvoudige ZW-zaken en twee weken voor de overige zaken.

Als een gevraagde machtiging niet op tijd is verstrekt, verzoeken wij degene namens wie het bezwaarschrift is ingediend, schriftelijk om binnen een bepaalde termijn de bedoelde machtiging over te leggen, dan wel te verklaren dat hij zelf het bezwaar heeft ingediend op straffe van niet-ontvankelijkheid van het bezwaar (art. 3 [UWV-reglement](#)). Als degene namens wie het bezwaarschrift is ingediend nalaat bedoelde machtiging te verstrekken en evenmin verklaart dat hij zelf bezwaar heeft willen maken, gaan wij er vanuit dat de indiener voor zichzelf bezwaar heeft willen maken. In dat geval verklaren wij de indiener van het bezwaarschrift niet-ontvankelijk in zijn bezwaar¹⁰, omdat hij niet als belanghebbende bij het primaire besluit kan worden aangemerkt.

Wij vragen geen machtiging van een advocaat of procureur en evenmin van andere algemeen bekende (beroepsmatige) rechtshulpverleners, zoals vakbonden, werkgeversorganisaties, rechtsbijstandsverzekeraars en andere organisaties. Dit is een beleidsmatige keuze en betekent niet dat wij het niet mogen vragen. Een dergelijk verzoek zou zeer incidenteel aan de orde kunnen zijn¹¹. Zie de [Handleiding vergoeding bezwaarkosten](#), onderdeel 7.5.2 Professionele rechtshulpverleners, op de themapagina Proceskosten van de Juridische Kennisbank. In dat onderdeel geven we richtlijnen en uitgangspunten die de medewerker kan hanteren bij de beoordeling of een gemachtigde kan worden aangemerkt als een derde die beroepsmatig rechtsbijstand heeft verleend.

Indien een ander dan een algemeen bekende rechtshulpverlener bezwaar maakt namens een rechtspersoon, vragen wij bij twijfel aan de bevoegdheid van de indiener van het bezwaarschrift dat hij aantoonst dat hij bevoegd is de rechtspersoon te vertegenwoordigen.

Bij een verzoek om bij het bezwaar van een werknemer betrokken te worden namens een rechtspersoon, kunnen wij de 'gemachtigde' ook vragen aan te tonen dat hij bevoegd is.

Let op: Het aantonen van die bevoegdheid kan bestaan uit twee onderdelen. De 'gemachtigde' kan een machtiging tot het voeren van een bezwaarprocedure overleggen die gegeven is door een vertegenwoordiger van de rechtspersoon. Daarnaast kan het nodig zijn dat ook aangetoond wordt dat de persoon die de machtiging heeft afgegeven bevoegd is de rechtspersoon te vertegenwoordigen en dergelijke machtigingen kan afgeven¹².

C. Gronden van het bezwaar

⁹ Het gaat hierbij om een bevoegdheid (artikel 6:6 Awb) waarbij een professionele afweging mogelijk is, dus ook over de vraag of er bijzondere redenen zijn om een bezwaarschrift toch inhoudelijk te behandelen. Bij overleg kan worden gedacht aan overleg over het te nemen besluit en het al dan niet houden van een hoorzitting (ook als deze beperkt blijft tot de opgegeven reden voor het uitblijven van verzuimherstel), maar ook aan een check of er niet sprake is van een kennelijke fout die in overleg met de primaire afdeling hersteld zou kunnen worden, een nadere uitleg van het bestreden besluit, overleg over de onderliggende problematiek en alternatieve oplossingen.

¹⁰ CRvB d.d. 13 oktober 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BK1142](#)

¹¹ RvSt 11-6-2008, [ECLI:NL:RVS:2008:BD3615](#), en CRvB 16-10-2008, [ECLI:NL:CRVB:2008:BG3583](#)

¹² CRvB 25-3-2008, [ECLI:NL:CRVB:2008:BC7700](#)

1. *Een bezwaarschrift bevat gronden indien het een redengeving vermeldt. Ook een summiere redengeving wordt als grond aangemerkt. Een standaardformulering inhoudende dat het primaire besluit in strijd is met de wet en/of de algemene rechtsbeginselen is geen grond in de zin van artikel 6:5 Awb.*

Toelichting

Als het bezwaar ontvankelijk is, ligt het hele primaire besluit ter heroverweging voor. Het is in beginsel aan de belanghebbende om aan te geven welke onderdelen van het primaire besluit bij de heroverweging aan de orde moeten komen. Voor een doelmatige behandeling van het bezwaar is het daarom van belang, dat er een relatie bestaat tussen de aangevoerde grond en het bestreden besluit. Een standaardformulering inhoudende dat het primaire besluit in strijd is met de wet en/of de algemene rechtsbeginselen is daarom geen grond in de zin van artikel 6:5 Awb¹³. Deze grief kan immers tegen elk besluit worden aangevoerd. Het moet dus duidelijk zijn waarom dit besluit in strijd is met de wet, jurisprudentie, algemene rechtsbeginselen etc. De standaardformulering van de CRvB is dat de grond voldoende *concreet* moet zijn¹⁴. Dat betekent niet dat er sprake moet zijn van een uitgebreide redengeving. Ook een summiere redengeving wordt als een grond aangemerkt. Vaak is immers toch wel duidelijk waarom de belanghebbende het niet eens is met het primaire besluit¹⁵. Bovendien kunnen de grieven door de belanghebbende worden toegelicht tijdens het telefoongesprek dat plaatsvindt in het kader van de persoonlijke benadering of op de hoorzitting¹⁶.

De Raad heeft meermaals overwogen dat in de regel ook van een in het bezwaarschrift gegeven summiere motivering van het bezwaar zal kunnen worden aangenomen dat daarmee is voldaan aan het vereiste dat een bezwaarschrift de gronden van het bezwaar moet vermelden, mits sprake is van een (op het individuele geval betrekking hebbende) concrete bezwaargrund.

In een schattingszaak¹⁷ merkte de Raad de volgende redengeving als grond aan: het bestreden besluit kan niet kan worden gedragen door de hieraan ten grondslag gelegde motivering, aangezien deze motivering zowel niet kenbaar als vanuit medisch en arbeidskundig oogpunt onjuist is. In een enkelvoudige ZW-zaak¹⁸ vond de CRvB de stelling 'ik ben ziek' een voldoende op het concrete geval betrekking hebbende bezwaargrund. Een andere uitspraak¹⁹ betreft een geval waarin WW-uitkering is geweigerd, omdat de belanghebbende verwijtbaar werkloos is geworden. De CRvB merkte de stelling 'UWV is er ten onrechte van uitgegaan dat sprake is van verwijtbare werkloosheid' aan als een concrete bezwaargrund. Tot slot oordeelt de Raad in een uitspraak uit 2013²⁰ dat met de grief dat UWV ten onrechte een bedrag heeft teruggevorderd, c.q. ten onrechte een boete heeft opgelegd, eveneens een concrete bezwaargrund is aangevoerd.

In het algemeen verdient het aanbeveling om bij 'medische beslissingen', zoals een hersteldverklaring, een niet-ongeschikt verklaring (ZW) of een schatting (AG) een summier gemotiveerd bezwaar in behandeling te nemen. Wij hebben met de enkele stelling 'ik ben ziek' of 'de schatting is medisch en/of arbeidskundig onjuist' voldoende basis om met het bezwaar aan de slag te gaan. Wij kunnen starten met een medische (en/of een arbeidskundige) heroverweging.

2. *Wij beoordelen of hetgeen is aangevoerd als grond kan worden aangemerkt. Het doet er niet toe of de indiener zelf uitgaat van een 'pro forma' bezwaarschrift of uitstel vraagt voor het 'indienen' van de gronden.*

¹³ CRvB 31 -10-2007, [ECLI:NL:CRVB:2007:BB7463](#)

¹⁴ CRvB 3-6-2005, [ECLI:NL:CRVB:2005:AT7788](#)

¹⁵ [JB 2006/107](#) Hoge Raad, 17-03-2006, 39.997, en CRvB 16-10-2008, [ECLI:NL:CRVB:BG1167](#), waarin de CRvB ook nog eens benadrukt dat het bij toepassing van art. 6:6 Awb om een discretionaire bevoegdheid van het bestuursorgaan gaat.

¹⁶ CRvB 25-5-2005, [ECLI:NL:CRVB:2005:AT6790](#)

¹⁷ CRvB 24-12-2004, [ECLI:NL:CRVB:2004:AS3233](#)

¹⁸ CRvB 2-11-2005, [ECLI:NL:CRVB:2005:AU5564](#)

¹⁹ CRvB 14-02-2007, [ECLI:NL:CRVB:2007:BA1950](#)

²⁰ CRvB 20-11-2013, [ECLI:NL:CRVB:2013:2690](#)

Toelichting

In het verleden is wel verzuimherstel aangenomen in gevallen waarin de indiener zelf aangaf een pro forma bezwaarschrift te hebben ingediend. Bij nadere beschouwing heeft de indiener echter wel degelijk een grond aangevoerd. Een voorbeeld hiervan is een bezwaarschrift waarin de indiener niet alleen vraagt om de stukken, maar ook gelijk om een actueel sociaal medisch oordeel (SMO), voor het geval het besluit is gebaseerd op een SMO ouder dan 9 maanden. Hiermee doet de indiener in feite een beroep op strijd met het motiverings-/zorgvuldigheidsbeginsel. Anders dan in de uitspraken van de CRvB²¹ is dit wel concreet genoeg om als grond aangemerkt te kunnen worden. De indiener geeft namelijk aan waarom *deze* beslissing daarmee in strijd is, namelijk omdat er (mogelijk) een actueel SMO ontbreekt. Dat betekent dat wij de indiener wel een termijn kunnen geven voor het *aanvullen* van de gronden, maar niet voor verzuimherstel. Dit heeft tot gevolg dat in deze gevallen de beslistermijn niet wordt opgeschort. Ook zijn er gevallen waarin de indiener vraagt om uitstel voor het *indienen* van de gronden. Wij gaan niet mee in die kwalificatie als er naar ons oordeel wel een grond is aangevoerd, hoe summier dan ook. Wij zullen dan uitstel verlenen voor het *aanvullen* van gronden en er vindt geen opschorting van de beslistermijn plaats.

Als het SMO heeft plaatsgevonden, betekent dat niet dat de grond die daarop gericht is 'vervalt'. Dus ook als de indiener na het SMO geen nieuwe gronden indient, is er geen sprake van verzuim. Het enkele feit dat terecht is aangevoerd dat er ten onrechte geen SMO is verricht, levert niet een gegronnd bezwaar op. Dit is alleen het geval als het rechtsgevolg in bezwaar wijzigt.

3. De houdbaarheid van de grond is geen ontvankelijkheidsvraag.

Toelichting

Als er een grond aanwezig is, doet het er voor de ontvankelijkheidsvraag niet toe of de grond relevant c.q. houdbaar is. Dat behoort tot de inhoudelijke beoordeling en niet tot de ontvankelijkheidsvraag²².

NB 1 De beoordeling of er sprake is van een grond, kan best lastig zijn. Als de AM de beoordeling doet raden wij de MB aan om nog even te checken of er al dan niet sprake is van een grond en of er terecht verzuimherstel is gesteld. UWV heeft meerdere klachten gekregen dat B&B ten onrechte de beslistermijn opschort en dergelijke klachten willen we graag voorkomen.

NB 2 Om de AM behulpzaam te zijn bij de beoordeling of het bezwaarschrift een grond bevat, is ook een aparte notitie voor de AM gemaakt. Deze notitie is als [hoofdstuk 1A](#) op de kennisbank geplaatst.

D. Gebrek in wijze van indiening

De belanghebbende krijgt ook de gelegenheid om zijn verzuim te herstellen als hij het bezwaarschrift op de verkeerde wijze heeft ingediend. Dit speelt vooral in gevallen waarin de indiener het bezwaarschrift via een niet opengesteld elektronisch kanaal indient, bijvoorbeeld via email. De indiener krijgt dan de gelegenheid om het bezwaar alsnog per post in te dienen of via Mijn UWV²³. Als de indiener het gebrek herstelt, gaan we voor de ontvangstdatum van het bezwaar wel uit van de datum waarop wij het bezwaarschrift via het verkeerde kanaal hebben ontvangen. Als de indiener bezwaar maakt via een wel opengesteld kanaal zoals Mijn Berichten (VDC), maar dat niet bedoeld is voor het indienen van

²¹ CRvB 31-10-2017, [ECLI:NL:CRVB:2017:3774](#), en CRvB 6 juni 2018, [ECLI:NL:CRVB:2018:1823](#)

²² [CRvB 8-3-2001](#), [ECLI:NL:CRVB:2001:AL3579](#), [USZ 2001/123](#), en CRvB 3-1-2007, [ECLI:NL:CRVB:2007:AZ7265](#)

²³ CRvB 15-6-2017, [ECLI:NL:CRVB:2017:2145](#) en CRvB 17-12-2019, [ECLI:NL:CRVB:2019:4252](#)

bezwaarschriften, dan is er geen verzuimherstel nodig. B&B accepteert in die gevallen het via dat kanaal verstuurd bezwaarschrift maar laat de indiener wel weten dat het via een onjuist kanaal is ingediend²⁴.

E. Bezwaarschrift in een vreemde taal

Indien het bezwaarschrift in een vreemde taal is gesteld en een vertaling voor een goede behandeling van het bezwaar noodzakelijk is, dient de indiener zorg te dragen voor een vertaling (artikel 6:5, lid 3, Awb). Wij vragen/eisen dat echter niet van cliënten, maar laten zo nodig zelf een vertaling maken.

In een aantal verdragen is ook opgenomen dat organen en autoriteiten van een Verdragsluitende Partij verzoekschriften of andere documenten welke hen toegezonden worden niet mogen afwijzen op grond van het feit dat deze in de officiële taal van de andere Verdragsluitende Partij zijn gesteld. Voor die talen/landen zijn wij dus verplicht zelf een vertaling te maken. Het gaat daarbij om de volgende landen:

EU/EER-landen/Zwitserland
Australië
Bosnië Herzegowina
Canada
Chili
Hong Kong
Israël
Kaapverdië
Kroatië
Macedonië
Marokko
Montenegro
Nieuw Zeeland
Servië
Tunesië
Turkije
Verenigde Staten
Zuid Korea

NB Er zijn nog verdragen in voorbereiding en er kunnen dus nog landen bijkomen. Raadpleeg bij twijfel de verdragstekst op DWU/[kennispoort internationaal/wet- en regelgeving internationaal/landenmappen](#) of neem contact op met de contactpersonen Internationaal van het JKC.

Een verzoek om een vertaling kan worden gedaan bij de vertaaldienst via facilitator. Zie hiervoor ook de pagina '[Vertaaldiensten aanvragen](#)'.

²⁴ Naar verwachting zal deze situatie zich steeds minder voordoen. Daarom is er geen tekstblok opgenomen in de ontvangstbevestiging. De MB kan de volgende tekst zelf invoegen: U heeft bezwaar gemaakt via Mijn Berichten. Deze service is hier niet voor bedoeld. We zullen uw bezwaar wel in behandeling nemen. Mocht u in de toekomst weer bezwaar maken doe dit dan via de daarvoor bestemde kanalen. Zo kunnen wij u beter van dienst zijn. Meer informatie over bezwaar maken vindt u op [uwv.nl](#).

HOOFDSTUK 1A BEOORDELING OF EEN GROND IS AANGEVOERD **(Handvatten voor deze beoordeling door de AM)**

Beoordeling of een grond is aangevoerd in het bezwaarschrift

Als er een bezwaarschrift binnenkomt beoordeelt B&B of er in het bezwaarschrift gronden voor het bezwaar zijn aangevoerd. Dat is een lastige beoordeling, daarom geven wij hierna handvatten voor die beoordeling.

Verschil tussen indienen gronden en aanvullen gronden

Het is belangrijk om verschil te maken tussen *indienen* gronden en *aanvullen*, omdat ze verschillende consequenties hebben. Daarom leggen we hier het verschil uit.

Als er geen grond is ingediend dan is dat een verzuim. B&B vraagt dan aan de indiener van het bezwaar om binnen een bepaalde termijn alsnog gronden in te dienen. Meestal gebeurt dat in de ontvangstbevestiging. Als B&B gevraagd heeft het verzuim te herstellen wordt de beslistermijn opgeschort. De beslistermijn gaat dan weer lopen als het verzuim is hersteld, of als de termijn verstreken is. Als de indiener van het bezwaar niet binnen de termijn heeft gereageerd kan zijn bezwaar niet-ontvankelijk verklaard worden.

Soms heeft de indiener al wel een grond ingediend, maar vraagt hij uitstel om nog meer gronden in te dienen. Dat noemen we *aanvulling* van de gronden. Anders dan bij *indiening* gronden loopt de beslistermijn gewoon door. Ook kan B&B niet het bezwaar niet-ontvankelijk verklaren als de indiener niet binnen de termijn die hem gegeven is de bezwaargronden aanvult.

Handvatten voor de beoordeling

1. Summiere grond is voldoende

De indiener moet zeggen waarom hij bezwaar maakt tegen deze beslissing. Dat kan heel kort. Het is al voldoende als hij bijvoorbeeld zegt:

- Ik ben ziek;
- UWV is er ten onrechte vanuit gegaan dat ik verwijtbaar werkloos ben;
- UWV heeft ten onrechte een boete opgelegd;
- UWV heeft ten onrechte een bedrag teruggevorderd;
- De medische en arbeidskundige motivering is niet kenbaar en niet juist;
- De schatting is onjuist;
- Er ligt (mogelijk) geen actueel sociaal medisch oordeel aan de beslissing ten grondslag.

2. Er moet wel een relatie zijn met de beslissing waartegen bezwaar wordt gemaakt

Als de indiener alleen iets algemeen zegt, dat op iedere beslissing van toepassing kan zijn, dan is dat geen grond. Voorbeelden daarvan zijn:

- De beslissing is in strijd met de wet;
- Er is strijd met het motiveringsbeginsel, of met willekeur, of het zorgvuldigheidsbeginsel, of een ander beginsel;
- De beslissing is niet juist;
- Ik ben het niet eens met de beslissing.

Het verschil met de onder 1 genoemde voorbeelden is dat er bij 1 een duidelijke relatie is met een bepaalde beslissing, namelijk een ZW-beslissing, of een beslissing over de verwijtbaarheid van de werkloosheid, of een schattingsbeslissing etc. Je kunt die redenen niet op iedere willekeurige

beslissing toepassen. De redenen die hier onder 2 genoemd worden kun je bij elke beslissing naar voren brengen.

3. Wij beoordelen of er een grond is ingediend en hoe de indiener van het bezwaar het noemt doet er niet toe

Soms staat er in een bezwaarschrift dat het een pro forma bezwaarschrift is. Dat betekent dat het bezwaarschrift nog niet aan alle eisen voldoet, maar alleen is ingediend om te zorgen dat er wel tijdig bezwaar is gemaakt. Meestal worden in zo'n bezwaarschrift ook geen gronden genoemd, alleen dat men het niet eens is met de beslissing. Het kan echter zo zijn dat iemand het een pro forma bezwaarschrift noemt, maar dat er toch iets instaat dat wij wel als een grond zien. Een voorbeeld daarvan is dat de indiener van het bezwaar, bijvoorbeeld Robidus of de Nationale Politie, vraagt om alsnog een sociaal medisch oordeel te laten uitvoeren. Of de indiener zegt dat er (mogelijk) nog geen actueel sociaal medisch oordeel is gedaan. Vervolgens vragen ze uitstel voor het *indienen* van de gronden. Dit moet wel als een grond worden gezien, want er blijkt uit waarom ze het niet eens zijn met die beslissing en het is een grond die je niet tegen bijvoorbeeld een terugvorderingsbeslissing kunt aanvoeren. Wij gaan er dus vanuit dat er wel een grond is, en er geen verzuim hersteld hoeft te worden. Het doet er niet toe dat de indiener er zelf vanuit gaat dat het een pro forma beslissing is én het over uitstel voor *indienen* gronden heeft in plaats van *aanvullen* gronden.

4. Het doet er niet toe of de reden voor het bezwaar klopt of niet

Dit is een lastige, want hij lijkt een beetje tegenstrijdig. Als iemand een reden aanvoert die wel concreet, specifiek is, maar die er nooit toe kan leiden dat het bezwaar gegrond wordt verklaard, is het toch een grond. Je kunt dan denken aan:

- De beslissing gaat over iets anders dan waar de indiener bezwaar tegen maakt;
- De indiener maakt bezwaar tegen informatie in de beslissing, waartegen geen bezwaar openstaat;
- De indiener geeft een 'onzin' reden.

Voorbeelden hiervan zijn:

- Er is WW-uitkering geweigerd omdat de betrokkene niet verzekerd is. Hij voert aan dat hij wel recht heeft op uitkering, omdat zijn werkloosheid niet verwijtbaar is.
- De beslissing gaat over de intrekking van de uitkering. In de beslissing staat ook dat hij nog een aparte beslissing krijgt over de terug- en invordering. In zijn bezwaarschrift voert hij alleen aan dat hij het niet eens is met de terugvordering, omdat hij geen geld heeft, maar daar gaat de beslissing niet over. Het is alleen een mededeling dat daarover nog een beslissing komt.
- Een werkgever krijgt een bepaalde toeslag niet, omdat hij de aanvraag te laat heeft ingediend. Hij voert aan dat hij zonder die toeslag niet voldoende geld heeft om een nieuwe keuken te kopen.

5. Bij twijfel, overleg met de medewerker bezwaar

Hiervoor hebben wij al gezegd dat de beoordeling of iets wel of niet een grond is best lastig kan zijn. Bij twijfel kan natuurlijk altijd overlegd worden met de medewerker bezwaar.

HOOFDSTUK 2. PREMATUUR BEZWAAR

Wettelijk kader

Als het bezwaarschrift wordt ingediend voordat het primaire besluit is bekendgemaakt, blijf op grond van artikel 6:10, lid 1, Awb niet-ontvankelijkverklaring om die reden achterwege, indien ten tijde van de indiening:

- a. het primaire besluit wel reeds tot stand was gekomen, of
- b. nog niet tot stand was gekomen, maar de indiener redelijkerwijs kon menen dat dit wel reeds het geval was.

Als het bezwaar ontvankelijk is, wordt de behandeling van het bezwaar aangehouden tot het primaire besluit is bekendgemaakt.

Na bekendmaking van het primaire besluit wordt de indiener van het bezwaarschrift in de gelegenheid gesteld de gronden van het bezwaar binnen vier weken aan te vullen (artikel 7 UWV-reglement).

Toelichting

In het geval een bezwaarschrift niet als bezwaarschrift in behandeling kan worden genomen of als (niet-ontvankelijk) prematuur bezwaar moet worden aangemerkt, wordt telefonisch contact wordt opgenomen met de klant/gemachtigde.

Ontvankelijkheid

Gelet op de uitspraak van de CRvB d.d. 10-10-2006, 06/2657 WAO (LJN AZ0153) moet er van worden uitgegaan dat een te vroeg ingediend bezwaarschrift alleen ontvankelijk is als zich een van de gevallen als beschreven in artikel 6:10 Awb heeft voorgedaan. Dat was in dat geval niet zo. De CRvB is daarom van oordeel dat de rechtbank het bezwaar terecht alsnog niet-ontvankelijk heeft verklaard. Dit betekent dat UWV niet bevoegd is om een prematuur bezwaar ontvankelijk te achten, terwijl geen sprake is van een van de gevallen als beschreven in artikel 6:10 Awb. Als UWV het bezwaar desondanks ontvankelijk acht, zal de rechter (als er een beroepszaak van komt) het bezwaar alsnog niet-ontvankelijk verklaren (artikel 6:10 van de Awb is een bepaling van openbare orde).

Een belanghebbende kan niet redelijkerwijs menen dat het besluit reeds tot stand was gekomen als een vooraankondiging is verstuurd die duidelijk aangeeft dat een formeel besluit nog volgt en dat daartegen bezwaar mogelijk is (CRvB 31-01-03, RSV 2003/93).

Toch komt het voor dat de reactie op een vooraankondiging (bijvoorbeeld de reactie op het voornemen een boete op te leggen) als bezwaarschrift bij de afdeling b&b binnenkomt. Het is van belang dat de afdeling b&b onderkent, dat dit 'bezwaar' in beginsel niet als bezwaarschrift in behandeling genomen mag worden, maar moet worden doorgestuurd aan de primaire afdeling. Wel verdient het aanbeveling dat de afdeling b&b eerst contact opneemt met de primaire afdeling voordat de reactie wordt doorgestuurd. Als het primaire besluit inmiddels is bekendgemaakt, zal de afdeling b&b moeten beoordelen of niet toch sprake is van een ontvankelijk (prematuur) bezwaar.

Als de reactie op een vooraankondiging niet als bezwaarschrift in behandeling wordt genomen, maar wordt doorgestuurd aan de primaire afdeling moet de belanghebbende daarover worden geïnformeerd.

Ook in gevallen waarin sprake is van een niet-ontvankelijk prematuur bezwaar moet de belanghebbende daarover op zo kort mogelijke termijn worden geïnformeerd. Voorkomen moet worden dat de belanghebbende verzuimt (tijdig) bezwaar te maken tegen het 'echte' besluit, omdat hij er van uitgaat dat er reeds een bezwaarzaak aanhangig is. Hij zou dan zijn rechtsmiddelen verliezen, terwijl hij met zijn te vroeg ingediende bezwaarschrift heeft aangegeven daarvan juist wel gebruik te willen maken. Daarom

moet in het telefonische contact met de indiener van het bezwaarschrift worden uitgelegd, waarom zijn 'bezwaarschrift' niet in behandeling genomen wordt en dat het in zijn belang is om alsnog (ook) (tijdig) bezwaar te maken tegen het 'echte' besluit.

Voorbeeld

De afdeling BGBI stuurt belanghebbende een voornemen tot boete-oplegging. De reactie van de belanghebbende op dit voornemen komt als bezwaarschrift binnen bij de afdeling b&b. Als de am onderkent dat sprake is van een reactie op een vooraankondiging, legt de am de zaak voor aan de mb(b). Er wordt geen ontvangstbevestiging gestuurd (als de am niet onderkent dat sprake is van een reactie op een vooraankondiging, zal de am een ontvangstbevestiging versturen en zal de mb(b) – nadat de zaak aan hem is overgedragen – alsnog onderkennen dat sprake is van een reactie op een vooraankondiging; dit maakt voor het verdere verloop van het proces niet uit).

De mb(b) gaat bij BGBI na of het besluit waarmee de boete wordt opgelegd al is bekendgemaakt.

Zo nee, dan wordt de reactie op de vooraankondiging aan BGBI doorgestuurd. De belanghebbende wordt telefonisch over die doorzending geïnformeerd. Als tijdens dat gesprek blijkt dat de belanghebbende echt heeft bedoeld bezwaar te maken tegen de vooraankondiging wordt hem in overweging gegeven zijn bezwaar in te trekken en uitgelegd dat het in zijn belang is (ook) bezwaar te maken tegen het besluit waarmee evenuele de boete wordt opgelegd. Als de belanghebbende zijn bezwaar tegen de vooraankondiging handhaaft, wordt dit niet-ontvankelijk verklaard (omdat het bezwaar overduidelijk niet is gericht tegen een besluit in de zin van de Awb is het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk en kan van het horen van belanghebbende worden afgezien).

Zo ja, dan wordt beoordeeld of het besluit waarmee de boete is opgelegd ten tijde van de indiening al tot stand was gekomen. Is dat het geval, dan is sprake van een ontvankelijk prematuur bezwaar. Was het besluit ten tijde van de indiening nog niet tot stand gekomen, en kon belanghebbende redelijkerwijs ook niet menen dat dit wel reeds het geval was, dan wordt de belanghebbende telefonisch geïnformeerd over het feit dat hij te vroeg bezwaar heeft gemaakt. In dit gesprek wordt belanghebbende in overweging gegeven het bezwaar in te trekken en wordt hem uitgelegd dat het in zijn belang is alsnog (ook) bezwaar te maken tegen het besluit waarmee de boete is opgelegd.

NB Om te voorkomen dat de belanghebbende te laat bezwaar maakt tegen het besluit waarmee de boete is opgelegd, moet zo snel mogelijk na de ontvangst van het 'bezwaarschrift' telefonisch contact met de belanghebbende worden opgenomen.

Termijn voor aanvulling van de gronden

Als het prematuur bezwaar ontvankelijk is, wordt de indiener van het bezwaarschrift na de bekendmaking van het primaire besluit in de gelegenheid gesteld de gronden van het bezwaar binnen vier weken aan te vullen (nb: bij zw-enkelvoudig één week). Als het even kan moet voorkomen worden dat in het primaire besluit een normale bezwaarclausule met een bezwaartermijn van zes weken wordt opgenomen. B&B kan proberen zoveel mogelijk de regie op het af te geven besluit te nemen en daarbij te zorgen voor een handmatig aangepaste bezwaarclausule waarin wordt verwezen naar het lopende bezwaar en de 4-wekentermijn in plaats van de normale bezwaarclausule.

Omdat er in feite sprake is van een reeds lopend bezwaar is de termijn van 4 weken voor aanvulling van de gronden reëel.

Als geen aanvullende gronden binnenkomen en het bezwaar op grond van het prematuur bezwaar moet worden behandeld, wordt contact opgenomen met belanghebbende als het uiteindelijke besluit mogelijk reden is om het bezwaar in te trekken, om onnodige procedures te voorkomen.

HOOFDSTUK 3 TERMIJNOVERSCHRIJDING EN TIJDIGHEID

VERZENDING PER POST

A. Wettelijk kader

De bezwaartermijn vangt op grond van artikel 6:8, lid 1, Awb aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. Artikel 3:41 Awb bepaalt dat de bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager. Op grond van artikel 6:9, lid 1, Awb is een bezwaarschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen. Bij verzending per post is het bezwaarschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen¹.

Onder terpostbezorging verstaat de CRvB de verzending via PostNL of een andere postaanbieder die als postvervoerbedrijf is geregistreerd bij de Autoriteit Consument en Markt.

Ten aanzien van een na afloop van de bezwaartermijn ingediend bezwaarschrift blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest (verschoonbare termijnoverschrijding, artikel 6:11 Awb).

Dit hoofdstuk over de bezwaartermijn en termijnoverschrijding is voorzover relevant analoog van toepassing op de termijnen voor verzuimherstel, voor de verklaring over de termijnoverschrijding en voor aanvullen van gronden. Zie ook artikel 24 [Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2018](#) waarin voor deze termijnen eenzelfde regeling is neergelegd als in de artikelen 6: 8 en 6:9 Awb voor de bezwaartermijn.

Ten aanzien van verzekerden in het buitenland geldt een aantal bijzonderheden. Zie hiervoor hoofdstuk 3A.

Toelichting

Indien de MB een termijn stelt aan de indiener van het bezwaarschrift (bijvoorbeeld voor verzuimherstel, aanvulling van gronden of het geven van een verklaring voor een overschrijding van de bezwaartermijn), vangt die termijn aan op de dag na die waarop de MB de betreffende brief heeft verzonden.

Het gevraagde is op tijd ontvangen als het voor het einde van de gestelde termijn bij UWV is binnengekomen, ook als het pas later bij B&B binnenkomt; een per post verzonden stuk is tijdig ontvangen als het uiterlijk op de laatste dag van de termijn ter post is bezorgd en binnen één week na afloop van de termijn is ontvangen ([Lisv-mededeling M2000.104](#) d.d. 5-10-2000 en art. 24 [Reglement](#)). In het verleden oordeelde de CRvB dat alleen verzending per post via PostNL kan worden gezien als verzending per post in de zin van art. 6:9 lid 2 Awb. Naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie EU ([ECLI:EU:C:2019:260](#)) accepteert de Raad nu ook dat een bezwaar- of beroepschrift tijdig is ingediend als het voor afloop van de termijn bij een andere postaanbieder dan PostNL ter post is bezorgd, én het tijdig is ontvangen. Het moet wel gaan om een bij ACM geregistreerd postvervoerbedrijf,

¹ Het poststempel is bepalend voor de verzenddatum. In het geval datum poststempel ontbreekt (zoals bij een portvrije envelop) of onleesbaar is, gaat UWV ervan uit dat het stuk tijdig is verzonden als het stuk niet is gedagtekend op een datum na de laatste dag van de termijn, mits het stuk niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen (artikel 24 Reglement behandeling bezwaarschriften UWV). De CRvB gaat hier strenger mee om en hanteert een termijn van 2 dagen in plaats van een week ([CRvB 8 juni 2012](#), ECLI:NL:CRVB:2012:BW8527).

omdat daarmee sprake is van enige waarborg en controle van de kwaliteit van de postbezorging². Bij de terpostbezorging gaat het om het moment waarop de indiener het poststuk in de brievenbus van het postbedrijf deponeert of waarop hij het aanbiedt bij het postbedrijf. Aangezien dit tijdstip vaak lastig kan worden vastgesteld, mag worden uitgegaan van het poststempel. Ligt de datum poststempel na afloop van de termijn dan is het aan de belanghebbende om aannemelijk te maken dat de werkelijke terpostbezorging eerder was, en uiterlijk op de laatste dag van de termijn. Zie ([ECLI:NL:CRVB:2020:1207](#)).

B. Begin en einde van de termijn bij ontkenning van de (datum van) verzending/ontvangst

- Als belanghebbende de verzending of de datum van verzending betwist, en het bestuursorgaan kan de datum verzending onvoldoende aannemelijk maken, gaat de bezwaartermijn pas lopen op de dag dat belanghebbende het besluit (alsnog) heeft ontvangen, tenzij er contra-indicaties zijn waardoor het besluit wel (eerder) moet zijn ontvangen
- Als de (datum van) verzending en ontvangst van het primaire besluit voldoende aannemelijk zijn, gaat de bezwaartermijn lopen op de dag na verzending van het besluit, ongeacht wanneer belanghebbende het besluit feitelijk heeft ontvangen
- Als de (datum van) verzending en ontvangst voldoende aannemelijk zijn, is sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding als het bezwaarschrift is ingediend binnen twee weken nadat belanghebbende bekend is geworden met het besluit

De CRvB heeft bepaald dat de jurisprudentie over toezending van besluiten ook van toepassing is op door het bestuursorgaan verstuurd brieven ([ECLI:NL:CRVB:2016:2889](#), [ECLI:NL:CRVB:2015:4731](#)).

Verzending en ontvangst aannemelijk volgens jurisprudentie

Helaas gaan rechters niet uniform om met de vraag in welke gevallen het bestuursorgaan verzending aannemelijk moet maken en wát het bestuursorgaan precies aannemelijk moet maken. Toch lijkt de CRvB nu wel een vaste lijn te volgen (CRvB 5 februari 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:225](#))³.

Indien de geadresseerde stelt dat hij een niet aangetekend verzonden besluit niet of later heeft ontvangen, zal in beginsel het bestuursorgaan aannemelijk moeten maken dat het besluit op het adres van de geadresseerde is ontvangen. De omstandigheid dat post in het algemeen aankomt, rechtvaardigt het vermoeden van ontvangst op dit adres. Dit vermoeden brengt mee dat het bestuursorgaan in eerste instantie kan volstaan met het aannemelijk maken van verzending naar het juiste adres. Daarvoor moet in ieder geval aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

- het besluit is voorzien van de juiste adressering ([ECLI:NL:CRVB:2011:BO9423](#));
- het bestuursorgaan heeft een deugdelijke verzendadministratie ([ECLI:NL:CRVB:2020:926](#));
- er is niet gebleken van recente problemen bij de verzending van poststukken.

Als het bestuursorgaan de verzending aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van de belanghebbende om het vermoeden te ontzenuwen. Daarvoor is voldoende dat op basis van de aangevoerde feiten de ontvangst redelijkerwijs kan worden betwijfeld.

² Er zijn meer dan honderd postvervoerbedrijven geregistreerd bij de ACM. Die staan in een Register van telecom- en postbedrijven. Dat register is te vinden op de site van ACM: <https://www.acm.nl/nl/onderwerpen/telecommunicatie/registraties/geregistreerde-ondernemingen/resultaat>. Let er wel op dat het in dit verband om registratie als een postvervoerbedrijf moet gaan en niet om registratie als een aanbieder van andere diensten, zoals een telecombedrijf

³ Zie ook [ECLI:NL:CRVB:2019:2265](#), [ECLI:NL:CRVB:2017:2556](#), [ECLI:NL:CRVB:2011:BO9423](#)

Er kunnen echter contra-indicaties zijn waardoor het besluit wel (eerder) moet zijn ontvangen. In dat geval is zonder nader bewijs de verzending ook aannemelijk. De Raad neemt echter niet snel aan dat er contra-indicaties zijn. Zie [ECLI:NL:CRVB:2019:1174](#), [ECLI:NL:CRVB:2018:1173](#). Contra-indicaties zijn bijvoorbeeld mededelingen of gedragingen van betrokkene waaruit blijkt dat hij het besluit toch (eerder) moet hebben ontvangen (o.a. [ECLI:NL:CRVB:2018:3155](#)).

Als verzending en ontvangst vaststaan, dan wel voldoende aannemelijk zijn, vangt de bezwaartermijn aan op de dag na verzending van het besluit. De dag waarop het besluit feitelijk is ontvangen maakt in dat geval niet uit. UWV gaat er van uit dat het besluit is verzonden op de datum waarop het is gedateerd.

Als de verzending van het besluit weliswaar vaststaat of voldoende aannemelijk is, maar de ontvangst redelijkerwijs kan worden betwijfeld, vangt de bezwaartermijn niet aan op de dag na verzending; de bezwaartermijn vangt dan pas aan op de dag na die waarop het besluit nogmaals is verzonden, mits de belanghebbende het besluit dan wel heeft ontvangen.

Als de *datum* verzending onvoldoende aannemelijk is, start de bezwaartermijn op de dag waarop de belanghebbende het besluit te hebben ontvangen.

Omdat UWV besluiten alleen in uitzonderingssituaties aangetekend verstuurt, kan UWV de (datum) van verzending niet aannemelijk maken. Één van de voorwaarden is immers dat UWV beschikt over een deugdelijke verzendadministratie. Uit een dergelijke administratie blijkt welke documenten, en op welke datum, UWV heeft overgedragen aan een postbedrijf (zie [ECLI:NL:CRVB:2019:1665](#)). UWV beschikt niet over een dergelijke verzendadministratie en zal die ook niet gaan inrichten in verband met de toenemende elektronische verzending van documenten. Dat kan betekenen dat de bezwaartermijn geacht wordt later te beginnen. Alleen als UWV contra-indicaties kan aanvoeren die erop wijzen dat het besluit wel (eerder) moet zijn ontvangen, kan UWV blijven uitgaan van de eigen verzenddatum. In dat geval hoeft immers de verzending niet aannemelijk gemaakt te worden. Zie [ECLI:NL:CRVB:2019:1715](#), [ECLI:NL:CRVB:2019:1765](#), [ECLI:NL:CRVB:2018:537](#)

Een en ander wordt hieronder uitgewerkt.

1. Ontkenning datum ontvangst (ik kreeg het later...), verzenden niet aannemelijk te maken

- Als belanghebbende betwist dat wij het primaire besluit op datum dagtekening hebben verzonden, dan wel stelt dat hij het besluit pas later heeft ontvangen, en wij de verzending op die datum niet aannemelijk kunnen maken, gaan wij er van uit dat de verzenddatum ligt op de dag *vóór* ontvangst. De **bezwaartermijn** begint dan op de dag van ontvangst (o.a. [ECLI:NL:CRVB:2020:225](#)⁴).

2. Ontkenning datum ontvangst (ik kreeg het later...), verzenden wel aannemelijk te maken

- Als de verzending op een bepaalde datum voldoende aannemelijk is⁵, is de bezwaartermijn de dag erna aangevangen, ook als belanghebbende stelt het besluit pas later te hebben ontvangen.

Als op datum ontvangst nog ten minste twee weken van de bezwaartermijn resteren, gaan wij er van uit dat een termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Belanghebbende heeft in dat geval nog ten

⁴ De Raad noemt hier o.i. ten onrechte de dag *na* ontvangst van het besluit als startdatum van de bezwaartermijn. We gaan ervan uit dat dat een vergissing is. en dat het de dag *van* ontvangst moet zijn.

⁵ Deze situatie kan eigenlijk alleen voorkomen als er sprake is van aangetekende verzending. Zoals in de inleidende tekst al is aangegeven, kunnen wij bij niet aangetekende verzending de verzending niet aannemelijk maken, vanwege het ontbreken van een deugdelijke verzendadministratie.

minste twee weken de tijd gehad om binnen de bezwaartermijn een (voorlopig) bezwaarschrift in te dienen (vergelijk [ECLI:NL:CRVB:2016:3855](#))⁶. Als datum ontvangst ligt binnen de bezwaartermijn en op datum ontvangst minder dan twee weken van de bezwaartermijn resteert, gaan wij er van uit dat sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding als belanghebbende binnen twee weken na de ontvangstdatum een bezwaarschrift heeft ingediend. Als de belanghebbende het besluit pas na afloop van de bezwaartermijn ontvangt, zal hij per definitie ook pas na afloop van de bezwaartermijn een bezwaarschrift kunnen indienen. In dat geval is sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding, als het bezwaarschrift is ingediend binnen twee weken ("zo spoedig mogelijk") nadat belanghebbende (alsnog) bekend is geworden met het besluit.

Toelichting

Meestal blijkt uit het bezwaarschrift, althans uit de motivering van de termijnoverschrijding, wanneer belanghebbende van het besluit heeft kennisgenomen.

Een telefonische mededeling aan de belanghebbende (of diens gemachtigde) dat een bepaald besluit is genomen geldt niet als bekendmaking van het besluit op de voorgeschreven wijze. Daarom kan niet de eis worden gesteld dat de belanghebbende (of diens gemachtigde) binnen twee weken ("zo spoedig mogelijk") na die mededeling bezwaar moet maken (CRvB 26-03-2004, JB 2004/216 en USZ 2004/179). Evenmin is sprake van bekendmaking als het besluit besproken is en bij het mondeling contact ook getoond is. Pas na de verzending van een afschrift is de bezwaartermijn gaan lopen ([ECLI:NL:CRVB:2018:3177](#)). De enkele omstandigheid dat het bestaan van het herzieningsbesluit uit het terugvorderingsbesluit is af te leiden is eveneens onvoldoende voor een bekendmaking. Pas als het besluit is toegezonden aan de belanghebbende is het besluit bekendgemaakt en is de bezwaartermijn gaan lopen. ([ECLI:NL:CRVB:2009:BI8388](#)) Ook het meesturen van besluiten bij een verweerschrift in een andere juridische procedure voldoet niet aan de eisen van artikel 3:41 Awb ([ECLI:NL:CRVB:2018:1173](#)).

3. Ontkenning ontvangst (ik kreeg het niet...), verzenden niet aannemelijk te maken

- Als belanghebbende ontkent het primaire besluit te hebben ontvangen, en wij de verzending niet aannemelijk kunnen maken, gaat de **bezwaartermijn** pas lopen nadat het besluit (alsnog) op correcte wijze is bekendgemaakt, of het besluit anderszins is ontvangen.

Er kunnen contra-indicaties zijn dat het besluit wel ontvangen is, dan hoeft UWV de verzending niet aannemelijk te maken en start de bezwaartermijn de dag na verzending (datum verzending=datum besluit). Zie verder de inleidende tekst voor [meer informatie over de contra-indicaties](#).

Toelichting

Meestal gaat dat (alsnog) bekend maken vooraf aan het bezwaar, maar soms moet B&B constateren dat het nog niet is gebeurd, (bijvoorbeeld toezenden besluit aan de bekende gemachtigde ([zie hierna onder 7](#)), of aan het juiste bekende adres ([zie hierna onder 5](#))). Dan is het bezwaar prematuur en moet B&B de regie van het alsnog verzenden op zich nemen.

Heeft belanghebbende het besluit inmiddels al ontvangen, dan geldt de daaraan voorafgaande dag als verzenddatum en begint daarna de bezwaartermijn (USZ 2001/263, JB 2001/280; AB 2002/227; [ECLI:NL:CRVB:2020:225](#)). Dan hoeft het besluit niet meer (alsnog) correct te worden bekendgemaakt.

4. Ontkenning ontvangst (ik kreeg het niet...), verzenden wel aannemelijk te maken

⁶ In deze uitspraak gaat de CRvB er (nog) niet vanuit dat het bestuursorgaan eerst de datum verzending aannemelijk moet maken. De Raad stelt simpelweg dat de latere ontvangst geen reden is om de bezwaartermijn later te laten starten. De vraag is of de Raad de hier beschreven twee-weken-regel nog steeds volgt. Totdat hier meer duidelijkheid over is houden we hieraan vast.

- Zoals [hiervoor onder 2](#) is aangegeven kan UWV verzending in beginsel alleen aannemelijk maken bij aangetekende verzending. Als belanghebbende dan feiten stelt waardoor de ontvangst van het primaire besluit redelijkerwijs kan worden betwijfeld en dat ligt buiten de risicosfeer van betrokkene, is de bezwaartermijn niet aangevangen, ook al kan UWV wel aannemelijk maken dat het besluit is verzonden. De bezwaartermijn vangt dan pas aan op de dag waarop de belanghebbende het besluit alsnog heeft ontvangen.
- Als belanghebbende stelt een aangetekend besluit niet te hebben ontvangen, zal onderzocht moeten worden of PostNL het besluit op regelmatige wijze heeft aangeboden. Is dat het geval, en belanghebbende stelt het afhaalbericht niet te hebben ontvangen, dan zal hij dat aannemelijk moeten maken. De enkele stelling dat niet duidelijk is hoe iemand dat zou moeten doen en dat het daarom niet van hem te verwachten valt, is geen reden voor de Raad om van vaste rechtspraak terug te komen. ([ECLI:NL:CRVB:2019:2532](#), [ECLI:NL:CRVB:2016:5032](#)).⁷

5. Ontkenning (datum) ontvangst (ik kreeg het later of ik kreeg het niet...) i.v.m. adreswijziging

- Als de belanghebbende tijdig een adreswijziging aan UWV heeft doorgegeven en het primaire besluit desondanks aan het oude (verkeerde) adres is verzonden, is het besluit niet op de voorgeschreven wijze bekendgemaakt. De bezwaartermijn vangt in dat geval pas aan op de dag na verzending van het besluit aan het nieuwe (juiste) adres.

Als de belanghebbende een adreswijziging niet (tijdig) aan UWV heeft doorgegeven en het primaire besluit om die reden aan het oude adres is verzonden, is het besluit wel op de voorgeschreven wijze bekendgemaakt. De bezwaartermijn is in dat geval aangevangen op de dag na verzending van het besluit aan het oude adres ([ECLI:NL:CRVB:2020:927](#), [ECLI:NL:CRVB:2016:2433](#), [ECLI:NL:CRVB:2020:927](#), [ECLI:NL:CRVB:2017:3844](#), [ECLI:NL:CRVB:2013:2554](#)). Voor de vraag of in een dergelijk geval een eventuele termijnoverschrijding verschoonbaar is, is niet beslissend of belanghebbende (nadat hij alsnog in kennis heeft genomen van het besluit), zo spoedig mogelijk (binnen twee weken) bezwaar heeft gemaakt. Nu belanghebbende heeft verzuimd de adreswijziging (tijdig) aan UWV door te geven, terwijl dat wel van hem verwacht had mogen worden, kan het feit dat hij te laat bezwaar heeft gemaakt aan hem worden toegerekend. Er is in dat geval geen sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding, ook niet als het bezwaarschrift is ingediend binnen twee weken nadat belanghebbende alsnog kennis heeft genomen van het besluit (USZ 2000/207).

6. Aanvang bezwaartermijn bij late ontvangst door derde-belanghebbende

- De bezwaartermijn gaat pas lopen nadat het besluit op de juiste wijze is bekendgemaakt. Dat geldt voor elke belanghebbende. Als het besluit aan de werknemer is bekendgemaakt maar niet aan de werkgever, dan gaat voor de werkgever de volle bezwaartermijn van 6 weken pas lopen nadat het besluit ook aan hem op de juiste wijze is bekendgemaakt. Dit kan dus inhouden dat de bezwaartermijn van 6 weken voor de werknemer en de werkgever op volledig verschillende tijdstippen beginnen (en dus ook eindigen). In het verleden ging UWV ervan uit dat in zo'n situatie de werkgever nog maar 2 weken de tijd had om bezwaar te maken (verschoonbare termijnoverschrijding). Op basis van een aantal uitspraken van de CRvB heeft UWV eind maart 2013 zijn standpunt gewijzigd. Voortaan gaan we er van uit dat de werkgever in deze gevallen een eigen bezwaartermijn van 6 weken krijgt (in enkelvoudige ZW-zaken: 2 weken).

⁷ Als verzending aannemelijk is, zou belanghebbende aannemelijk moeten maken dat hij het besluit niet ontvangen heeft. Hier zegt de Raad echter dat het voor rekening van de afzender komt ([ECLI:NL:CRVB:2017:3510](#)). Dit wijkt af van de lijn die wij volgen zoals weergegeven in o.a. [ECLI:NL:CRVB:2020:225](#).

Zie hiervoor de notitie van 28 maart 2013/15 mei 2014 "[Aanvang bezwaartermijn voor derde-belanghebbenden](#)", te vinden in de Kennisbank op de themapagina [Bezwaartermijn](#) & de themapagina [Meerpartijenprocedure](#).

7. Aanvang bezwaartermijn bij ontkenning (tijdige) ontvangst door gemachtigde

- Als duidelijk is dat het bestuursorgaan het besluit alleen aan de belanghebbende heeft verstuurd, is het besluit niet op juiste wijze bekendgemaakt, en start de bezwaartermijn pas na bekendmaking aan de gemachtigde ([ECLI:NL:CRVB:2017:1658](#)) en/of bewindvoerder ([ECLI:NL:CRVB:2020:618](#), [USZ 2020,129](#)). Als deze ontkent het besluit (tijdig) te hebben ontvangen, gelden in beginsel dezelfde regels als voor verzending aan en ontvangst door de belanghebbende zelf.⁸ Soms is verzending aan het juiste adres niet voldoende, maar stelt de Raad ook de eis dat het gericht is aan de juiste persoon. In [ECLI:NL:CRVB:2014:4045](#) ging het om een vader die gemachtigd was voor zijn zoon en op hetzelfde adres woonde. De envelop en het besluit waren echter gericht aan de zoon, en niet aan de vader. De bezwaartermijn gaat lopen zodra de gemachtigde kennis heeft kunnen nemen van het besluit.

Als belanghebbende naast een bewindvoerder een bij het bestuursorgaan bekende gemachtigde heeft, kan het bestuursorgaan niet volstaan met toezending van het besluit aan de bewindvoerder ([ECLI:NL:CRVB:2018:2131](#)).

C. Termijnoverschrijding wel/niet verschoonbaar

Inleiding

Op grond van [artikel 6:11 Awb](#) blijft niet-ontvankelijk verklaren bij een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift achterwege als *redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest*. Dat betekent dat UWV geen beleidsruimte heeft om een belangenafweging te maken als de indiener in verzuim is, maar dat we eerst moeten beoordelen of de termijnoverschrijding betrokkene wel kan worden tegengeworpen (is er een verschoonbare reden?).

Hoewel de formulering van artikel 6:11 Awb dat niet afdwingt, werd het artikel altijd strikt uitgelegd. Een beroep op artikel 6:11 Awb wegens persoonlijke omstandigheden werd slechts in uitzonderlijke gevallen gehonoreerd. Lange tijd was het uitgangspunt dat er alleen een verschoonbare reden is voor het te laat bezwaar maken als de indiener geheel buiten staat was zijn belangen te behartigen en zich ook niet kon laten bijstaan (zie bijvoorbeeld [ECLI:NL:CRVB:2022:136](#)). B&B sluit aan bij kabinetsplannen om in het wetsvoorstel *Wet versterking waarborgfunctie Awb* (2023) de lat voor verschoonbaarheid lager te leggen.⁹ Het kabinet constateert dat er behoefte is aan meer ruimte om te laat ingediende bezwaarschriften toch in behandeling te nemen. De wetgever zoekt de oplossing echter niet in het loslaten van de bezwaartermijn maar in het ruimer uitleggen van de verschoonbaarheid.

Gevolgen van uitkomst beoordeling verschoonbaarheid

Als wij een verschoonbare termijnoverschrijding aannemen en de indiener dus ontvangen in bezwaar kan het zijn dat een derde belanghebbende hiertegen opkomt in beroep. Dan gaan wij ervan uit dat we een juiste uitleg hebben gegeven aan het recht en verdedigen het standpunt dat de indiener niet in verzuim

⁸ Voor de dwangsom vindt de CRvB verzending aan de betrokkene in plaats van aan de gemachtigde wel voldoende (CRvB 15 april 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:1296](#)).

⁹ [Rijksoverheid.nl](#)

was. We wegen niet de belangen van de belanghebbenden: artikel 6:11 Awb laat daarvoor geen ruimte. Het maakt dus ook niet uit of de derde-belanghebbende een werkgever is of werknemer.

Als we geen verschoonbare termijnoverschrijding aannemen en dus het bezwaar niet-ontvankelijk moeten verklaren, komt de vraag op of UWV ook buiten bezwaar om het besluit zou moeten herzien. We moeten beoordelen of het bezwaarschrift ook als een 4:6 Awb verzoek moet worden opgevat, een verzoek om terug te komen op een vaststaand besluit ([ECLI:NL:CBB:2023:117](#)). In dat geval moet UWV los van bezwaar ook een besluit nemen op die aanvraag tot herziening. Dat wordt niet gedaan door B&B maar door de afdeling die destijds het primaire besluit heeft genomen. Het bezwaarschrift wordt als 4:6 Awb verzoek doorgestuurd naar de primaire afdeling.

Kan geen aanvraag tot het nemen van een 4:6 besluit worden aangenomen, dan is er geen verplichting om een besluit dat al vaststaat ambtshalve te heroverwegen. Wel ligt het op de weg van B&B om te beoordelen of sprake is van een kennelijk verkeerd genomen besluit. Dat wil zeggen dat na summier onderzoek blijkt dat het eerdere besluit onjuist was. In dat geval verzoeken wij de primaire afdeling om te onderzoeken of het eerdere besluit ambtshalve kan worden herzien. Let op: als wij dat doen, laten we weten aan cliënt dat deze een beslissing kan verwachten. Het is dus zaak om geen brieven 'blind' door te sturen, omdat dan de kans bestaat dat betrokkene alleen een korte 'geen nova' beslissing krijgt, terwijl de verwachtingen werden opgeschroefd door de mededeling dat er nog iemand naar zou kijken.

Beoordelen verschoonbaarheid

Onder verschoonbare termijnoverschrijding verstaan we de situatie dat wij niet tot het oordeel kunnen komen dat de burger in verzuim is geweest. Er wordt een goede reden gegeven (overmacht of een bijzonder geval), én de termijnoverschrijding is aanvaardbaar in tijd. Dat is zeker het geval bij indienen binnen twee weken na verlate ontvangst/kennisname van het besluit, na confrontatie met de gevolgen, of nadat de reden van verschoonbaarheid wegvalt (vgl. [ECLI:NL:RVS:2016:859](#), [ECLI:NL:RVS:2017:476](#), [ECLI:NL:RVS:2019:3974](#), [ECLI:NL:CRVB:2017:1354](#)). Wij gaan dus ervan uit dat zondermeer verschoonbaarheid kan worden als binnen twee weken na (tijdelijk) wegvallen van de oorzaak bezwaar wordt aangetekend. Wordt het bezwaarschrift ná twee weken na het wegvallen van de goede reden ingediend, dan beoordelen we of van burger verwacht had kunnen worden om het eerder in te dienen.

Let op: dit betekent niet dat een bezwaar dat binnen twee weken na verstrijken van de bezwaartermijn wordt ingediend, zonder meer op tijd is (want dat zou in wezen erop neerkomen dat de termijn twee weken wordt verlengd). Het betekent wel dat als het bezwaarschrift binnen twee weken na verstrijken termijn wordt ingediend, én er een goede reden is, we ontvankelijkheid aannemen. We nemen dan aan dat op datum einde van de bezwaartermijn iemand buiten staat was bezwaar te maken, en binnen een aanvaardbare tijd alsnog bezwaar maakt. We vragen ons dan niet af of het nóg sneller had gekund.

Het betekent echter niet dat als er een goede reden is het bezwaar alleen ontvankelijk is als het bezwaar alsnog binnen twee weken na verstrijken van de termijn binnenkomt. Als iemand na die twee weken bezwaar maakt (en dus kennelijk in ieder geval tijdelijk in de gelegenheid is zijn of haar belangen te behartigen) kunnen we ons afvragen of dit dan ook niet eerder had gekund: naarmate de overschrijding langer is, heeft een betrokkene meer uit te leggen ([ECLI:NL:RBLIM:2022:2220](#)). Dan kunnen we echter nog steeds besluiten dat iemand niet in verzuim was.

Voorbeeld

UWV neemt op dinsdag 11 februari een besluit om de WAO-uitkering van mw. Kruisinga te herzien. De bezwaartermijn vangt aan op 12 februari en eindigt op dinsdag 24 maart. Zij stelt op 9 maart een bezwaarschrift op maar doet dit pas vier weken later op de post. UWV ontvangt het bezwaar op donderdag 9 april, dat is meer dan twee weken na verstrijken bezwaartermijn. Zij voert aan dat zij door haar depressie niet in staat was het bezwaarschrift tijdig te posten of daar een derde voor in te schakelen. Dat mw. Kruisinga (nog steeds) lijdt aan een depressie staat niet ter discussie. Zij was in staat een brief te schrijven en te posten, zij het twee weken na verstrijken van de termijn. Er kan echter niet redelijkerwijs worden geoordeeld dat zij bij het te laat indienen van het bezwaarschrift in verzuim is geweest.¹⁰

Handvatten

Hieronder geven we enkele handvatten voor de beoordeling aan de hand van situaties waarin versoepelbaarheid kan worden aangenomen, en wanneer niet. Dat is echter geen limitatieve opsomming. Als algemeen uitgangspunt geldt dat het perspectief van de burger centraal staat. Risico's en onzekerheden worden niet (eenzijdig) bij de burger neergelegd (het beginsel van de dienende overheid).

In een en dezelfde zaak kunnen meerdere factoren spelen. Zo levert het enkele feit dat men nog wilde overleggen met een gemachtigde geen versoepelbare termijnoverschrijding op (zie verder onder 2.d), maar kan sprake zijn van een opname, waarbij men niet eerder in staat was een gemachtigde in te schakelen (hierna onder punt 1.b). Of iemand roept de hulp in van een gemachtigde omdat men de Nederlandse taal niet beheerst (zie onder punt 2c), maar deze was wegens vakantie afwezig (punt 2 a).

We sluiten af met een voorbeeld.

1. Wel versoepelbare termijnoverschrijding

- a. UWV heeft belanghebbende onduidelijk of onjuist geïnformeerd, zoals bij een onjuiste toezegging dat definitieve beslissing nog volgt, of het ontbreken van een bezwaarclausule ([ECLI:NL:CRVB:2011:BR1156](#), [ECLI:NL:CRVB:2016:3464](#), [ECLI:NL:CRVB:2016:390](#)). Dit geldt ongeacht de (veronderstelde) deskundigheid van de indiener van het bezwaar. De onduidelijkheid die samenhangt met het niet voldoende informeren komt voor rekening van het bestuursorgaan. Let op: eerder werd aangenomen dat wanneer een bezwaarclausule ontbreekt en belanghebbende voor het verstrijken van de termijn een professioneel gemachtigde inschakelt, er geen sprake is van een versoepelbare termijnoverschrijding. Dat uitgangspunt wordt dus verlaten.
- b. Een burger kan in zijn functioneren in het dagelijks leven en bij het behartigen van zijn belangen worden beperkt door aanzienlijke gezondheidsklachten (fysiek of psychisch), problemen in de familie- en sociale sfeer, of stress en onzekerheid als gevolg van het geschil met UWV (zie [ECLI:NL:RBLIM:2022:2220](#)). We toetsen hier op aannemelijkheid. De focus ligt op de vraag of we ons kunnen voorstellen dat de indiener beperkt is bij het behartigen van zijn belangen. Het is in

¹⁰ Ontleend aan [ECLI:NL:CRVB:2023:544](#)

beginsel daarom niet nodig hiervoor een verzekeringsarts B&B in te schakelen. We onderzoeken in beginsel ook niet of iemand in de omgeving zaken had kunnen waarnemen.

- c. Op grond van vaste rechtspraak wordt aangenomen dat een opname in een ziekenhuis of inrichting een versoombare termijnoverschrijding oplevert als de indiener niet in de gelegenheid was om te regelen dat iemand anders zijn belangen kon behartigen ([ECLI:NL:CRVB:2005:AS5274](#) , [ECLI:NL:CRVB:2011:BV0173](#)). Daarbij nemen we als uitgangspunt dat als een opname de helft van de bezwaartermijn heeft geduurd daarvoor geen gelegenheid was. Dat geldt ook als de opname minder dan de helft in beslag neemt, maar valt in de laatste 10 dagen van de bezwaartermijn.
- d. Bij psychische klachten geldt dat volgens rechtspraak van de CRVB er geen versoombare termijnoverschrijding als belanghebbende weliswaar psychische klachten heeft, maar niet vaststaat dat hij daardoor buiten staat was tijdig bezwaar in te dienen ([ECLI:NL:CRVB:2020:193](#), [ECLI:NL:CRVB:2016:1136](#), [ECLI:NL:CRVB:2015:893](#)). Van deze rechtspraak nemen we afstand (zie ook eerder, punt 1.b). Men hoeft niet geheel buiten staat te zijn geweest om bezwaar te maken of zaakwaarneming te regelen (zie ook [ECLI:NL:CRVB:2023:544](#)). Het is dus niet nodig dat sprake is van psychische ontreding van belanghebbende. Het is een toets op aannemelijkheid waarbij in beginsel geen verzekeringsarts hoeft te worden betrokken.
- e. Als de gezondheidsklachten (psychisch of fysiek) van structurele aard zijn kan betoogd worden dat belangen behartigd zouden kunnen worden door een vertegenwoordiger, maar het ontbreken daarvan wordt belanghebbende niet aangerekend. We nemen aan dat in de situatie dat de sociale omgeving niet adequaat handelt, dit niet voor risico van de indiener komt ([ECLI:NL:CRVB:2016:3799](#)).

2. Geen versoombare termijnoverschrijding

- a. Uitgangspunt is dat geen versoombare termijnoverschrijding wordt aangenomen bij aan een gemachtigde te wijten termijnoverschrijding ([ECLI:NL:CRVB:2019:3651](#), [ECLI:NL:CRVB:2020:618](#), [ECLI:NL:CRVB:2014:3255](#)). Roept men de hulp in van een gemachtigde, dan worden diens fouten in beginsel toegerekend aan de opdrachtgever ([ECLI:NL:CBB:2023:278](#)). Dat betekent ook dat beoordeeld moet worden of gemachtigde zelf een versoombare reden heeft ([ECLI:NL:CRVB:2019:175](#)).

Let op: in omstandigheden kan het toerekenen onredelijk uitpakken. De deskundigheid en het doenvermogen van de burger moeten hierbij worden meegewogen. Zo zal het uitmaken of we te maken hebben met een grote multinational of een Wajonggerechtigde. Een ander gezichtspunt is de vraag of het reëel is dat de gemachtigde aansprakelijk gesteld kan worden.

- b. In beginsel is er geen versoombare termijnoverschrijding als men tijdens de bezwaartermijn op een ander adres verbleef. Dat is pas anders als het besluit naar het vaste adres van belanghebbende is gestuurd, terwijl belanghebbende uitdrukkelijk had gevraagd om post naar een ander adres te sturen. Volgens vaste rechtspraak is er geen versoombare termijnoverschrijding indien aan belanghebbende te wijten is dat wij het bezwaar naar het ons bekende maar niet (meer) juiste adres hebben gestuurd ([ECLI:NL:CRVB:2016:1143](#), [ECLI:NL:CRVB:2013:1130](#),). Dat betekent dat we mogen uitgaan van de basisregistraties (BRP of KvK).

- c. In beginsel is er geen verschoonbare termijnoverschrijding bij taalproblemen ([ECLI:NL:CRVB:2020:1158](#)). Van burgers die de taal niet machtig zijn mag over het algemeen verwacht worden dat ze hier hulp voor inschakelen. Let op: er zijn omstandigheden te bedenken waardoor het burgers niet lukt om dit voor elkaar te krijgen ([ECLI:NL:RBDHA:2015:11852](#))
- d. Het enkele feit dat men de hulp van derden wil invoeren, dan wel met hen wil overleggen, levert geen verschoonbare termijnoverschrijding op ([ECLI:NL:CBB:2018:477](#)).
- e. Als het bestuursorgaan zelf zijn beslistermijnen overschrijdt levert dat geen verschoonbare termijnoverschrijding op ([ECLI:NL:CRVB:2012:BW1062](#)).
- f. We nemen geen verschoonbare termijnoverschrijding aan als de door belanghebbende getroffen maatregelen voor zijn (elektronische) post onvoldoende zijn ([ECLI:NL:RVS:2012:3681](#), [ECLI:NL:CRVB:2017:1354](#), [ECLI:NL:CRVB:2017:3552](#), [ECLI:NL:CRVB:2019:1622](#), [ECLI:NL:CBB:2022:428](#)).

Voorbeeld

Mw. Van Thijn krijgt een besluit van UWV waar de bezwaartermijn afloopt op dinsdag 30 mei. Ze maakt een afspraak voor vrijdag 26 mei met advocaat Andriessen om te overleggen of ze in bezwaar zal gaan. Die afspraak gaat niet door omdat ze op 24 mei met spoed wordt opgenomen in het ziekenhuis. Op 1 juni wordt ze ontslagen, ze spreekt Andriessen op 15 juni. Deze ziet dat de termijn al is overschreden maar dient op 16 juni toch maar een bezwaarschrift in met tevens een verzoek om een 4:6 Awb besluit te nemen.

Het bezwaarschrift had uiterlijk 30 mei op de post moeten zijn gedaan. Het bezwaarschrift is gedateerd 16 juni en bereikt UWV op 17 juni, 15 dagen na het verstrijken van de termijn. Het enkele feit dat mw. Van Thijn nog met Andriessen wil overleggen, maakt niet dat de overschrijding verschoonbaar is. Zij roept het risico in het leven dat Andriessen niet op tijd bezwaar kan maken.

Omdat Van Thijn enkele dagen voor het aflopen van de termijn wordt opgenomen, wordt echter aangenomen dat ze tijdelijk niet in staat is haar belangen te behartigen en dat ze redelijkerwijs ook niet in staat is op zo'n korte termijn iemand daarvoor in te schakelen.

Omdat de verschoonbaarheid zit in de ziekenhuisopname, wordt verwacht dat ze nadat ze is ontslagen snel alsnog een bezwaarschrift kan (laten) indienen. We nemen zonder meer aan dat er een verschoonbare reden is als mw. Van Thijn uiterlijk op 13 juni een bezwaarschrift indient, dat wil zeggen binnen twee weken na verstrijken van de bezwaartermijn. Er is een goede reden en ze wacht daarna niet onnodig lang.

Mw. Van Thijn neemt echter langer de tijd en heeft dus meer uit te leggen. Een oorzakelijk verband met de ziekenhuisopname wordt minder aannemelijk als er daarna nog twee weken voorbijgaan. De oorzaak voor het late indienen ligt in deze omstandigheden minder in de ziekenhuisopname en eerder in de wens van mw. Van Thijn nog te overleggen met een advocaat.

De overschrijding komt daarmee voor rekening van mw. Van Thijn. B&B verklaart het bezwaar niet-ontvankelijk en stuurt het bezwaarschrift door aan primair als 4:6 verzoek.¹¹

ELEKTRONISCHE VERZENDING

A. Wettelijk kader

Het wettelijk kader is bij elektronische verzending van het bezwaarschrift in beginsel hetzelfde als bij verzending per post. Anders dan bij een papieren bezwaarschrift geldt voor een elektronisch verzonden bezwaarschrift niet de gemengde verzend- en ontvangsttheorie van artikel 6:9 lid 2 Awb, maar de ontvangsttheorie van artikel 6:9 lid 1 Awb.

B. Begin en einde van de termijn bij ontkenning van de (datum van) verzending/ontvangst

Als het primaire besluit niet per post maar elektronisch is verzonden, is artikel 2:17 Awb van belang. Daarin staat: Als tijdstip waarop een bericht door een bestuursorgaan elektronisch is verzonden, geldt het tijdstip waarop of, indien het bestuursorgaan en de geadresseerde gebruik maken van hetzelfde systeem voor gegevensverwerking, het tijdstip waarop het bericht toegankelijk wordt voor de geadresseerde.

Bij bekendmaking middels de elektronische weg betekent dit dat een bericht is verzonden zodra het zichtbaar is geworden in (meestal) Mijn UWV¹². De gegevens over het tijdstip dat het bericht zichtbaar is geworden zijn te raadplegen via EA; het archiveringsmoment in EA is tevens het moment waarop de belanghebbende het bericht via Mijn UWV kan zien.

Wij gaan dus niet uit van datum plaatsing in de Berichtenbox en evenmin van datum verzenden of ontvangen van de emailnotificatie. Dit laatste is al eens door de CRvB bepaald ([ECLI:NL:CRvB:2013:1216](#)).

Net als bij per post verzonden besluiten kun je ook bij elektronische verzending diverse verweren tegenkomen. De belanghebbende kan ontkennen het besluit te hebben gezien of te laat te hebben gezien. In de notitie [Digitaliseringsperikelen in bezwaar](#), op de themapagina [Digitalisering](#), worden 5 verschillende situaties besproken. Zie de pagina's 15, 16 en 17. Zie verder voor jurisprudentie: [ECLI:NL:CRVB:2017:2861](#), [ECLI:NL:CRVB:2016:5096](#).

C. Coulancebeleid B&B

Als de belanghebbende "te laat" bezwaar maakt moet de MB onderzoeken of er inderdaad sprake is van een termijnoverschrijding en zo ja of die verschoonbaar is.

¹¹ Vgl. [ECLI:NL:CRVB:2014:275](#)

¹² Elektronische bekendmaking van besluiten vindt meestal plaats via Mijn UWV. Op de [bijlage](#) bij de Beleidsregel elektronische communicatie UWV staan alle besluiten die elektronisch worden bekendgemaakt met het bijbehorende kanaal.

Is het “te laat” een gevolg van digitaliseringsperikelen dan kan de MB het door B&B vastgestelde coulancebeleid toepassen. Het moet dan wel de eerste keer zijn dat de belanghebbende wordt geconfronteerd met negatieve consequenties van digitaliseringsperikelen en er mag geen reden zijn om aan te nemen dat belanghebbende misbruik maakt van de situatie. Zie voor verdere informatie de notitie [Coulancebeleid ivm digitaliseringsperikelen in bezwaarzaken](#) op de themapagina [Digitalisering](#).

HOOFDSTUK 4 SELECTIE STUKKEN

A. Algemeen

1. *Bij de selectie van de op de zaak betrekking hebbende stukken worden dezelfde criteria gehanteerd als bij de selectie van stukken die in beroep aan de rechtbank zouden worden overgelegd.*

Toelichting

Op grond van [artikel 7:4, lid 2, Awb](#) legt het bestuursorgaan het bezwaarschrift en alle verder op de zaak betrekking hebbende stukken voorafgaand aan het horen gedurende ten minste een week voor belanghebbenden ter inzage. Op grond van [artikel 8:42, lid 1, Awb](#) dient het bestuursorgaan in beroepszaken de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank over te leggen.

Voor de wetgever was uitgangspunt dat zoveel mogelijk vermeden moet worden dat het bestuursorgaan zijn beslissing doet steunen op informatie die de belanghebbende niet kent. Daarbij staat centraal het belang dat partijen over en weer over alle informatie dienen te beschikken om hun positie in de procedure te kunnen bepalen (Equality of Arms) en het belang dat de rechter over alle informatie beschikt om de zaak op een juiste en zorgvuldige wijze te kunnen afdoen.

In de toelichting op [artikel 7:4 Awb](#) wordt daarover het volgende opgemerkt:

“Ongewenst is ook de situatie, dat pas in een latere fase (bijvoorbeeld bij de administratieve rechter) een belanghebbende kennis kan nemen van stukken die voor hem in een eerdere fase ontoegankelijk waren. De consequentie daarvan zou immers kunnen zijn dat geschilpunten die in de bezwaarfase definitief beslist hadden kunnen worden indien alle stukken bekend waren geweest, zonder voldoende noodzaak tot een procedure voor de administratieve rechter leiden. In beginsel dient het bestuursorgaan daarom rapporten, adviezen en beleidsnota’s, die aan de beroepsinstantie plegen te worden toegezonden, ook reeds in de bezwaarschriftprocedure voor belanghebbenden ter inzage te leggen. De bepaling eist derhalve niet meer, dan dat de stukken die de belanghebbende in een eventuele procedure voor de rechter toch al zou kunnen inzien, reeds in de bezwaarschriftprocedure voor hem ter kennisneming beschikbaar zijn.”

De rechtspraak met betrekking tot artikel 8:42 Awb is aldus van belang voor een juiste uitleg van artikel 7:4 Awb en daarmee correcte toepassing van dit artikel als het gaat om de selectie van de op de zaak betrekking hebbende stukken.¹

¹ In artikel 14 [Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2022](#) is opgenomen dat wij deze stukken kosteloos aan belanghebbenden toesturen. Voor zover niet reeds toegezonden, kunnen belanghebbenden bij het inzien van de stukken kosteloos afschriften van de stukken verkrijgen.

2. *Selecteer alle stukken/gegevens die UWV ter beschikking staan of hebben gestaan voor zover die van belang zijn voor de beoordeling van het voorliggende besluit.*

Toelichting

De uitgangspunten voor het selecteren van stukken zijn met name terug te vinden in een tweetal uitspraken van de Hoge Raad (HR) in belastingzaken: HR d.d. 10 april 2015, [ECLI:NL:HR:2015:874](#) en HR d.d. 4 mei 2018, [ECLI:NL:HR:2018:672](#).

In de uitspraak van 4 mei 2018 stelt de HR voorop, dat [artikel 8:42, lid 1, Awb](#) ertoe strekt dat de gegevens die van belang zijn voor de beoordeling van het bestreden besluit aan de rechter – en de wederpartij – beschikbaar worden gesteld. De in die bepaling neergelegde verplichting heeft ten doel te waarborgen dat een geschil over een besluit wordt beslecht op basis van alle relevante feitelijke gegevens die aan het bestuursorgaan ter beschikking staan, zodat de belanghebbende zich daarover kan uitlaten en de rechter daarmee bij zijn beoordeling rekening kan houden.

Uitgangspunten

Toegespitst op de stukkenselectie in de bezwaarprocedure kunnen uit de uitspraken van de HR de volgende uitgangspunten worden gedestilleerd²:

- Tot de op de zaak betrekking hebbende stukken behoren alle stukken, die het bestuursorgaan ter beschikking staan of hebben gestaan en die van belang kunnen zijn voor de beslechting van de (nog) bestaande geschilpunten.
- In beginsel moet worden tegemoetgekomen aan een verzoek van een belanghebbende tot verstrekking van een bepaald stuk, als de belanghebbende *voldoende gemotiveerd* heeft gesteld dat het stuk van enig belang kan zijn (geweest) voor de besluitvorming in zijn zaak.
- De verplichting om de op de zaak betrekking hebbende stukken ter beschikking te stellen van belanghebbenden geldt ongeacht of de belanghebbende is gebaat bij het verstrekken van die stukken of dat hij is geschaad in zijn belangen als deze stukken niet worden verstrekt. Het doet er dus niet toe of belanghebbende iets aan het stuk heeft.
- De verplichting om de op de zaak betrekking hebbende stukken voor belanghebbenden beschikbaar te stellen, geldt ook voor stukken die pas in de loop van de bezwaarprocedure ter beschikking van het bestuursorgaan zijn gekomen.
- Tot de op de zaak betrekking hebbende stukken behoren niet slechts de stukken die het bestuursorgaan heeft gebruikt ter onderbouwing van zijn besluit. Daartoe behoren in beginsel ook stukken als hiervoor bedoeld³, die het bestuursorgaan wel ter beschikking staan of hebben gestaan, maar die het niet heeft gebruikt ter onderbouwing van zijn besluit. Stukken die het bestuursorgaan wel heeft gebruikt ter onderbouwing van zijn

² Wij gaan er van uit dat de CRvB dezelfde uitgangspunten zal hanteren.

³ Ook bij deze stukken moet het dus wel gaan om stukken die van belang kunnen zijn voor de beslechting van de (nog) bestaande geschilpunten en/of om stukken waarvan de belanghebbende *voldoende gemotiveerd* heeft gesteld dat het stuk van enig belang kan zijn (geweest) voor de besluitvorming in zijn zaak. Verder doet het er ook bij deze stukken niet toe of de belanghebbende iets aan het stuk heeft.

besluit, maar die voor de beoordeling van de zaak niet (langer) van belang zijn, behoren niet tot de op de zaak betrekking hebbende stukken.

- Als een stuk passages bevat die op de zaak betrekking hebben, is dit stuk als geheel een op de zaak betrekking hebbend stuk.
- Er bestaat geen gehoudenheid om stukken te overleggen die zich bevinden onder derden (bijvoorbeeld het Openbaar Ministerie) en die niet aan het bestuursorgaan zijn verstrekt, ook al kent het bestuursorgaan het bestaan van die stukken (zie bovengenoemde uitspraak [ECLI:NL:HR:2018:672](#)). Dit uitgangspunt is door de Centrale Raad van Beroep (CRvB) overgenomen in een uitspraak van 18 september 2018, [ECLI:NL:CRVB:2018:2975](#).

NB Als UWV een besluit baseert op een samenvatting dan wel zakelijke weergave van processen-verbaal en zich niet van de juistheid van de daarin vermelde en voor de besluitvorming op onderdelen van essentieel belang zijnde feiten heeft vergewist, dan is een dergelijk besluit in strijd met [artikel 3:2 Awb](#). Dus het alsnog opvragen van deze stukken en toevoegen aan het dossier, is in een dergelijk geval van belang (zie: CRvB d.d. 26 april 2005, [ECLI:NL:CRVB:2005:AT4806](#) en [de notitie van Miranda van Nederveen d.d. 7 juni 2018](#), [themapagina Handhaving](#)).

- Een verzoek tot overlegging van een bepaald op de zaak betrekking hebbend stuk dat het bestuursorgaan ter beschikking heeft gestaan kan volgens de HR niet worden afgewezen op de grond dat de rechter het geschilpunt waarop dat stuk betrekking heeft, ten nadele van de belanghebbende kan beslechten op basis van ander bewijsmateriaal (HR d.d. 17 augustus 2018, [ECLI:NL:HR:2018:1371](#)).
- Niet tot de stukken behoren interne of externe juridische adviezen die door UWV zijn gevraagd met het oog op de in de betreffende zaak aan de orde zijnde rechtsvragen in het kader van de (proces)positiebepaling (zie: CRvB d.d. 25 september 2008, [ECLI:NL:CRVB:2008:BF4652](#) en CRvB d.d. 25 februari 2008, [ECLI:NL:CRVB:2008:BC6720](#)).

Of de uitzondering (in de laatstgenoemde uitspraak van de CRvB) voor juridische adviezen ter bepaling van de procespositie nog steeds geldt, is onzeker. Wij gaan er vooralsnog vanuit dat de door de CRvB geoordeelde uitzondering nog steeds kan worden gehanteerd.

De verplichting om bepaalde op de zaak betrekking hebbende stukken te selecteren geldt niet voor gevallen van gerechtvaardigde weigering (zie verderop onder C).

B. In elektronische vorm vastgelegde op zaak betrekking hebbende gegevens

3. *De verplichting om de voor de beoordeling van de zaak van belang zijnde gegevens over te leggen geldt ook voor in elektronische vorm vastgelegde, op de zaak betrekking hebbende gegevens.*

Toelichting

Gegevens die in elektronische vorm zijn vastgelegd in databases

De verplichting om de voor de beoordeling van de zaak van belang zijnde gegevens over te leggen geldt ook voor in elektronische vorm vastgelegde, op de zaak betrekking hebbende

gegevens. De HR overweegt voor gegevens die in elektronische vorm zijn vastgelegd in het bijzonder het volgende. (-) "voor gegevens die worden opgeslagen, bewerkt, verwerkt of beheerd in systematische gegevensverzamelingen (databases) (heeft) te gelden dat zij in beginsel alleen op de zaak betrekking hebben voor zover zij van belang en raadpleegbaar zijn met het oog op de aan de orde zijnde zaak. Deze gegevens vormen het op de zaak betrekking hebbende 'stuk', dat in de vorm van een afdruk of op een andere geschikte wijze ter beschikking moet worden gesteld. Daarbij is niet van belang of de desbetreffende gegevens worden 'opgehaald' uit één bestand of uit meer bestanden." ([ECLI:NL:HR:2018:672 overweging 3.4.4.](#)).

Softwareprogramma's/systemen voor gegevensopslag

Tot die stukken behoren daarentegen in beginsel niet softwareprogramma's en andere elektronische systemen voor gegevensopslag, -bewerking, -verwerking of -beheer, aangezien dergelijke programma's en systemen als zodanig geen op een zaak betrekking hebbende gegevens plegen te bevatten ([ECLI:NL:HR:2018:672 overweging 3.4.3. laatste zin](#)).

Geautomatiseerde processen

Heeft UWV een besluit genomen dat geheel of ten dele het resultaat is van een geautomatiseerd proces en de belanghebbende betwist de juistheid van de bij dat geautomatiseerde proces gemaakte keuzes en van de daarbij gebruikte gegevens en wil de aannames controleren en zo nodig gemotiveerd betwisten, dan moet UWV zorgdragen voor de inzichtelijkheid en controleerbaarheid van die keuzes, aannames en gegevens. Zie onder meer: HR d.d. 17 augustus 2018, [ECLI:NL:HR:2018:1316](#).

SUWINET

SUWINET is een digitale infrastructuur die is ontwikkeld om ervoor te zorgen dat de Suwipartijen (in het bijzonder: UWV, SVB en gemeenten) gegevens met elkaar kunnen uitwisselen voor de uitoefening van hun wettelijke taak. De applicatie zorgt ervoor dat gegevens vanuit verschillende bronnen via SUWINET getoond worden aan de gebruikers. SUWINET bevat geen gegevens en slaat ook geen gegevens op, maar fungeert als 'doorgeefluik'. De applicatie stelt deze overheidsorganisaties in staat om gegevens van burgers, die bij andere overheidsorganisaties of basisregistraties zijn opgeslagen, te raadplegen in een webtoepassing. De betreffende gegevens zien met name op werk, uitkeringen en re-integratie. Iedere organisatie is zelf verantwoordelijk voor de beveiliging en inhoud van de eigen delen van het SUWINET systeem en interne controle over de rechten van medewerkers die toegang hebben tot SUWINET, rekening houdend met de wettelijke bepalingen (zie ook: pagina 40 [UWV Beleidskader Privacy](#)).

Elektronische gegevens uit SUWINET die van belang zijn en raadpleegbaar met het oog op de aan de orde zijnde zaak behoren tot de op de zaak betrekking hebbende "stukken". Ook gegevens die niet zijn gebruikt bij de besluitvorming maar waarvan de belanghebbende gemotiveerd aangeeft dat deze van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de zaak moeten worden aangemerkt als op de zaak betrekking hebbende stukken. Denk daarbij aan gegevens met betrekking tot het arbeids- en uitkeringsverleden van een werknemer als deze van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de zaak. Gegevens die zich in het systeem bevinden en geen betrekking hebben op betrokkene (gegevens van derden, bijvoorbeeld kinderen of partner) en die evenmin van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de zaak behoren uiteraard niet ter inzage te worden gelegd.

CBBS

CBBS is een door UWV gebruikt computersysteem dat duizenden functies bevat en dat gebruikt wordt voor de beoordeling van arbeidsongeschiktheidsclaims. De CRvB heeft herhaaldelijk geoordeeld dat gebruikmaking van het CBBS niet leidt tot een besluitvorming die als gevolg van niet kenbare keuzes, gegevens en aannames onvoldoende inzichtelijk en controleerbaar is. Zie onder meer: CRvB d.d. 15 mei 2019, [ECLI:NL:CRVB:2019:1737](#) en CRvB d.d. 5 maart 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:581](#).

In CBBS-zaken behoren navolgende stukken in ieder geval tot de op de zaak betrekking hebbende stukken: de volledige FML (Functionele Mogelijkhedenlijst), Recapitulatie Voorselectie, Resultaat functiebeoordeling, Arbeidsmogelijkhedenlijst (AML) inclusief signaleringen, Samenvatting AML en veelal ook de kritische FML.

Een overzicht van niet geselecteerde functies kan bij een werkgeversbezwaar wel tot de op de zaak betrekking hebbende stukken behoren, maar behoort bij een werknemersbezwaar niet tot de op de zaak betrekking hebbende stukken. Bij een werkgeversbezwaar worden deze toegezonden afhankelijk van de vraag of de aangevoerde gronden daartoe aanleiding geven. Aanleiding om deze stukken aan een werkgever toe te zenden is er bijvoorbeeld als de werkgever aanvoert dat onvoldoende is onderbouwd dat er onvoldoende geschikte functies te vinden zijn of dat er geen geschikte functies te vinden zijn die leiden tot een hogere restverdiencapaciteit/lagere mate van arbeidsongeschiktheid. Zie voor de verdere toelichting: de [notitie van Ewald van Daatselaar van 20 september 2019](#) op de [themapagina CBBS](#).

In het verleden is de vraag aan de orde gesteld of functie-enquêteformulieren behoren tot de op de zaak betrekking hebbende stukken. De CRvB heeft uitgemaakt dat dit niet het geval is.⁴ Op dit moment zijn er geen functie-enquêteformulieren meer bij UWV in gebruik. De ADA maakt persoonlijke aantekeningen bij de gegevens-uitvraag die vervolgens worden uitgewerkt in het systeem in de vorm van een functiebeschrijving. Deze aantekeningen behoren niet tot de op de zaak betrekking hebbende stukken omdat het CBBS ook zonder die stukken voldoende inzichtelijk en controleerbaar is en UWV ten tijde van het nemen van het besluit deze stukken niet gebruikt.⁵ De functiebeschrijving is de bron van gegevens in CBBS, bijvoorbeeld voor het resultaat functiebeoordeling. Voor zover de belanghebbende aannemelijk maakt dat een of meer specifiek benoemde functieomschrijving(en) mogelijke onjuistheden bevat(ten), bijvoorbeeld door te wijzen op onverklaarbare verschillen tussen functieomschrijving(en) en functiebelasting, is het niet ondenkbaar dat de onderliggende aantekeningen (voor zover bewaard gebleven) wel geacht kunnen worden gegevens te bevatten die van belang kunnen zijn voor de zaak en dat deze in een dergelijk geval dus tot de op de zaak betrekking hebbende stukken kunnen behoren.⁶ In dat geval zal in bezwaar kunnen worden gekozen om de juistheid van de functieomschrijving(en) met bijbehorende functiebelasting inzichtelijk te maken middels een nadere arbeidskundige rapportage waarin voldoende gedetailleerd op de functiebeschrijving en onderliggende gegevens wordt ingegaan.

⁴ CRvB d.d. 27 november 1998, [ECLI:NL:CRVB:1998:AA3736](#).

⁵ Zie ook CRvB d.d. 28 november 1998, [ECLI:NL:CRVB:1998:AA3736](#).

⁶ Zie verder: [Notitie d.d. 15 februari 2019 van Ewald van Daatselaar, themapagina CBBS](#)

C. Geheimhouding wegens gewichtige redenen

4. *Alleen bij hoge uitzondering kan sprake zijn van gewichtige redenen om bepaalde op de zaak betrekking hebbende stukken niet of niet volledig voor belanghebbenden ter inzage te leggen of aan hem toe te sturen. Belanghebbenden moeten hierover dan worden geïnformeerd.*

Toelichting

De omstandigheid dat stukken behoren tot de op de zaak betrekking hebbende stukken brengt niet automatisch met zich mee dat die stukken volledig aan alle belanghebbenden ter kennis moeten worden gebracht. Ingevolge [artikel 7:4, lid 6, Awb](#) heeft het bestuursorgaan de mogelijkheid om een op de zaak betrekking hebbend stuk, al dan niet op verzoek van een belanghebbende, niet ter inzage te leggen, omdat geheimhouding om gewichtige redenen is geboden.

Het begrip gewichtige redenen moet op eenzelfde wijze worden uitgelegd als in [artikel 8:29 Awb](#) dat ziet op de procedure bij de bestuursrechter. Van gewichtige redenen is niet snel sprake. In [artikel 7:4, lid 7, Awb](#) is bepaald dat gewichtige redenen in ieder geval niet aanwezig zijn, voor zover ingevolge de [Wet openbaarheid van bestuur \(Wob\)](#) de verplichting bestaat een verzoek om informatie, vervat in deze stukken, in te willigen. Voor zover de Wob een uitzondering kent op de verplichting tot openbaarmaking, dan brengt louter de aanwezigheid van een dergelijke uitzonderingsgrond nog niet met zich mee dat er tevens sprake is van gewichtige redenen tot geheimhouding in de zin van artikel 7:4, lid 6, Awb.⁷

Voor een beroep op gewichtige redenen in een individuele bezwaarzaak is namelijk meer vereist. In dat geval zal tevens moeten worden beoordeeld in hoeverre de beperking op de openbaarmakingsverplichting (verplichting tot het verlenen van inzage in de op de zaak betrekking hebbende stukken) noodzakelijk is en of belanghebbenden wellicht op andere wijze kunnen worden geïnformeerd, bijvoorbeeld door terinzagelegging van een "geschoond" rapport daarvan.

In de wetsgeschiedenis ([bron: PG Awb I, p. 337-340](#)) valt hierover het navolgende terug te lezen:

"Het staat voorts vast dat niet steeds alle stukken aan alle belanghebbenden ter inzage kunnen worden gegeven. Zowel stukken die binnen het bestuur zelf zijn opgesteld als ook die welke afkomstig zijn van belanghebbenden, kunnen een dermate gevoelig of vertrouwelijk karakter dragen dat zij niet ter inzage voor (alle) belanghebbenden behoren te worden gelegd. Men denke aan medische of psychologische rapporten of aan concurrentiegevoelige bedrijfsgegevens."

Het kan ook zijn dat op grond van andere bepalingen een geheimhoudingsplicht bestaat, denk aan [artikel 2:5 Awb](#) en [artikel 74 Wet SUWI](#). De geheimhoudingsplicht van deze bepalingen geldt niet voor zover enig wettelijk voorschrift tot mededeling of bekendmaking verplicht. Artikel 7:4, lid 2, Awb verplicht UWV tot het ter inzage leggen van het bezwaarschrift en alle verder op de zaak betrekking hebbende stukken voor belanghebbenden en kan daarom

⁷ Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State d.d. 10 juni 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1367](#), overwegingen 10-12 een enkele verwijzing naar een weigeringsgrond uit de [Wob](#) is onvoldoende.

worden beschouwd als een wettelijk voorschrift dat de geheimhoudingsplicht van artikel 2:15 Awb en artikel 74 Wet SUWI doorbreekt.⁸

Voor het antwoord op de vraag of wij medische stukken mogen verstrekken aan derde-belanghebbenden wordt verwezen naar onderdeel E van dit hoofdstuk (Verstrekken medische stukken aan derde-belanghebbenden).

Verder is in [artikel 7:4, lid 8, Awb](#) een uitzondering gemaakt voor het verlenen van inzage in bepaalde op de zaak betrekking hebbende stukken, namelijk ingeval er vrees bestaat voor schade aan de lichamelijke of geestelijke gezondheid van een belanghebbende. Dit kan een gewichtige redenen zijn om inzage in bepaalde stukken uitsluitend te geven aan een gemachtigde die hetzij advocaat, hetzij arts is. Zie eveneens: onderdeel 4 [Regeling beheer en verkeer medische gegevens bij bezwaar en beroep](#), [themapagina Medische gegevens](#).

Bij de afweging om gebruik te maken van de weigeringsgrond van gewichtige redenen geldt het navolgende.

a. [Belangenafweging bij toepassing weigeringsgrond artikel 7:4, lid 6, Awb](#)

Er moet in ieder geval een belangenafweging worden gemaakt (zie onder meer: HR d.d. 3 april 2009, BNB 2009/153, [ECLI:NL:HR:2009:BH9184](#)). Daarbij zal moeten worden onderzocht in hoeverre de beperking op de voorgeschreven inzage in de stukken noodzakelijk is en of belanghebbende wellicht op een andere wijze kan worden geïnformeerd. Bij de belangenafweging weegt het uitgangspunt van "Equality of Arms" (artikel 6 EVRM) zwaar. Doel van de wettelijke regeling met betrekking tot de op de zaak betrekking hebbende stukken is immers om te garanderen dat alle gegevens die van belang zijn voor de beoordeling van het bestreden besluit voor beide partijen op gelijke wijze beschikbaar zijn, zodat zij ook op gelijke wijze in staat zijn om zich een oordeel te vormen over de zaak en hun standpunt te bepleiten. Dit beginsel heeft tot gevolg dat een beperking van het recht op inzage in de stukken niet snel noodzakelijk wordt geacht.

Zware eisen aan motivering geheimhouding.

Uit een overzichtsuitpraak van 10 juni 2020 van de ABRvS volgt dat zware eisen worden gesteld aan de motivering van zowel de gewichtige redenen, als de afweging waarom het belang van geheimhouding zwaarder weegt dan het belang van een eerlijke procedure.⁹

Schonen van stukken/weglaten informatie.

Het ter kennisname geven van bepaalde stukken in geschoonde vorm, wordt hooguit mogelijk geacht als de reden hiervoor aanzienlijk zwaarder weegt dan het belang van betrokkene bij onbeperkte kennisneming van (delen van) de op de zaak betrekking hebbende stukken.¹⁰

⁸ Zie ook ABRvS d.d. 10 juni 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1367](#): "De enkele omstandigheid dat voor (gegevens uit) het stuk een bijzondere geheimhoudingsregeling geldt, betekent niet dat sprake is van gewichtige redenen."

⁹ [ECLI:NL:RVS:2020:1367, overweging 11](#)

¹⁰ Gerechtshof 's-Hertogenbosch d.d. 14 april 2018, [ECLI:NL:GHSHE:2018:1593](#): "Slechts indien de door de het bestuursorgaan voor geheimhouding aangevoerde redenen aanzienlijk zwaarder wegen dan het belang van belanghebbende bij onbeperkte kennisneming van (delen van) de op de zaak betrekking hebbende stukken - dat houdt in: het belang van belanghebbende bij kennisneming van alle op de zaak betrekking hebbende stukken in ongeschoonde vorm - is sprake van gewichtige redenen die geheimhouding rechtvaardigen."

Verder kan er aanleiding zijn om een bepaald stuk te schonen omdat dit privacygevoelige informatie bevat van niet bij de zaak betrokken derden (bijvoorbeeld een lijst van bij een bedrijf werkzame werknemers (derden) of omdat het stuk tevens informatie bevat die niet ziet op de zaak). In deze gevallen is er (eveneens) aanleiding om het stuk te schonen (voor zover dit ziet op laatstgenoemde specifieke gegevens), omdat het stuk ten dele niet op de zaak betrekking hebbende gegevens bevat.¹¹ In dergelijke gevallen dient de belanghebbende uiteraard wel te worden geïnformeerd over de aard van de weggelakte (ontbrekende) gegevens en de reden waarom deze gegevens in het stuk ontbreken.

Anonieme getuigen/wegglakken tot de persoon herleidbare gegevens in

getuigenverklaringen indien UWV op basis van concrete gegevens aannemelijk kan maken dat er gegronde vrees is dat een specifieke getuige gevaar loopt als zijn identiteit bekend wordt dan kan zulks een grond opleveren tot het geheimhouden van gegevens die herleidbaar zijn tot de persoon.¹²

Ook hier geldt dat uitgangspunt is dat geheimhouding hooguit gerechtvaardigd is bij "aanzienlijk zwaarder wegende belangen" en voor zover de partij aan wie (volledige) kennisneming van een stuk wordt onthouden door de beperkte kennisneming niet wezenlijk in zijn procesvoering wordt belemmerd. Het gebruikmaken van anonieme getuigen is volgens de CRvB weliswaar niet helemaal uitgesloten, maar zulks wordt hooguit toelaatbaar geacht in combinatie met ander verifieerbaar bewijsmateriaal en alleen indien het handhaven van de anonimiteit op zeer zwaarwegende gronden noodzakelijk is. Op UWV rust dan de bewijslast om aannemelijk te maken dat het handhaven van anonimiteit onontbeerlijk is. Een vaak opgegeven reden: "bescherming van de privacy" van de betreffende getuige volstaat niet.¹³ Ook de Hoge Raad acht het gebruik van anonieme getuigen hooguit toegestaan indien strikt noodzakelijk.¹⁴

Op 10 juni 2020 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) een "overzichtsuitspraak" gedaan over hoe om te gaan met verzoeken tot beperkte kennisgeving van stukken ([ECLI:NL:RVS:2020:1367](#)). Een combinatie van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokken getuigen en het belang van opsporing en vervolging van strafbare feiten woog in deze zaak zwaarder dan het belang van kennisname van processen-verbaal.¹⁵ Op grond van deze uitspraak zou inzage in persoonsgegevens of tot een persoon herleidbare

¹¹ Zie ook: [ECLI:NL:HR:2018:672](#): Gegevens die zijn opgeslagen in databases hebben alleen betrekking op de zaak ex artikel 8:42 Awb voor zover zij van belang en raadpleegbaar zijn met het oog op die zaak.

¹² Zie bijvoorbeeld [ECLI:NL:CRVB:2001:AD8675](#).

¹³ Zie noot R.J. Koopman bij voornoemd arrest van 3 april 2009 van de HR, [BNB 2009/153](#). Zie ook: [ECLI:NL:CRVB:2001:AD8675](#), [ECLI:NL:CRVB:2016:266](#) en [ABRvS d.d. 10 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:402](#).

¹⁴ HR d.d. 24 november 2017, [ECLI:NL:HR:2017:2986](#): "Het horen van een anonieme getuige leidt immers voor een partij die de identiteit van de getuige niet kent tot een aanzienlijke beperking van de mogelijkheden om de geloofwaardigheid van die getuige ter discussie te stellen. Beginselen van behoorlijk procesrecht brengen mee dat een zodanige beperking slechts toelaatbaar is indien zij strikt noodzakelijk is (zie met betrekking tot de rechten van de verdediging op grond van artikel 6 EVRM het arrest EHRM 23 april 1997, Van Mechelen e.a., NJ 1997/635, par. 58). In overeenstemming daarmee maakt de regeling van de artikelen 226a e.v. Sv het horen van een anonieme getuige alleen mogelijk indien, met het oog op de door de getuige af te leggen verklaring, voor het leven, de gezondheid of de veiligheid dan wel de ontwrichting van het gezinsleven of het sociaal-economische bestaan van die getuige of van een andere persoon moet worden gevreesd.

¹⁵ Daarbij nam de Afdeling in aanmerking dat de relevante informatie uit de processen-verbaal door middel van gedetailleerde samenvattingen in het geding waren gebracht en de andere partijen daarmee over deze informatie beschikken. Welke specifieke opsporings- en vervolgingsbelangen in deze zaak speelden blijkt niet uit de uitspraak. Wel dat er een opsporings- en vervolgingsonderzoek liep naar de betrokkenen vanwege verdenking van betrokkenheid bij wapenhandel en dat om deze redenen de jachtakte en het wapenverlof van betrokkenen door de Korpschef waren ingetrokken.

gegevens in bijzondere gevallen met een beroep op gewichtige redenen kunnen worden geweigerd indien dit noodzakelijk mocht zijn vanwege het belang van een lopend opsporingsonderzoek in combinatie met het recht op privacy van getuigen.

Tipgevers

In bijzondere gevallen zouden tot de persoon herleidbare gegevens van een (anonieme) tipgever geheim kunnen worden gehouden ingeval een onderzoek is gestart naar aanleiding van een (anonieme) tip en er overigens voldoende verifieerbaar bewijs is verkregen.¹⁶ In dat geval zouden zwaarder wegende gewichtige redenen voor geheimhouding van de identiteit van de tipgever gelegen kunnen zijn in het belang van de instandhouding van het stelsel van sociale zekerheid in combinatie met het recht op privacy van de getuige (tipgever) die heeft aangegeven anoniem te willen blijven. Voor wat betreft het belang van de sociale zekerheid is van belang dat UWV voor een belangrijk deel afhankelijk is van anonieme melders om de rechtmatigheid van uitkeringen te waarborgen. Het inzage geven in (anonieme) tips kan er toe leiden dat er minder (anonieme) tips worden gegeven. Uiteraard kan het ook zo zijn dat sprake is geweest van slechts een anonieme tip zonder dat UWV op de hoogte is van de identiteit van de tipgever. Ingeval UWV gebruik heeft gemaakt van een anonieme tip, zal in ieder geval moeten worden gezorgd dat de informatie die vervolgens uit eigen onderzoek is verkregen en ten grondslag ligt aan het bestreden besluit verifieerbaar is voor alle betrokken partijen.

Informatie afkomstig van bedrijven.

Ook voor informatie afkomstig van bedrijven geldt dat een uitzonderingsgrond voor geheimhouding strikt dient te worden uitgelegd. Ook hier geldt de eis van verifieerbaarheid van de gebruikte gegevens voor alle betrokken partijen.

b. Misbruik van procesrecht

De HR laat de mogelijkheid open dat (volledige) inzage in de stukken wordt geweigerd, omdat het opvragen van bepaalde gegevens als misbruik van procesrecht wordt beschouwd (HR d.d. 25 april 2008, [ECLI:NL:HR:2008:BB5868](#)). Deze uitzonderingsmogelijkheid betreft een hele theoretische mogelijkheid die zich in praktijk niet snel voordoet. Hierbij zou hooguit gedacht kunnen worden aan gevallen waarin duidelijk kansloos wordt geprocedeerd.¹⁷ Het weigeren van inzage wegens misbruik van procesrecht is volgens de HR uitsluitend aan de orde (1) als het belang van belanghebbende bij het verstrekken van het stuk niet opweegt tegen het belang van het bestuursorgaan bij het niet verstrekken van het stuk en (2) belanghebbende, de onevenredigheid in aanmerking nemende, naar redelijkheid op de inzage geen aanspraak kan maken. De HR hanteert aldus bij de beoordeling of sprake is van misbruik van procesrecht een dubbele toets: onevenredigheid van belangen en onredelijkheid van de aanspraak. Gelet op deze strenge toets is er vrijwel geen ruimte om wegens "misbruik van procesrecht" te weigeren om aan een verzoek van de belanghebbende tot overlegging van

¹⁶ HR 8 november 2019, [ECLI:NL:HR:2019:1715](#) en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden d.d. 26 mei 2020, [ECLI:NL:GHARL:2020:4165](#), [rechtsoverweging 4.14.](#)

¹⁷ Zie noot P.G.H. Albert, [BNB 2008/161](#). "Populair gezegd zal daarbij hooguit gedacht kunnen worden aan querulanten en diegenen die procederen louter om tijd te rekken." Zie ook: ABRvS d.d. 7 juni 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1496](#): "Daartoe zijn zwaarwichtige gronden vereist die onder meer aanwezig zijn indien rechten of bevoegdheden zodanig evident zijn aangewend zonder redelijk doel of voor een ander doel dan waartoe zij zijn gegeven, dat het aanwenden van die rechten of bevoegdheden blijk geeft van kwade trouw."

een bepaald stuk tegemoet te komen indien deze voldoende gemotiveerd heeft gesteld dat het stuk van enig belang kan zijn (geweest) voor de besluitvorming in zijn zaak.

D. Medische stukken

5. *De va b&b bepaalt of hij de selectie van de op de zaak betrekking hebbende medische stukken zelf ter hand neemt of dat dit kan worden overgelaten aan de medewerker bezwaar.*

Toelichting

De va b&b bepaalt of hij de selectie van de op de zaak betrekking hebbende medische stukken zelf ter hand neemt of dat hij dit kan overlaten aan de medewerker bezwaar. De selectie van medische stukken door de medewerker bezwaar vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de va b&b. De verantwoordelijke va b&b kan de medewerker bezwaar dienaangaande aanwijzingen geven. Bij de selectie wordt rekening gehouden met hetgeen hierboven is opgemerkt met betrekking tot de op de zaak betrekking hebbende stukken en met (de toelichting op) punt 1 van de [Regeling beheer en verkeer medische gegevens bij bezwaar en beroep](#).

Het ligt in de rede dat de va b&b de stukkenselectie zelf ter hand neemt als sprake is van een gecompliceerde medische geschiedenis, van een zeer gevoelige diagnosecode of van meerdere uitgebreide specialistische rapportages. Ook als (onbegeleide) inzage van de medische stukken door de verzekerde schadelijk zou kunnen zijn voor diens geestelijke of lichamelijke gezondheid, dient de va b&b zelf de medische stukken te selecteren. Omdat aan de selectie van de op de zaak betrekking hebbende stukken ook juridische aspecten kleven, pleegt de va b&b – als hij zelf de selectie ter hand neemt – overleg met de medewerker bezwaar over de gemaakte selectie.

E. Verstrekken medische stukken aan derde-belanghebbenden

6. *Belanghebbende (ex-)werkgevers, belanghebbende garantstellers en andere derde-belanghebbenden hebben geen recht op inzage in, dan wel kennisname of toezending van enig stuk dat medische gegevens bevat.*
7. *De inzage in, dan wel kennisname of toezending van stukken die medische gegevens bevatten is voorbehouden aan een gemachtigde van de werkgever of garantsteller, die advocaat of arts is, dan wel daarvoor van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen of – als de werkgever in het kader van de ZW eigenrisicodrager is – aan zijn bedrijfsarts of arbodienst (artikelen [75b ZW](#), [88b WAO](#) en [105 Wet WIA](#)).*

Toelichting

Deze uitgangspunten zijn gebaseerd op de zogenoemde medische beschikkingenregelingen van de ZW, de WAO en de Wet WIA.¹⁸ Op grond van [artikel 129c WW](#) is de medische beschikkingenregeling van de Wet WIA van overeenkomstige toepassing op WW-beschikkingen waaraan een beoordeling van medische gegevens ten grondslag ligt. [Artikel 7:4, leden 2, 4 en 6, Awb](#) zijn niet van toepassing op stukken of inlichtingen die medische gegevens bevatten.

¹⁸ Zie ook [artikel 15 Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2022](#).

Voor de toepassing van de medische beschikkingenregeling worden in ieder geval de volgende gegevens aangemerkt als medische gegevens:

- diagnose/aard ziekte/oorzaak beperkingen;
- medicijngebruik;
- specialisme behandelend arts(en);
- soort therapie/behandeling;
- behandeling/opname in gespecialiseerd ziekenhuis/inrichting,

en worden in ieder geval de volgende stukken aangemerkt als stukken die medische gegevens bevatten:

- rapportages van de bedrijfsarts/arbodienst
- het reïntegratieplan van de bedrijfsarts/arbodienst
- rapportages van verzekeringsartsen, artsen/smv'ën van het UWV
- rapportages en adviezen van behandelend artsen
- vragen aan - en rapportages van deskundigen
- de functionele mogelijkhedenlijst (FML)
- stukken met een medische inhoud die door of namens de belanghebbende zelf zijn ingebracht

Benadrukt wordt dat het feit dat verzekeringsgeneeskundige rapportages en de FML in EA zijn geclassificeerd als 'semi-medisch', niet betekent dat deze stukken zonder toestemming van de werknemer aan de werkgever mogen worden verstrekt. Voor de toepassing van de medische beschikkingenregelingen moeten deze stukken worden aangemerkt als stukken die medische gegevens bevatten.

Arbeidsdeskundige gegevens c.q. stukken van arbeidskundige aard worden niet aangemerkt als medische gegevens c.q. medische stukken. Arbeidsdeskundige gegevens, bijvoorbeeld gegevens over de functiebelasting, zijn mogelijk wel te herleiden tot bepaalde beperkingen van de werknemer, maar niet tot de aard van de ziekte of de oorzaak van de beperkingen. Die gegevens kunnen daarom wel aan de belanghebbende werkgever of garantsteller worden verstrekt.

Het komt echter voor dat in rapportages van arbeidsdeskundigen medische gegevens worden vermeld. Vooropgesteld wordt dat dit niet de bedoeling is. Als een arbeidsdeskundige rapportage toch medische gegevens vermeldt, kan deze deze rapportage wel aan de werkgever of garantsteller worden verstrekt, maar schonen wij de rapportage van de medische gegevens.

Voor een verdere uitwerking wordt verwezen naar (de toelichting op) punt 5 van de [Regeling beheer en verkeer medische gegevens bij bezwaar en beroep.](#)

8. *Op de zaak betrekking hebbende medische stukken worden niet verstrekt aan (gemachtigden van) andere derde-belanghebbenden.*

Toelichting

De medische beschikkingenregelingen van de ZW, de WAO en de Wet WIA zijn alleen van toepassing op belanghebbende werkgevers en belanghebbende garantstellers en niet op andere (derde-)belanghebbenden. Daardoor ontbreekt een solide wettelijke grondslag voor het verstrekken van medische gegevens aan andere derde-belanghebbenden en hun

gemachtigden. Om die reden worden de op de zaak betrekking hebbende medische stukken niet verstrekt aan deze belanghebbenden en evenmin aan hun gemachtigden. Zie onderdeel 5.5 van de puntsgewijze toelichting op de [Regeling beheer en verkeer medische gegevens bij bezwaar en beroep](#).

HOOFDSTUK 4A TOEZENDEN STUKKEN; NADER ONDERZOEK; TWEDE HOORZITTING

A. TOEZENDEN STUKKEN: RAPPORTAGES VA B&B/AD B&B EN NIEUWE FEITEN

In het eerste telefonisch contact bespreken wij met de indiener van het bezwaarschrift of hij prijs stelt op toezending van de op de zaak betrekking hebbende stukken. Zo ja, dan sturen wij de stukken kosteloos toe. Als wij de stukken niet toesturen geven wij voorafgaand aan de hoorzitting inzage in de stukken. Als de indiener van het bezwaarschrift de stukken wil ontvangen, sturen wij ook stukken die tijdens de bezwaarprocedure aan het dossier worden toegevoegd aan de indiener.

Bijzonderheden medische stukken

- Als kennisneming van bepaalde medische stukken door de betrokkene schadelijk zou kunnen zijn voor zijn geestelijke of lichamelijke gezondheid (levensbedreigend), is die kennisneming voorbehouden aan een gemachtigde die hetzij arts, hetzij advocaat is;
- Als onbegeleide inzage in bepaalde medische stukken door de betrokkene schadelijk zou kunnen zijn voor zijn geestelijke of lichamelijke gezondheid, verstrekken wij de medische stukken aan een door verzekerde aangewezen vertrouwenspersoon (arts of advocaat); als de verzekerde geen vertrouwenspersoon aanwijst, vindt inzage plaats onder begeleiding van de va b&b.

Rapportages va b&b en ad b&b

1. *Als algemeen uitgangspunt geldt dat de belanghebbende niet verrast mag worden door de uitkomst van de procedure. Dit kan onder meer bereikt worden doordat de rapportage van de va b&b en/of ad b&b voorafgaand aan de bob wordt toegestuurd.*
2. *Als nader onderzoek wordt gedaan, of de va b&b en/of ad b&b een nieuwe rapportage opstelt na de hoorzitting op basis van nieuw (spreekuur-)onderzoek of nieuwe gegevens/feiten, wordt dit in ieder geval aan belanghebbenden toegezonden als het van aanmerkelijk belang is voor de beslissing.*

Aanmerkelijk belang

Aanmerkelijk belang ([artikel 7:9 Awb](#)) is aan de orde wanneer feiten of omstandigheden een (wezenlijk) nieuw licht op de zaak werpen dat zou kunnen leiden tot een andere beslissing of dat leidt tot substantiële wijziging van de beslissing of een ingrijpende wijziging van de motivering.

Dat is bijvoorbeeld aan de orde bij een nieuwe functieduiding "ten nadele van" de belanghebbende, of die leidt tot een nieuwe uitlooptermijn. Als de ad b&b in het kader van de heroverweging nieuwe functies duidt die niet eerder zijn aangezegd en ook niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, betekent dit dat wij de belanghebbende nog tijdens de bezwaarprocedure over de nieuwe functies informeren (ook als hij niet om toezending van de stukken heeft gevraagd). Wij stellen de belanghebbende in de gelegenheid op de nieuwe functies te reageren. Als de belanghebbende zich door een gemachtigde laat vertegenwoordigen informeren wij niet alleen de gemachtigde, maar ook de belanghebbende zelf over de nieuwe functies (USZ 2006/221). In dat geval stellen wij de gemachtigde in de gelegenheid op de nieuwe functies te reageren.¹ Als de nieuwe functies eerder zijn aangezegd of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies hoeft dit niet.

¹ In zijn uitspraak van 25 november 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BK4527](#), is de CRvB van oordeel dat schriftelijke aanzegging van de nieuwe functies aan de gemachtigde gelijk te stellen is aan de schriftelijke aanzegging aan de betrokken verzekerde zelf. Omdat de verzekerde er belang bij heeft zo snel mogelijk kennis te nemen van de arbeid waarvoor hij nog geschikt wordt geacht, is in deze uitspraak geen aanleiding gezien om aanzegging aan de verzekerde zelf voortaan achterwege te laten.

Onder nieuwe feiten en omstandigheden vallen in beginsel niet de rapportages en de daarin opgenomen (nieuwe) inzichten van de va b&b/ad b&b (CRvB 25-01-2002, [ECLI:NL:CRVB:2002:AE0508](#), CRvB 17-9-2002, [ECLI:NL:CRVB:2002:AE8967](#), CRvB). De advisering in het rapport van de va b&b levert als zodanig niet een nieuw feit of een nieuwe omstandigheid op, als bedoeld in [artikel 7:9 Awb](#). Wel kan een dergelijk rapport nieuwe feiten of omstandigheden bevatten, die aanleiding geven om de belanghebbende nogmaals te horen (CRvB 18-3-2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BH7243](#)).

Als na de hoorzitting – al dan niet in het kader van een nader (medisch) onderzoek – *nieuwe gegevens/feiten* naar voren komen, die van *aanmerkelijk belang* kunnen zijn voor het nemen van de beslissing op bezwaar, sturen wij die *gegevens/feiten* aan belanghebbenden toe en stellen wij hen in de gelegenheid daarover te worden gehoord ([artikel 7:9 Awb](#)).

Als de belanghebbende heeft laten weten niet gehoord te willen worden en tijdens de bezwaarprocedure dergelijke *nieuwe gegevens/feiten* naar voren komen, sturen wij die *nieuwe gegevens/feiten* aan de belanghebbende toe. Deze *gegevens/feiten* kunnen neergelegd zijn in de rapportage van de va b&b/ad b&b. Toezending van die stukken geschiedt niet op grond van [artikel 7:9 Awb](#) (want er is geen eerste hoorzitting geweest), maar uit een oogpunt van zorgvuldigheid (CRvB 6-9-2002, [ECLI:NL:CRVB:2002:AE7606](#)).

Als wij volledig aan het bezwaar tegemoet komen, informeren wij de belanghebbende daarover telefonisch (zie [hoofdstuk 8](#)). Hij wordt in dat geval niet in de gelegenheid gesteld om vooraf op die resultaten te reageren, tenzij eventuele andere belanghebbenden in hun belangen kunnen worden geschaad, dan worden belanghebbenden toch in de gelegenheid gesteld te worden gehoord ([artikel 7:3, onder d, Awb](#)).

Nader onderzoek (bijvoorbeeld spreekuur va b&b/ad b&b) ná hoorzitting

Als wij na de hoorzitting nader onderzoek doen, of de va b&b en/of ad b&b een nieuwe rapportage opstelt na de hoorzitting op basis van een nieuw (spreekuur-)onderzoek of nieuwe gegevens/feiten, sturen wij dit in ieder geval tussentijds aan belanghebbenden toe als het van *aanmerkelijk belang* is voor de beslissing op bezwaar.

B. TWEEDE HOORZITTING

Wij vragen belanghebbende of hij (opnieuw) gehoord wil worden als ([artikel 20 Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2022](#)):

1. Na de hoorzitting (of het afzien daarvan) sprake is van bekend geworden feiten of omstandigheden die *van aanmerkelijk belang* kunnen zijn voor de beslissing op bezwaar ([artikel 7:9 Awb](#)). De zorgvuldigheid vereist dit óók na eerder afzien van de hoorzitting.
2. Wij een vooraankondiging aan belanghebbende hebben gestuurd waartegen belanghebbende ook bezwaren kenbaar heeft gemaakt.

HOOFDSTUK 5 BEOORDELING VERZOEK OM AANHOUDING BEZWAARZAAK

Uitgangspunt

Als de indiener van het bezwaarschrift verzoekt om de behandeling van de bezwaarzaak aan te houden in afwachting van bijvoorbeeld de uitkomst van een gerechtelijke procedure of een nader (medisch) onderzoek wordt het verzoek met de indiener besproken.

Toelichting

Als de indiener van het bezwaarschrift verzoekt om de bezwaarzaak aan te houden wordt het verzoek met de indiener besproken. Bij het overleg met de indiener over het al dan niet aanhouden van de bezwaarzaak kunnen de volgende onderwerpen aan de orde komen:

- de gevolgen voor de behandeldingsduur van de bezwaarzaak
- de kans dat de gerechtelijke procedure of het nader (medisch) onderzoek een ander licht op de zaak zal werpen
- de mogelijkheid om naar aanleiding van de uitkomst van de gerechtelijke procedure of het nader (medisch) onderzoek een verzoek te doen om terug te komen van de beslissing op bezwaar (zie hierna)

Als het verzoek wordt gehonoreerd, kan met de indiener een uiterste datum worden afgesproken waarop b&b wordt geïnformeerd over de uitkomst van de gerechtelijke procedure of het nader onderzoek. Als b&b op de afgesproken datum niet op de hoogte is gesteld van de uitkomst, wordt contact met de indiener opgenomen. Mede aan de hand van de hierboven genoemde onderwerpen kan dan worden besproken of de zaak nog langer aangehouden zal worden.

Als de uitkomst van de gerechtelijke procedure of het nader onderzoek binnenkomt voordat de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt dient deze in de lopende bezwaarschriftprocedure te worden meegenomen, tenzij die uitkomst betrekking heeft op een andere datum of periode dan die in geschil.

Overigens kan het bij een gerechtelijke procedure gaan om een andere (bijvoorbeeld: civiele) procedure waarin de belanghebbende zelf partij is, maar ook om een procedure bij bijvoorbeeld de CRvB over hetzelfde punt van geschil.

Indien besloten wordt om de zaak niet aan te houden kan met de indiener van het bezwaarschrift worden besproken dat de uitkomst van de gerechtelijke procedure of het onderzoek aanleiding kan zijn om UWV te verzoeken het in de beslissing op bezwaar neergelegde standpunt te herzien. De uitkomst van een gerechtelijke procedure of een op initiatief van de belanghebbende verricht nader onderzoek, wordt in het kader van een herzieningsverzoek normaal gesproken slechts marginaal beoordeeld. In die zin kan de eerdere weigering de bezwaarzaak aan te houden voor de belanghebbende nadelig zijn. Immers, zou het verzoek om aanhouding wel zijn gehonoreerd, dan zou de uitkomst van de gerechtelijke procedure of het nader onderzoek integraal bij de heroverweging zijn betrokken. Om deze reden wordt bij het nemen van een beslissing op het herzieningsverzoek in de hier bedoelde gevallen in beginsel geen gebruik gemaakt van de bevoegdheid van artikel 4:6, lid 2, Awb. Anders gezegd: ook als de uitkomst van de gerechtelijke procedure of het nader onderzoek geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden heeft opgeleverd, wordt het herzieningsverzoek inhoudelijk beoordeeld, rekening houdend met die uitkomst.

Bij de terugkoppeling van de bezwaarzaak naar de primaire afdeling, dient in deze gevallen uitdrukkelijk te worden aangegeven dat als bij de primaire afdeling een herzieningsverzoek wordt

ingediend, de primaire afdeling contact moet opnemen met de afdeling b&b.

Onze motivering om het verzoek om aanhouding niet te honoreren behoort in ieder geval ook opgenomen te worden in de beslissing op bezwaar. Uit de jurisprudentie (zie RSV 2002/187= USZ 2002/132) volgt dat een weigering om op verzoek van een partij in een bezwaarprocedure de beslissing op bezwaar te verdagen marginaal getoetst kan worden. Hieruit kan worden afgeleid dat de weigering de bezwaarzaak te verdagen en de motivering van die weigering opgenomen dient te worden in de beslissing op bezwaar.

HOOFDSTUK 6 AARD EN OMVANG HEROVERWEGING

Inhoud

HOOFDSTUK 6 AARD EN OMVANG HEROVERWEGING	1
A. Burgergerichte heroverweging	3
1. In het kader van de heroverweging in bezwaar beoordelen wij of het primaire besluit in overeenstemming is met de wet, het beleid en de jurisprudentie én of een ander voor betrokkene gunstiger besluit niet meer aangewezen is.	3
Daarbij wordt rekening gehouden met de inhoud en doelstelling van de wet, respectievelijk het beleid, de feiten en omstandigheden van het geval en de bij het besluit betrokken belangen, waaronder belangen van derde-belanghebbenden. Is er aanleiding om betrokkene tegemoet te komen dan herroepen wij het primaire besluit en nemen wij voor zover nodig een nieuw besluit. Onder het begrip burger vallen ook rechtspersonen zoals belanghebbende werkgevers.	3
2. Het afwijken van regelgeving en beleid is in beginsel alleen mogelijk voor zover de wettelijke regeling of het beleid daartoe ruimte biedt of als sprake is van een bijzonder geval, waarvan in redelijkheid niet gezegd kan worden dat de toegepaste regel op het voorliggende geval past.	4
3. Als het buiten toepassing laten van regels en/of beleid gevolgen kan hebben voor een grotere groep, dan legt B&B de zaak ter advies voor aan het JKC.	5
4. Voorafgaand aan de herroeping van het primaire besluit heeft B&B contact met de primaire afdeling.	6
B. Heroverweging op grondslag van het bezwaar (artikel 7:11, lid 1, Awb)	6
1. De omvang van de heroverweging wordt bepaald door de inhoud van het bestreden besluit en de bezwaren die daartegen zijn aangevoerd.	6
2. Onderdelen van het bestreden besluit waartegen geen bezwaar is gemaakt blijven bij de heroverweging buiten beschouwing als is gebleken dat het de bedoeling is van de bezwaarmaker om deze onderdelen niet bij de heroverweging te betrekken.	6
3. Als de gronden van het bezwaar niet leiden tot herroeping van het bestreden besluit, wordt nagegaan of de bestreden onderdelen op andere gronden onjuist zijn of kunnen worden gewijzigd.	6
4. Als de motivering van het bestreden besluit onjuist is, wordt nagegaan of een andere motivering moet leiden tot dezelfde materiële uitkomst.	6
5. De heroverweging is gericht op de datum of de periode waarop het bestreden besluit betrekking heeft. Nieuwe feiten en omstandigheden worden alleen bij de heroverweging betrokken als zij van invloed zijn op de aanspraken van belanghebbende op die datum of in die periode.	7
6. Ten nadele terugkomen van het bestreden besluit (reformatio in peius) is alleen toegestaan als het UWV ook los van de bezwaarschriftprocedure bevoegd zou zijn geweest om ten nadele van de belanghebbende terug te komen van het primaire besluit en de belanghebbende niet in zijn verweermogelijkheden wordt geschaad.	7
C. Afgeronde besluitvorming (artikel 7:11, lid 2, Awb)	8
1. De belanghebbende weet na afloop van de bezwaarschriftprocedure waar hij aan toe is.	8
2. Als aan het bestreden besluit formele gebreken kleven, worden deze in het kader van de heroverweging hersteld.	8
3. Als het bestreden besluit wordt herroepen, dient in het kader van de heroverweging een nieuw inhoudelijk besluit te worden genomen.	8
4. Het nieuwe besluit wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.	8
5. Voor zover het nieuwe besluit een beslissing inhoudt over onderwerpen waarover nog niet eerder is beslist en belanghebbende zich naar verwachting in zoverre niet kan verenigen met het nieuwe besluit, wordt hij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het nieuwe besluit te geven voordat dit in de beslissing op bezwaar wordt neergelegd.	9

Bijzondere situaties	9
<i>Afgeronde besluitvorming bij weigering ZW-uitkering</i>	<i>9</i>
<i>Afgeronde besluitvorming bij toepassing artikel 4:5 Awb</i>	<i>9</i>
<i>Afgeronde besluitvorming bij terug- en invordering</i>	<i>10</i>
<i>Afgeronde besluitvorming bij toepassing hoofdstuk IV van de WW.....</i>	<i>11</i>
<i>Afgeronde besluitvorming bij onzekerheid over het recht op onverminderde loondoorbetaling</i>	<i>12</i>

A. Burgergerichte heroverweging

1. In het kader van de heroverweging in bezwaar beoordelen wij of het primaire besluit in overeenstemming is met de wet, het beleid en de jurisprudentie én of een ander voor betrokkene gunstiger besluit niet meer aangewezen is.

Daarbij wordt rekening gehouden met de inhoud en doelstelling van de wet, respectievelijk het beleid, de feiten en omstandigheden van het geval en de bij het besluit betrokken belangen, waaronder belangen van derde-belanghebbenden. Is er aanleiding om betrokkene tegemoet te komen dan herroepen wij het primaire besluit en nemen wij voor zover nodig een nieuw besluit. Onder het begrip burger vallen ook rechtspersonen zoals belanghebbende werkgevers.

Toelichting

Op grond van artikel 7:11 lid 1 zijn wij gehouden om op grondslag van een (ontvankelijk) bezwaarschrift over te gaan tot heroverweging van het primaire besluit. Uitgangspunt van deze heroverweging is dat wij onderzoeken of het primaire besluit rechtmatig is en zo ja of er aanleiding is om dit besluit te vervangen door een passender (rechtmatig) besluit voor betrokkene. Als de wet daartoe ruimte biedt, dan nemen we een ander besluit dat meer tegemoet komt aan de bezwaren van de burger. In dat licht benutten we de ruimte in de regels en handelen we naar de bedoeling van de regel.¹ Gelet op de verplichtingen die voortvloeien uit de Awb (alle relevante feiten, omstandigheden en belangen dienen te worden meegewogen) is maatwerk bij B&B het uitgangspunt. De heroverweging moet volgens de toelichting op artikel 7:11 Awb niet beperkt blijven tot vragen van rechtmatigheid, maar dient zich binnen de grenzen van de wet ook uit te strekken tot kwesties van beleid.² Deze volledige heroverweging brengt mee dat er in bezwaar voldoende ruimte is voor een nieuwe beoordeling van de feiten, omstandigheden en bij het besluit betrokken belangen en voor herstel van fouten waaronder het vervangen van het besluit en/of wijziging van de wettelijke grondslag.³

Is een beter (rechtmatig) besluit mogelijk, waarmee tegemoet gekomen wordt aan de bezwaren, dan herroepen we het primaire besluit en nemen wij, voor zover nodig, een ander besluit. Bij de beoordeling van de rechtmatigheid van het besluit, kijken we niet alleen naar wet-, regelgeving en beleid, maar ook naar regels van internationaal recht of algemene rechtsbeginselen, waarbij in het bijzonder te denken valt aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Een beginselconforme uitleg van wet-, regelgeving en beleid staat daarbij voorop. We beoordelen niet alleen of het bestreden primaire besluit de toets van de rechter kan doorstaan, maar onderzoeken ook of het besluit doelmatig is en beleidsmatig optimaal.⁴ Jurisprudentie wordt uiteraard bij deze beoordeling betrokken, maar hoeft niet altijd leidend te zijn. Als bestuursorgaan heeft UWV tenslotte een eigen verantwoordelijkheid om het voor betrokkene meest passende besluit te nemen binnen het voornoemd juridisch kader.⁵

Bij de besluitvorming in bezwaar houden we rekening met het perspectief van de bezwaarmaker. We bekijken in brede zin wat het probleem en de situatie van betrokkene is. We onderkennen situaties die tot onbedoelde benadeling kunnen leiden, zorgen ervoor dat de bezwaarmaker zich gehoord voelt en

¹ UWV betreft alle perspectieven bij de heroverweging. Op grond van de Awb (3:2 en 3:4 Awb en 7:11 Awb) is UWV namelijk gehouden om niet alleen alle feiten en omstandigheden bij de beoordeling te betrekken, maar ook om de betrokken belangen op zorgvuldige wijze tegen elkaar af te wegen. Daarbij kijken we niet alleen naar de inhoud van de wet en/of het beleid, maar ook wat met de specifieke regeling(en) is beoogd en of de uitkomst gelet op het individuele geval daarbij past. In de meeste gevallen past de uitkomst overigens bij de bedoeling van de regel. Bij de beoordeling wordt aldus niet alleen de wetgeving en beleid betrokken, maar ook de sociaal-maatschappelijke en economische gevolgen van het betreffende besluit.

² MvT, *Parl. Gesch. Awb I*, p. 347

³ USZ 2022/15 - CRvB 28-10-2021 Geannoteerd door L.M. Koenraad

⁴ Het kan zijn dat het primaire besluit op zich past binnen het beleid, maar dat binnen datzelfde beleid een beter besluit mogelijk is. Ook kan het zijn dat de onverkorte toepassing van een beleidsregel zijn doel voorbij schiet. Als het niet gaat om een bijzonder geval, maar om feiten en omstandigheden die vergelijkbaar zijn met andere gevallen, dan zal bij de afweging moeten worden betrokken of het beleid dient te worden aangepast. Is sprake van een reeks gevallen met een beleidsmatig ongewenst resultaat, dan levert dat een indicatie op dat aanpassing van het beleid op zijn plaats is.

⁵ [Mvt 7:11 Awb](#), p. 153. De toetsing moet niet beperkt blijven tot vragen van rechtmatigheid, maar dient zich binnen de grenzen van de wet zich ook uit te strekken tot kwesties van beleid. "Het is goed om deze belangrijke regel in de wet vast te leggen, ook omdat bij herhaling is gebleken dat bestuursorganen de neiging hebben om zich te beperken tot de vraag of hun besluit de toetsing door de rechter kan doorstaan. Dat is principieel een te enge benadering."

benaderen de bezwaarmaker welwillend en met empathie. We proberen om in goed overleg met de bezwaarmaker op zoek te gaan naar een mogelijke oplossing van het geschil. Kernvragen daarbij: is er aanleiding om aan de bezwaren tegemoet te komen, heeft betrokkene niet toch recht op hetgeen hij heeft verzocht, respectievelijk zijn er bijzondere omstandigheden voor UWV om van een verplichting af te zien of een bevoegdheid anders te gebruiken?

Mocht de conclusie zijn dat er geen ruimte is om aan de bezwaren tegemoet te komen of dat dat slechts ten dele mogelijk is, dan zorgen we ervoor dat we betrokkene dit zo goed mogelijk uitleggen. We onderzoeken eveneens wat er naast de bezwaarprocedure eventueel meer nodig is voor betrokkene, bijvoorbeeld: mediation, verwijzing voor advies of verdere (schuld)hulpverlening.

2. Het afwijken van regelgeving en beleid is in beginsel alleen mogelijk voor zover de wettelijke regeling of het beleid daartoe ruimte biedt of als sprake is van een bijzonder geval, waarvan in redelijkheid niet gezegd kan worden dat de toegepaste regel op het voorliggende geval past.

Toelichting.

Regelgeving en beleid.

Uitgangspunt is dat we in de normale gevallen de wetgeving en daarop gebaseerde beleidsregels volgen. Aan de andere kant zullen we bij iedere bezwaarzaak de specifieke feiten, omstandigheden en belangen moeten afwegen en kan het voorkomen dat toepassing van de regel leidt tot een ongewenste en mogelijk onbedoelde uitkomst. Bij het zoeken naar een oplossing onderzoeken we daarom in de eerste plaats of de regel juist is toegepast en of er beoordelingsruimte is die in het voordeel van betrokkene benut kan worden. Is die ruimte er dan benutten we die in het voordeel van de bezwaarmaker, tenzij er andere zwaarwegende belangen zijn die daaraan in de weg staan.⁶ Lijkt de (beleids)regel geen ruimte te bieden om aan de bezwaren tegemoet te komen of beter gezegd, om het geschil op te lossen, dan beoordelen we of de omstandigheden en negatieve gevolgen door de regelgever zijn voorzien en passen bij wat met de toe te passen regel wordt beoogd. Op grond van artikel 4:84 Awb en 3:4 lid 2 Awb zijn we namelijk gehouden om van een beleidsregel af te wijken als de gevolgen gelet op de bijzondere omstandigheden onevenredig uitpakken.⁷ Bij deze evenredigheidstoetsing beoordelen we in het bijzonder of bepaalde feiten, omstandigheden, belangen of gevolgen niet bij het opstellen van de wet of beleid zijn voorzien of onevenredig uitpakken in een specifieke situatie. Het kan namelijk altijd zo zijn dat bepaalde omstandigheden of gevolgen niet of onvoldoende door de regelgever zijn voorzien bij de totstandkoming van de regel. Een uitkomst is onevenredig als er een onevenwichtige verhouding ontstaat tussen het doel van een regeling en de (nadelige) gevolgen van een daarop gebaseerd besluit. Die afweging is natuurlijk niet gemakkelijk te maken, maar wordt duidelijker als je het volgende uitgangspunt hanteert, namelijk dat "onnodig nadelige gevolgen dienen te worden voorkomen".⁸ Verder heeft de hoogste bestuursrechter (zie: de in noot 3 genoemde uitspraak van de Raad van State) ons een kader geboden voor het toetsen aan het evenredigheidsbeginsel.⁹ Uitgaande van dit kader toetsen we in meer of mindere mate:

- 1) of het besluit geschikt is gelet op de inhoud en doelstelling van de regel waarop dit is gebaseerd,
- 2) of het rechtsgevolg van dit besluit (het toegepaste middel) ook noodzakelijk is om het doel te bereiken, dan wel of dit doel ook kan worden bereikt door ander een minder vergaand besluit (middel) toe te passen en
- 3) of de maatregel (gevolg van het besluit) evenwichtig is ofwel of de noodzakelijke maatregel in de gegeven omstandigheden niet onredelijk bezwarend is.

Deze drietrapstoets hoeft niet bij ieder besluit (volledig) te worden uitgevoerd. Zo kan het zijn dat de geschiktheid van het besluit al blijkt bij toetsing van de regel en bijbehorende toelichting. Bij de indringendheid van de toetsing kunnen we verder een glijdende schaal toepassen afhankelijk van

⁶ Daarbij valt in het bijzonder te denken aan de belangen van een werkgever als derde belanghebbende. Ook deze belangen zullen moeten worden meegewogen.

⁷ [ECLI:NL:CRVB:2017:2560](#) ro 4.2.2.. Het criterium bijzondere omstandigheden is niet onderscheidend. Het gaat om onevenredige gevolgen (-) "dat gelet op het bepaalde in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), alle omstandigheden van het geval er toe kunnen leiden dat sprake is van bijzondere omstandigheden die kunnen nopen tot afwijking van het beleid (zie de uitspraak van de Raad van de State van 26 oktober 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:2840](#))"

⁸ ABRvS 2 februari 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:285 en CRvB 2 juni 2022, CRVB2022:1282](#)

⁹ [ABRvS 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285, ro 7.9.](#)

- a) de aard en het gewicht van de bij het besluit betrokken belangen en
- b) de ingrijpendheid van het besluit en de mate waarin het fundamentele rechten van de belanghebbende aantast.

In algemene zin geldt dat we intensiever toetsen of sprake is van onevenredige gevolgen bij belastende besluiten, zoals intrekking of verlaging van uitkeringsrechten, of besluiten tot het opleggen van een boete¹⁰ of maatregel. Ook bij begunstigende besluiten waarbij een recht niet of niet volledig is toegekend vanwege een in de wet, respectievelijk beleid, opgenomen uitzondering of contra-indicatie, kan dit met zich meebrengen dat we intensiever moeten toetsen en motiveren waarom de uitkomst past bij de inhoud en doelstelling van de regeling waarop het besluit is gebaseerd.¹¹ Tot slot is van belang om te beseffen dat we een algemene regel (algemeen verbindend voorschrift) terughoudend moeten toetsen als er sprake is van een hogere regeling dan een eigen beleidsregel van UWV. Denk aan een algemeen verbindend voorschrift van de Minister. In dat geval past UWV terughoudendheid omdat op politiek bestuurlijk niveau een afweging is gemaakt.¹²

Als je als medewerker van mening bent dat toepassing van de regel in een specifiek geval tot een onredelijke uitkomst leidt, overleg dan met collega's waaronder in ieder geval een medewerker hoger beroep (dJKC'er) over het geconstateerde probleem en de vraag of een passender oplossing mogelijk is. Zie ook verderop onder: "inschakelen Centraal JKC".

Toetsingsverbod bij wet in formele zin.

Biedt de wettelijke regeling geen beoordelingsruimte en is daarin geen hardheidsclausule opgenomen, dan geldt het toetsingsverbod van artikel 120 Grondwet en 3:4 lid 1 Awb en is afwijking slechts bij hoge uitzondering mogelijk.¹³ Daarbij gaat het dan om gevallen die niet behoorlijk door de wetgever onder ogen zijn gezien bij de totstandkoming van de wettelijke regel. Alleen als de wetgever specifieke omstandigheden niet onder ogen heeft gezien, dan is het mogelijk om de wet toch aan rechtsbeginselen en ongeschreven recht te toetsen.

Voor het antwoord op de vraag wanneer sprake is van een dergelijk bijzonder geval om van beleid of in uitzonderlijke gevallen van wetgeving af te wijken, wordt tevens verwezen naar de [nota "Regels zijn regels"](#) van Kasper van Someren d.d. 1 oktober 2012 ([Juridische kennisbank, themapagina: "Afwijken van regels"](#).) en de [notitie: "Ruimte in de regels"](#), [Juridische kennisbank, themapagina: Maatwerk](#).

Inschakelen Centraal JKC

UWV heeft een speciale maatwerkprocedure ingericht voor bijzondere situaties waarbij behandelend medewerkers twijfelen of de uitkomst van onze beoordeling past bij wat met de regeling is beoogd. Bespreek dit soort dilemma's met collega's waaronder een medewerker hoger beroep (dJKC'er) op je kantoor. Mocht onderling overleg niet tot een passende oplossing leiden, dan kan de zaak via de medewerker hoger beroep (dJKC'er) worden voorgelegd aan Centraal JKC. Los daarvan bestaat de mogelijkheid om een casus voor te leggen aan de Maatwerkplaatsen van UWV.¹⁴

3. Als het buiten toepassing laten van regels en/of beleid gevolgen kan hebben voor een grotere groep, dan legt B&B de zaak ter advies voor aan het JKC.

Toelichting.

We hebben het hier over situaties waar het probleem zit in de toe te passen regel (beleid, wet- en regelgeving). In alle gevallen zal moeten worden gezocht naar een (rechtmatige) oplossing die past

¹⁰ Bij een besluit tot boeteoplegging is het in artikel 3:4 lid 2 Awb en artikel 5:46 lid 2 Awb neergelegde evenredigheidsbeginsel aan de orde (ook ernst overtreding en de mate van verwijtbaarheid meewegen).

¹¹ [ECLI:NL:RVS:2022:1440, Conclusie 18 mei 2022 A-G Widdershoven](#)

¹² [CRvB d.d. 1 juni 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:2016](#)

¹³ Afwijking van een wet in formele zin is bij hoge uitzondering mogelijk (zelfs voorgeschreven) bij niet door de wetgever voorziene (niet verdisconteerde) omstandigheden als een strikte toepassing zozeer in strijd komt met algemene rechtsbeginselen of (ander) ongeschreven recht dat die toepassing geen rechtsplicht meer kan zijn. Zie bijv. CRvB van 7 april 2021, [ECLI:NL:CRVB:2021:760](#) . " Volgens de CRvB slechts bij hoge uitzondering mogelijk. Zie ook: [Conclusie A-G Snijders ECLI:NL:RVS:2022:1441](#)

¹⁴ [Maatwerkplaats UWV](#)

binnen de doelstelling van de wet en onnodig negatieve gevolgen voorkomt. Het kan voorkomen dat wet-, regelgeving en/of beleid vanwege juridische, economische- of sociaal maatschappelijke ontwikkelingen is achterhaald of niet goed aansluit op andere wet-, regelgeving of beleid en daardoor niet langer past bij het doel van de wetgeving waarop de regel is gebaseerd. Ook kan het zijn dat er sprake is van niet voorziene omstandigheden waardoor de uitkomst voor een specifieke groep niet past bij wat met de regel is beoogd. De behandelend medewerker bezwaar bespreekt het gesignaleerde probleem met een medewerker hoger beroep (dJKC'er). Laatsgenoemde medewerker legt de zaak in samenspraak met de behandelend medewerker B&B ter advies voor aan Centraal JKC. Centraal JKC denkt dan mee over het gesignaleerde probleem en een mogelijke oplossing. Ook in deze situatie geldt dat het een medewerker B&B vrij staat om de zaak tevens ter beoordeling voor te leggen aan een van de Maatwerkplaatsen van UWV.

4. *Voorafgaand aan de herroeping van het primaire besluit heeft B&B contact met de primaire afdeling.*

Toelichting

Als B&B voornemens is het primaire besluit te herroepen, moet voorafgaand aan het nemen van de beslissing op bezwaar contact plaatsvinden met de primaire afdeling. Hiermee kan een duidelijk beeld worden verkregen bij de achtergrond van het primaire besluit en wordt de voorgenomen herroeping afgestemd. Mocht er geen overeenstemming zijn, dan hakt B&B de knoop door.

B. Heroverweging op grondslag van het bezwaar (artikel 7:11, lid 1, Awb)

1. *De omvang van de heroverweging wordt bepaald door de inhoud van het bestreden besluit en de bezwaren die daartegen zijn aangevoerd.*
2. *Onderdelen van het bestreden besluit waartegen geen bezwaar is gemaakt blijven bij de heroverweging buiten beschouwing als is gebleken dat het de bedoeling is van de bezwaarmaker om deze onderdelen niet bij de heroverweging te betrekken.*

Toelichting

Heroverweging op grondslag van het bezwaar betekent niet dat alleen die onderdelen van het bestreden besluit worden heroverwogen, waartegen bezwaar wordt gemaakt. Onderdelen van het bestreden besluit waartegen geen bezwaar wordt gemaakt blijven bij de heroverweging buiten beschouwing, zij het dat de heroverweging kan worden aangegrepen om eventuele evidente fouten in het bestreden besluit te herstellen, ook als het onderdelen betreft waartegen geen bezwaar is gemaakt. Herstel van dergelijke evidente fouten behoort plaats te vinden bij beslissing op bezwaar. Twijfel over de juistheid van niet bestreden onderdelen is aanleiding om te onderzoeken of deze onderdelen niet toch moeten worden betrokken bij de heroverweging door hierover met de bezwaarmaker in overleg te gaan.

Volgens de toelichting op artikel 7:11 Awb zullen de naar voren gebrachte bezwaren wel voldoende ruim naar hun strekking moeten worden opgevat. Indien bijvoorbeeld tijdens de hoorzitting blijkt dat de bezwaren, ondanks een beperkte omschrijving in het bezwaarschrift, ruimer bedoeld zijn, dan zal daarmee rekening gehouden moeten worden.¹⁵

3. *Als de gronden van het bezwaar niet leiden tot herroeping van het bestreden besluit, wordt nagegaan of de bestreden onderdelen op andere gronden onjuist zijn of kunnen worden gewijzigd.*
4. *Als de motivering van het bestreden besluit onjuist is, wordt nagegaan of een andere motivering moet leiden tot dezelfde materiële uitkomst.*

Toelichting

De volledige heroverweging is niet gebonden aan argumenten of omstandigheden die in het bezwaarschrift aan de orde zijn gesteld¹⁶. Indien uitsluitend de grondslag van het bestreden besluit onjuist blijkt, maar het besluit op andere gronden moet worden gehandhaafd, is herroeping in beginsel niet aan de orde. Het bestreden besluit kan worden gehandhaafd, maar daaraan wordt een andere

¹⁵ [TK 1988-1989, 21 221, nr.3](#), p. 153

¹⁶ [ECLI:NL:CRVB:2019:2783](#), ro 4.3.

motivering ten grondslag gelegd.¹⁷ Bijvoorbeeld als het recht op WW-uitkering is gewijzigd, omdat iemand niet voldoet aan het gestelde urenverlies. Als in bezwaar blijkt dat dit niet juist is, maar die persoon ook niet voldoet aan de wekeneis, dan blijft het primaire oordeel in stand, maar dan op andere gronden. De gewijzigde motivering zal in de beslissing op bezwaar worden opgenomen.¹⁸ Houd bij het wijzigen van de grondslag wel rekening met het uitgangspunt dat we zoeken naar het meest gunstige rechtmatige besluit voor de burger.

5. *De heroverweging is gericht op de datum of de periode waarop het bestreden besluit betrekking heeft. Nieuwe feiten en omstandigheden worden alleen bij de heroverweging betrokken als zij van invloed zijn op de aanspraken van belanghebbende op die datum of in die periode.*

Toelichting

Feiten en omstandigheden die zich hebben voorgedaan na de datum of de periode waarop het bestreden besluit betrekking heeft en die niet gerelateerd kunnen worden aan die datum of periode, blijven bij de heroverweging buiten beschouwing.¹⁹ Hebben zich ná de datum of de periode waarop het bestreden besluit betrekking heeft feiten en omstandigheden voorgedaan, die wél relevant zijn voor de aanspraken van belanghebbende op die datum of in die periode, dan worden die feiten en omstandigheden wél betrokken bij de heroverweging.

6. *Ten nadele terugkomen van het bestreden besluit (reformatio in peius) is alleen toegestaan als het UWV ook los van de bezwaarschriftprocedure bevoegd zou zijn geweest om ten nadele van de belanghebbende terug te komen van het primaire besluit en de belanghebbende niet in zijn verweermogelijkheden wordt geschaad.*

Toelichting

Volgens de toelichting op artikel 7:11 Awb²⁰ mag het bezwaarschrift er niet toe leiden dat het bestuursorgaan de heroverweging gebruikt om een verslechtering van de positie van de indiener te bereiken die zonder het bezwaarschrift niet mogelijk zou zijn. Artikel 7:11 Awb staat er echter niet aan in de weg een bevoegdheid tot wijziging van een besluit ten nadele van een belanghebbende uit te oefenen in die gevallen waarin die bevoegdheid op andere gronden reeds bestaat. Indien het bestuursorgaan ook zonder dat het bezwaarschrift zou zijn ingediend tot wijziging van het bestreden besluit ten nadele van de indiener bevoegd zou zijn, verzet artikel 7:11 Awb zich er niet tegen dat die wijziging betrokken wordt bij de beslissing op bezwaar. Of dit aanvaardbaar is, zal, aldus de toelichting, echter afhangen van de vraag of de belanghebbende daardoor wordt geschaad in zijn verweermogelijkheden. Is dat laatste het geval, dan zal die wijziging ten nadele van de indiener los van de bezwaarschriftprocedure tot stand moeten worden gebracht.

Gelet op het bovenstaande mag de heroverweging op zichzelf niet leiden tot een verslechtering van de positie van de belanghebbende. Dit laat echter onverlet de - los van de bezwaarschriftprocedure bestaande - bevoegdheid van het bestuursorgaan wijziging van een besluit ten nadele van de belanghebbende te bewerkstelligen. In het kader van de heroverweging is wijziging van het bestreden besluit ten nadele van de belanghebbende derhalve uitsluitend toegestaan indien het bestuursorgaan daartoe ook ambtshalve (d.w.z. ook los van de heroverweging in het kader van de bezwaarschriftprocedure) bevoegd zou zijn geweest.²¹

Op grond van de jurisprudentie van de CRvB moet worden aangenomen, dat een bestuursorgaan in het algemeen bevoegd is te achten ook ten nadele van de belanghebbende terug te komen op beslissingen wanneer deze blijken onjuist te zijn. Het rechtszekerheidsbeginsel brengt met zich mee dat herziening ten nadele van de belanghebbende met terugwerkende kracht in de regel niet is toegestaan. Herziening ten nadele van de belanghebbende met terugwerkende kracht is onder omstandigheden slechts toegestaan indien sprake is van schuld of toedoen van de belanghebbende (hij heeft relevante gegevens achtergehouden) of indien het de belanghebbende anderszins redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest dat het eerdere besluit onjuist was.²²

¹⁷ [RSV 1998/256](#), [ECLI:NL:CRVB:2020:2587](#), ro 4.3.

¹⁸ AB 1996/235).

¹⁹ AB 1996/450, RSV 1997/186 en [RSV 1997/303](#)

²⁰ [TK, 1988-1989, 21 221, nr. 3](#), p.153

²¹ [ECLI:NL:CRVB:2016:102](#)

²² Zie de [Beleidsregels schorsing, opschorting, intrekking en herziening uitkeringen 2006](#)

Indien komt vast te staan, dat het UWV bevoegd is het bestreden besluit ten nadele van de belanghebbende te wijzigen, zal de belanghebbende niet onverhoeds bij beslissing op bezwaar met die wijziging mogen worden geconfronteerd. De belanghebbende zal zich in het kader van de bezwaarschriftprocedure moeten kunnen verweren tegen de voorgenomen wijziging; hij moet voldoende gelegenheid krijgen om zijn zienswijze daarop kenbaar te maken (vgl. artikel 7:9 Awb). Onder voorgenomen wijziging wordt in dit verband verstaan zowel het gewijzigde standpunt van het UWV, als de consequenties die het UWV daaraan wil verbinden.

Wordt de belanghebbende niet in zijn verweermogelijkheden geschaad, dan mag de wijziging in het kader van de bezwaarschriftprocedure worden doorgevoerd. Voorwaarde blijft uiteraard dat het UWV bevoegd is om ten nadele van de belanghebbende terug te komen van het bestreden besluit.²³

C. Afgeronde besluitvorming (artikel 7:11, lid 2, Awb)

1. De belanghebbende weet na afloop van de bezwaarschriftprocedure waar hij aan toe is.

2. Als aan het bestreden besluit formele gebreken kleven, worden deze in het kader van de heroverweging hersteld.

Toelichting

Indien het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid of gebrekkig is gemotiveerd dient het zorgvuldigheidsgebrek c.q. het motiveringsgebrek in het kader van de heroverweging te worden hersteld. In deze gevallen kan daarom niet worden volstaan met een kale herroeping van het bestreden besluit om vervolgens een nieuw, wel zorgvuldig voorbereid c.q. wel deugdelijk gemotiveerd, primair besluit bekend te maken.

3. Als het bestreden besluit wordt herroepen, dient in het kader van de heroverweging een nieuw inhoudelijk besluit te worden genomen.

Toelichting

Als de heroverweging leidt tot een andere materiële uitkomst dan in het bestreden besluit is neergelegd, is pas sprake van een afgeronde heroverweging als terzake een nieuw besluit is genomen. Het nieuwe besluit wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar. In deze gevallen kan derhalve niet worden volstaan met een 'kale' herroeping van het bestreden besluit, om vervolgens de gewijzigde materiële uitkomst neer te leggen in een nieuw primair besluit.²⁴ Als de gewijzigde materiële uitkomst niet zou worden neergelegd in de beslissing op bezwaar, zou sprake zijn van een zogenoemde 'lege' bob, dat wil zeggen dat de belanghebbende na afloop van de bezwaarschriftprocedure met lege handen staat. Een 'lege' bob is nooit toegestaan, omdat de belanghebbende na afloop van de bezwaarschriftprocedure moet weten waar hij aan toe is.

4. Het nieuwe besluit wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.

Toelichting

Hetgeen hierboven onder 3 is opgemerkt geldt ook in gevallen waarin bij het bestreden besluit een aanvraag ten onrechte is afgewezen: van een afgeronde heroverweging is in deze gevallen pas sprake als alsnog een nieuw besluit op de aanvraag is genomen. Als bijvoorbeeld ZW-uitkering is geweigerd, omdat de belanghebbende niet verzekerd is, en B&B is van mening dat belanghebbende wel verzekerd is, zal in het kader van de heroverweging moeten worden beoordeeld of de belanghebbende ook voldoet aan de overige voorwaarden voor toekenning van ZW-uitkering. Dat betekent bijvoorbeeld dat alsnog de arbeidsongeschiktheid en het dagloon zal moeten worden vastgesteld. Ook het nieuwe besluit op de aanvraag wordt in beginsel direct neergelegd in de beslissing op bezwaar (zie echter hierna onder 5).

²³ [ECLI:NL:CRVB:2005:AT9802](#)

²⁴ [ECLI:NL:CRVB:2002:AE4372](#)

Als het bezwaar is gericht tegen één primair besluit, wordt daarop ook met één beslissing op bezwaar beslist, ook als in bezwaar meerdere onderdelen van het primaire besluit worden aangevochten.²⁵

5. Voor zover het nieuwe besluit een beslissing inhoudt over onderwerpen waarover nog niet eerder is beslist en belanghebbende zich naar verwachting in zoverre niet kan verenigen met het nieuwe besluit, wordt hij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het nieuwe besluit te geven voordat dit in de beslissing op bezwaar wordt neergelegd.

Toelichting

Als het primaire besluit moet worden herroepen en in de plaats daarvan een nieuw besluit genomen moet worden, wordt dit nieuwe besluit in beginsel direct neergelegd in de beslissing op bezwaar. Belanghebbenden worden niet eerst in de gelegenheid gesteld om te reageren op het (voorgenomen) nieuwe besluit. Op dit uitgangspunt is een uitzondering gemaakt voor gevallen waarin het nieuwe besluit mede betrekking heeft op onderwerpen waarover nog niet eerder is beslist en de indiener van het bezwaarschrift (of een derde-belanghebbende, die betrokken is bij de procedure) zich naar verwachting in zoverre niet zal kunnen verenigen met het nieuwe besluit. In die gevallen wordt de indiener van het bezwaarschrift (en de derde-belanghebbende, die betrokken is bij de procedure) nog tijdens de bezwaarschriftprocedure met een zogenoemde vooraankondiging geïnformeerd over het (voorgenomen) nieuwe besluit. De vooraankondiging is een gewone brief waarmee belanghebbende wordt geïnformeerd over het voorgenomen nieuwe besluit. Deze brief hoeft niet te worden gestuurd aan de derde-belanghebbende die niet bij de bezwaarschriftprocedure betrokken is. De indiener van het bezwaarschrift (en eventuele andere belanghebbenden die bij de bezwaarschriftprocedure zijn betrokken) wordt een reactietermijn van twee weken gegund. Als een reactie op de vooraankondiging weliswaar pas na afloop van de gestelde reactietermijn binnenkomt, maar nog voordat de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt, wordt deze reactie bij de heroverweging betrokken.

Bijzondere situaties

Afgeronde besluitvorming bij weigering ZW-uitkering

Als een besluit waarbij ziekengeld is geweigerd moet worden herroepen, dient ook het besluit waarbij alsnog ziekengeld wordt toegekend te worden neergelegd in de beslissing op bezwaar. Daaraan doet niet af dat op grond van artikel 52c, lid 1, ZW een besluit tot toekenning van ziekengeld in beginsel niet schriftelijk behoeft te worden bekendgemaakt. Op grond van diezelfde bepaling moet een besluit waarbij ziekengeld wordt toegekend namelijk wel worden bekendgemaakt als redelijkerwijs moet worden aangenomen dat behoefte bestaat aan bekendmaking daarvan. Nu in de hier bedoelde gevallen in eerste instantie (ten onrechte) ziekengeld is geweigerd moet er van worden uitgegaan dat bij belanghebbende(n) behoefte bestaat aan bekendmaking van het besluit waarbij alsnog ziekengeld wordt toegekend. In dat geval leg je de zaak terug aan de afdeling Ziektewet.

Afgeronde besluitvorming bij toepassing artikel 4:5 Awb

Op grond van artikel 4:5 Awb kan een bestuursorgaan besluiten om een aanvraag niet te behandelen, indien:

- a) de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of
- b) de aanvraag geheel of gedeeltelijk is geweigerd op grond van artikel 2:15 Awb of
- c) de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn aan te vullen.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen een besluit waarbij toepassing is gegeven aan artikel 4:5 Awb, richt de heroverweging zich primair op de vraag of op goede gronden is besloten de aanvraag niet in behandeling te nemen. Als in het kader van de heroverweging wordt vastgesteld dat geen sprake was van een onvolledige aanvraag, dan is eerst sprake van een volledige heroverweging als alsnog inhoudelijk op de

²⁵ [USZ 2003/286](#)

aanvraag is beslist.

Als wel sprake was van een onvolledige aanvraag, die niet binnen de gestelde termijn is aangevuld, en belanghebbende vult die aanvraag alsnog aan tijdens de bezwaarschriftprocedure, wordt getoetst of sprake is van een deugdelijke grond voor het niet aanvullen van de aanvraag binnen de eerder gestelde termijn. Blijkt daarvoor een deugdelijke grond aanwezig, dan is eerst sprake van een volledige heroverweging als alsnog inhoudelijk op de aanvraag is beslist.²⁶ Is geen deugdelijke grond aanwezig voor het niet aanvullen van de aanvraag binnen de eerder gestelde termijn, dan blijft de omstandigheid dat de aanvraag tijdens de bezwaarschriftprocedure alsnog wordt aangevuld buiten beschouwing bij de heroverweging.²⁷ In dat geval is het bezwaar tegen het besluit om de aanvraag niet in behandeling te nemen ongegrond. Zou de omstandigheid dat belanghebbende zijn aanvraag inmiddels heeft aangevuld in dit geval wel worden betrokken bij de heroverweging en tot gevolg hebben dat bij beslissing op bezwaar alsnog inhoudelijk op de aanvraag zou moeten worden beslist, dan zou sprake zijn van een oneigenlijke verlenging van de eerder gestelde termijn waarbinnen de aanvraag moest zijn aangevuld. Wel kan het alsnog verstrekken van de benodigde gegevens (in combinatie met de eerdere onvolledige aanvraag) worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag waarop - los van de bezwaarschriftprocedure - een nieuw primair besluit moet worden genomen. Wanneer blijkt dat de primaire afdeling geen mogelijkheden meer heeft om een aanvraag toe te wijzen, dan moeten wij beoordelen of de gevolgen van het niet in behandeling nemen of buiten toepassing laten van de aanvraag niet onevenredig uitpakken voor belanghebbende(n). Daarbij zouden bijvoorbeeld navolgende feiten, omstandigheden en belangen kunnen worden afgewogen. De (geringe) duur van de termijnoverschrijding, betrokken belangen van derden, (beperkt) doenvermogen van betrokkene als gevolg van bijzondere persoonlijke omstandigheden, of er een gemachtigde in het spel is, de ernst van de negatieve gevolgen, nalatigheden aan de kant van UWV, of een beoordeling van de aanvraag alsnog op eenvoudige wijze mogelijk is.

Als sprake was van een onvolledige aanvraag, maar voorafgaand aan het primaire besluit geen termijn is gesteld om de aanvraag aan te vullen, wordt in bezwaar alsnog een termijn gesteld om de aanvraag aan te vullen. Wordt de aanvraag aangevuld binnen die alsnog gestelde termijn, dan is eerst sprake van een volledige heroverweging als alsnog inhoudelijk op de aanvraag is beslist. Als de aanvraag zonder deugdelijke grond niet wordt aangevuld binnen de alsnog gestelde termijn, wordt het bezwaar tegen het besluit om de aanvraag niet in behandeling te nemen ongegrond verklaard. Als de informatie echter buiten de gegeven termijn bij ons binnenkomt, maar nog voordat de beslissing op bezwaar is afgegeven, dan nemen we deze informatie toch mee bij de heroverweging in bezwaar.

Als in bezwaar wordt vastgesteld dat de aanvraag alsnog in behandeling genomen moet worden, wordt de belanghebbende daarover tussentijds met een gewone brief geïnformeerd.

Afgeronde besluitvorming bij terug- en invordering

a. Ontbreken moederbesluit

Voorafgaand aan of uiterlijk gelijktijdig met het terugvorderingsbesluit moet een herzienings- of intrekingsbesluit (hierna: moederbesluit) worden genomen en bekendgemaakt. Als in bezwaar wordt vastgesteld dat een moederbesluit ontbreekt, moet het moederbesluit nog tijdens de bezwaarschriftprocedure worden bekendgemaakt en moet daarmee rekening gehouden worden bij de heroverweging van het terugvorderingsbesluit. Het ontbreken van een moederbesluit staat dan niet in de weg aan een inhoudelijke heroverweging van het terugvorderingsbesluit. Voor dit standpunt wordt steun gevonden in de jurisprudentie van de CRvB.²⁸

Nadat B&B heeft vastgesteld dat het moederbesluit ontbreekt, wordt de primaire afdeling gevraagd om alsnog (via B&B) een moederbesluit bekend te maken. Het moederbesluit wordt bekendgemaakt aan de verzekerde en aan een eventuele derde-belanghebbende.

Het alsnog bekendmaken van het moederbesluit strekt tot heling van het gebrek dat over de

²⁶ ABRvS 16 juli 2008, LJN BD7360, JB 2008/196

²⁷ CRvB, 25 september 2007, [ECLI:NL:CRVB:2007:BB5267](#)

²⁸ CRvB d.d. 25-7-2000, 98/6288 ZW (zie Bijblijven 2007/1/3) en CRvB d.d. 16-3-2004, 01/6487 WAO (zie Bijblijven 2007/6/2)

terugvorderingsperiode niet is komen vast te staan dat onverschuldigd is betaald. Bovendien is het moederbesluit gebaseerd op hetzelfde feitencomplex als de in het terugvorderingsbesluit vervatte terugvordering. Het terugvorderingsbesluit en het moederbesluit moeten daarom als een samenhangend stelsel van besluiten worden aangemerkt. Op grond van artikel 6:19, lid 1, Awb wordt het bezwaar tegen het terugvorderingsbesluit geacht mede te zijn gericht tegen het moederbesluit.

Artikel 6:19 Awb zet de normale bezwaar- en beroepsmogelijkheden opzij. De CRvB overweegt dat het bepaalde in artikel 6:19, lid 1, Awb meebrengt dat een uitzondering wordt gemaakt op de regeling van de rechtsbeschermingsvoorziening van de Awb.²⁹ In afwijking van de in beginsel toepasselijke bepalingen dient tegen het moederbesluit daarom niet afzonderlijk bezwaar te worden gemaakt of beroep te worden ingesteld. Omdat het moederbesluit wordt aangemerkt als een '6:19-besluit', kan daartegen dus niet afzonderlijk bezwaar worden gemaakt. Wel moet de verzekerde in de gelegenheid worden gesteld om binnen twee weken na de bekendmaking van het moederbesluit zijn visie op het moederbesluit kenbaar te maken. Artikel 6:19 Awb zet de normale bezwaar- en beroepsmogelijkheden ook opzij voor een eventuele belanghebbende-werkgever. Dat betekent dat een belanghebbende-werkgever evenmin afzonderlijk bezwaar kan maken tegen het moederbesluit. Wel wordt de belanghebbende-werkgever bij de bekendmaking van het moederbesluit gevraagd of hij betrokken wil worden bij de behandeling van het bezwaar van de werknemer en wordt ook hij in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken zijn visie op het moederbesluit kenbaar te maken.

b. **Ontbreken invorderingsbesluit**

Ontbreekt een dergelijk besluit en wordt dit besluit alsnog genomen, dan geldt het besluit als een besluit in de zin van artikel 6:19 Awb waarop het bezwaar dan ingevolge dit artikel automatisch betrekking heeft. Uit 4:86 van de Awb volgt namelijk dat als we een besluit afgeven over de plicht tot betaling van een geldsom ook de betalingstermijn moet worden genoemd. Als het invorderingsbesluit ontbreekt, is er dus een gebrek. Dit gebrek moet in bezwaar worden hersteld. Als VFV tijdens de bezwaarfase alsnog een invorderingsbesluit (met betalingstermijn) afgeeft, is dit een 6:19 Awb besluit. Het wijzigt immers het eerdere besluit in die zin door alsnog een termijn te noemen.

Uiterlijk bij beslissing op bezwaar dient uitsluitel te worden gegeven over de wijze van invorderen. Zolang over die wijze van invorderen nog geen enkele invorderingsbeslissing is genomen, kan B&B tijdens de bezwaarfase tegen de terugvorderingsbeslissing zelf een poging doen om een (maatwerk-) betalingsregeling te treffen. Deze wordt dan opgenomen in de beslissing op bezwaar. De medewerker informeert de afdeling invorderen dan hierover.

Als de afdeling Invorderen nog geen invorderingsbesluit heeft genomen en het niet lukt om in het kader van de heroverweging alsnog een betalingsregeling overeen te komen, kan de cliënt worden gevraagd of hij ermee instemt dat nog niet over de wijze van invorderen wordt beslist. Daarbij kan worden aangegeven, dat dit de afhandeling van de bezwaarzaak zal bespoedigen. Wel zal de cliënt duidelijk gemaakt moeten worden dat het bezwaar geen schorsende werking heeft en dat hij nog een apart invorderingsbesluit zal ontvangen, waartegen hij dan afzonderlijk bezwaar zal moeten maken³⁰.

Afgeronde besluitvorming bij toepassing hoofdstuk IV van de WW

Primaire beslissingen op grond van hoofdstuk IV worden in voorkomende gevallen gefaseerd afgegeven. Er worden – met tussenpozen - meerdere beslissingen afgegeven die telkens over een ander aspect van de aanvraag handelen. Als bezwaar wordt gemaakt tegen een besluit, waarbij niet volledig op de aanvraag is beslist, is in beginsel pas sprake van afgeronde besluitvorming als over alle aspecten van de aanvraag is beslist. Dat zou betekenen dat in deze gevallen het bezwaar moet worden aangehouden tot in één keer over alle aspecten van de aanvraag kan worden beslist. Nu gefaseerde besluitvorming in het primaire proces toelaatbaar is en zelfs in het belang van de cliënt kan in de hier bedoelde gevallen volstaan worden met heroverweging van die aspecten waarover bij het primaire besluit is beslist.

²⁹ RSV 1999/281, [ECLI:NL:CRVB:1999:AA8692](#)

³⁰ Als belanghebbende beroep heeft ingesteld tegen de beslissing op bezwaar over de terugvordering, is het invorderingsbesluit een bijkomende beschikking als bedoeld in artikel 4:125 Awb en heeft het beroep op grond van die bepaling mede betrekking op het invorderingsbesluit. Het bezwaarschrift tegen het invorderingsbesluit moet in dat geval met toepassing van artikel 6:15 Awb aan de rechtbank worden doorgestuurd.

Dat kan anders zijn, als de cliënt in bezwaar naar voren brengt dat bij het primaire besluit ten onrechte niet over alle aspecten van de aanvraag is beslist. Als de beslistermijn van zes maanden (artikel 127a, lid 3, van de WW) nog niet is verstreken, kan gesteld worden dat de cliënt te vroeg is met zijn bezwaar tegen het niet (tijdig) beslissen over alle aspecten van de aanvraag. Voordat dit formele standpunt in de beslissing op bezwaar wordt neergelegd, ligt het voor de hand om de cliënt uit te leggen waarom (mede in zijn belang) is gekozen voor gefaseerde besluitvorming. Als de beslistermijn van zes maanden wel is verstreken, is in feite sprake van een bezwaar tegen het niet tijdig nemen van een (afgerond) besluit op de aanvraag. In dat geval moet teruggevallen worden op het uitgangspunt dat in het kader van de heroverweging alsnog inhoudelijk op alle aspecten van de aanvraag wordt beslist.

Afgeronde besluitvorming bij onzekerheid over het recht op onverminderde loondoorbetaling

In de situatie dat het recht op onverminderde loondoorbetaling nog niet vast staat, of wel vast staat, maar de werkgever het loon niet voldoet, is UWV soms bevoegd een voorschot te verstrekken. Als bezwaar wordt gemaakt tegen een besluit, waarbij WW-uitkering wordt geweigerd, omdat onzekerheid bestaat over het recht op loondoorbetaling en geen voorschot is verstrekt, terwijl in het kader van de afgeronde besluitvorming nog geen definitief besluit op de aanvraag kan worden genomen, dient B&B als reactie op de aanvraag in de beslissing op bezwaar een besluit neer te leggen over de wijze waarop gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid tot het verstrekken van een voorschot.

HOOFDSTUK 6A SOCIAAL-MEDISCHE HEROVERWEGING IN BEZWAAR (ZW, WAO, WAZ, Wajong)

0. Inhoudsopgave

1. Inleiding	p. 2
2. Bezwaar tegen afschatting	p. 2
2.1 <i>Volledige heroverweging</i>	p. 2
2.2 <i>Heroverweging door va b&b</i>	p. 3
2.3 <i>Heroverweging door ad b&b</i>	p. 4
2.4 <i>Al dan niet afwijken van primaire oordeel</i>	p. 5
3. Uitgangspunten sociaal-medische heroverweging	p. 5
3.1 <i>Zorgvuldigheidseisen (functieduiding en uitlooptermijn)</i>	p. 5
3.2 <i>Heroverweging bij herziening of intrekking lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering</i> ..	p. 6
3.3 <i>Heroverweging bij weigering of toekenning per einde wachttijd</i>	p. 8
3.4 <i>Heroverweging bij ongewijzigde voortzetting van een lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering</i>	p. 9
3.5 <i>Schatting per toekomstende datum in beslissing op bezwaar; nieuwe feiten of omstandigheden</i>	p.10
3.6 <i>Schatting per toekomstende datum in beslissing op bezwaar; actuele functies</i>	p.12
3.7 <i>Schatting per toekomstende datum in beslissing op bezwaar; reformatio in peius</i>	p.13
3.8 <i>Schatting per toekomstende datum in beslissing op bezwaar na een verloren beroepszaak</i>	p.14
3.9 <i>Herziening of intrekking lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering; geen nieuwe schatting per toekomstende datum bij beslissing op bezwaar</i>	p.15
4. Specifieke onderwerpen	p.16
4.1 <i>Medische urenbeperking</i>	p.16
4.2 <i>Geschikt voor maatgevende arbeid</i>	p.16
4.3 <i>Werkgever belanghebbende bij WAO-besluit</i>	p.17
4.4 <i>Toeneming arbeidsongeschiktheid uit andere oorzaak</i>	p.19
4.5 <i>Toepassing Amber</i>	p.19
4.6 <i>Heroverweging hersteldverklaring ZW</i>	p.20

1. **Inleiding**

In dit hoofdstuk worden de uitgangspunten besproken die gelden bij de heroverweging van de sociaal-medische grondslag van het primaire besluit. In dat kader wordt ook ingegaan op een aantal meer specifieke vragen waar de verzekeringsarts b&b (va b&b) en de arbeidsdeskundige b&b (ad b&b) in de praktijk mee worden geconfronteerd. Hierna zal echter eerst in meer algemene zin worden ingegaan op de heroverweging van primaire besluiten waarbij de mate van arbeidsongeschiktheid is vastgesteld.

2. **Bezwaar tegen (af)schatting**

2.1 *Volledige heroverweging*

Op grond van artikel 7:11 Awb moet het primaire besluit op grondslag van het bezwaar worden heroverwogen. Heroverweging op grondslag van het bezwaar betekent dat in beginsel alleen die onderdelen van het primaire besluit worden heroverwogen waartegen bezwaar is gemaakt. Onderdelen waartegen geen bezwaar wordt gemaakt blijven bij de heroverweging buiten beschouwing. Wel moeten de bezwaren voldoende ruim naar hun strekking worden opgevat. Dit betekent dat de onderdelen van het bestreden besluit waartegen bezwaar is gemaakt integraal moeten worden heroverwogen.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid, moet in de eerste plaats de vraag worden beantwoord of de sociaal-medische beoordeling, die aan die vaststelling ten grondslag ligt, integraal moet worden heroverwogen. Of kan de heroverweging beperkt blijven tot die aspecten van de beoordeling waartegen concreet grieven zijn aangevoerd? Kan bijvoorbeeld de arbeidskundige grondslag van de schatting buiten beschouwing worden gelaten als de bezwaren uitsluitend betrekking hebben op de verzekeringsgeneeskundige beoordeling?

Gelet op de samenhang tussen de medische en de arbeidskundige kant van een arbeidsongeschiktheidsbeoordeling moet de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid worden aangemerkt als één samenhangend onderdeel van het primaire besluit. Als bezwaar wordt gemaakt tegen de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid moeten ook die bezwaren voldoende ruim naar hun strekking worden opgevat.

Dit betekent in de eerste plaats dat in bezwaar in beginsel zowel de verzekeringsgeneeskundige, als de arbeidskundige grondslag van het primaire besluit bij de heroverweging moet worden betrokken, ook als de belanghebbende bijvoorbeeld uitsluitend grieven van medische aard naar voren brengt. Alleen als overduidelijk is, dat de aangevoerde bezwaren uitsluitend betrekking hebben op de arbeidskundige component van de schatting (bijvoorbeeld als uitsluitend grieven tegen de vaststelling van het maatmaninkomen zijn aangevoerd), kan de heroverweging zich tot de arbeidskundige beoordeling beperken.

Dat de bezwaren voldoende ruim naar hun strekking moeten worden opgevat, betekent in de tweede plaats dat de verzekeringsgeneeskundige en de arbeidskundige beoordeling integraal moeten worden heroverwogen. Met integraal wordt bedoeld dat in beginsel alle aspecten van de verzekeringsgeneeskundige en de arbeidskundige beoordeling bij de heroverweging betrokken moeten worden. Dat zeg overigens nog niets over diepgang waarmee die verschillende aspecten beoordeeld moeten worden.

Als de belanghebbende uitsluitend grieven naar voren brengt die verband houden met zijn rugklachten en de va b&b vermoedt dat ook sprake is van psychische beperkingen, zal dit bij de heroverweging moeten worden betrokken. Een ander voorbeeld: als de belanghebbende uitsluitend grieven naar voren brengt die betrekking hebben op de resterende verdiencapaciteit, moet ook de vaststelling van de maatman en het maatmaninkomen bij de heroverweging worden betrokken.

De heroverweging beperkt zich dus niet tot beoordelingsaspecten waartegen concreet grieven zijn aangevoerd. Wel is het zo dat bij de heroverweging van aspecten waartegen geen grieven zijn aangevoerd kan worden volstaan met een meer globale beoordeling.

De heroverweging van aspecten waartegen wel grieven zijn aangevoerd beperkt zich ook niet tot een beoordeling van uitsluitend die grieven.

Anders gezegd: ook als los van de aangevoerde bezwaren wordt getwijfeld aan de juistheid of de volledigheid van de primaire beoordeling, zal die twijfel moeten worden weggenomen, al dan niet na een nader medisch en/of arbeidskundig onderzoek of raadpleging van een externe deskundige.

Dat in beginsel alle aspecten van de sociaal-medische beoordeling bij de heroverweging moeten worden betrokken, betekent niet dat in bezwaar een geheel nieuwe beoordeling moet worden uitgevoerd. Vertrekpunt bij de heroverweging is en blijft de sociaal-medische beoordeling die ten grondslag ligt aan het primaire besluit en de grieven die daartegen zijn aangevoerd. Als die grieven niet leiden tot een andere uitkomst en er ook overigens geen aanleiding is om te twijfelen aan de juistheid en de volledigheid van de primaire beoordeling, is er geen aanleiding om de niet bestreden beoordelingsaspecten nog eens indringend op juistheid te toetsen.

Inschakeling va b&b/ad b&b

Inbreng van de va b&b is in ieder geval aan de orde als de verzekeringsgeneeskundige grondslag van het primaire besluit wordt aangevochten.

Inbreng van de ad b&b is aan de orde als de arbeidskundige grondslag van het primaire besluit wordt aangevochten, als mogelijk (aanvullende) functieduiding aan de orde is en/of als re-integratieaspecten aan de orde zijn (CRvB d.d. 30-7-2002, [ECLI:NL:CRVB:2002:AE7158](#), CRvB d.d. 2-4-2004, [ECLI:NL:CRVB:2004:A08673](#)).

Als geen expliciete arbeidskundige bezwaren zijn aangevoerd kan worden volstaan met een meer globale beoordeling door de juridische rol en is inbreng van de ad b&b niet op voorhand noodzakelijk (CRvB d.d. 3-1-2006, [ECLI:NL:CRVB:2006:AU9061](#), CRvB d.d. 14-8-2019, [ECLI:NL:CRVB:2019:2756](#)).

Daarnaast is inbreng aan de orde als de medewerker bezwaar na bestudering van het dossier twijfelt aan de juistheid van de sociaal-medische beoordeling die ten grondslag ligt aan het primaire besluit en die twijfel alleen kan worden weggenomen door inbreng van de va b&b en/of de ad b&b.

Onder regie van de juridische rol vindt overleg plaats met de relevante inhoudelijke rollen. Het team bepaalt hoe dit overleg vorm wordt gegeven.

2.2 Heroverweging door va b&b

De va b&b bepaalt aan de hand van het medische dossier of hij de selectie van de relevante stukken uit dat dossier zelf ter hand neemt of dat dit kan worden overgelaten aan de mb(b) (zie ook [Hoofdstuk 4](#) en de [Regeling beheer en verkeer medische gegevens bij bezwaar en beroep](#)). Bij die gelegenheid beoordeelt de va b&b tevens of de primaire va de FML conform de daarvoor geldende instructies heeft ingevuld (geen beperkende toelichtingen ten aanzien van matchende items). Als de primaire va de FML op dat punt niet correct heeft ingevuld, signaleert de va b&b dit bij de mb(b). De mb(b) legt de zaak direct voor herstel terug bij AG.

De heroverweging door de va b&b is gericht op de vraag of de verzekeringsarts (va) bij de voorbereiding van het primaire besluit de medische beperkingen correct heeft vastgesteld en op correcte wijze heeft vertaald in een functionele mogelijkhedenlijst (FML). Als de va b&b in het kader van de heroverweging tot de conclusie komt dat de va de beperkingen niet correct heeft vastgesteld, stelt de va b&b op basis van de door hem vastgestelde beperkingen een gewijzigd FML op. Bepalend bij de heroverweging zijn de beperkingen zoals die bestonden op

de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft (de datum in geschil). Een eventueel door de va b&b op te stellen FML dient dan ook betrekking te hebben op die datum. Ook als de va b&b van mening is dat de verzekerde op die datum minder beperkt is dan door de va is aangenomen, moet dit zonnodig worden vertaald in een gewijzigd FML.

De va b&b-beoordeling is derhalve gericht op de datum in geschil. Beoordeeld naar die datum dienen de medische gegevens waarop het primaire besluit is gebaseerd voldoende actueel te zijn. Dit betekent dat ook rekening gehouden moet worden met wijzigingen in de medische situatie van de verzekerde in de periode tussen de datum waarop de va-beoordeling heeft plaatsgevonden en de datum in geschil.

2.3 Heroverweging door ad b&b

De heroverweging door de ad b&b is gericht op de vraag of de functies die aan de schatting ten grondslag liggen zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde. Rekening houdend met een eventueel door de va b&b gewijzigde FML beoordeelt de ad b&b of de verzekerde op de datum waarop het bestreden besluit betrekking heeft (de datum in geschil) geschikt was voor de functies die bij de schatting in aanmerking zijn genomen.

Als de ad b&b – al dan niet op basis van een gewijzigde FML – van oordeel is dat één of meer van de functies, die aan de schatting ten grondslag liggen, niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde, valt de ad b&b zo mogelijk terug op de eventuele andere functies die de verzekerde zijn voorgehouden bij de voorbereiding van het primaire besluit.¹ Als – rekening houdend met alle eerder geduide passende functies – voldoende functies resteren om een schatting op te kunnen baseren, gaat de ad b&b in beginsel niet na of aan de schatting wellicht andere functies ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden die tot een hogere resterende verdien capaciteit, en daarmee tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid leiden, ook niet als een schatting, die (mede) wordt gebaseerd op de andere eerder geduide functies, leidt tot indeling in een hogere arbeidsongeschiktheidsklasse dan bij het primaire besluit is vastgesteld.

Als de ad b&b – al dan niet op basis van een gewijzigde /FML – van oordeel is dat één of meer van de functies, die aan de schatting ten grondslag liggen, niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde en tevens vaststelt dat onvoldoende functies resteren om de schatting op te kunnen baseren, gaat de ad b&b wel na of andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden (zie hierna onder 3.2 e.v.).

Als de ad b&b – ondanks een gewijzigde FML – van oordeel is dat de functies, die aan de schatting ten grondslag liggen, zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde, gaat de ad b&b in beginsel niet na of aan de schatting wellicht andere functies ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden die tot een hogere resterende verdien capaciteit, en daarmee tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid leiden.

In gevallen waarin de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid is gebaseerd op een theoretische schatting en de ad b&b vaststelt dat de bij de schatting in aanmerking genomen functies qua aard en belastende factoren zeer dicht tegen de maatgevende arbeid aanliggen, kan de ad b&b tot de slotsom komen dat de verzekerde op de datum in geschil ook geschikt was voor de maatgevende arbeid. Deze conclusie zal wel bij de heroverweging kunnen worden betrokken. Eventuele geschiktheid voor de maatgevende arbeid kan ook bij de beoordeling worden betrokken als de va b&b de verzekerde minder beperkt acht dan door de primaire va is aangenomen (zie hierna onder 4.2).

¹ Als de verzekerde niet eerder is geïnformeerd over de eventuele reservefuncties, zullen deze alsnog aan de verzekerde moeten worden voorgehouden en zal voor een schatting op basis van die functies een nieuwe uitlooptermijn in acht genomen moeten worden ([CRvB d.d. 29 oktober 2008, ECLI:NL:CRVB:2008:BG4620](#)).

Op het uitgangspunt dat de ad b&b in beginsel niet nagaat of aan de schatting wellicht andere functies ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden die tot een hogere resterende verdien capaciteit, en daarmee tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid leiden, moet voorts een uitzondering worden gemaakt voor gevallen waarin (ook) de werkgever bezwaar heeft gemaakt tegen het primaire WAO-besluit en zich in dat kader op het standpunt stelt dat de verzekerde niet of minder arbeidsongeschikt is. In die zaken moet de ad b&b – ook als de eerder geduide functies zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde – wel nagaan of alsnog andere functies kunnen worden geduid die leiden tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid (zie hierna onder 4.3).

2.4 Al dan niet afwijken van primaire oordeel

In dit kader rijst de vraag wanneer er voor de va b&b/ad b&b aanleiding is om van de bevindingen en conclusies van de va/ad af te wijken. De va b&b/ad b&b moet beoordelen of de bevindingen en conclusies van va/ad worden gedragen door de beschikbare gegevens. Het gaat daarbij zowel om de gegevens die ten grondslag hebben gelegen aan het primaire oordeel, als uiteraard om de gegevens die in het kader van de heroverweging zijn verkregen. Als de bevindingen en conclusies van de va/ad worden gedragen door de beschikbare gegevens, is er in beginsel geen aanleiding om van die conclusies af te wijken. Als de conclusies van de va/ad niet worden gedragen door de beschikbare gegevens zal daarvan uiteraard moeten worden afgeweken en komen de conclusies van de va b&b/ad b&b daarvoor in de plaats.

3. Uitgangspunten sociaal-medische heroverweging

3.1 Zorgvuldigheidseisen (functieduiding en uitlooptermijn)

Op grond van de jurisprudentie van de CRvB moet de verzekerde, voordat tot verlaging of intrekking van zijn arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt overgegaan, worden geïnformeerd over de arbeid waarvoor hij, ondanks zijn beperkingen, geschikt wordt geacht. In het verlengde hiervan ligt de jurisprudentie op grond waarvan het niet is toegestaan om tijdens een beroepsprocedure de lijst van geduide functies ingrijpend te wijzigen. Wel is het op grond van die jurisprudentie toegestaan om in de loop van de beroepsprocedure aan bedoelde lijst functies toe te voegen die – kort gezegd – in het verlengde liggen van de eerder geduide functies (RSV 1986/128, RSV 1993/316, RSV 1998/212). Criterium daarbij is dat het de verzekerde op grond van de oorspronkelijk geselecteerde functies voldoende duidelijk kon zijn dat hij ook voor de aanvullend geduide functie(s) geschikt was.

Deze zorgvuldigheidseisen gelden op grond van de jurisprudentie niet in gevallen waarin het niet gaat om een herziening of intrekking van een lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering, maar om de aanspraken van de verzekerde bij einde wachttijd. Als het bestreden besluit betrekking heeft op de aanspraken van de verzekerde bij einde wachttijd, is het derhalve toegestaan om tijdens de beroepsprocedure aan de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid per einde wachttijd alsnog andere functies ten grondslag te leggen, ook als deze functies niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijk geselecteerde functies (RSV 1987/212, RSV 1994/58).

Voorts volgt uit de jurisprudentie dat aan de verzekerde, nadat hij is geconfronteerd met de opvatting dat hij geschikt wordt geacht voor algemeen geaccepteerde arbeid, een uitlooptermijn moet worden gegund (RSV 1992/345, RSV 1993/66). Deze uitlooptermijn bedraagt in beginsel twee maanden te rekenen vanaf de dag waarop de verzekerde schriftelijk is geïnformeerd over zijn arbeidsmogelijkheden. Ook deze zorgvuldigheidseis geldt alleen bij een herziening of intrekking van een lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering. In gevallen waarin het gaat om een eerste toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering bij einde wachttijd is er in beginsel geen plaats voor het toekennen van een uitkering voor zekere tijd op grond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (RSV 1987/212, RSV 1990/275).

Bij de heroverweging in bezwaar van weigerings-, herzienings- en intrekkingbesluiten wordt rekening gehouden met deze zorgvuldigheidseisen.

Voor de gevallen waarin de ad b&b in het kader van de heroverweging nieuwe functies duidt die niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies (zie hierna onder 3.2 sub c), betekent dit onder meer, dat de belanghebbende nog tijdens de bezwaarschriftprocedure over de nieuwe functies geïnformeerd moet worden. Hij wordt in de gelegenheid gesteld daarop te reageren. Als de belanghebbende zich door een gemachtigde laat vertegenwoordigen wordt niet alleen de gemachtigde, maar ook de belanghebbende zelf over de nieuwe functies geïnformeerd (USZ 2006/221). In dat geval wordt de gemachtigde in de gelegenheid gesteld op de nieuwe functies te reageren (zie ook [Hoofdstuk 4A](#)).

3.2 Heroverweging bij herziening of intrekking lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering

a. Geen aanvullende functieduiding

Als de ad b&b – eventueel ondanks een door de va b&b gewijzigde FML – van oordeel is dat de oorspronkelijke functies zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde wordt het primaire besluit niet herroepen. In de motivering van de beslissing op bezwaar wordt zonedig wel tot uitdrukking gebracht dat de FML is bijgesteld.

b. Nieuwe functies liggen in het verlengde van de oorspronkelijke functies

Als de ad b&b – al dan niet op basis van een gewijzigde FML – van oordeel is dat de oorspronkelijke functies (deels) niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde of om andere redenen niet aan de schatting ten grondslag gelegd hadden mogen worden (bijvoorbeeld omdat zij op de oorspronkelijke schattingsdatum onvoldoende actueel waren), maar tevens van oordeel is dat andere functies geduid (hadden) kunnen worden die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt het primaire besluit niet herroepen als de aanvullende functieduiding geen gevolgen heeft voor de mate van arbeidsongeschiktheid, zoals die bij het primaire besluit is vastgesteld. In de motivering van de beslissing op bezwaar wordt wel tot uitdrukking gebracht dat de FML en/of de lijst van geselecteerde functies is bijgesteld.

Aanvullend geduide functies liggen in het verlengde van de oorspronkelijke functies als het de verzekerde op grond van de eerder geduide functies voldoende duidelijk kon zijn dat hij ook voor de aanvullend geduide functie(s) geschikt kon worden geacht. Gelet op het criterium dat gold voor het opnemen van functies in één FB-code, zal aan dit vereiste doorgaans zijn voldaan als een functie wordt toegevoegd die valt onder dezelfde FB-code als de oorspronkelijk geduide functie (USZ 1998/91). Ook functies die vallen onder dezelfde SBC-code kunnen voor de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid worden beschouwd als één functie (zie [notitie d.d. 22-4-2003, themapagina CBBS](#)).

Als de aanvullende functieduiding leidt tot indeling in een hogere arbeidsongeschiktheidsklasse, wordt het primaire besluit wel herroepen en wordt de mate van arbeidsongeschiktheid per de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft (de datum in geschil) alsnog vastgesteld op het hogere percentage.

Als schatting op de door de ad b&b geselecteerde functies leidt tot indeling in een hogere arbeidsongeschiktheidsklasse dan de klasse waarnaar de uitkering vóór de datum in geschil werd berekend, kan de mate van arbeidsongeschiktheid echter niet zonder meer per de datum in geschil op dat hogere percentage worden vastgesteld. In dat geval moet worden nagegaan wanneer de toegenomen arbeidsongeschiktheid is ingetreden en wanneer de wachttijd voor verhoging van de uitkering is geëindigd.

Daarbij moet onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds toegenomen arbeidsongeschiktheid op medische gronden en anderzijds toegenomen arbeidsongeschiktheid

op arbeidskundige gronden.

Van toegenomen arbeidsongeschiktheid op medische gronden is sprake als de va b&b heeft vastgesteld dat de verzekerde op de datum in geding meer beperkt was dan door de primaire va is aangenomen. Het tijdstip waarop de beperkingen zijn toegenomen is dan bepalend voor de aanvang van de wachttijd. Als deze wachttijd is geëindigd vóór of uiterlijk op de datum in geschil, dient de uitkering bij beslissing op bezwaar per datum einde wachttijd te worden herzien. Eindigt de wachttijd eerst ná de datum in geschil, dan kan worden volstaan met een herroeping van het primaire besluit. Die herroeping heeft tot gevolg dat de uitkering tot nader order wordt berekend naar de klasse waarnaar de uitkering vóór de datum in geschil werd berekend. Een beslissing over de herziening van de uitkering per einde wachttijd moet in dat geval worden neergelegd in (nieuw) primair besluit, ook als de wachttijd eindigt voordat op het bezwaar is beslist (RSV 2002/283).

Van toegenomen arbeidsongeschiktheid op arbeidskundige gronden is sprake als de va b&b geen aanleiding ziet om de FML te wijzigen (er is dus geen sprake van toegenomen beperkingen), maar de ad b&b op arbeidskundige gronden van oordeel is dat andere functies geduid hadden moeten worden. In dat geval kan worden uitgegaan van de fictie, dat de wachttijd voor de herziening is geëindigd op de datum van het laatste mondelinge contact met de arbeidsdeskundige voorafgaand aan het bestreden primaire besluit (zie [nota d.d. 7-7-2005, Themapagina Ingangsdatum IVA](#)).

Als de aanvullende functieduiding leidt tot indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse wordt het primaire besluit niet herroepen. Wel wordt bij beslissing op bezwaar de mate van arbeidsongeschiktheid met inachtneming van een uitlooptermijn per een toekomstige datum alsnog vastgesteld op het lagere percentage. Op de vraag of een dergelijke uitkomst in strijd is met het verbod van reformatio in peius² wordt hierna onder 3.7 ingegaan.

c. Nieuwe functies liggen niet in het verlengde van de oorspronkelijke functies

Als de ad b&b – al dan niet op basis van een gewijzigde FML – van oordeel is dat de oorspronkelijke functies (deels) niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde of om andere redenen niet aan de schatting ten grondslag gelegd hadden mogen worden (bijvoorbeeld omdat zij op de oorspronkelijke schattingsdatum onvoldoende actueel waren), en de ad b&b geen functies vindt die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, gaat de ad b&b na of andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden³. Schatting op basis van aldus door de ad b&b geselecteerde functies kan leiden tot dezelfde mate van arbeidsongeschiktheid als bij het primaire besluit is vastgesteld, maar kan ook leiden tot een hogere of een lagere mate van arbeidsongeschiktheid.

Het primaire besluit wordt herroepen. Rekening houdend met de zorgvuldigheidseisen die voortvloeien uit de jurisprudentie van de CRvB (zie hierboven onder 3.1) wordt de verzekerde geïnformeerd over de nieuwe functies en wordt de schatting op basis van die functies met inachtneming van een uitlooptermijn per een toekomstige datum geëffectueerd. Tot die datum wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering berekend naar de mate van arbeidsongeschiktheid waarnaar die uitkering was berekend voordat het primaire besluit werd genomen.⁴ Onder vermelding van de daaraan ten grondslag liggende motivering wordt (ook) de schatting per toekomstige datum neergelegd in de beslissing op bezwaar.

² Verbod van reformatio in peius: het indienen van een bezwaarschrift mag niet leiden tot een verslechtering van de positie van de indiener die zonder de bezwaarschriftprocedure niet mogelijk zou zijn.

³ Als de ad b&b op basis van de reeds beschikbare gegevens (waaronder de Recapitulatie voorselectie) concludeert dat een nieuwe CBBS-raadpleging hoogstwaarschijnlijk onvoldoende nieuwe functies zal opleveren, kan die raadpleging achterwege blijven. Voor de situatie waarin de ad b&b geen of onvoldoende andere functies vindt, wordt verwezen naar onderdeel 3.9 sub b.

⁴ In zaken waarin de werkgever bezwaar heeft gemaakt, moet zonnodig ook rekening worden gehouden met artikel 36b WAO. Op grond van dit artikel vindt de intrekking of verlaging van een WAO-uitkering, die voortvloeit uit het door de werkgever ingesteld bezwaar, niet eerder plaats dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt.

De verzekerde dient in voorkomende gevallen nog tijdens de bezwaarschriftprocedure in de gelegenheid te worden gesteld om zijn visie kenbaar te maken op de gewijzigde FML en/of op de door de ad b&b geselecteerde functies. Voor een uitwerking hiervan wordt verwezen naar [Hoofdstuk 4A](#) (zie ook hierna onder 3.7).

Als schatting op de door de ad b&b geselecteerde functies leidt tot indeling in een hogere arbeidsongeschiktheidsklasse dan de klasse waarnaar de uitkering vóór de datum in geschil werd berekend, behoeven de nieuwe functies niet te worden aangezegd en behoeft geen uitlooptermijn in acht te worden genomen (RSV 2001/90). Wel dient in dat geval te worden nagegaan wanneer de toegenomen arbeidsongeschiktheid is ingetreden en wanneer de wachttijd voor verhoging van de uitkering is geëindigd. Als deze wachttijd is geëindigd vóór of uiterlijk op de datum in geschil, dient de uitkering bij beslissing op bezwaar per datum einde wachttijd te worden herzien. Eindigt de wachttijd eerst ná de datum in geschil, dan kan worden volstaan met een herroeping van het primaire besluit. Die herroeping heeft tot gevolg dat de uitkering tot nader order wordt berekend naar de klasse waarnaar de uitkering vóór de datum in geschil werd berekend. Een beslissing over de herziening van de uitkering per einde wachttijd moet in dat geval worden neergelegd in (nieuw) primair besluit, ook als de wachttijd eindigt voordat op het bezwaar is beslist (RSV 2002/283). Bij toegenomen arbeidsongeschiktheid op uitsluitend arbeidskundige gronden, kan worden uitgegaan van de fictie, dat de wachttijd voor de herziening is geëindigd op de datum van het laatste mondelinge contact met de arbeidsdeskundige voorafgaand aan het bestreden primaire besluit (zie ook hierboven onder b).

In voorkomende gevallen wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering bij beslissing op bezwaar alsnog per een datum in de toekomst herzien of ingetrokken. Omdat de beslissing op bezwaar in zoverre betrekking heeft op een andere datum dan het primaire besluit, rijst de vraag of de beslissing op bezwaar in zoverre eigenlijk niet zou moeten worden aangemerkt als een nieuw primair besluit. Ook rijst de vraag in hoeverre bij de heroverweging rekening gehouden moet worden met feiten en omstandigheden die zich voordoen in de periode gelegen tussen de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft en de datum met ingang waarvan de uitkering alsnog bij beslissing op bezwaar wordt herzien of ingetrokken. Op deze vragen wordt hierna ingegaan onder 3.5. Onder 3.6 wordt ingegaan op de vraag of de functies die alsnog in bezwaar aan de schatting ten grondslag worden gelegd voldoende actueel moeten zijn op de oorspronkelijke schattingsdatum, op de nieuwe schattingsdatum of op beide data.

Als een schatting op basis van de door de ad b&b geselecteerde functies leidt tot indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse dan de klasse waarin de belanghebbende was ingedeeld bij het primaire besluit, rijst bovendien de vraag of de verdere verlaging of zelfs intrekking van de uitkering per een datum in de toekomst in strijd is met het verbod van reformatio in peius. Op deze vraag wordt hierna ingegaan onder 3.7.

3.3 Heroverweging bij weigering of toekenning per einde wachttijd

De zorgvuldigheidseisen die voortvloeien uit de jurisprudentie van de CRvB zijn in beginsel niet van toepassing op gevallen waarin het primaire besluit betrekking heeft op de aanspraken van de verzekerde bij einde wachttijd. In die gevallen geldt dat door de ad b&b geselecteerde nieuwe functies (ook als deze niet in het verlengde liggen van oorspronkelijke functies) in beginsel alsnog ten grondslag gelegd mogen worden aan de schatting per einde wachttijd.

Leidt een schatting per einde wachttijd op basis van de door de ad b&b geselecteerde functies tot dezelfde mate van arbeidsongeschiktheid, dan wordt het primaire besluit niet herroepen. In de motivering van de beslissing op bezwaar wordt de gewijzigde grondslag tot uitdrukking gebracht (AB 2001/251).

Wordt op basis van de door de ad b&b geselecteerde functies een hogere mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld, dan wordt het primaire besluit herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid per einde wachttijd alsnog vastgesteld op het hogere percentage.

Ook als een schatting op basis van de door de ad b&b geselecteerde functies leidt tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid dan bij het primaire besluit is vastgesteld, kunnen de nieuwe functies aan de schatting per einde wachttijd ten grondslag worden gelegd. Omdat meerbedoelde zorgvuldigheidseisen niet van toepassing zijn, is het niet nodig om de verzekerde tot het tijdstip waarop hij is geïnformeerd over de nieuwe functies in te delen in de hoogste arbeidsongeschiktheidsklasse. Wel verzet het verbod van reformatio in peius zich ertegen dat de schatting op basis van de nieuwe functies ook per einde wachttijd wordt geëffectueerd. Die schatting zal bij beslissing op bezwaar met inachtneming van een uitlooptermijn per een datum in de toekomst moeten worden geëffectueerd.

3.4 Heroverweging bij ongewijzigde voortzetting van een lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering
Zoals blijkt uit het gestelde onder 2.2 en 2.3, is de va b&b/ad b&b-beoordeling gericht op de datum waarop het bestreden besluit betrekking heeft (de datum in geschil). Dit is de datum die in het primaire besluit wordt genoemd als de datum met ingang waarvan een arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt geweigerd, toegekend of herzien. Als bezwaar wordt gemaakt tegen een besluit waarbij de verzekerde onveranderd in dezelfde mate arbeidsongeschikt wordt geacht, wordt in het bestreden besluit niet altijd een bepaalde datum (of een bepaalde periode) genoemd en is dus niet altijd duidelijk op welke datum (of op welke periode) dat besluit betrekking heeft. Als in het bestreden besluit geen datum (of periode) wordt genoemd en evenmin uit de context waarin dat besluit is genomen een bepaalde datum of periode kan worden gedestilleerd waarop het besluit betrekking heeft, kan er van worden uitgegaan dat het besluit betrekking heeft op de datum waarop het is gedateerd. De va b&b-/ad b&b-beoordeling is dan gericht op de datum van het primaire besluit.

In voorkomende gevallen is het besluit, waarbij de verzekerde onveranderd in dezelfde mate arbeidsongeschikt wordt geacht, louter gebaseerd op het oordeel dat de functionele mogelijkheden van de verzekerde niet zijn gewijzigd. In die gevallen is veelal geen nieuwe FML opgesteld en ligt aan het primaire besluit geen arbeidskundige beoordeling ten grondslag. Als een belanghebbende (werknemer of werkgever) bezwaar maakt, omdat hij van mening is dat de mate van arbeidsongeschiktheid wel degelijk is toe- of afgenomen, zal in het kader van een volledige heroverweging alsnog een FML moeten worden opgesteld en een arbeidskundige beoordeling moeten plaatsvinden. Een herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering kan immers ook aan de orde zijn als sprake is van toe- of afgenomen arbeidsongeschiktheid op arbeidskundige gronden (RSV 1995/4). Binnen de kaders van de afspraken die hierover met SMZ zijn gemaakt (zie de [notitie Inventarisatie afspraken terugleggen B&B naar SMZ d.d. 15 november 2016](#), te vinden onder [Afspraken met andere divisies](#)) zal de zaak voor het alsnog opstellen van een FML en/of een (eerste) arbeidskundige beoordeling kunnen worden teruggelegd bij SMZ. Als de belanghebbende zich niet kan verenigen met de uitkomst van de beoordeling door SMZ, wordt die uitkomst in het kader van de bezwaarschriftprocedure door b&b heroverwogen.

Beoordeeld naar de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft (dit kan dus ook de datum van het primaire besluit zijn), zal in bezwaar moeten worden gezien of voldoende functies kunnen worden geduid om een schatting op te kunnen baseren. Als in bezwaar (door de primaire ad of – na heroverweging – door de ad b&b) voldoende functies worden gevonden, zijn er drie mogelijkheden.

a. Schatting op basis van de gevonden functies leidt tot indeling in dezelfde arbeidsongeschiktheidsklasse als bij het bestreden besluit is vastgesteld.

Omdat in dit geval geen sprake is van een verlaging of intrekking van een lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering, is er geen reden om de verzekerde vanaf de datum in geschil met inachtneming van een uitlooptermijn tijdelijk in te delen in de hoogste arbeidsongeschiktheidsklasse. Het primaire besluit wordt in dit geval niet herroepen. Wel wordt in de beslissing op bezwaar gemotiveerd waarom de verzekerde (ook op arbeidskundige gronden) onveranderd in dezelfde mate arbeidsongeschikt is.

b. Schatting op basis van de gevonden functies leidt tot indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse dan bij het bestreden besluit is vastgesteld.

Ook in dit geval is er geen reden om de verzekerde vanaf de datum in geschil op zorgvuldigheidgronden tijdelijk in te delen in de hoogste arbeidsongeschiktheidsklasse. Met de ongewijzigde voortzetting van de arbeidsongeschiktheidsuitkering per de datum in geschil, is de verzekerde niet tekort gedaan. Het primaire besluit wordt ook in dit geval niet herroepen. Wel wordt bij beslissing op bezwaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering met inachtneming van een uitlooptermijn per een datum in de toekomst verlaagd of ingetrokken. Tot die datum blijft de verzekerde ingedeeld in de oude arbeidsongeschiktheidsklasse (zie ook hierna onder 3.5 en 3.7).

c. Schatting op basis van de gevonden functies leidt tot indeling in een hogere arbeidsongeschiktheidsklasse dan bij het bestreden besluit is vastgesteld.

In dit geval wordt het primaire besluit herroepen en wordt belanghebbende alsnog per de datum in geschil ingedeeld in de hogere arbeidsongeschiktheidsklasse. Het gaat in deze situatie om toegenomen arbeidsongeschiktheid op arbeidskundige gronden. In deze situatie wordt uitgegaan van de fictie dat de wachttijd voor de herziening is geëindigd op de datum van het laatste mondelinge contact met de arbeidsdeskundige voorafgaand aan het bestreden primaire besluit (zie [nota d.d. 7-7-2005](#), [Themapagina Ingangsdatum IVA](#)). Als aan het primaire besluit geen arbeidskundige beoordeling ten grondslag ligt, kan voor de ingangsdatum van de herziening niet worden teruggevallen op een laatste mondelinge contact met de arbeidsdeskundige. In dat geval kan worden uitgegaan van de fictie dat de wachttijd voor de herziening is geëindigd op de datum in geschil (dat kan dus ook de datum van het primaire besluit zijn).

3.5 Schatting per toekomstige datum in beslissing op bezwaar; nieuwe feiten of omstandigheden

Uit het voorgaande blijkt dat in voorkomende gevallen de arbeidsongeschiktheidsuitkering bij beslissing op bezwaar met inachtneming van een uitlooptermijn alsnog per een datum in de toekomst wordt herzien of ingetrokken. Omdat de beslissing op bezwaar in zoverre betrekking heeft op een andere datum dan het primaire besluit, rijst de vraag of de beslissing op bezwaar in zoverre niet eigenlijk moet worden aangemerkt als een nieuw primair besluit.

In beroepszaken is verdedigd, dat de beslissing om de arbeidsongeschiktheidsuitkering in de hier bedoelde gevallen alsnog per een datum in de toekomst te herzien of in te trekken moet worden aangemerkt als een beslissing op bezwaar. Daartoe is de volgende redenering gevolgd.

Als de va b&b een gewijzigde FML opstelt, heeft dit betrekking op de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft. Indien de ad b&b – al dan niet op basis van een gewijzigde FML – van oordeel is dat andere functies geduid hadden moeten worden, heeft ook dat oordeel betrekking op de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft.

Hiervan uitgaande had de schatting per die datum gebaseerd kunnen worden op de tijdens de bezwaarschriftprocedure door de ad b&b geselecteerde functies. Dat die schatting thans eerst per een toekomstige datum kan worden geëffectueerd vloeit (slechts) voort uit de zorgvuldigheidseisen die op grond van de jurisprudentie van de CRvB jegens de verzekerde in acht genomen moeten worden.

In zijn uitspraken, gepubliceerd in RSV 2001/146 en AB 2002/56, heeft de CRvB de geschetste werkwijze geaccordeerd. De Raad overweegt dat de heroverweging van besluiten als hier aan de orde zich er niet tegen verzet dat de herroeping van het primaire besluit en de vervanging daarvan door een nieuw besluit ertoe leidt dat – op grond van eisen van zorgvuldigheid – de intrekking of herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering met ingang van een later tijdstip plaatsvindt. Daarbij acht de Raad onder meer van belang dat de beslissing op bezwaar is gebaseerd op hetzelfde feitencomplex als het primaire besluit en derhalve blijft binnen de grondslag en reikwijdte van het – herroepen – primaire besluit.

Uit deze uitspraken blijkt dat een schatting per een datum in de toekomst op basis van functies die door de ad b&b in het kader van de heroverweging zijn geselecteerd kan worden neergelegd in de beslissing op bezwaar, mits die schatting is gebaseerd op hetzelfde feitencomplex als waarop het primaire besluit was gebaseerd. Dit laatste wordt nog eens onderstreept in een uitspraak van de CRvB d.d. 15-8-2001, witte doc 2001/10 onder 16. In dat geval was besloten om de verzekerde per de datum waarop het primaire besluit betrekking had onveranderd volledig arbeidsongeschikt te beschouwen, omdat het medisch dossier onvindbaar bleek. De va b&b stelde met het oog op een schatting per een datum in de toekomst alsnog een belastbaarheidspatroon (de voorloper van de FML) op. Dit belastbaarheidspatroon had derhalve geen betrekking op de datum waarop het primaire besluit betrekking had. Op basis van dit belastbaarheidspatroon werd door de ad b&b een aantal functies geduid. Bij beslissing op bezwaar werd het primaire besluit herroepen en werd de arbeidsongeschiktheidsuitkering alsnog met ingang van een datum in de toekomst ingetrokken. In aanmerking genomen, dat de intrekking per die latere datum berust op een geheel op zichzelf staande, op geen enkele wijze aan de eerdere intrekking gerelateerde medische en arbeidskundige beoordeling, kan het genomen besluit naar het oordeel van de CRvB in zoverre niet worden beschouwd als een beslissing op bezwaar, maar moet het worden aangemerkt als een primair besluit.

Mede gelet op deze jurisprudentie moeten feiten en omstandigheden, die niet gerelateerd kunnen worden aan de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft, bij de heroverweging buiten beschouwing blijven.

Een en ander betekent dat in beginsel geen rekening wordt gehouden met een eventuele wijziging van de gezondheidstoestand van de verzekerde na de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft (de datum in geschil). Dat is alleen anders als een wijziging van de gezondheidstoestand na de datum in geschil tevens een ander licht werpt op de gezondheidstoestand van de verzekerde óp de datum in geschil. In zoverre moet die wijziging wel bij de heroverweging worden betrokken.

Als bijvoorbeeld sprake is van een door UWV geaccepteerde ziekmelding na de datum in geschil, zal beoordeeld moeten worden of de ziekmelding een ander licht werpt op de gezondheidstoestand van de verzekerde op de datum in geschil. Als dat zo is, moet daarmee bij de heroverweging rekening worden gehouden. Zonodig zal de FML, die betrekking heeft op de datum in geschil, moeten worden aangepast. Als de ziekmelding geen ander licht werpt op de gezondheidstoestand van de verzekerde op de datum in geschil, dient de ziekmelding bij de heroverweging buiten beschouwing te blijven. De ziekmelding kan dan immers niet worden aangemerkt als een nieuw feit dat gerelateerd kan worden aan de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft.

Naarmate het tijdsverloop tussen de oorspronkelijke schattingsdatum en de nieuwe schattingsdatum langer is, neemt de kans toe dat de gezondheidssituatie van de verzekerde na de datum in geschil is veranderd (zie over het tijdsverloop tussen de oorspronkelijke en de nieuwe schattingsdatum: BijBlijven 2002/2 onder 2 en ook hierna onder 3.8). Als gelet op het tijdsverloop sinds de datum in geschil, alsmede gelet op de overige omstandigheden van het geval, aannemelijk is dat zich na de datum in geschil feiten en omstandigheden hebben

voorgedaan, die van invloed (kunnen) zijn op de actuele mate van arbeidsongeschiktheid, blijft een nieuwe schatting per een datum in de toekomst in het kader van de bezwaarschriftprocedure achterwege (zie ook hierna onder 3.9 sub a). Bij overige omstandigheden van het geval kan worden gedacht aan de diagnose en de prognose ten tijde van de datum in geschil, maar ook aan bijvoorbeeld besluiten over de mate van arbeidsongeschiktheid, die na de datum in geschil zijn genomen. Anders gezegd: als de schatting, die is neergelegd in het primaire besluit, niet kan worden gehandhaafd en de va b&b over aanwijzingen beschikt dat de gezondheidstoestand van de verzekerde na de datum in geschil zodanig is gewijzigd, dat de op die datum betrekking hebbende FML niet van toepassing is op de nieuwe schattingsdatum, blijft een nieuwe schatting per een datum in de toekomst in het kader van de bezwaarschriftprocedure achterwege. Rekening houdend met de actuele gezondheidstoestand van de verzekerde, zal een eventuele nieuwe schatting moeten worden neergelegd in een nieuw primair besluit. Dat besluit zal – los van de bezwaarschriftprocedure – in het primaire proces moeten worden voorbereid en genomen.

Ook als het primaire besluit betrekking heeft op de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid per einde wachttijd, wordt in beginsel geen rekening gehouden met wijzigingen van de gezondheidstoestand na de datum in geschil (= datum einde wachttijd). Als de schatting per einde wachttijd niet kan worden gehandhaafd, kan echter niet worden volstaan met een enkele herroeping van het primaire besluit.

Als de verzekerde per einde wachttijd moet worden ingedeeld in een (hogere) arbeidsongeschiktheidsklasse, dan moet de (nadere) vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid per einde wachttijd worden neergelegd in de beslissing op bezwaar. Als de verzekerde per einde wachttijd had moeten worden ingedeeld in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse, dan verzet het verbod van reformatio in peius zich ertegen dat die verlaging alsnog per einde wachttijd wordt geëffectueerd. Die verlaging zal met inachtneming van een uitlooptermijn per een datum in de toekomst geëffectueerd moeten worden (zie hierboven onder 3.3). Als de gezondheidstoestand van de verzekerde na einde wachttijd echter zodanig is gewijzigd dat de FML, die betrekking heeft op datum einde wachttijd, niet langer van toepassing is, zal kunnen worden volstaan met de constatering dat de verzekerde met het primaire besluit in elk geval niet tekort is gedaan. Dat besluit wordt niet herroepen. Een eventuele nieuwe schatting zal moeten worden neergelegd in een nieuw primair besluit. Dat besluit zal – los van de bezwaarschriftprocedure – in het primaire proces moeten worden voorbereid en genomen.

3.6 *Schatting per toekomstige datum in beslissing op bezwaar; actuele functies*

Als de ad b&b van oordeel is dat één of meer van de functies, die aan de schatting ten grondslag liggen, niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde en tevens vaststelt dat onvoldoende functies resteren om de schatting op te kunnen baseren, gaat hij na of andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden. Als de ad b&b (voldoende) andere functies vindt, zal moeten worden nagegaan of deze functies ook op de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft (de datum in geschil) in het functiebestand voorkwamen. Het oordeel van de ad b&b heeft immers betrekking op die datum (zie hierboven onder 2.3). Dit betekent ook dat de door de ad b&b geselecteerde functies op de datum in geschil voldoende actueel moeten zijn.

In gevallen waarin de arbeidsongeschiktheidsuitkering bij beslissing op bezwaar met inachtneming van een uitlooptermijn alsnog per een datum in de toekomst wordt herzien of ingetrokken, rijst de vraag of de door de ad b&b geselecteerde functies ook op de nieuwe effectueringsdatum voldoende actueel moeten zijn. Deze vraag wordt bevestigend beantwoord. Uit de jurisprudentie blijkt dat de CRvB de eis stelt dat de functies die aan een schatting ten grondslag liggen voldoende actueel moeten zijn op de datum met ingang waarvan de arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt herzien of ingetrokken (USZ 2003/219; zie ook RSV 2005/23). Overigens kan ervan worden uitgegaan dat als een functie op datum ad b&b-

beoordeling voldoende actueel is, die functie ook op de nieuwe effectueringsdatum voldoende actueel is.

De door de ad b&b geselecteerde functies moeten dus zowel op de datum in geschil, als op de nieuwe schattingsdatum voldoende actueel zijn⁵.

In dit verband wordt nog opgemerkt dat in de hier bedoelde gevallen ook het maatmaninkomen moet worden geïndexeerd naar de nieuwe schattingsdatum (feitelijk betekent dit dat de ad b&b in deze gevallen bij zijn beoordeling moet uitgaan van het op dat moment geldende indexcijfer).

Het kan voorkomen dat een door de ad b&b geselecteerde functie op de datum in geschil weliswaar voldoende actueel was, maar na de datum in geschil opnieuw is geactualiseerd en dat bij die actualisering de functie is gewijzigd (andere belastende factoren, andere functie-eisen, andere ervaringseisen, andere loonwaarde, andere urenomschikking etc.). Ook in dat geval kan de betreffende functie ten grondslag worden gelegd aan een schatting, die bij beslissing op bezwaar per een datum in de toekomst wordt geëffectueerd (uiteraard onder de voorwaarde dat ook de gewijzigde functie is berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde). De vraag kan gesteld worden of de nieuwe schatting dan nog wel is gebaseerd op hetzelfde feitencomplex als de oorspronkelijke schatting. Onder de voorwaarde dat de (gewijzigde) functie hetzelfde functienummer heeft gehouden, kan verdedigd worden dat het in feite om dezelfde functie gaat en dat de nieuwe schatting derhalve niet is gebaseerd op een ander feitencomplex dan de oorspronkelijke schatting.

Het functienummer is een 11-cijferige code die aan elke geëvalueerde functie wordt toegekend. De code is als volgt opgebouwd. De eerste 8 cijfers vormen het unieke bedrijfsnummer. Aan dit bedrijfsnummer wordt een 3-cijferig volgnummer toegekend. Eénmaal toegekend, wordt altijd hetzelfde functienummer gebruikt voor aanduiding van de functie. Ook na herenquete, tenzij daarbij is gebleken dat de functie zodanig is gewijzigd dat hij niet meer past binnen de oorspronkelijke SBC-code. Als de functie inhoudelijk gelijk is gebleven, maar het bedrijf waarbinnen de functie wordt uitgeoefend is gewijzigd, worden alleen de eerste drie cijfers aangepast. Anders gezegd: alleen de laatste 8 cijfers zijn relevant; deze worden alleen gewijzigd als de functie zodanig is veranderd dat hij niet meer binnen dezelfde SBC-code past. In dat geval kan niet worden verdedigd dat het nog steeds om dezelfde functie gaat.

Ook kan blijken dat een door de ad b&b geselecteerde functie na de datum in geschil uit het functiebestand is verdwenen. Dan zal die functie níet ten grondslag gelegd kunnen worden aan een schatting per een datum in de toekomst. Die schatting zou anders immers worden gebaseerd op een functie, die op de datum met ingang waarvan de arbeidsongeschiktheids-uitkering wordt herzien of ingetrokken, niet meer bestaat.

3.7 *Schatting per toekomstige datum in beslissing op bezwaar; reformatio in peius*

Ook als een schatting op basis van door de ad b&b geselecteerde functies leidt tot indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse dan de klasse waarin de belanghebbende was ingedeeld bij het primaire besluit, wordt die schatting bij beslissing op bezwaar per een datum in de toekomst geëffectueerd. Dit is niet in strijd met het verbod van reformatio in peius.

In dat verband wordt verwezen naar de uitspraken van de CRvB die zijn opgenomen in BijBlijven 2003/5/3 (CRvB d.d. 25-2-2003, 01/5680 WAO, CRvB d.d. 25-3-2003, 00/6232 WAO

⁵ Om met behulp van het huidige CBBS te kunnen vaststellen of de nieuwe functies ook op de datum in geschil in het functiebestand voorkwamen en voldoende actueel waren, is een buitengewoon bewerkelijke en tijdrovende beoordeling door de ad b&b nodig. Zolang het nog niet mogelijk is om op eenvoudige wijze met behulp van CBBS een schatting met terugwerkende kracht uit te voeren, is het voldoende dat de nieuwe functies op datum beoordeling door de ad b&b in het functiebestand voorkomen en voldoende actueel zijn en hoeft niet te worden beoordeeld of ook op de datum in geschil aan de genoemde voorwaarden werd voldaan.

en CRvB d.d. 13-5-2003, 00/6521 WAO). Uit deze uitspraken blijkt dat de CRvB een verdere verlaging of zelfs intrekking van de arbeidsongeschiktheidsuitkering per een datum in de toekomst toelaatbaar acht, omdat – kort gezegd – die verlaging of intrekking niet met terugwerkende kracht wordt geëffectueerd en bovendien UWV de uitkering – als daartoe redenen waren – ook had kunnen herzien of intrekken als de belanghebbende geen bezwaar had gemaakt. Ook hier geldt wel de voorwaarde dat de beslissing om de uitkering per een datum in de toekomst te verlagen of in te trekken alleen als beslissing op bezwaar kan worden aangemerkt als die beslissing is gebaseerd op hetzelfde feitencomplex als het primaire besluit (zie hierboven onder 3.4).

Om te voorkomen dat de belanghebbende in zijn processuele belangen wordt benadeeld, is het van belang dat hij in de hier bedoelde gevallen nog tijdens de bezwaarschriftprocedure in de gelegenheid wordt gesteld te reageren op de voorgenomen verlaging of intrekking (zie ook [Hoofdstuk 4A](#)). Uit de hierboven genoemde uitspraak van 13-5-2003 blijkt dat het niet nodig is om vervolgens nog een andere va b&b en/of ad b&b bij de heroverweging te betrekken.

Voor het verbod van reformatio in peius wordt verder nog verwezen naar punt 6 van [Hoofdstuk 6](#).

3.8 *Schatting per toekomstige datum in beslissing op bezwaar na een verloren beroepszaak*

Als de beslissing op bezwaar door de rechtbank of de CRvB wordt vernietigd (en de rechter niet zelf in de zaak voorziet), zal een nieuwe beslissing op bezwaar moeten worden genomen. Als naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank of de CRvB wordt vastgesteld dat een of meer van de functies die aan de schatting ten grondslag liggen niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde en onvoldoende functies resteren om een schatting op te kunnen baseren, rijst de vraag of de ad b&b bij de voorbereiding van de nieuwe beslissing op bezwaar alsnog moet nagaan of andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden of dat kan worden volstaan met een herroeping van het primaire besluit. In deze gevallen zal vaak sprake zijn van een aanzienlijk tijdsverloop tussen de oorspronkelijke schattingsdatum en een eventuele nieuwe schattingsdatum. Naarmate dat tijdsverloop langer is, neemt de kans toe dat zich na de oorspronkelijke schattingsdatum feiten en omstandigheden hebben voorgedaan, die niet gerelateerd kunnen worden aan die datum (en daarom bij de heroverweging buiten beschouwing moeten blijven, zie hierboven onder 3.5), maar die wel van invloed (kunnen) zijn op de actuele mate van arbeidsongeschiktheid.

Als het primaire besluit betrekking had op de herziening of intrekking van een lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering, zal in de eerste plaats moeten worden beoordeeld of alsnog functies kunnen worden geduid die in het verlengde liggen van de vervallen functie(s). Als dat kan, kunnen deze functies alsnog per de oorspronkelijke schattingsdatum aan de schatting ten grondslag worden gelegd. Dat is alleen anders als de nieuwe schatting leidt tot indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse dan bij het primaire besluit was vastgesteld. De schatting zal in dat geval alleen per een datum in de toekomst kunnen worden geëffectueerd. Dat laatste (effectuering alleen per een datum in de toekomst) geldt ook als de nieuwe functie(s) niet in het verlengde liggen van de vervallen functie(s) (zie hierboven onder 3.2).

Als een schatting op basis van de nieuwe functie(s) alleen per een datum in de toekomst kan worden geëffectueerd, speelt het tijdsverloop een rol bij de vraag of die schatting kan worden neergelegd in de beslissing op bezwaar (zie hierboven onder 3.5). Na een verloren beroepszaak wordt ervan uitgegaan dat een nieuwe schatting per een datum in de toekomst – gegeven het tijdsverloop sinds de datum in geschil – niet langer gebaseerd zal zijn op hetzelfde feitencomplex als de oorspronkelijke schatting. Om die reden blijft een schatting per een datum in de toekomst na een verloren beroepszaak achterwege (zie ook hierna onder 3.9 sub a).

Als het primaire besluit betrekking had op de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid per einde wachttijd, zal moeten worden bezien of alsnog andere functies aan de schatting per einde wachttijd ten grondslag gelegd kunnen worden. Tenzij een schatting op basis van de nieuwe functie(s) leidt tot indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse dan bij het primaire besluit was vastgesteld (dan zal die alleen per een datum in de toekomst kunnen worden geëffectueerd), kan de schatting per einde wachttijd alsnog worden gebaseerd op de nieuwe functies (zie hierboven onder 3.3 en 3.5).

3.9 *Herziening of intrekking lopende arbeidsongeschiktheidsuitkering; geen nieuwe schatting per toekomstige datum bij beslissing op bezwaar*

a. Geen nieuwe schatting per toekomstige datum bij beslissing op bezwaar in verband met gewijzigde feiten of omstandigheden na de datum in geschil

Als de schatting, zoals die was neergelegd in het primaire besluit niet kan worden gehandhaafd, wordt het primaire besluit herroepen. Als aannemelijk is dat zich na de datum in geschil feiten of omstandigheden hebben voorgedaan, die van invloed (kunnen) zijn op de actuele mate van arbeidsongeschiktheid, blijft een nieuwe schatting per een datum in de toekomst in het kader van de bezwaarschriftprocedure achterwege (zie hierboven onder 3.5 en 3.8).

De herroeping van het primaire besluit heeft in beginsel tot gevolg dat de verzekerde vanaf de datum in geschil wordt ingedeeld in de oude arbeidsongeschiktheidsklasse (d.w.z. de klasse waarnaar de uitkering werd berekend voordat de uitkering werd herzien of ingetrokken).

Als de uitkering voorafgaand aan de herziening of intrekking werd berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80-100%, kan zonder verder onderzoek worden volstaan met een herroeping van het primaire besluit.

Als de uitkering voorafgaand aan de herziening of intrekking werd berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van *minder* dan 80-100%, wordt de indiener van het bezwaarschrift gevraagd of met een ongewijzigde voortzetting van de oude uitkering per de datum in geschil volledig aan het bezwaar wordt tegemoetgekomen. Zo ja, dan kan zonder verder onderzoek worden volstaan met een herroeping van het primaire besluit.

Als uit de stukken naar voren komt of als de indiener van het bezwaarschrift desgevraagd aangeeft, dat met een ongewijzigde voortzetting van de oude uitkering per de datum in geschil niet volledig aan het bezwaar wordt tegemoetgekomen, moet in het kader van de heroverweging worden onderzocht of ongewijzigde indeling in de oude klasse gerechtvaardigd is of dat er aanleiding is om de verzekerde per de datum in geschil in te delen in een hogere klasse (vergelijk CRvB 27 juni 2008, LJN BD6317). Daartoe gaat de ad b&b na of functies geïdentificeerd kunnen worden, die – beoordeeld naar de datum in geschil – leiden tot indeling in de oude of een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse⁶. Als voldoende functies geïdentificeerd kunnen worden die ongewijzigde indeling in de oude klasse rechtvaardigen, kan worden volstaan met herroeping van het primaire besluit, met als gevolg dat de verzekerde per de datum in geschil ongewijzigd wordt ingedeeld in de oude klasse.

Als de ad b&b – beoordeeld naar de datum in geschil – geen of onvoldoende functies vindt die indeling in de oude klasse rechtvaardigen, wordt de mate van arbeidsongeschiktheid per de datum in geschil gebaseerd op de door de ad b&b gevonden functies, met als gevolg dat de verzekerde per de datum in geschil alsnog wordt ingedeeld in een hogere arbeidsongeschiktheidsklasse (als de ad b&b helemaal geen of onvoldoende passende functies vindt, wordt de verzekerde per de datum in geschil op arbeidskundige gronden volledig

⁶ Als de ad b&b op basis van de reeds beschikbare gegevens (waaronder de Recapitulatie voorselectie) concludeert dat een nieuwe CBBS-raadpleging hoogstwaarschijnlijk onvoldoende nieuwe functies zal opleveren, kan die raadpleging achterwege blijven.

arbeidsongeschikt geacht). In deze situatie wordt uitgegaan van de fictie dat de wachttijd voor de herziening is geëindigd op de datum van het laatste mondelinge contact met de arbeidsdeskundige voorafgaand aan het bestreden primaire besluit (zie [nota d.d. 7-7-2005, Themapagina Ingangsdatum IVA](#)).

b. Geen nieuwe schatting per toekomstige datum bij beslissing op bezwaar, omdat geen of onvoldoende andere functies kunnen worden geduid

Als de ad b&b – al dan niet op basis van een gewijzigde FML – van oordeel is dat de oorspronkelijke functies (deels) niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde of om andere redenen niet aan de schatting ten grondslag gelegd hadden mogen worden, en de ad b&b geen functies vindt die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, gaat de ad b&b na of andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden (zie hierboven onder 3.2.). Als de ad b&b geen of onvoldoende andere functies vindt, moet er van worden uitgegaan dat de verzekerde op arbeidskundige gronden volledig arbeidsongeschikt is. In deze situatie wordt uitgegaan van de fictie dat de wachttijd voor de herziening is geëindigd op de datum van het laatste mondelinge contact met de arbeidsdeskundige voorafgaand aan het bestreden primaire besluit (zie [nota d.d. 7-7-2005, Themapagina Ingangsdatum IVA](#)).

4. Specifieke onderwerpen

4.1 Medische urenbeperking

Als de va heeft aangenomen dat de verzekerde op medische gronden nog slechts een beperkt aantal uren per dag en/of per week mag werken en de va b&b ziet voor een dergelijke urenbeperking (beoordeeld naar de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft) geen enkele aanleiding, rijst de vraag op welke wijze met het oordeel van de va b&b rekening gehouden moet worden bij de heroverweging van het primaire besluit.

Zoals hierboven onder 2.4 aangegeven, beoordeelt de ad b&b of de verzekerde op de datum waarop het primaire besluit betrekking heeft geschikt was voor de functies die bij de schatting in aanmerking zijn genomen. Als de ad b&b van oordeel is dat deze functies zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde gaat de ad b&b in beginsel niet na of aan de schatting alsnog andere functies ten grondslag gelegd kunnen worden die leiden tot een hogere resterende verdien capaciteit en daarmee tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid. Dit uitgangspunt geldt ook in de hier bedoelde situatie. In het kader van de heroverweging behoeft de ad b&b derhalve niet te beoordelen of alsnog functies zonder urenbeperking geduid kunnen worden (zie echter hierna onder 4.2). Als de oorspronkelijke functies zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde kan worden volstaan met een ongegrondverklaring van het bezwaar. Het feit dat de va b&b geen aanleiding ziet een urenbeperking aan te nemen kan tot uitdrukking worden gebracht in de motivering van de beslissing op bezwaar.

Een en ander laat onverlet dat het in deze gevallen aangewezen is om los van de bezwaarschriftprocedure op korte termijn een herbeoordeling uit te voeren, waarbij rekening wordt gehouden met het oordeel van de va b&b dat ten aanzien van de verzekerde geen medische urenbeperking geldt. Een eventuele nieuwe schatting zal moeten worden neergelegd in een nieuw primair besluit. Dat besluit zal – los van de bezwaarschriftprocedure – in het primaire proces moeten worden voorbereid en genomen.

4.2 Geschikt voor maatgevende arbeid

Als de ad b&b – ondanks een gewijzigde FML – van oordeel is dat de oorspronkelijke functies zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde, gaat de hij in beginsel niet na of aan de schatting wellicht andere functies ten grondslag gelegd (hadden) kunnen worden.

In gevallen waarin de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid is gebaseerd op een theoretische schatting en de ad b&b concludeert dat de verzekerde op de datum in geschil ook geschikt was voor de maatgevende arbeid, nu de bij de theoretische schatting in aanmerking genomen functies qua aard en belastende factoren zeer dicht tegen de maatgevende arbeid aanliggen, zal deze conclusie wel bij de heroverweging kunnen worden betrokken. Hetzelfde geldt als de va b&b de verzekerde minder beperkt acht dan door de primaire va is aangenomen (anders dan de primaire va ziet de va b&b bijvoorbeeld geen aanleiding voor een medische urenbeperking) en de ad b&b op grond daarvan tot de slotsom komt dat de verzekerde bij nader inzien geschikt is te achten voor de maatgevende arbeid.

Als de functies die aan de theoretische schatting ten grondslag liggen, qua aard en belastende factoren zeer dicht tegen de maatgevende arbeid aanliggen, ligt de maatgevende arbeid "in het verlengde" van de functies die bij de theoretische schatting in aanmerking zijn genomen. Gelet daarop kan worden gesteld, dat het de verzekerde op grond van die functies duidelijk kon zijn, dat hij ook geschikt kon worden geacht voor de maatgevende arbeid. De geschiktheid voor de maatgevende arbeid kan derhalve alsnog (mede) ten grondslag worden gelegd aan de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid per de datum in geschil. Geschiktheid voor de maatgevende arbeid betekent in beginsel dat de verzekerde niet arbeidsongeschikt is.

Voorwaarde is wel dat de ad b&b een compleet beeld heeft van de aard en de belastende factoren van de maatgevende arbeid. Voorts moet rekening worden gehouden met het gestelde in [bijlage 4 \('Geschiktheid voor de maatmanarbeid'\)](#) bij de [notitie van 26-2-2004](#), [themapagina Geschikt eigenwerk- geen ziekte of gebrek](#).

4.3 *Werkgever belanghebbende bij WAO-besluit*

Vaak moet naast de verzekerde/werknemer ook een werkgever worden aangemerkt als belanghebbende bij het WAO-besluit (RSV 2001/82, RSV 2002/127 en de zogenoemde [MPP-schema's](#)). Ook de belanghebbende-werkgever kan desgewenst tegen het WAO-besluit bezwaar maken of – als het om een beslissing op bezwaar gaat – beroep instellen.

De vraag rijst of het feit dat ook de werkgever belanghebbende is bij het in bezwaar bestreden besluit gevolgen moet hebben voor de aard en de omvang van de sociaal medische heroverweging.

Vooropgesteld wordt dat als de werkgever bezwaar maakt tegen een WAO-besluit, ook hij aanspraak kan maken op een volledige heroverweging van dat besluit op grondslag van zijn bezwaar. Als het bezwaar van de werkgever betrekking heeft op de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid betekent dit dat de sociaal medische beoordeling die aan die vaststelling ten grondslag ligt moet worden heroverwogen conform de in de onderhavige nota neergelegde uitgangspunten. Daarop moet één uitzondering worden gemaakt: uitgangspunt is dat de ad b&b niet nagaat of alsnog functies geduid kunnen worden die leiden tot een hogere verdiencapaciteit en daarmee tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid, als hij van oordeel is dat de oorspronkelijke functies zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde. Als echter de werkgever bezwaar heeft gemaakt tegen het WAO-besluit en de werkgever zich in dat kader op het standpunt stelt dat de verzekerde/werknemer niet of minder arbeidsongeschikt is, zal de ad b&b wél moeten nagaan of alsnog andere functies geduid kunnen worden die leiden tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid. Dat geldt bijvoorbeeld ook als de va b&b – mede gelet op de bezwaren van de werkgever – anders dan de va geen aanleiding ziet om een medische urenbeperking aan te nemen.

Als het bezwaar van de werkgever leidt tot intrekking of verlaging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, vindt deze intrekking of verlaging op grond van artikel 36b WAO niet eerder plaats dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt. De

vraag rijst hoe deze termijn van zes weken zich verhoudt tot de uitlooptermijn van in beginsel twee maanden die voortvloeit uit de jurisprudentie van de CRvB.

Ook in gevallen waarin de intrekking of verlaging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering een gevolg is van een bezwaar van de werkgever, gelden de zorgvuldigheidseisen die op grond van bedoelde jurisprudentie ten aanzien van de werknemer in acht genomen moeten worden. Als de ad b&b naar aanleiding van het bezwaar van de werkgever alsnog functies duidt, die leiden tot een lagere mate van arbeidsongeschiktheid, zal derhalve – te rekenen vanaf het tijdstip waarop de verzekerde over die nieuwe functies is geïnformeerd – bij de intrekking of verlaging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering een uitlooptermijn van in beginsel twee maanden in acht genomen moeten worden.

In de hier bedoelde gevallen dient ten aanzien van de werknemer de uitlooptermijn te worden gehanteerd die het laatst eindigt (hetzij de termijn van artikel 36b WAO, hetzij de termijn die voortvloeit uit de jurisprudentie).

Als de werkgever weliswaar belanghebbende is bij het primaire WAO-besluit, maar daartegen geen bezwaar maakt, wordt in beginsel (op grondslag van het bezwaar van de verzekerde/werknemer) uitsluitend beoordeeld of de geduide functies zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde. Als dat zo is, wordt volstaan met een ongegrondverklaring van het bezwaar (het primaire besluit wordt niet herroepen). Het belang van de werkgever brengt in deze gevallen (waarin de werkgever dus zelf geen bezwaar heeft gemaakt tegen het WAO-besluit) niet met zich mee dat moet worden nagegaan of de mate van arbeidsongeschiktheid wellicht alsnog op een lager percentage kan worden vastgesteld. Nu de werkgever geen bezwaar heeft gemaakt tegen het primaire besluit mag er van worden uitgegaan dat aan zijn belang voldoende tegemoet is gekomen door het primaire besluit niet te herroepen.

In dit verband rijst nog wel de vraag in hoeverre rekening gehouden moet worden met hetgeen naar voren wordt gebracht door een belanghebbende (werknemer of werkgever) die weliswaar zelf geen bezwaar heeft gemaakt, maar die wel betrokken is bij de procedure.

Op het eerste gezicht lijkt het logisch om er van uit te gaan dat de belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt zich in het kader van zijn betrokkenheid alleen mag uitlaten over de grieven die naar voren zijn gebracht door de bezwaarmaker. Hij mag deze grieven weerspreken, maar gesteld kan worden dat hij geen eigen grieven tegen het primaire besluit naar voren mag brengen. Immers, als hij het niet eens is met het primaire besluit, had hij zelf (tijdig) bezwaar moeten maken. Anders gezegd: het ligt niet direct voor de hand om de belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt in een positie te brengen alsof hij wel (tijdig) bezwaar heeft gemaakt.

Toegespitst op de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid is het echter de vraag of in de praktijk wel altijd een duidelijke scheidslijn kan worden getrokken tussen enerzijds een weerspreking van de grieven van de bezwaarmaker en anderzijds eigen grieven van de belanghebbende die geen bezwaar heeft gemaakt. Bovendien: als de grieven van de bezwaarmaker zodanige twijfel zaaien over de juistheid van het primaire oordeel dat een nader verzekeringsgeneeskundig en/of arbeidskundig onderzoek noodzakelijk is, ligt het al weer minder voor de hand om grieven van de belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt, maar die wel betrekking hebben op de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid te negeren. Gelet hierop is gekozen voor het volgende uitgangspunt: als de bezwaarmaker de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid tot onderwerp van geschil heeft gemaakt, dient die vaststelling volledig te worden heroverwogen; in het kader van die volledige heroverweging wordt rekening gehouden met al hetgeen door of namens belanghebbenden naar voren is gebracht, ongeacht of zij ook zelf bezwaar hebben gemaakt.

Het feit dat ook rekening wordt gehouden met grieven van een belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt, kan er toe leiden dat de uitkering bij beslissing op bezwaar alsnog

wordt verhoogd (dan wel verlaagd of ingetrokken), terwijl door de bezwaarmaker nu juist een verlaging of intrekking (dan wel verhoging) van de uitkering werd beoogd. Een dergelijke uitkomst van de heroverweging wordt niet in strijd geacht met het verbod van reformatio in peius, omdat het UWV de uitkering – als daartoe redenen waren – ook had kunnen herzien of intrekken als geen bezwaar was gemaakt (zie ook hierboven onder 3.6).

De betrokkenheid van de belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt is overigens uitdrukkelijk beperkt tot die onderdelen van het primaire besluit die de bezwaarmaker tot onderwerp van geschil heeft gemaakt. Als de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid door de bezwaarmaker is aangevochten, zullen grieven van een belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt en die bijvoorbeeld betrekking hebben op de dagloonvaststelling, bij de heroverweging buiten beschouwing moeten blijven (tenzij sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding).

4.4 *Toeneming arbeidsongeschiktheid uit andere oorzaak*

Tenzij de artikelen 39 of 39a WAO van toepassing zijn, vindt herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering, die is berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%, plaats zodra de toegenomen arbeidsongeschiktheid onafgebroken 104 weken heeft geduurd (artikel 37, lid 1, WAO). Herziening vindt niet plaats indien de uitkeringsgerechtigde – kort gezegd – zijn WAO-verzekering uitsluitend ontleende aan zijn WAO-uitkering en de toeneming kennelijk is voortgekomen uit een andere oorzaak (artikel 37, lid 2, WAO).

Indien bij het primaire besluit is geweigerd om de arbeidsongeschiktheidsuitkering te herzien, omdat geen sprake was van toegenomen arbeidsongeschiktheid, terwijl de va b&b daarentegen vaststelt dat op de datum in geschil wel sprake was van toegenomen beperkingen, zij het uit een andere oorzaak, rijst de vraag in hoeverre met die vaststelling rekening gehouden moet worden bij het nemen van de beslissing op bezwaar.

In deze gevallen kan niet worden volstaan met de constatering dat in elk geval op de datum in geschil sprake was van toegenomen beperkingen uit een andere oorzaak. De va b&b zal tevens (zo goed en zo kwaad als dat kan) moeten vaststellen wanneer die toeneming is ingetreden. Vervolgens zal moeten worden beoordeeld of de belanghebbende op dat tijdstip zijn WAO-verzekering al dan niet uitsluitend ontleende aan zijn WAO-uitkering.

Als de belanghebbende zijn WAO-verzekering uitsluitend ontleende aan zijn WAO-uitkering, kan worden vastgesteld dat de toegenomen beperkingen, nu deze voortkomen uit een andere oorzaak, niet kunnen leiden tot een herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Het bestreden besluit wordt in dat geval niet herroepen. Wel dient een en ander in de motivering van de beslissing op bezwaar tot uitdrukking te worden gebracht.

Als de belanghebbende bij het intreden van de toegenomen arbeidsongeschiktheid zijn WAO-verzekering niet uitsluitend ontleende aan zijn WAO-uitkering (hij verrichtte naast die uitkering verzekeringsplichtige arbeid), dan kan worden vastgesteld dat de arbeidsongeschiktheidsuitkering kan worden herzien zodra de toegenomen arbeidsongeschiktheid onafgebroken 104 weken heeft geduurd. Indien deze wachttijd is geëindigd vóór of uiterlijk op de datum in geschil, dient in de beslissing op bezwaar een uitspraak te worden gedaan over de herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering per het einde van die wachttijd. Eindigt bedoelde wachttijd ná de datum in geschil, dan wordt het bestreden besluit niet herroepen (bij dat besluit is terecht geweigerd om de uitkering per de datum in geschil te herzien). Wel dienen de bevindingen van de va b&b in de motivering van de beslissing op bezwaar tot uitdrukking te worden gebracht. Een beslissing over de herziening van de uitkering per einde wachttijd moet worden neergelegd in (nieuw) primair besluit, ook als de wachttijd eindigt voordat op het bezwaar is beslist (RSV 2002/283).

4.5 *Toepassing Amber*

Onder toepassing van Amber wordt verstaan: de toekenning of herziening van WAO-, Waz- of

Wajong-uitkering na een wachttijd van 4 weken op grond van de artikelen 43a en 39a WAO of de vergelijkbare artikelen in de Waz en de Wajong.

Bij de beoordeling van een ziekmelding, waarbij aanspraak wordt gemaakt op ziekgeld, alsmede bij de beoordeling van een WAO-, Waz- of Wajong-aanvraag, moet (ambtshalve) worden beoordeeld of Amber (mogelijk) van toepassing is. De vraag rijst wat er moet gebeuren als in bezwaar wordt vastgesteld dat die (ambtshalve) beoordeling niet heeft plaatsgevonden.

ZW

Het komt voor dat bij de toekenning van ziekgeld geen Amber-beoordeling plaatsvindt, terwijl er wel sprake is van een duidelijke indicatie dat Amber (mogelijk) van toepassing is. Als de belanghebbende bezwaar maakt tegen een latere hersteldverklaring ZW, behoeft in het kader van de heroverweging van die hersteldverklaring niet alsnog een Amber-beoordeling plaats te vinden. Wel dient bij het primaire proces te worden gesignaleerd dat ten onrechte geen Amber-beoordeling heeft plaatsgevonden. De uitkomst van de Amber-beoordeling is echter niet relevant voor de heroverweging van de hersteldverklaring. Er behoeft dan ook niet te worden gewacht met het nemen van een beslissing op bezwaar tot de uitkomst van de eventuele Amber-beoordeling bekend is.

Als met toepassing van Amber alsnog met terugwerkende kracht na een wachttijd van 4 weken WAO-, Waz- of Wajong-uitkering wordt toegekend of herzien, is dat in beginsel wel van invloed op de hoogte van het ziekgeld (artikel 32a ZW), maar niet op de vraag of de belanghebbende ongeschikt is in de zin van de ZW. De eventuele Amber-aanspraken van de belanghebbende staan derhalve los van de vraag of hij in het kader van de ZW al dan niet terecht hersteld is verklaard.

WAO, Waz, Wajong

Als bij de heroverweging in bezwaar wordt vastgesteld, dat bij de beoordeling van de WAO-, Waz- of Wajong-aanvraag, geen Amber-beoordeling heeft plaatsgevonden, terwijl Amber (mogelijk) wel van toepassing is, dient die beoordeling alsnog (ambtshalve) in het kader van de heroverweging plaats te vinden.

Als de uitkomst van die beoordeling inhoudt dat Amber (toch) niet van toepassing is, behoeft in de beslissing op bezwaar niet te worden ingegaan op de Amber-beoordeling, tenzij de belanghebbende in bezwaar uitdrukkelijk heeft gevraagd om Amber-toepassing.

Als de uitkomst van de beoordeling inhoudt dat Amber wel van toepassing is, dient die uitkomst te worden neergelegd in de beslissing op bezwaar. Dit betekent dat de WAO-, Waz- of Wajong-uitkering alsnog met terugwerkende kracht (met inachtneming van een wachttijd van 4 weken) bij beslissing op bezwaar wordt toegekend of herzien.

4.6 Heroverweging hersteldverklaring ZW

De hierboven geformuleerde uitgangspunten en de uitwerking, die daaraan voor de bezwaarschriftprocedure WAO/Waz/Wajong is gegeven, kunnen in beginsel ook worden toegepast op de bezwaarschriftprocedure ZW.

Indien bezwaar wordt gemaakt tegen een niet-ongeschiktverklaring of een hersteldverklaring in het kader van de ZW, richt de heroverweging zich primair op de datum waarop het bestreden besluit betrekking heeft. Constateert de VA B&B dat de verzekerde op die datum ten onrechte hersteld of niet-ongeschikt is verklaard, dan wordt het bestreden besluit herroepen.

Denkbaar is echter dat de VA B&B tevens vaststelt dat de ongeschiktheid tot werken op een latere datum is geweken. Indien en voor zover deze vaststelling betrekking heeft op hetzelfde feitencomplex wordt dit betrokken bij de heroverweging van het bestreden besluit. De door de VA B&B vastgestelde latere hersteldatum wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.

Er is geen sprake van hetzelfde feitencomplex als verzekerde na de hersteldverklaring een nieuwe ziekmelding heeft gedaan en terzake van die ziekmelding, ook als dit dezelfde ziekteoorzaak betreft, toekenning van ziekgeld heeft plaatsgevonden en het ziekgeld nog wordt verstrekt op het moment dat de VA B&B vaststelt dat betrokkene (alsnog) hersteld is. De reden daarvan is dat in een bezwaarzaak tegen de hersteldverklaring in het eerste ziektegeval niet met een beslissing op bezwaar kan worden ingegrepen in het andere ziektegeval, door in de beslissing op bezwaar te beslissen dat de verzekerde in het andere ziektegeval hersteld is. Daarbij is niet relevant of in dat andere ziektegeval een beoordeling door een VA heeft plaatsgevonden of dat volstaan is met de beoordeling van de plausibiliteit van de ziekte. Dit geldt ook als de andere ziekmelding binnen vier weken na de hersteldverklaring heeft plaatsgevonden en op grond van art. 29 lid 5 ZW samentelling van ziekteperioden moet plaatsvinden. Door het in bezwaar niet handhaven van de hersteldverklaring is alsnog sprake van een doorlopende arbeidsongeschiktheid (en daarmee van hetzelfde ziektegeval), maar daaraan kan niet afdoen dat terzake van de tweede ziekmelding het ziek zijn in de zin van de ZW is geaccepteerd en ziekgeld is toegekend.

Voorbeeld 1

Verzekerde heeft beenklachten en wordt per 15 maart hersteld verklaard. Hij maakt bezwaar. De va b&b stelt vast dat de verzekerde op 15 maart nog niet hersteld was, maar dat op de datum dat de VA B&B de verzekerde ziet, op 1 april, dit wel het geval is. Verzekerde heeft echter sinds 20 maart ziekgeld vanwege psychische klachten. Op datum onderzoek verzekeringsarts B&B loopt er nog ziekgeld voor het tweede ziektegeval. Er is daarom sprake van een ander feitencomplex. In de bob wordt volstaan met een gegrondverklaring van het bezwaar wegens onterechte hersteldmelding per 15 maart en ongewijzigd recht op ziekgeld. De primaire afdeling moet beslissen over het hersteld zijn voor zowel de been- als psychische klachten.

Er is wel sprake van hetzelfde feitencomplex als geen sprake is van toekenning in een ander ziektegeval. Ook niet als de verzekerde na de eerste hersteldverklaring weliswaar ook klachten heeft gekregen uit een andere ziekteoorzaak, maar die klachten niet in de weg staan aan de latere hersteldatum.

Voorbeeld 2

Verzekerde heeft beenklachten en wordt per 15 maart hersteld verklaard. Hij maakt bezwaar. De va b&b stelt vast dat ter zake van de beenklachten de verzekerde op 15 maart nog niet hersteld was, maar dat op de datum dat de VA B&B de verzekerde ziet, op 1 april, dit wel het geval is. Daarom wordt het primaire besluit herroepen en wordt verzekerde alsnog hersteld verklaard per 1 april.

Voorbeeld 3

Verzekerde heeft beenklachten en is per 15 maart hersteld verklaard. De VA B&B acht de verzekerde voor de beenklachten pas hersteld per 1 april. Verzekerde heeft echter sinds 20 maart ziekgeld vanwege psychische klachten, maar is daarvoor per 25 maart hersteld verklaard (= nieuw primair besluit). Ook hiertegen is bezwaar gemaakt. Er is sprake van hetzelfde feitencomplex, dus de VA B&B mag hersteld verklaren per 1 april. Loopt er geen bezwaar, dan zou formeel de primaire afdeling verzocht moet worden terug te komen van het (primaire) besluit om betrokkene per 25 maart hersteld te verklaren en het ziekgeld door te betalen tot 1 april. Dit kan na afstemming met de primaire afdeling ook in de bob meegenomen worden.

Voor het in bezwaar alsnog hersteld verklaren per een latere datum wordt gewezen op al wat oudere jurisprudentie van de CRvB op grond waarvan ziekgeld moet worden doorbetaald tot het tijdstip waarop de latere hersteldatum aan de verzekerde is medegedeeld, dan wel de verzekerde anderszins had moeten begrijpen dat hij weer hersteld werd geacht (RSV

1982/125, RSV 1982/126, RSV 1983/22, RSV 1999/52). Deze jurisprudentie is in principe nog steeds van toepassing.

Gelet op deze jurisprudentie is het aangewezen dat de VA B&B de verzekerde confronteert met zijn oordeel dat de ongeschiktheid tot werken inmiddels is geweken. Onder de voorwaarde dat dit oordeel betrekking heeft op hetzelfde feitencomplex en derhalve kan worden aangemerkt als een (medische) heroverweging van de aanspraken van de verzekerde op ziekengeld terzake van dat ziektegeval, kan dit oordeel worden neergelegd in de beslissing op bezwaar.

Het ziekengeld dient in de hier bedoelde gevallen te worden doorbetaald tot de datum waarop de verzekerde had moeten begrijpen dat hij weer hersteld werd geacht.

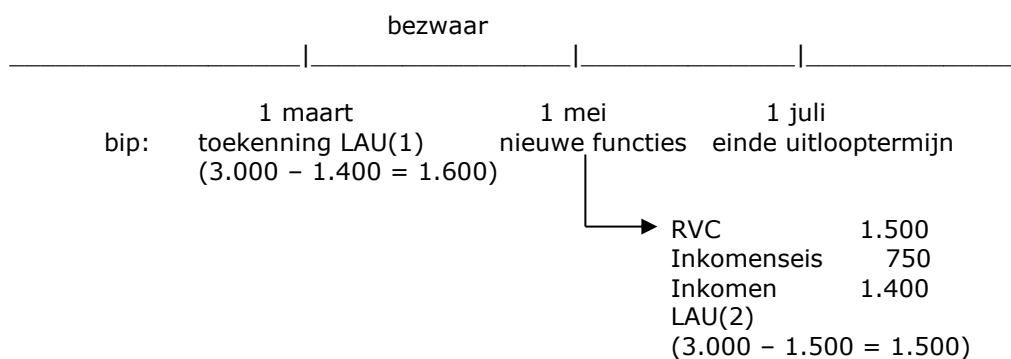
**BIJLAGE BIJ HOOFDSTUK 6B THEORETISCHE SCHATTING BIJ
(HER)BEOORDELING WIA-AANSPRAKEN; HEROVERWEGING IN BEZWAAR**

**Gevolgen herziening inkomenseis voor WIA-aanspraken
per einde wachttijd**

Voorbeeld 1

Toekenning LAU(1) 35-80% arbeidsongeschikt (5.2.5 onder c en 5.3 onder i)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.400
Inkomenseis	700
Inkomen	1.400

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij is 35-80% arbeidsongeschikt. Hij voldoet niet aan de referte-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij benut zijn resterende verdien capaciteit volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart LAU(1) toegekend.

In bezwaar wordt de resterende verdien capaciteit hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet weliswaar aan de herziene inkomenseis, maar hij benut de gewijzigde resterende verdien capaciteit niet volledig. Achteraf gezien had betrokkene daarom per einde wachttijd geen recht op LAU(1), maar op LAU(2). Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn kan worden omgezet van LAU(1) naar LAU(2).

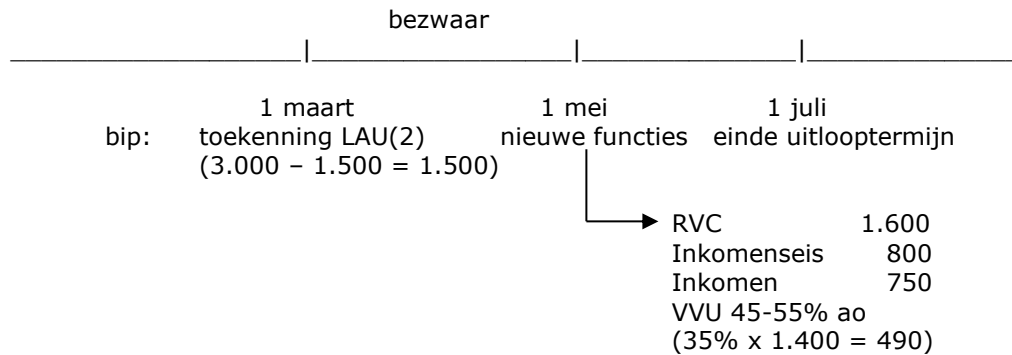
Bij beslissing op bezwaar wordt de primaire beschikking herroepen, met dien verstande dat tijdens de uitlooptermijn nog wordt gerekend met de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking. De uitkering wordt pas na afloop van de uitlooptermijn omgezet naar een LAU(2).

Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de uitkering in ieder geval niet eerder omgezet naar een LAU(2) dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Voorbeeld 2

Toekenning LAU(2) 35-80% arbeidsongeschikt (5.2.5 onder c en 5.3 onder j)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.500
Inkomenseis	750
Inkomen	750

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij is 35-80% arbeidsongeschikt. Hij voldoet niet aan de referte-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij voldoet aan de inkomenseis, maar benut zijn resterende verdien capaciteit niet volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart LAU(2) toegekend.

In bezwaar wordt de resterende verdien capaciteit hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet niet aan de herziene inkomenseis. Achteraf gezien had betrokkene daarom per einde wachttijd geen recht op LAU, maar op VVU. Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn kan worden omgezet van LAU naar VVU.

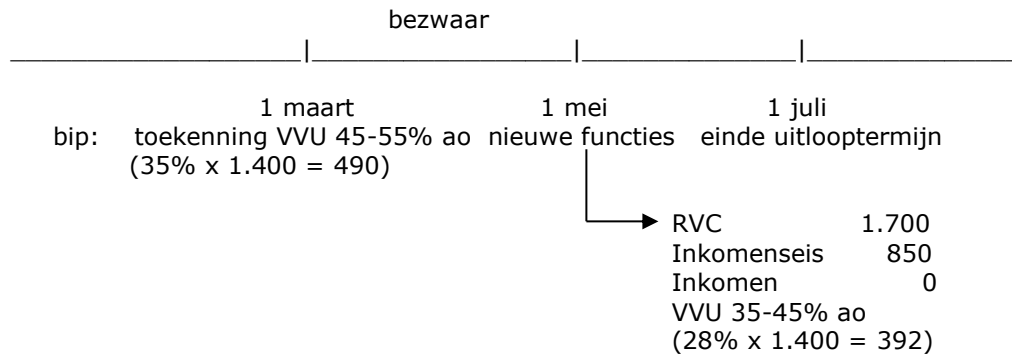
Bij beslissing op bezwaar wordt de primaire beschikking herroepen, met dien verstande dat de uitkering pas na afloop van de uitlooptermijn wordt omgezet naar een VVU. Tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking.

Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de uitkering in ieder geval niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Voorbeeld 3

Toekenning VVU (5.2.5 onder c en 5.3 onder I)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.500
Inkomenseis	750
Inkomen	0

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij voldoet niet aan de referentie-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij voldoet evenmin aan de inkomenseis en heeft daarom recht op VVU.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart VVU toegekend, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%.

In bezwaar wordt de resterende verdien capaciteit hoger vastgesteld. Achteraf gezien was betrokkene per einde wachttijd 35-45% arbeidsongeschikt. Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn kan worden berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.

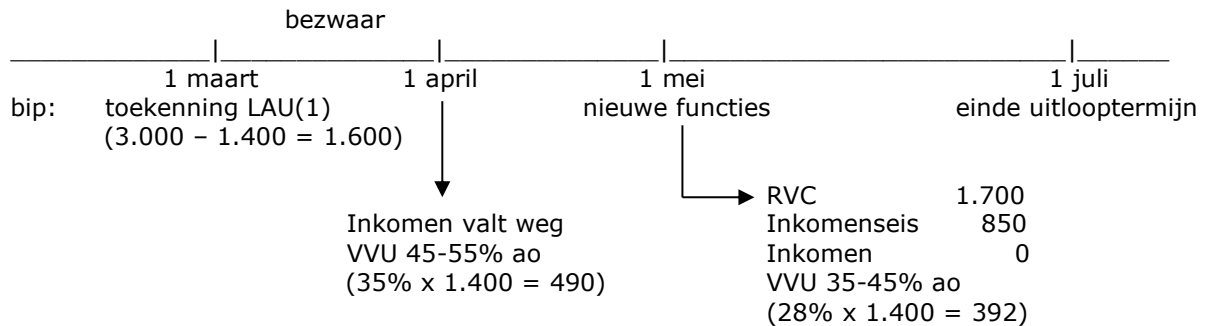
Bij beslissing op bezwaar wordt de primaire beschikking herroepen, met dien verstande dat de uitkering pas na afloop van de uitlooptermijn wordt berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%. Tijdens de uitlooptermijn wordt de uitkering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%.

Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de uitkering in ieder geval niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Voorbeeld 4

Toekenning LAU(1) 35-80% arbeidsongeschikt (5.2.5 onder c en 5.3 onder i)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.400
Inkomenseis	700
Inkomen	1.400

Uitwerking

Betrokkene bereikt op 1 maart einde wachttijd. Hij is 35-80% arbeidsongeschikt. Hij voldoet niet aan de referte-eis van artikel 58 WIA en heeft daarom geen recht op LGU. Hij benut zijn resterende verdien capaciteit volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart LAU(1) toegekend.

In bezwaar worden de resterende verdien capaciteit en daarmee de inkomenseis hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet niet aan de herziene inkomenseis (zijn inkomen is per 1 april weggefallen). Op basis van de nieuwe schatting in bezwaar zou betrokkene per einde wachttijd recht hebben gehad op LAU(2) (hij voldeed wel aan de herziene inkomenseis, maar benutte de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit niet volledig). Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat een uitlooptermijn in acht genomen moet worden en dat tijdens de uitlooptermijn wordt gerekend met de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking.

Omdat het inkomen van betrokkene per 1 april is weggefallen voldoet betrokkene per die datum niet langer aan de inkomenseis die is vastgesteld bij de primaire beschikking. Op grond van de artikelen 60, lid 1, en 61 WIA heeft betrokkene met ingang van 1 april recht op VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%. Deze uitkomst kan per 1 april worden geëffectueerd, omdat deze uitkomst ook zonder bezwaarschriftprocedure geëffectueerd zou zijn. Voordat de beslissing op bezwaar wordt bekendgemaakt moet worden nagegaan of de primaire afdeling al gevolgen heeft verbonden aan het wegvallen van het inkomen per 1 april.

Zo ja, dan kan daarnaar worden verwezen in de beslissing op bezwaar. De beslissing op bezwaar houdt dan verder in dat de primaire beschikking wordt herroepen, dat betrokkene tot 1 april recht heeft op LAU(1) en met ingang van 1 juli op een VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.

Zo nee, dan houdt de beslissing op bezwaar in dat de primaire beschikking wordt herroepen, dat betrokkene met ingang van 1 april recht heeft op een VVU berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55% en met ingang van 1 juli op een VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.

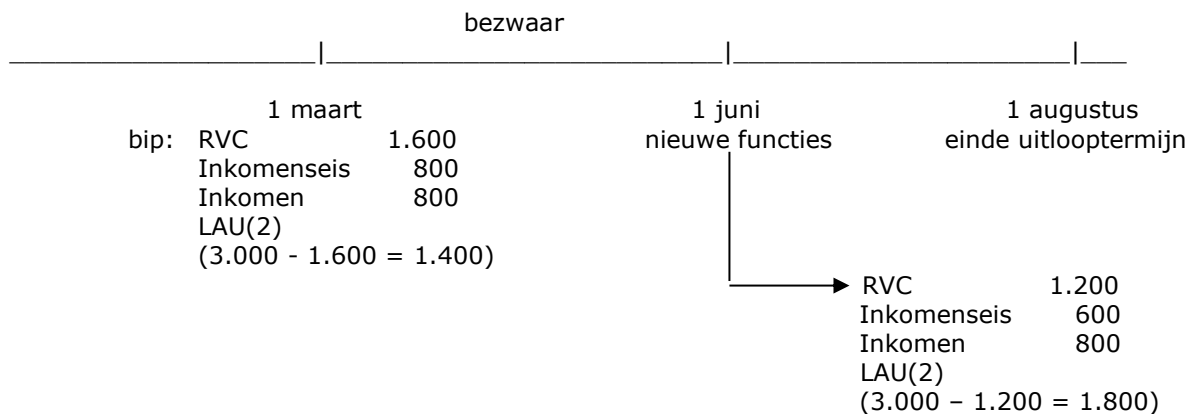
Als sprake is van een werkgeversbezwaar, wordt de verlaging van de uitkering, voor zover deze een gevolg is van de nieuwe schatting in bezwaar, ieder geval niet eerder geëffectueerd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt (artikel 117 WIA).

Gevolgen herziening inkomenseis voor lopende LAU/VVU

Voorbeeld 5

Hogere uitkering per datum in geding (5.2.7 onder a en 5.4. onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.400
Inkomenseis 700
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.400 = 1.600)

Uitwerking

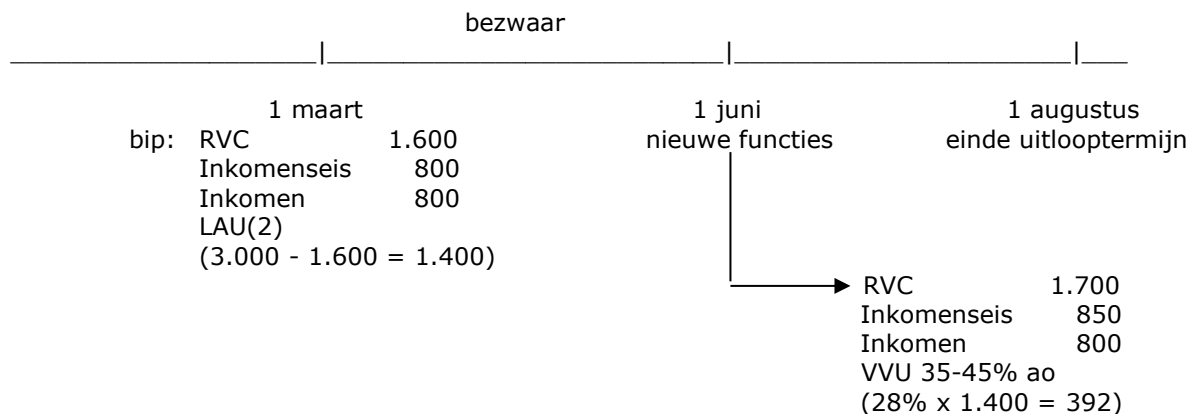
Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis heeft de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht op een uitkering die hoger is dan de uitkering waarop hij daarvoor recht had en ook hoger is dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft. Per de datum in geding wordt daarom gerekend met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt de inkomenseis per 1 maart vastgesteld op 600 en de uitkering op 1.800.

Voorbeeld 6

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.400
Inkomenseis 700
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.400 = 1.600)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op VVU (de verzekerde voldoet op de datum in geding immers niet aan de nieuwe inkomenseis). Deze uitkering is echter lager dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft. Mede gelet op het verbod van reformatio in peius kan de nieuwe schatting niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

De primaire beschikking wordt herroepen. Als de nieuwe schatting in bezwaar is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt vanaf de datum in geding (1 maart) tot het einde van de uitlooptermijn gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding.¹ Bij de beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn (1 augustus) recht heeft op VVU.

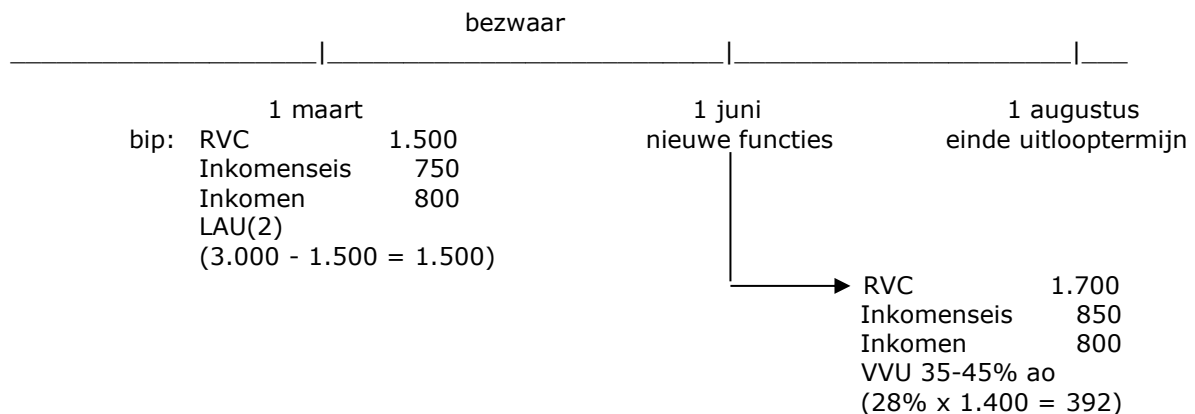
Zie voorbeeld 8 voor een voorbeeld waarin de nieuwe schatting is gebaseerd op functies die al eerder zijn aangezegd en/of functies die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies.

¹ Dat de resterende verdien capaciteit, die ten grondslag ligt aan de oude uitkering, is gebaseerd op gegevens die op de datum in geding (mogelijk) verouderd zijn, staat er niet aan in de weg om bij de vaststelling van de WIA-aanspraken tijdens de uitlooptermijn toch uit te gaan van oude resterende verdien capaciteit en inkomenseis. Het is louter op zorgvuldigheidgronden dat een (nieuwe) uitlooptermijn in acht wordt genomen. Er van uitgaande dat de verzekerde destijds is geïnformeerd over de voor hem geldende resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis, is er geen reden om hem voor de duur van de uitlooptermijn volledig arbeidsongeschikt te achten.

Voorbeeld 7

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op VVU (de verzekerde voldoet op de datum in geding immers niet aan de nieuwe inkomenseis). Deze uitkering is echter lager dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft. Mede gelet op het verbod van reformatio in peius kan de nieuwe schatting niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.²

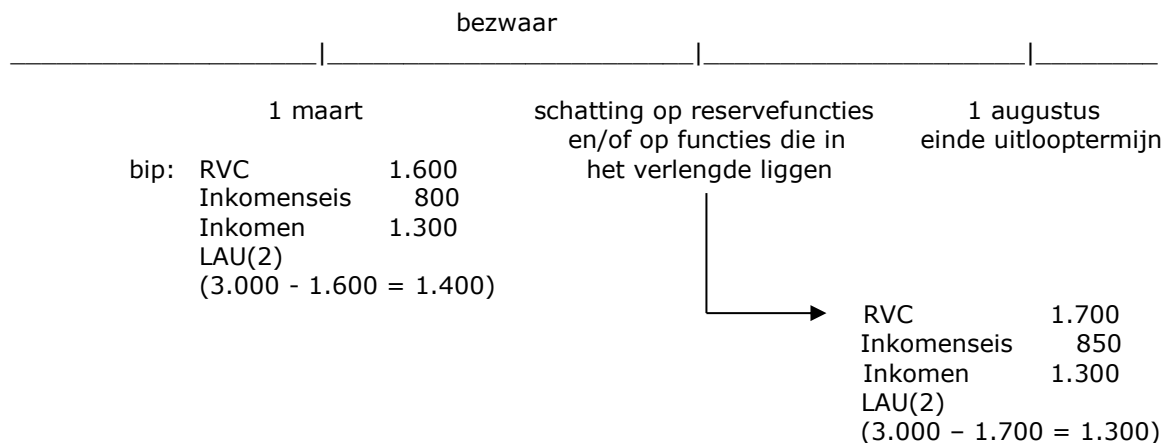
De primaire beschikking wordt herroepen. Vanaf de datum in geding (1 maart) tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking, ongeacht of de functies die aan de nieuwe schatting ten grondslag liggen eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. Bij de beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn (1 augustus) recht heeft op VVU.

² Dit betekent niet dat de verzekerde per de datum in geding (tijdelijk) volledig arbeidsongeschikt moet worden geacht en dat voor hem daarom pas na 24 maanden (weer) een inkomenseis zou gaan gelden. Dat de nieuwe functies niet met terugwerkende kracht aan de schatting ten grondslag kunnen worden gelegd, doet er immers niet aan af dat de verzekerde op de datum in geding geschikt was voor deze functies en dus (ook) op die datum niet volledig arbeidsongeschikt was.

Voorbeeld 8

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft – nieuwe functies zijn eerder aangezegd en/of liggen in het verlengde van oude functies (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.500
Inkomenseis 750
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.500 = 1.500)

Uitwerking

In dit voorbeeld wordt de resterende verdien capaciteit in bezwaar alsnog gebaseerd op een of meer reservefuncties³ en/of op een of meer functies die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies.

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op een lagere uitkering (1.300) dan waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft (1.400). Op grond van het verbod van reformatio in peius mag de nieuwe schatting niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

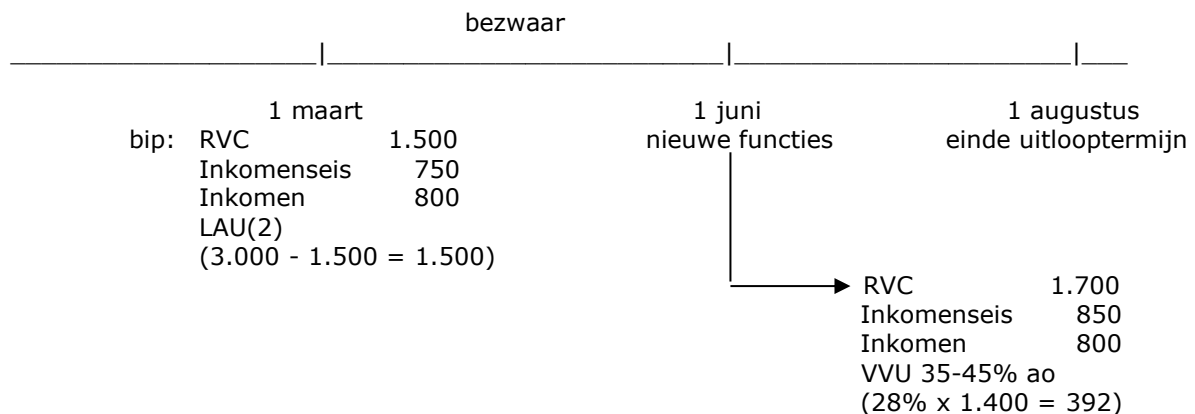
De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande, dat tijdens de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking. Op grond van de eerder aangezegde functies kon het de verzekerde immers voldoende duidelijk zijn dat hij (ook) voor de aanvullend geduide functies geschikt was.

³ Onder reservefuncties wordt verstaan functies, die al wel waren aangezegd, maar die niet ten grondslag hebben gelegen aan de mate van arbeidsongeschiktheid, zoals deze bij de primaire beschikking is vastgesteld.

Voorbeeld 9

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft – werkgeversbezwaar (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 800
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

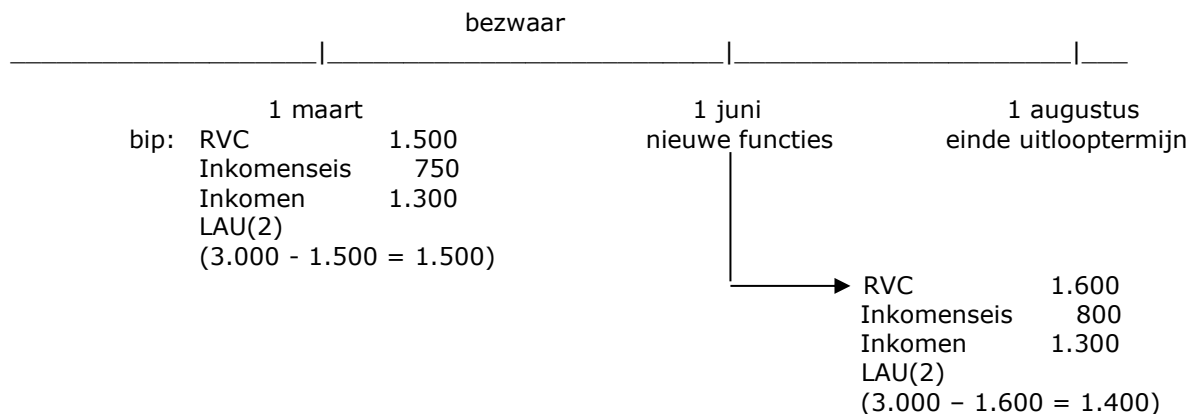
In dit voorbeeld is de schatting, die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, weliswaar gebaseerd op passende functies, maar worden in het kader van de heroverweging naar aanleiding van een werkgeversbezwaar functies bijgeduid.

De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat vanaf de datum in geding tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking en de daarop gebaseerde inkomenseis. Bij beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn recht heeft op VVU (op grond van artikel 117 WIA wordt de uitkering in dit geval hoe dan ook niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt).

Voorbeeld 10

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft (5.2.7 onder b en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.700
Inkomenseis 850
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.700 = 1.300)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht hebben op een lagere uitkering dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft. Mede gelet op het verbod van reformatio in peius kan deze uitkomst echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Pas na afloop van een uitlooptermijn mag gerekend worden met de nieuwe resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis.

Anders dan in voorbeeld 6 kan in dit geval tijdens de uitlooptermijn niet worden teruggevallen op de oude uitkering (1.300). Deze uitkering is immers lager dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de nieuwe schatting recht heeft (1.400).

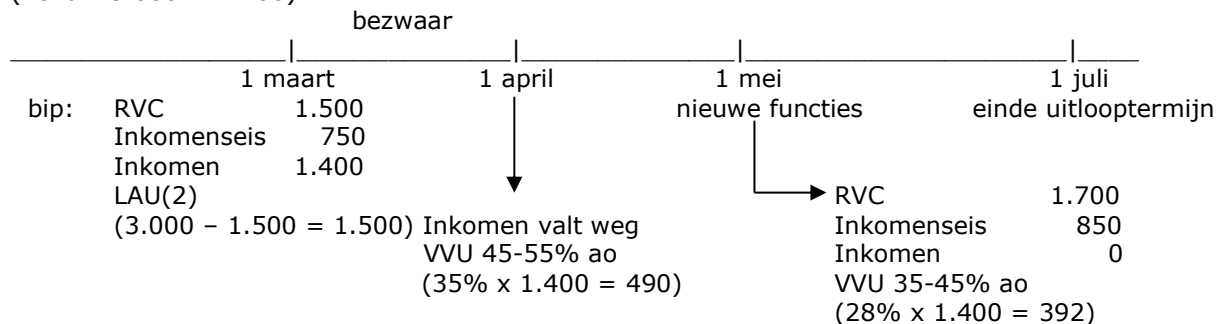
De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat vanaf de datum in geding (1 maart) tot het einde van de uitlooptermijn (1 augustus) wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking.⁴ Bij beslissing op bezwaar wordt tevens vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn recht heeft op de lagere LAU(2) (1.400).

⁴ Hoewel de nieuwe functies pas op 1 juni zijn aangezegd is er geen reden om de verzekerde vanaf de datum in geding voor de duur van de uitlooptermijn op zorgvuldigheidsgrounded volledig arbeidsongeschikt te achten. Bij de primaire beschikking is de resterende verdien capaciteit (en daarmee de inkomenseis) weliswaar verkeerd (te laag) vastgesteld, maar daarmee is de verzekerde niet tekort gedaan. In bezwaar is immers vastgesteld dat de verzekerde per de datum in geding meer kan verdienen dan bij de primaire beschikking is aangenomen.

Voorbeeld 11

Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft – wijziging inkomen na datum in geding (5.2.7 onder b)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.400
Inkomenseis 700
Inkomen 1.400
LAU(1)
(70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

Betrokkene is 35-80% arbeidsongeschikt en benut zijn resterende verdien capaciteit volledig. Hij heeft recht op LAU(1). Met ingang van 1 maart wordt zijn resterende verdien capaciteit hoger vastgesteld. Hij voldoet wel aan de daarbij behorende inkomenseis, maar benut zijn resterende verdien capaciteit niet langer volledig.

Bij primaire beschikking wordt per 1 maart de LAU(1) omgezet naar een LAU(2).

In bezwaar worden de resterende verdien capaciteit en daarmee de inkomenseis (nog) hoger vastgesteld. Betrokkene voldoet niet aan de herziene inkomenseis (zijn inkomen is per 1 april weggevallen). Op basis van de nieuwe schatting in bezwaar zou betrokkene per de datum in geding (1 maart) recht hebben gehad op LAU(2) (hij voldeed toen wel aan de herziene inkomenseis, maar benutte de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit niet volledig). Deze uitkomst kan echter niet met terugwerkende kracht worden geëffectueerd. Dat zou in strijd zijn met het verbod van reformatio in peius. Dit betekent dat een uitlooptermijn in acht genomen moet worden.

Er van uitgaande dat de nieuwe schatting in bezwaar is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt tijdens de uitlooptermijn gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding (zie ook voorbeeld 6).

Omdat het inkomen van betrokkene per 1 april is weggevallen voldoet betrokkene per die datum niet langer aan welke inkomenseis dan ook. Op grond van de artikelen 60, lid 1, en 61 WIA heeft betrokkene met ingang van 1 april recht op VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%. Deze uitkomst kan per 1 april worden geëffectueerd, omdat deze uitkomst ook zonder bezwaarschriftprocedure geëffectueerd zou zijn.

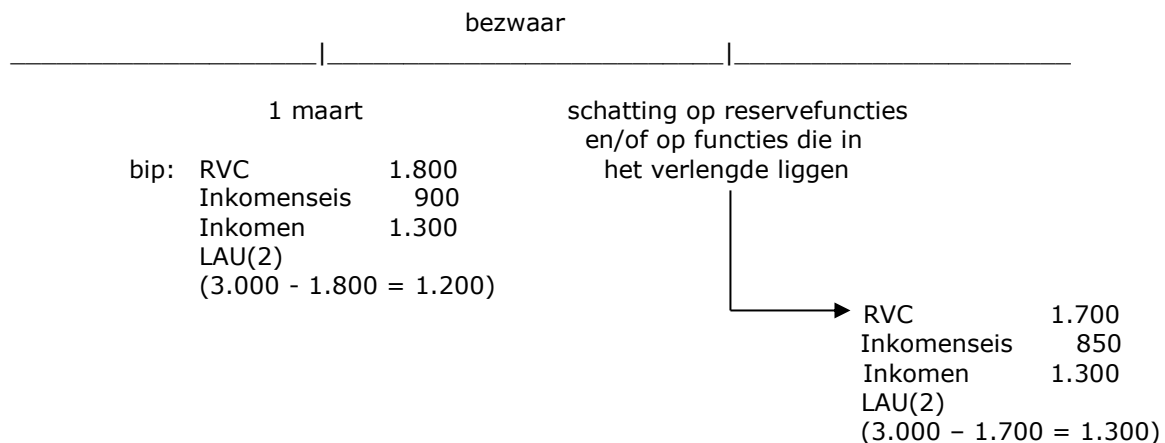
De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat betrokkene tot 1 april recht heeft op LAU(1). De beslissing op bezwaar houdt tevens in dat betrokkene met ingang van 1 april recht heeft op een VVU berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55% en met ingang van 1 juli op een VVU, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35-45%.⁵

⁵ Het is niet uitgesloten dat de primaire afdeling al gevolgen heeft verbonden aan het wegvallen van het inkomen per 1 april en daarover al een primaire beschikking heeft bekendgemaakt. Als dat zo is kan in de beslissing op bezwaar op dat punt worden verwezen naar die primaire beschikking.

Voorbeeld 12

Per datum in geding geen lagere uitkering dan voorafgaand aan de datum in geding, tenzij de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies (5.2.7 onder c en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

In dit voorbeeld wordt de resterende verdien capaciteit in bezwaar alsnog (mede) gebaseerd op een of meer reservefuncties⁶ en/of op een of meer functies die in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. Deze functies mogen met terugwerkende kracht per de datum in geding aan de schatting ten grondslag worden gelegd. Hoewel ook de nieuwe schatting leidt tot een verlaging van de oorspronkelijke uitkering, wordt geen nieuwe uitlooptermijn in acht genomen. Op grond van de eerder aangezegde functies kon het de verzekerde immers voldoende duidelijk zijn dat hij (ook) voor de aanvullend geduide functies geschikt was.

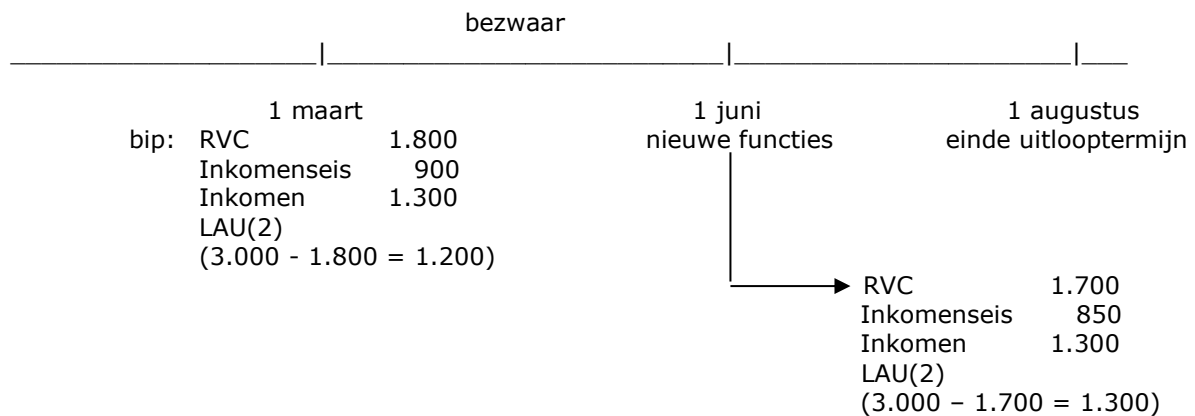
De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt de nieuwe schatting per de datum in geding geëffectueerd. Vanaf die datum wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die in bezwaar zijn vastgesteld.

⁶ Onder reservefuncties wordt verstaan functies, die al wel waren aangezegd, maar die niet ten grondslag hebben gelegen aan de mate van arbeidsongeschiktheid, zoals deze bij de primaire beschikking is vastgesteld.

Voorbeeld 13

Per datum in geding geen lagere uitkering dan voorafgaand aan de datum in geding als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies (5.2.7 onder c en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 1.600
Inkomenseis 800
Inkomen 1.300
LAU(2)
(3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis heeft de verzekerde per de datum in geding (1 maart) recht op een lagere uitkering dan daarvoor. Omdat de nieuwe schatting (mede) is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt een nieuwe uitlooptermijn in acht genomen vanaf de datum waarop de nieuwe functies zijn aangezegd (1 juni). De nieuwe functies mogen dus niet met terugwerkende kracht per de datum in geding aan de schatting ten grondslag worden gelegd.⁷

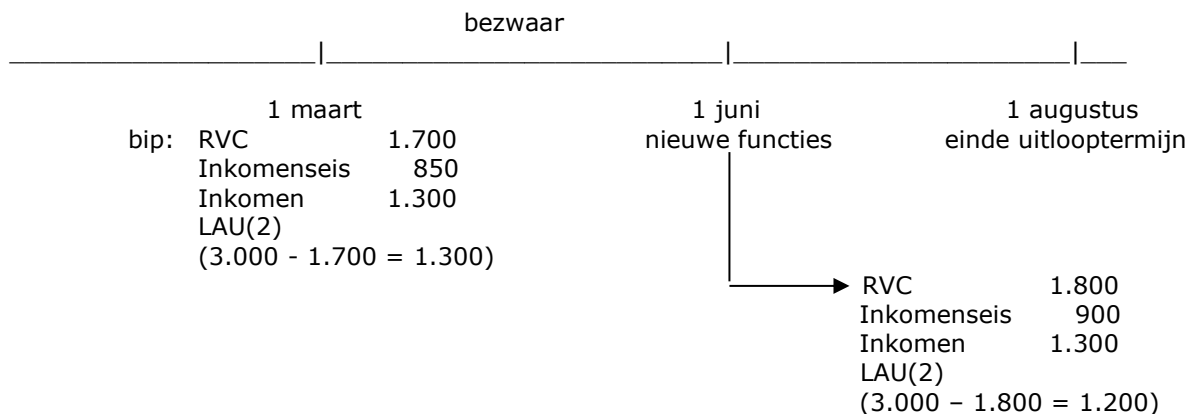
De primaire beschikking wordt herroepen. Vanaf de datum in geding tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding (zie ook voorbeeld 2). Dit betekent dat de verzekerde gedurende de uitlooptermijn zijn oude uitkering behoudt (1.400). Na afloop van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals deze in bezwaar zijn vastgesteld. De uitkering wordt per 1 augustus verlaagd (1.300). Een en ander wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.

⁷ Dit betekent niet dat de verzekerde per de datum in geding (tijdelijk) volledig arbeidsongeschikt moet worden geacht en dat voor hem daarom pas na 24 maanden (weer) een inkomenseis zou gaan gelden. Dat de nieuwe functies niet met terugwerkende kracht aan de schatting ten grondslag kunnen worden gelegd, doet er immers niet aan af dat de verzekerde op de datum in geding geschikt was voor deze functies en dus (ook) op die datum niet volledig arbeidsongeschikt was.

Voorbeeld 14

Per datum in geding lagere uitkering dan voorafgaand aan datum in geding - werkgeversbezwaar (5.2.7 onder c en 5.4 onder j)

Maandloon 3.000
 Minimumloon 1.400
 RVC 1.600
 Inkomenseis 800
 Inkomen 1.300
 LAU(2)
 (3.000 - 1.600 = 1.400)

Uitwerking

In dit voorbeeld is de schatting, die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, weliswaar gebaseerd op passende functies, maar worden in het kader van de heroverweging naar aanleiding van een werkgeversbezwaar functies bijgeduid die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies.

De primaire beschikking wordt herroepen, met dien verstande dat vanaf de datum in geding tot het einde van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking en de daarop gebaseerde inkomenseis (op grond van artikel 117 WIA wordt de uitkering in dit geval hoe dan ook niet eerder verlaagd dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar is bekendgemaakt).

Na afloop van de uitlooptermijn wordt gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals deze in bezwaar zijn vastgesteld. De uitkering wordt per 1 augustus verlaagd (1.200). Een en ander wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.

Voorbeeld 15

Herziening of ongewijzigde voortzetting VVU; uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt op basis van andere functies (5.2.7 onder c en 5.4 onder k)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	800
Inkomenseis	400
Inkomen	0
VVU 65-80% ao	

			bezwaar			
			1 maart	1 mei	1 juli	
bip:	RVC	1.400	nieuwe functies		einde uitlooptermijn	
	Inkomenseis	700				
	Inkomen	0				
	VVU 45-55% ao					
					(a) RVC	1.200 (55-65% ao)
					(b) RVC	1.400 (45-55% ao)
					(c) RVC	1.700 (35-45% ao)
					Inkomen	0

Uitwerking

Betrokkene heeft recht op VVU naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 65-80%. Betrokkene wordt per 1 maart ingedeeld in de klasse 45-55. In bezwaar worden andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Deze functies zijn niet eerder aangezegd en liggen niet in het verlengde van de oorspronkelijke functies. Betrokkene voldoet (ook) niet aan de in bezwaar vastgestelde inkomenseis.

(a) RVC 1.200 (55-65% arbeidsongeschikt)

In dit geval leidt een schatting op basis van de nieuwe functies tot indeling in een hogere klasse (55-65%) dan de klasse die is vastgesteld bij de primaire beschikking (45-55%), maar die lager is dan de klasse waarin betrokkene voorafgaand aan de primaire beschikking was ingedeeld. De nieuwe schatting wordt daarom geëffectueerd met inachtneming van een uitlooptermijn. Tijdens de uitlooptermijn behoudt betrokkene zijn 'oude' uitkering en wordt hij ingedeeld in de klasse 65-80.

(b) RVC 1.400 (45-55% arbeidsongeschikt)

In dit geval leidt de schatting op basis van de nieuwe functies tot indeling in dezelfde klasse als de klasse die bij de primaire beschikking is vastgesteld (45-55). Omdat echter de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt de schatting op basis van de nieuwe functies geëffectueerd met inachtneming van een uitlooptermijn. Tijdens de uitlooptermijn behoudt betrokkene zijn 'oude' uitkering en wordt hij ingedeeld in de klasse 65-80.

(c) RVC 1.700 (35-45% arbeidsongeschikt)

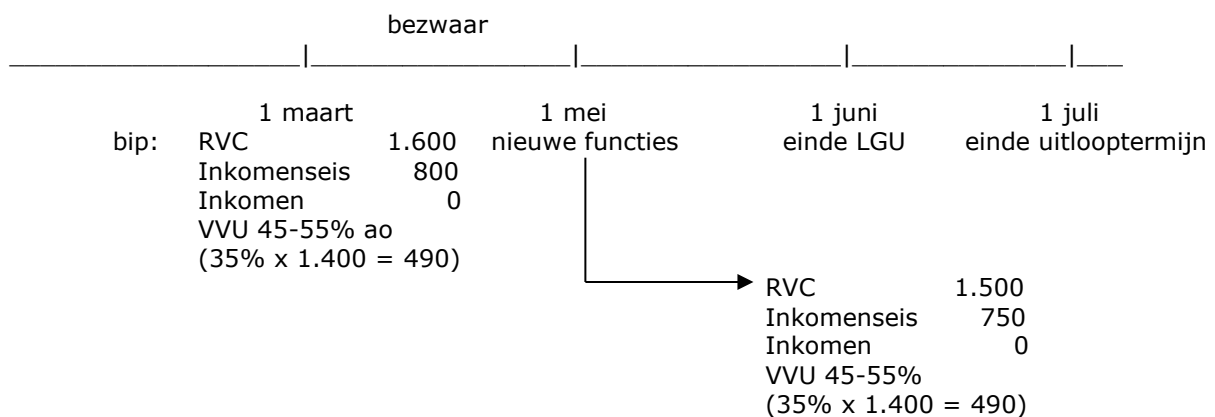
In dit geval leidt de schatting op basis van de nieuwe functies tot indeling in een lagere klasse (35-45) dan de klasse die bij de primaire beschikking is vastgesteld (45-55) en een lagere klasse dan de klasse waarin betrokkene voorafgaand aan de primaire beschikking was ingedeeld (55-65). De nieuwe schatting wordt geëffectueerd met inachtneming van een uitlooptermijn. Tijdens de uitlooptermijn behoudt betrokkene zijn 'oude' uitkering en wordt hij ingedeeld in de klasse 65-80.

Gevolgen herziening inkomenseis voor WIA-aanspraken per einde LGU

Voorbeeld 16

35-80% arbeidsongeschikt voorafgaand aan einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder g)

Maandloon	3.000
Minimumloon	1.400
RVC	1.400
Inkomenseis	700
Inkomen	0
LGU 35-80% ao	
(70% x 3.000 = 2.100)	

Uitwerking

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op LGU per 1 juni beëindigd en wordt aansluitend VVU toegekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%. In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd. Tijdens de uitlooptermijn bereikt de verzekerde op 1 juni einde LGU.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU. Na 1 juni moet de verzekerde voldoen aan de inkomenseis om voor LAU in aanmerking te komen. De verzekerde heeft geen inkomen en voldoet dus niet aan de inkomenseis. Hij heeft daarom met ingang van 1 juni recht op VVU.

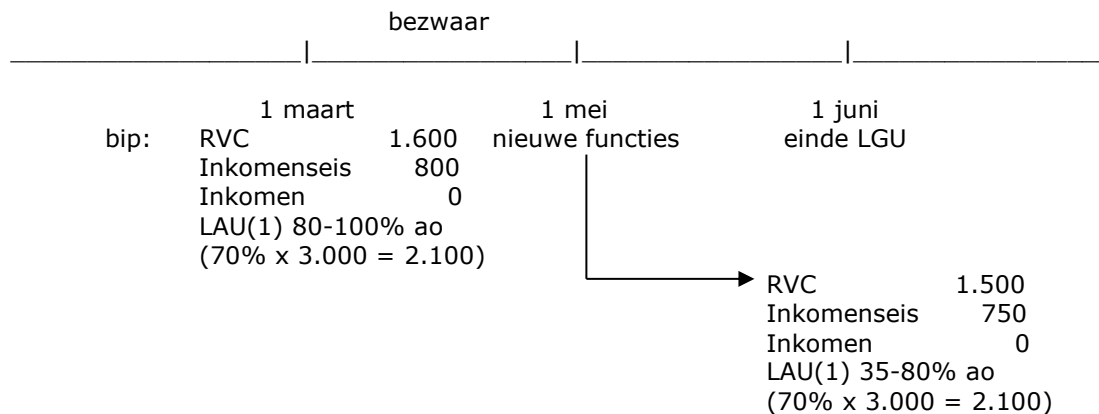
De mate van arbeidsongeschiktheid kan pas na afloop van de uitlooptermijn worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit die in bezwaar is vastgesteld. De mate van arbeidsongeschiktheid kan tijdens de uitlooptermijn ook niet worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking; deze is immers gebaseerd op een of meer niet passende functies. Dit betekent dat voor de resterende duur van de uitlooptermijn moet worden uitgegaan van de resterende verdien capaciteit die gold voorafgaand aan de datum in geding (1.400). Ook op basis van die resterende verdien capaciteit is de verzekerde 45-55% arbeidsongeschikt.

Door de wijziging van de resterende verdien capaciteit wijzigt de inkomenseis en daarmee de rechtspositie van de verzekerde. De primaire beschikking wordt herroepen en de bezwaarkosten komen voor vergoeding in aanmerking. In de beslissing op bezwaar wordt de inkomenseis vermeld die voor de verzekerde geldt per 1 juli (750).

Voorbeeld 17

80-100% arbeidsongeschikt voorafgaand aan einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder e)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 0
Inkomenseis 0
Inkomen 0
LGU 80-100% ao
(70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op LGU per 1 juni beëindigd en wordt aansluitend LAU(1) toegekend.

In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van eerder aangezegde functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU.

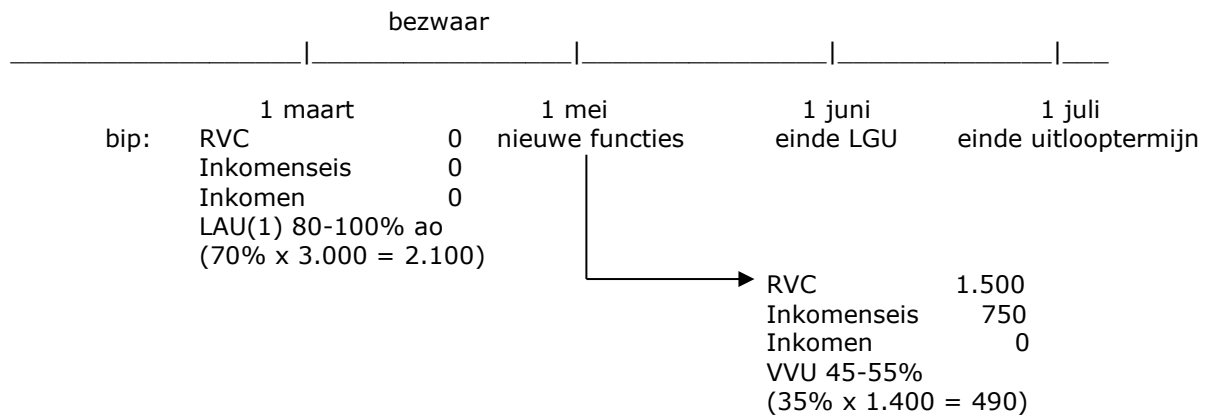
Omdat de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding 80-100% arbeidsongeschikt was gaat voor hem op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. Dit betekent dat voor deze verzekerde vooralsnog geen inkomenseis geldt en dat hij daarom hoe dan ook per einde LGU recht heeft op LAU(1).

Door de wijziging van de resterende verdien capaciteit wijzigt de inkomenseis en daarmee de rechtspositie van de verzekerde. De primaire beschikking wordt herroepen en de bezwaarkosten komen voor vergoeding in aanmerking. De in bezwaar vastgestelde inkomenseis wordt vermeld in de beslissing op bezwaar.

Voorbeeld 18

Tijdens LGU 35-80% arbeidsongeschikt; bip 80-100% arbeidsongeschikt per einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder e)

Maandloon 3.000
 Minimumloon 1.400
 RVC 1.400
 Inkomenseis 700
 Inkomen 0
 LGU 35-80% ao
 (70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op LGU per 1 juni beëindigd en wordt aansluitend LAU(1) toegekend omdat de verzekerde per einde LGU 80-100% arbeidsongeschikt wordt geacht.

In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU.

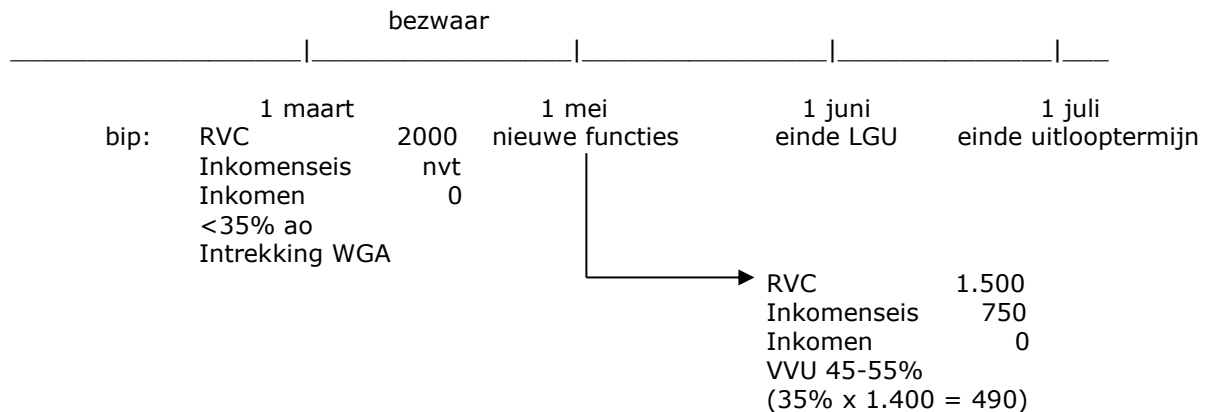
Hoewel in bezwaar is vastgesteld dat de verzekerde feitelijk nooit volledig arbeidsongeschikt is geweest, gaat voor hem op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA toch pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. Dit betekent dat voor deze verzekerde vooralsnog geen inkomenseis geldt en dat hij daarom hoe dan ook per einde LGU recht heeft op LAU(1).

Door de wijziging van de resterende verdien capaciteit wijzigt de inkomenseis en daarmee de rechtspositie van de verzekerde. De primaire beschikking wordt herroepen en de bezwaarkosten komen voor vergoeding in aanmerking. De in bezwaar vastgestelde inkomenseis wordt vermeld in de beslissing op bezwaar.

Voorbeeld 19

Primaire beschikking <35% ao per einde LGU (5.2.8 en 5.5 onder a)

Maandloon 3.000
Minimumloon 1.400
RVC 2.000
Inkomenseis nvt
Inkomen 0
LGU
(70% x 3.000 = 2.100)

Uitwerking

In dit voorbeeld is op enig moment tijdens de LGU vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt was.

Bij primaire beschikking van 1 maart wordt het recht op WGA-uitkering per einde LGU (1 juni) beëindigd, omdat de verzekerde (ook) op die datum minder dan 35% arbeidsongeschikt wordt geacht.

In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid alsnog gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en die evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. De nieuwe functies worden op 1 mei aangezegd. Tijdens de uitlooptermijn bereikt de verzekerde op 1 juni einde LGU.

Tot 1 juni heeft de verzekerde recht op LGU. Voor de resterende duur van de uitlooptermijn (van 1 juni tot 1 juli) heeft de verzekerde recht op LAU(1), omdat de hoogte van deze uitkering overeen komt met de hoogte van de LGU en een verlaging van de uitkering op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit pas na afloop van de uitlooptermijn aan de orde is.

De primaire beschikking wordt herroepen. Het recht op LGU wordt per 1 juni beëindigd. Over de periode 1 juni tot 1 juli wordt LAU(1) toegekend. Met ingang van 1 juli heeft de verzekerde recht op een VVU berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45-55%.

HOOFDSTUK 6B THEORETISCHE SCHATTING BIJ (HER)BEOORDELING WIA-AANSPRAKEN; HEROVERWEGING IN BEZWAAR

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	1
1. Inleiding	3
2. Wettelijk kader	4
2.1 WIA-aanspraken per einde wachttijd	4
2.2 Uitkeringsduur	4
2.3 Aanspraken na afloop LGU	4
2.4 Einde recht op uitkering.....	5
3. WIA-aanspraken per einde wachttijd	6
3.1 Toekenning of weigering WIA-uitkering; beschikking; datum in geding	6
3.2 Procesbelang.....	6
a. Toekenning LGU	7
b. Toekenning LAU per einde wachttijd.....	9
c. Toekenning VVU per einde wachttijd	9
3.3 Herroepen primaire beschikking en vergoeding bezwaarkosten	10
3.4 Toekenning LGU: geen ander rechtsgevolg beoogd, toch procesbelang?.....	10
3.5 Samenvatting heroverweging WIA-aanspraken per einde wachttijd	13
4. Herbeoordeling tijdens WIA-uitkering	14
4.1 Wettelijk voorgeschreven herbeoordeling	14
4.2 Herbeoordeling tijdens IVA	14
a. Beschikking	14
b. Datum in geding.....	15
c. Herroepen primaire beschikking.....	15
4.3 Herbeoordeling tijdens LGU.....	15
a. Herbeoordeling tijdens LGU mede gericht op re-integratie.....	16
b. Herbeoordeling tijdens LGU; vaststelling mate van arbeidsongeschiktheid	17
c. Herbeoordeling tijdens LGU; minder dan 35% arbeidsongeschikt	17
d. Herbeoordeling tijdens LGU gericht op vaststelling IVA-aanspraak	20
e. Herbeoordeling gericht op WIA-aanspraken per einde LGU	21
4.4 Herbeoordeling tijdens LAU	23
a. Beschikking	23
b. Datum in geding.....	24
c. Herroepen primaire beschikking.....	24
4.5 Herbeoordeling tijdens VVU.....	24
a. Beschikking	25
b. Datum in geding.....	25
c. Herroepen primaire beschikking.....	25
4.6 Samenvatting herbeoordeling tijdens WIA-uitkering	25
5. Heroverweging in bezwaar	27
5.1 Inleiding	28
5.2 Nieuwe schatting in bezwaar	29
5.2.1 Nieuwe of aanvullende functieduiding	29
5.2.2 Aanzeggen nieuwe functies/uitlooptermijn.....	29
5.2.3 (Gevolgen) wijziging resterende verdien capaciteit	29
5.2.4 Gewijzigde resterende verdien capaciteit en (herziene) inkomenseis gelden per datum in geding.....	30

5.2.5	Gevolgen vaststelling of herziening inkomenseis per einde wachttijd	31
5.2.6	Gevolgen herziening inkomenseis voor lopende LGU	32
5.2.7	Gevolgen herziening inkomenseis voor lopende LAU of VVU.....	33
5.2.8	Gevolgen herziening inkomenseis voor WIA-aanspraken per einde LGU.....	35
5.2.9	WIA-aanspraken na afloop uitlooptermijn; afgeronde besluitvorming in bezwaar....	36
5.3	Uitwerking nieuwe schatting per einde wachttijd	37
5.4	Uitwerking nieuwe schatting bij lopende WIA-uitkering	43
5.5	Uitwerking nieuwe schatting per einde LGU	51
5.6	Samenvatting aard en omvang heroverweging	54

Bijlage

Voorbeelden bij hoofdstuk 5

1. Inleiding

De Wet WIA kent verschillende uitkeringen. De IVA-uitkering voor volledig en duurzaam arbeidsongeschikten en de WGA-uitkering voor arbeidsongeschikten die ten minste 35% arbeidsongeschikt zijn, maar niet volledig en duurzaam. De WGA-uitkering kan bestaan uit een loongerelateerde uitkering (LGU), een loonaanvullingsuitkering (LAU) of een vervolguitkering (VVU).

In deze nota wordt ingegaan op de gevolgen van een theoretische schatting voor de WIA-aanspraken van de verzekerde. In dat kader komen verschillende onderwerpen aan de orde, die relevant zijn voor de heroverweging in bezwaar van WIA-beschikkingen:

- wanneer is sprake van een appellabele beschikking?
- heeft de belanghebbende voldoende procesbelang bij een heroverweging?
- welke datum moet worden aangemerkt als de datum in geding?
- wanneer leidt de heroverweging tot herroeping van de primaire beschikking?
- wanneer komen de bezwaarkosten voor vergoeding in aanmerking?

Onderdeel 2 geeft een korte schets van het wettelijk kader.

Onderdeel 3 heeft betrekking op de beoordeling van de WIA-aanspraken per einde wachttijd.

Onderdeel 4 heeft betrekking op herbeoordelingen tijdens de WIA-uitkering.

In onderdeel 5 wordt een aantal onderwerpen behandeld dat verband houdt met de aard en de omvang van de heroverweging in bezwaar.

2. Wettelijk kader

2.1 WIA-aanspraken per einde wachttijd

De verzekerde, die per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt is, heeft geen recht op een WIA-uitkering.

De verzekerde, die per einde wachttijd volledig (80-100%) en duurzaam arbeidsongeschikt is, heeft recht op een IVA-uitkering (artikel 47 Wet WIA).

De verzekerde, die per einde wachttijd ten minste 35% arbeidsongeschikt is (maar niet volledig en duurzaam), heeft recht op een WGA-uitkering (artikel 54 Wet WIA). De verzekerde, die voldoet aan de referte-eis van artikel 58 Wet WIA, heeft recht op LGU. De verzekerde, die niet voldoet aan de referte-eis, heeft recht op LAU of VVU.

Recht op LAU heeft de verzekerde die voldoet aan de inkomenseis van artikel 60, lid 2, Wet WIA, dan wel 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is. De inkomenseis is gelijk aan 50% van de resterende verdien capaciteit. De LAU kent twee varianten:

- LAU(1): de verzekerde benut ten minste zijn overblijvende verdien capaciteit¹ per maand, dan wel is 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt (artikel 61, lid 2, Wet WIA)
- LAU(2): de verzekerde benut zijn overblijvende verdien capaciteit per maand niet volledig, maar wel voor ten minste 50% (artikel 61, lid 4, Wet WIA).

Voor LAU(2) is een minimum (de bodemuitkering) vastgesteld (artikel 61, leden 5 en 6, Wet WIA). De bodemuitkering is gelijk aan de VVU die de verzekerde zou hebben gehad als hij geen recht zou hebben gehad op LAU(2).

Recht op VVU heeft de verzekerde, die ten minste 35% arbeidsongeschikt is en geen recht heeft op LGU of LAU. De VVU bedraagt een percentage van het minimumloon. De hoogte van dit percentage is gekoppeld aan de indeling in een bepaalde arbeidsongeschiktheidsklasse (artikel 62, lid 1, Wet WIA).

2.2 Uitkeringsduur

Met uitzondering van de LGU kennen de WIA-uitkeringen geen vaste uitkeringsduur. Zolang de verzekerde blijft voldoen aan de voorwaarden voor het recht op uitkering, eindigt het recht bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd (artikelen 49 en 56 jo. artikel 43, onder g, Wet WIA).

De LGU kent wel een vaste uitkeringsduur. Die duur is afhankelijk van het arbeidsverleden. Tot 1 januari 2008 werd het arbeidsverleden op basis van leeftijd vastgesteld en varieerde de duur van de LGU van 6 maanden tot 5 jaar (artikel 127 Wet WIA). Voor de verzekerde wiens recht op WIA-uitkering is ontstaan op of na 1 januari 2008 wordt het arbeidsverleden deels vastgesteld op basis van het feitelijk arbeidsverleden en deels op basis van leeftijd. Voor deze verzekerde varieert de duur van de LGU op grond van artikel 59, lid 1, Wet WIA van 3 tot 38 maanden (zie [notitie Trudi van Heijst d.d. 25 februari 2008](#), Themapagina Arbeidsverledeneis).

2.3 Aanspraken na afloop LGU

De verzekerde die op de einddatum LGU (nog steeds) ten minste 35% arbeidsongeschikt is, heeft na afloop van de LGU recht op LAU of VVU (artikel 54, lid 3, Wet WIA).

¹ Dat in deze bepaling het begrip *overblijvende* in plaats van *resterende* verdien capaciteit wordt gebruikt, heeft te maken met het feit dat de inkomenseis pas wordt herzien nadat een wijziging in de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd (artikel 60, lid 2, tweede volzin, Wet WIA). Om te voorkomen dat de LAU al in die periode wordt verlaagd of verhoogd, moet in die periode bij de berekening van de LAU nog worden uitgegaan van de resterende verdien capaciteit van voor de wijziging. Die verdien capaciteit wordt overblijvende verdien capaciteit genoemd. Voor de heroverweging in bezwaar is het begrip overblijvende verdien capaciteit in beginsel niet relevant, omdat wij er van uitgaan dat een wijziging in de resterende verdien capaciteit, die in bezwaar wordt vastgesteld, op de datum in geding al twee kalendermaanden heeft voortgeduurd. Dat betekent dat de inkomenseis per de datum in geding wordt herzien (zie 5.2.4).

2.4 Einde recht op uitkering²

Het recht op IVA-uitkering eindigt op de dag dat de verzekerde niet meer volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is (artikel 49, lid 1, onder a, Wet WIA). Als de verzekerde aansluitend aan de IVA-uitkering geen recht heeft op WGA-uitkering, omdat hij minder dan 35% arbeidsongeschikt is, eindigt het recht op IVA-uitkering na twee maanden (artikel 49, lid 2, Wet WIA).

Het recht op WGA-uitkering eindigt op de dag dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is (artikel 56, lid 1, onder a, Wet WIA). Als de verzekerde recht heeft op LGU met een resterende uitkeringsduur van twee maanden of korter, dan wel recht heeft op LAU of VVU, eindigt het recht op WGA-uitkering twee maanden na de dag dat de verzekerde niet langer gedeeltelijk arbeidsongeschikt is. Als de resterende uitkeringsduur van de LGU langer is dan twee maanden, eindigt het recht op WGA-uitkering op de dag dat de LGU eindigt (artikel 56, lid 2, Wet WIA).

Als de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, omdat hij met arbeid meer verdient dan 65% van het maatmaninkomen, eindigt het recht op een WGA-uitkering één jaar na de dag waarop de verzekerde niet langer gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, met dien verstande dat het recht op uitkering niet eerder eindigt dan op de dag dat de LGU eindigt (artikel 56, lid 3, Wet WIA). Zie in dit verband de [notitie van Miranda van Nederveen d.d. 29 maart 2012](#), [Themapagina Einde recht WIA](#).

² Het recht op uitkering eindigt ook als op de verzekerde een uitsluitingsgrond van toepassing is (artikel 49, lid 1, onder b, en artikel 56, lid 1, onder b, Wet WIA). Behandeling van dit onderwerp valt echter buiten het bestek van deze instructie.

3. WIA-aanspraken per einde wachttijd

3.1 Toekenning of weigering WIA-uitkering; beschikking; datum in geding

De beslissing om per einde wachttijd WIA-uitkering toe te kennen of te weigeren is gericht op rechtsgevolg en moet daarom worden aangemerkt als een beschikking in de zin van de Awb waartegen bezwaar en beroep openstaat.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking die betrekking heeft op de WIA-aanspraken per einde wachttijd, is de datum in geding de dag na afloop van de wachttijd. De heroverweging in bezwaar is derhalve gericht op een beoordeling van de WIA-aanspraken op die datum.

3.2 Procesbelang

Als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking waarbij WIA-uitkering is toegekend of geweigerd rijst de vraag of de belanghebbende voldoende procesbelang heeft bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit.

Volgens vaste jurisprudentie van de CRvB is sprake van voldoende procesbelang indien het resultaat dat de indiener van een bezwaar- of (hoger) beroepschrift met het maken van bezwaar of het instellen van (hoger) beroep nastreeft, ook daadwerkelijk kan worden bereikt en het resultaat voor deze indiener feitelijke betekenis kan hebben (o.m. [CRvB 20 juli 2001](#), [ECLI:NL:CRVB:2001:AB2860](#), [CRvB 8 augustus 2006](#), [ECLI:NL:CRVB:2006:AY6077](#), [CRvB 13 april 2007](#), [ECLI:NL:CRVB:2007:BA3524](#) en [CRvB 16 november 2007](#), [ECLI:NL:CRVB:2007:BB8116](#)).

Voor de WAO, de WAZ en de oWajong geldt, dat de mate van arbeidsongeschiktheid via een systeem van arbeidsongeschiktheidsklassen en daarbij behorende uitkeringspercentages rechtstreeks van invloed is op de hoogte van de uitkering: bij overschrijding van een klassegrens komt de verzekerde in aanmerking voor een hogere of een lagere uitkering. Gelet hierop heeft een belanghebbende (dit kan ook een werkgever zijn) in het kader van de WAO, de WAZ en de oWajong voldoende procesbelang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid. Met het bezwaar kan immers worden bereikt dat de verzekerde alsnog in een andere arbeidsongeschiktheidsklasse wordt ingedeeld met als gevolg een hogere of een lagere uitkering. Dat resultaat heeft voor de belanghebbende ook feitelijke betekenis.

In het kader van de Wet WIA is de relatie tussen de mate van arbeidsongeschiktheid enerzijds en recht, hoogte en duur van de uitkering anderzijds vaak wat diffuser. Toch zijn wij van mening dat een belanghebbende ook in het kader van de Wet WIA (vrijwel) altijd voldoende procesbelang heeft bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid.

Als met de primaire beschikking WIA-uitkering is geweigerd, omdat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, kan met het bezwaar worden bereikt dat alsnog wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd ten minste 35% arbeidsongeschikt is, met als gevolg dat aan hem alsnog een IVA- of een WGA-uitkering wordt toegekend. Daarmee is in deze situatie gegeven dat sprake is van voldoende procesbelang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid.

Als met de primaire beschikking een IVA-uitkering is toegekend, kan met het bezwaar worden bereikt dat alsnog wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd niet volledig en duurzaam arbeidsongeschikt was, met als gevolg dat het recht op IVA-uitkering moet worden beëindigd en dat de verzekerde aansluitend al dan niet in aanmerking komt voor een WGA-uitkering. Gelet hierop is ook in dit geval sprake van voldoende procesbelang.

Als met de primaire beschikking een WGA-uitkering is toegekend, kan met het bezwaar bijvoorbeeld worden bereikt dat wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd volledig

en duurzaam arbeidsongeschikt was, met als gevolg dat aan hem alsnog een IVA-uitkering moet worden toegekend. Alleen al gelet hierop is sprake van voldoende procesbelang.

Het komt echter ook voor dat de verzekerde met zijn bezwaar tegen de toekenning van WGA-uitkering niet nastreeft dat aan hem alsnog een IVA-uitkering wordt toegekend. Ook in dat geval heeft de verzekerde naar onze mening in beginsel voldoende (proces)belang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid. Hieronder wordt dit per soort WGA-uitkering toegelicht.

a. Toekenning LGU

Anders dan bij de LAU en de VVU (zie hierna onder b en c) is de resterende verdien capaciteit c.q. de mate van arbeidsongeschiktheid niet van invloed op recht, hoogte en duur van een eenmaal toegekende LGU. Tenzij de verzekerde op enig moment volledig en duurzaam arbeidsongeschikt wordt geacht, behoudt hij zijn recht op LGU over de voor hem geldende uitkeringsduur.

Als bij de bestreden beschikking LGU is toegekend, is het procesbelang van de verzekerde, die geen IVA-uitkering claimt, daarom niet gelegen in het verkrijgen van een andere of een hogere WIA-uitkering. Toch zijn wij van mening, dat de verzekerde ook in dat geval voldoende procesbelang heeft bij de heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid.

In de eerste plaats kan uit de jurisprudentie van de CRvB worden afgeleid, dat een verzekerde er in het algemeen belang bij zal hebben, dat zijn resterende verdien capaciteit op een deugdelijke grondslag wordt vastgesteld ([CRvB d.d. 23 november 1993, ECLI:NL:CRVB:1993:ZB1266](#) = RSV 1994/177 en [CRvB d.d. 20 december 2006, ECLI:NL:CRVB:2006:AZ5455](#); zie ook hierna onder 3.4). Ook de verzekerde die recht heeft op LGU heeft er belang bij dat de resterende verdien capaciteit correct wordt vastgesteld, omdat de resterende verdien capaciteit bepalend is voor de voor hem geldende inkomenseis. Hoewel de inkomenseis voor de verzekerde die recht heeft op LGU niet eerder materiële betekenis krijgt dan bij het bereiken van de maximale uitkeringsduur LGU, blijkt uit de parlementaire behandeling van de Wet WIA, dat een verzekerde zich in een zo vroeg mogelijk stadium moet kunnen oriënteren op arbeid waarmee hij zoveel kan verdienen dat hij kan voldoen aan de inkomenseis. In de Memorie van Toelichting bij de Wet WIA wordt daarover het volgende opgemerkt ([TK 2004-2005, 30034, nr. 3](#), p. 64):

“De hierboven geschetste uitkeringsstructuur heeft tot gevolg dat de gedeeltelijk arbeidsgeschikte er belang bij heeft dat hij in een zo vroeg mogelijk stadium weet wat hij moet verdienen om voor de loonaanvulling in aanmerking te komen. Daarom zal hij bij de toekenning van de loongerelateerde WGA-uitkering worden geïnformeerd over deze inkomenseis, en zal hem worden meegedeeld wat 50% van zijn resterende verdien capaciteit op dat moment inhoudt. Daarbij zal wel de kanttekening worden geplaatst dat de resterende verdien capaciteit in de loop der tijd nog kan wijzigen, omdat zijn arbeidsmogelijkheden kunnen toe- of afnemen.”

Uit deze passage blijkt ook, dat het feit dat de resterende verdien capaciteit in de toekomst mogelijk wijzigt, er niet aan afdoet, dat de verzekerde er belang bij heeft dat de resterende verdien capaciteit reeds bij de toekenning van uitkering correct wordt vastgesteld. Overigens moet in het toekenningsbesluit uitdrukkelijk worden vermeld welke inkomenseis voor de verzekerde geldt (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007, Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#) en CRvB d.d. 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9226](#) en [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#)).

Als in bezwaar of beroep alsnog wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was, heeft dit tot gevolg dat voor de verzekerde vooralsnog geen inkomenseis geldt (artikel 60, lid 2, WIA). Voor die verzekerde gaat op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA pas een inkomenseis gelden als zijn resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van zijn maatmaninkomen.

In veel gevallen betwist de verzekerde overigens niet met zoveel woorden de resterende verdien-capaciteit, maar vecht hij uitsluitend de medische grondslag van de bestreden beschikking aan. Omdat die grondslag medebepalend is voor de resterende arbeidsmogelijkheden, is de medische grondslag ook relevant voor de resterende verdien-capaciteit en de inkomenseis. Door de medische grondslag van het bestreden besluit aan te vechten, kan de verzekerde bereiken dat die grondslag wijzigt, met als mogelijk gevolg dat de resterende verdien-capaciteit en daarmee ook de inkomenseis alsnog anders worden vastgesteld.

Uit de jurisprudentie blijkt dat ook de CRvB van oordeel is dat de verzekerde die recht heeft op LGU in beginsel voldoende procesbelang heeft bij het aanvechten van de resterende verdien-capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis ([CRvB 30 september 2009](#), [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9226](#) = RSV 2009/316, [CRvB 30 september 2009](#), [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#) = RSV 2009/317 en [CRvB 15 februari 2013](#), [ECLI:NL:CRVB:2013:BZ1485](#) = RSV 2013/109.³ In RSV 2009/317 overweegt de Raad:

Uit de tekst van artikel 60, lid 2, Wet WIA, (...), vloeit naar het oordeel van de Raad voort dat het Uvw, in het besluit waarbij wordt vastgesteld dat recht is ontstaan op een WGA-uitkering, de door hem vastgestelde inkomenseis moet meedelen aan de uitkeringsgerechtigde. Mede gelet op de uit de parlementaire geschiedenis ervan blijkende bedoelingen van de wetgever, vloeit uit deze bepaling naar het oordeel van de Raad tevens voort dat een belanghebbende die vaststelling van de inkomenseis moet kunnen laten toetsen door de bestuursrechter. Dit brengt mee dat een belanghebbende in het kader van een beroep tegen een besluit waarbij is vastgesteld dat recht is ontstaan op een WGA-uitkering, onder meer kan aanvoeren dat de in dat besluit vermelde inkomenseis onjuist is vastgesteld. Dit brengt voorts mee dat, indien door een belanghebbende tegen een besluit waarbij is vastgesteld dat recht is ontstaan op een WGA-uitkering beroep wordt ingesteld en de beroepsgronden betrekking hebben op de in dat besluit vermelde inkomenseis, moet worden uitgegaan van (proces) belang daarbij. Overigens blijkt ook uit artikel 60, eerste lid, van de Wet WIA van zulk een belang. In dit artikel is voor zover hier van belang bepaald dat, indien de duur van de loongerelateerde WGA-uitkering is verstreken de WGA-uitkering bestaat uit een loonaanvullingsuitkering voor de verzekerde die per kalendermaand een inkomen uit arbeid in het bedrijfs- of beroepsleven verdient dat ten minste gelijk is aan de inkomenseis, bedoeld in het tweede lid.

(...).

Ingevolge artikel 60, lid 2, Wet WIA is de inkomenseis gelijk aan 50% van de resterende verdien-capaciteit. Indien een uitkeringsgerechtigde de inkomenseis aanvecht moet de desbetreffende beroepsgrond kunnen leiden tot toetsing van de vraag of de resterende verdien-capaciteit juist is vastgesteld. Deze vaststelling is een van de (onzelfstandige) aspecten van de besluitvorming die leidt tot de vaststelling dat al dan niet recht is ontstaan op een WGA-uitkering. Om deze reden kan een betrokkene gronden aanvoeren die zich richten tegen de ten aanzien van hem vastgestelde medische beperkingen, de belastbaarheid, alsook gronden die zich richten tegen de met toepassing van de artikelen 9 en volgende van het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten ten aanzien van hem vastgestelde resterende verdien-capaciteit.

De verzekerde heeft geen procesbelang (meer) bij een oordeel over de medische en arbeidskundige grondslag van het toekenningsbesluit als bij een herbeoordeling tijdens LGU is vastgesteld dat de verzekerde inmiddels 80-100% arbeidsongeschikt is ([CRvB d.d. 24 november](#)

³ In enkele latere uitspraken was de CRvB van oordeel dat in gevallen waarin geen IVA werd geclaimd, procesbelang ontbrak, omdat het voor de hoogte van de LGU niet uitmaakt wat de mate van arbeidsongeschiktheid is (o.m. [CRvB 15 april 2011](#), [ECLI:NL:CRVB:2011:BQ1755](#)). In zijn uitspraak van 15 februari 2013, [ECLI:NL:CRVB:2013:BZ1485](#), is de Raad echter weer van dit oordeel teruggekomen.

[2010, ECLI:NL:CRVB:2010:BO4946](#)).⁴ Als tijdens de LGU wordt vastgesteld dat de verzekerde 80-100% arbeidsongeschikt is, geldt voor hem vanaf dat moment geen inkomenseis meer. Op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA gaat voor hem pas weer een inkomenseis gelden nadat de resterende verdien capaciteit gedurende een periode van 24 kalendermaanden hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. Weliswaar zou de verzekerde met zijn bezwaar, beroep en hoger beroep tegen het toekenningsbesluit kunnen bereiken dat per einde wachttijd alsnog een andere resterende verdien capaciteit wordt vastgesteld, met als gevolg een andere of (bij volledige arbeidsongeschiktheid) geen inkomenseis, maar die vaststelling heeft voor hem geen feitelijke betekenis. Immers, nog voordat deze resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis relevant kunnen worden voor de aanspraak op uitkering, zijn zij al achterhaald door de uitkomst van de herbeoordeling tijdens de LGU en staat vast dat de verzekerde per einde LGU niet hoeft te voldoen aan een inkomenseis.⁵

Ook een belanghebbende werkgever kan met zijn bezwaar tegen de toekenningsbeschikking bereiken dat aan de verzekerde alsnog een andere of een hogere WIA-uitkering wordt toegekend, dan wel dat de uitkering met in achtneming van een uitlooptermijn wordt verlaagd of ingetrokken. Dit geldt ook als aan de werknemer LGU is toegekend: niet alleen kan de werkgever met zijn bezwaar eventueel bereiken dat aan de verzekerde alsnog een IVA-uitkering wordt toegekend, hij kan met zijn bezwaar eventueel ook bereiken dat alsnog wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt was.⁶ Ook een belanghebbende werkgever heeft daarom voldoende procesbelang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid.

b. Toekenning LAU per einde wachttijd

Voor het recht op en de hoogte van de LAU is niet zozeer de mate van arbeidsongeschiktheid, als wel de resterende verdien capaciteit relevant. Toekenning van LAU impliceert dat de verzekerde (ten minste 50% van) zijn resterende verdien capaciteit benut. Een wijziging van de resterende verdien capaciteit heeft tot gevolg dat per einde wachttijd voor de verzekerde geen of een andere inkomenseis geldt, met als gevolg dat de verzekerde per einde wachttijd mogelijk recht heeft op een andere WGA-uitkering (LAU wordt VVU, LAU(1) wordt LAU(2) of LAU(2) wordt LAU(1)). Voor de bodemuitkering van LAU(2) geldt bovendien – net als bij de VVU – dat de mate van arbeidsongeschiktheid via het systeem van arbeidsongeschiktheidsklassen en daarbij behorende uitkeringspercentages rechtstreeks van invloed is op de hoogte van de uitkering. Met het bezwaar kan derhalve worden bereikt dat de verzekerde alsnog recht heeft op een ander soort WGA-uitkering, dan wel een hogere of lagere bodemuitkering.

Ook een belanghebbende werkgever kan met zijn bezwaar tegen de toekenningsbeschikking bereiken dat aan de verzekerde alsnog een andere of een hogere WIA-uitkering wordt toegekend, dan wel dat de uitkering met in achtneming van een uitlooptermijn wordt verlaagd of ingetrokken. Ook een belanghebbende werkgever heeft daarom voldoende procesbelang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid.

c. Toekenning VVU per einde wachttijd

Via het systeem van arbeidsongeschiktheidsklassen en daarbij behorende uitkeringspercentages is de mate van arbeidsongeschiktheid rechtstreeks van invloed op de hoogte van de VVU. Met het

⁴ Zie ook de [notitie van Peter van den Muijsenberg d.d. 25 juli 2011, Themapagina Procesbelang](#).

⁵ Als een verzekerde bezwaar maakt tegen een besluit waarbij hij (onveranderd) 80-100% arbeidsongeschikt wordt geacht, omdat hij zich niet kan verenigen met de medische grondslag van het besluit, wordt de medische grondslag in het kader van de bezwaarschriftprocedure heroverwogen, ook al heeft de verzekerde strikt genomen geen procesbelang (zie [notitie van Peter van den Muijsenberg d.d. 17 november 2008, Themapagina Procesbelang](#)).

⁶ Voor een uitwerking van laatstgenoemde situatie en het daarmee samenhangende zogenoemde WW-dilemma wordt verwezen naar 5.3 onder f.

bezwaar kan worden bereikt dat de verzekerde per einde wachttijd alsnog in een andere arbeidsongeschiktheidsklasse moet worden ingedeeld met als gevolg een hogere of een lagere VVU. Met het bezwaar kan ook worden bereikt, dat de resterende verdiencapaciteit anders wordt vastgesteld, met als gevolg dat voor de verzekerde per einde wachttijd geen of een andere inkomenseis geldt. Als de verzekerde (ten minste 50% van) die resterende verdiencapaciteit benut, komt hij per einde wachttijd alsnog in aanmerking voor LAU(1) of LAU(2) ([CRvB 19 juli 2013, ECLI:NL:CRVB:2013:1386](#)).

Ook een belanghebbende werkgever kan met zijn bezwaar tegen de toekenningsbeschikking bereiken dat aan de verzekerde alsnog een andere of een hogere WIA-uitkering wordt toegekend, dan wel dat de uitkering met in achtneming van een uitlooptermijn wordt verlaagd of ingetrokken. Ook een belanghebbende werkgever heeft daarom voldoende procesbelang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid.

Samenvattend zijn wij van mening dat – ongeacht of aan de verzekerde LGU, LAU of VVU is toegekend – in beginsel sprake is van voldoende procesbelang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid, ook als met het bezwaar tegen de toekenning van WGA-uitkering niet wordt nagestreefd dat aan de verzekerde alsnog een IVA-uitkering wordt toegekend.

3.3 Herroepen primaire beschikking en vergoeding bezwaarkosten

Uit het gestelde onder 3.2 volgt dat de belanghebbende die bezwaar maakt tegen een beschikking over de WIA-aanspraken per einde wachttijd nagenoeg altijd voldoende procesbelang heeft bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdiencapaciteit. Een andere vraag is of een wijziging van de resterende verdiencapaciteit (en daarmee een wijziging van de inkomenseis) ook altijd moet leiden tot herroeping van de primaire beschikking en in het verlengde daarvan tot vergoeding van bezwaarkosten.

Op grond van de jurisprudentie van de CRvB gaan wij er van uit, dat een wijziging van de resterende verdiencapaciteit in het kader van de Wet WIA altijd leidt tot herroeping van de primaire beschikking. Elke wijziging van de resterende verdiencapaciteit heeft daarom in het kader van de Wet WIA tot gevolg dat de bezwaarkosten vergoed moeten worden (mits ook aan alle overige voorwaarden voor vergoeding is voldaan).

Uitzondering

Als de verzekerde <35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is en hij – ondanks de wijziging van de resterende verdiencapaciteit – <35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt blijft, is geen sprake van herroepen en worden de bezwaarkosten niet vergoed.

Een en ander wordt hieronder toegelicht.

Op grond van artikel 7:15, lid 2, Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende, voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

In een uitspraak uit 2006 overweegt de CRvB, dat van 'herroepen' in de zin van artikel 7:15, lid 2, Awb slechts sprake is als het bestreden primaire besluit wordt gewijzigd wat betreft het daarbij beoogde of geweigerde rechtsgevolg ([CRvB 23 augustus 2006, ECLI:NL:CRVB:2006:AY8044](#)).

Wij hebben lang het standpunt ingenomen, dat een wijziging van de resterende verdiencapaciteit en de inkomenseis tijdens LGU niet leidt tot 'herroepen' als bedoeld in artikel 7:15, lid 2, Awb en dat daarom de bezwaarkosten niet voor vergoeding in aanmerking komen.⁷ Omdat (een wijziging

⁷ Van 14 augustus 2007 tot 1 maart 2009 gold als beleidslijn, dat een wijziging van de resterende verdiencapaciteit en de inkomenseis in alle gevallen leidt tot herroeping van de beschikking waarmee LGU is

van) de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis niet van invloed zijn op recht, hoogte en duur van de LGU, zoals bij de primaire beschikking vastgesteld, en de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis ook niet als afzonderlijke deelbesluiten kunnen worden aangemerkt⁸, waren wij van mening dat een wijziging van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis niet tot gevolg had dat de primaire beschikking werd gewijzigd wat betreft het daarbij beoogde of geweigerde rechtsgevolg.

Dit standpunt is door de CRvB in eerste instantie uitdrukkelijk bevestigd in een uitspraak van 10 februari 2012, [ECLI:NL:CRVB:2012:BV6637](#). Later is de CRvB in enkele uitspraken van dat eerdere oordeel teruggekomen en hebben wij ons standpunt aan die gewijzigde jurisprudentie aangepast:

[CRvB d.d. 15 januari 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:1](#)

Bij de primaire beschikking is LGU toegekend en is de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 35-80%. In bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid per einde wachttijd vastgesteld op 80-100% (niet duurzaam). Gevolg daarvan is dat voor de verzekerde alsnog geen inkomenseis geldt en dat voor hem bovendien pas een inkomenseis zou gaan gelden, 24 kalendermaanden nadat hij weer een verdienvermogen heeft van meer dan 20%. Gelet op deze gevolgen is de CRvB van oordeel dat in dit geval sprake is van een wijziging van de rechtspositie van de verzekerde. Aldus is naar het oordeel van de Raad sprake van herroepen als bedoeld in artikel 7:15, lid 2, Awb

[CRvB d.d. 29 oktober 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:3495](#)

Bij de primaire beschikking is de mate van arbeidsongeschiktheid tijdens LGU vastgesteld op 53%. Bij beslissing op bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid nader vastgesteld op 70,78%. Aangezien de resterende verdien capaciteit van belang is voor de vaststelling van de inkomenseis, is naar het oordeel van de CRvB met de wijziging van de resterende verdien capaciteit ook een verandering in de rechtspositie van de verzekerde aangebracht. In het verlengde van de hierboven genoemde uitspraak van 15 januari 2014, is de Raad van oordeel dat, wanneer in de bezwaarfase het arbeidsongeschiktheidspercentage wijzigt en er daarmee een wijziging in de resterende verdien capaciteit ontstaat, dit een wijziging van de rechtspositie tot gevolg heeft. Dit betekent naar het oordeel van de Raad dat sprake is van herroepen in de zin van artikel 7:15, lid 2, Awb

Op grond van de genoemde uitspraken leidt een wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid, die een gevolg is van een wijziging van de resterende verdien capaciteit,⁹ in het kader van de Wet WIA altijd tot herroeping van de primaire beschikking en tot vergoeding van bezwaarkosten (mits

toegekend en daarmee tot vergoeding van bezwaarkosten.

⁸ Zie CRvB d.d. 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9225](#) en [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#)). In LJN BJ7053 overweegt de Raad: 'Voorts is de Raad van oordeel dat de rechtbank ten onrechte het beroep gegrond heeft verklaard voor zover betrekking hebbende op de resterende verdien capaciteit en inkomenseis, in zoverre het bestreden besluit heeft vernietigd en heeft bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluitonderdeel in stand blijven. Hij verwijst hiertoe naar zijn uitspraak van 13 mei 2008, LJN BD1231, waarin is neergelegd dat een arbeidsongeschiktheidsbeoordeling niet bestaat uit onderdelen van een besluit als bedoeld in (de wetsgeschiedenis van) artikel 6:13 Awb. Dit is niet anders bij een besluit waarbij wordt vastgesteld dat ingevolge de Wet WIA recht op uitkering is ontstaan dan wel is gewijzigd. De vaststelling van de resterende verdien capaciteit in het kader van de vaststelling of er ingevolge de Wet WIA een recht op uitkering is ontstaan, is een van de aspecten die met betrekking tot de arbeidskundige component van de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling dienen te worden gezien teneinde de mate van arbeidsongeschiktheid van een betrokkene te kunnen vaststellen. Dit aspect is, net als de arbeidskundige component waarvan het deel uitmaakt, niet als een zelfstandig deelbesluit aan te merken. Voorts overweegt de Raad dat tussen de vaststelling van de resterende verdien capaciteit en de vaststelling van de inkomenseis een zodanige samenhang bestaat dat ook laatstgenoemde vaststelling niet als een zelfstandig deelbesluit is aan te merken.'

⁹ Als de wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid een gevolg is van een wijziging van de maatman of het maatmaninkomen, heeft dat geen gevolgen voor de inkomenseis. Als de wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid in dat geval evenmin leidt tot toekenning van een (andere, hogere of lagere) WIA-uitkering, is geen sprake van herroepen en worden de bezwaarkosten niet vergoed.

ook aan de overige voorwaarden voor vergoeding is voldaan).

Als de wijziging van de resterende verdien capaciteit tot gevolg heeft dat de verzekerde voor een andere, hogere of lagere WIA-uitkering in aanmerking komt, is sprake van een wijziging van de primaire beschikking wat betreft het daarbij beoogde of geweigerde rechtsgevolg en is om die reden sprake van herroepen als bedoeld in artikel 7:15, lid 2, Awb.

Als een wijziging van de resterende verdien capaciteit weliswaar geen gevolgen heeft voor recht, hoogte en duur van de uitkering, zoals vastgesteld bij de primaire beschikking, maar die wijziging wel tot gevolg heeft dat voor de verzekerde een inkomenseis 'ontstaat' of de bij de primaire beschikking vastgestelde inkomenseis wijzigt of vervalst, is sprake van een wijziging van de rechtspositie van de verzekerde en is om die reden sprake van herroepen als bedoeld in artikel 7:15, lid 2, Awb.

Alleen als voor de verzekerde geen inkomenseis gold (bij de primaire beschikking is vastgesteld dat de verzekerde <35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is), en de wijziging van de resterende verdien capaciteit niet tot gevolg heeft dat voor de verzekerde alsnog een inkomenseis wordt vastgesteld (de verzekerde blijft <35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt), is geen sprake van een ander rechtsgevolg of een wijziging van de rechtspositie van de verzekerde. In dat geval is geen sprake van herroepen als bedoeld in artikel 7:15, lid 2, Awb en worden de bezwaarkosten niet vergoed.¹⁰

Voor een verdere uitwerking wordt verwezen naar de [notitie van Erik van Onzen d.d. 27 november 2014, Themapagina Proceskosten](#).

3.4 Toekenning LGU: geen ander rechtsgevolg beoogd, toch procesbelang?

De vaststelling van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis zijn geen zelfstandige op rechtsgevolg gerichte onderdelen zijn van de beschikking waarmee LGU is toegekend (zie voetnoot 8). Toch hebben belanghebbenden naar onze mening voldoende procesbelang bij een heroverweging van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, ook als de belanghebbende met zijn bezwaar niet nastreeft dat aan de verzekerde per einde wachttijd alsnog een IVA-uitkering wordt toegekend (zie 3.2 onder a).

Dit impliceert dat wij er van uitgaan, dat sprake kan zijn van voldoende procesbelang, ook als de belanghebbende met zijn bezwaar en beroep geen ander rechtsgevolg nastreeft dan reeds met de bestreden beschikking werd beoogd. Hiervoor kan steun worden gevonden in de jurisprudentie van de CRvB (CRvB d.d. 23 november 1993, RSV 1994/177, [CRvB d.d. 20 december 2006, ECLI:NL:CRVB:2006:AZ5455](#) en [CRvB d.d. 26-11-2010, ECLI:NL:CRVB:2010:BO5384](#)).

In de uitspraak uit 2006 stelt de Raad vast dat het primaire besluit, waarbij aan betrokkene een WAO-uitkering is geweigerd, berust op het standpunt dat betrokkene ongeschikt is voor zijn eigen werk, maar geschikt voor gangbaar werk. Het bezwaar van betrokkene richtte zich niet tegen de weigering van de uitkering, maar tegen de daaraan ten grondslag gelegde motivering. Betrokkene stelde zich op het standpunt dat hij geschikt is voor zijn eigen werk bij zijn eigen werkgever. De CRvB overweegt, dat hij in zijn uitspraak van 23 november 1993, LJV ZB1266 (RSV 1994/177), heeft geoordeeld dat ten aanzien van een betrokkene een belang niet kan worden ontkend ingeval deze stelt dat hij zich geschikt acht voor het eigen werk en die geschiktheid door het UvV wordt ontkend. De Raad ziet geen aanleiding thans anders te oordelen. Dit betekent dat betrokkene belang bij de onderhavige procedure niet kan worden ontzegd. Derhalve is er geen grondslag voor niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar wegens ontbreken van procesbelang, aldus de CRvB.

¹⁰ In een geval waarin WIA-uitkering was geweigerd omdat betrokkene volledig arbeidsongeschikt was bij aanvang verzekering, werd in bezwaar alsnog subsidiair WIA-uitkering geweigerd, omdat betrokkene minder dan 35% arbeidsongeschikt was. In beroep sneuvelt het primaire standpunt. Het subsidiaire standpunt blijft overeind. De CRvB is van oordeel dat met het subsidiaire standpunt een wijziging is aangebracht in de rechtspositie van betrokkene. De Raad herroept de primaire beschikking en bepaalt dat UWV de bezwaarkosten moet vergoeden ([CRvB 3 juli 2015, ECLI:NL:CRVB:2015:2266](#)).

Het feit dat de vaststelling van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis niet kunnen worden aangemerkt als zelfstandige op rechtsgevolg gerichte besluitonderdelen, staat er o.i. dus niet aan in de weg om aan te nemen dat de verzekerde wel voldoende procesbelang heeft bij een heroverweging van die vaststelling. Met zijn bezwaar tegen de vaststelling van de resterende verdien capaciteit kan hij bereiken dat die verdien capaciteit (en daarmee de voor hem geldende inkomenseis) anders wordt vastgesteld. Dat resultaat heeft voor hem ook feitelijke betekenis, omdat hij in een zo vroeg mogelijk stadium moet weten wat hij moet verdienen om per einde LGU voor LAU in aanmerking te komen.

Uit de uitspraak van 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#), blijkt dat (ook) de CRvB van oordeel is dat de vaststelling van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis geen zelfstandige op rechtsgevolg gerichte onderdelen zijn van de beschikking waarmee een WGA-uitkering is toegekend, maar dat een belanghebbende in beginsel wel (proces)belang heeft bij een toetsing door de rechter van deze zogenoemde besliscomponenten.

3.5 Samenvatting heroverweging WIA-aanspraken per einde wachttijd

De beslissing om per einde wachttijd WIA-uitkering toe te kennen of te weigeren is gericht op rechtsgevolg en moet daarom worden aangemerkt als een beschikking in de zin van de Awb waartegen bezwaar en beroep openstaat.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking die betrekking heeft op de WIA-aanspraken per einde wachttijd, is de datum in geding de dag na afloop van de wachttijd. De heroverweging in bezwaar is derhalve gericht op een beoordeling van de WIA-aanspraken op die datum.

De verzekerde heeft vrijwel altijd voldoende procesbelang bij een heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit. Van voldoende procesbelang is in ieder geval sprake als de verzekerde met zijn bezwaar een ander rechtsgevolg kan bewerkstelligen dan met de primaire beschikking werd beoogd. Voldoende procesbelang wordt echter ook aangenomen als aan de verzekerde LGU is toegekend en de verzekerde met zijn bezwaar niet nastreeft dat aan hem alsnog een IVA-uitkering wordt toegekend. In het laatste geval heeft de verzekerde echter geen procesbelang (meer) bij een oordeel over de medische en arbeidskundige grondslag van het toekenningsbesluit als bij een herbeoordeling tijdens LGU is vastgesteld dat de verzekerde inmiddels volledig arbeidsongeschikt is.

Als in bezwaar de resterende verdien capaciteit anders wordt vastgesteld, leidt dit in het kader van de Wet WIA altijd tot herroeping van de primaire beschikking. Elke wijziging van de resterende verdien capaciteit heeft daarom in het kader van de Wet WIA tot gevolg dat de bezwaarkosten vergoed moeten worden (mits ook aan alle overige voorwaarden voor vergoeding is voldaan). Uitzondering: als de verzekerde <35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is en hij – ondanks de wijziging van de resterende verdien capaciteit – <35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt blijft, is geen sprake van herroepen en worden de bezwaarkosten niet vergoed.

4. Herbeoordeling tijdens WIA-uitkering

4.1 Wettelijk voorgeschreven herbeoordeling

Als de verzekerde, die recht heeft op IVA-uitkering, gedurende 12 aaneengesloten kalendermaanden, per kalendermaand een inkomen verwerft van meer dan 20% van het maatmaninkomen, wordt op grond van artikel 52, lid 2, Wet WIA beoordeeld of de verzekerde nog steeds volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is.

Naast deze wettelijk voorgeschreven herbeoordeling¹¹ kunnen (ook) in het kader van de Wet WIA professionele herbeoordelingen (d.w.z. herbeoordelingen op indicatie van de verzekeringsarts) en herbeoordelingen op verzoek van de verzekerde plaatsvinden.

4.2 Herbeoordeling tijdens IVA

a. Beschikking

Als in het kader van de herbeoordeling wordt vastgesteld, dat de verzekerde niet meer volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, eindigt het recht op IVA-uitkering (artikel 49, lid 1, Wet WIA). Als de verzekerde aansluitend aan de IVA-uitkering geen recht heeft op WGA-uitkering, omdat hij minder dan 35% arbeidsongeschikt is, eindigt het recht op IVA-uitkering na twee maanden (artikel 49, lid 2, Wet WIA). De verzekerde die 35-80% arbeidsongeschikt is, heeft aansluitend aan de IVA-uitkering recht op LGU of LAU(1) (artikel 55, lid 1, onder a, Wet WIA).¹²

In deze gevallen is zonder meer sprake van een op rechtsgevolg gerichte beslissing en derhalve van een beschikking in de zin van de Awb waartegen bezwaar en beroep openstaat.

De uitkomst van de herbeoordeling kan ook zijn, dat de verzekerde nog steeds volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is. In dat geval wordt geen wijziging gebracht in de bestaande aanspraak op IVA-uitkering. Toch zijn wij van mening dat ook in dat geval sprake is van een appellabele beschikking. Naar onze mening moet een belanghebbende in rechte kunnen opkomen tegen de vaststelling dat de verzekerde nog steeds volledig arbeidsongeschikt is, als die belanghebbende van mening is dat de verzekerde niet langer volledig arbeidsongeschikt is. In dit verband wordt verwezen naar RSV 1998/138 en RSV 1999/219. Op grond van deze uitspraken moet ook de schriftelijke mededeling dat een arbeidsongeschiktheidsuitkering ongewijzigd wordt voortgezet worden aangemerkt als een voor bezwaar en beroep vatbare beschikking. Deze uitspraken hebben weliswaar betrekking op de AAW en de WAO, maar voor de Wet WIA is dit naar onze mening niet anders.

In RSV 1999/219 overweegt de CRvB dat hij met partijen van oordeel is, dat een schriftelijke kennisgeving van een bestuursorgaan om geen wijziging te brengen in de aanspraken van een verzekerde ingevolge de AAW en de WAO, als een appellabel besluit in de zin van de Awb dient te worden aangemerkt. Een dergelijke kennisgeving impliceert immers, aldus de Raad, dat de rechtsverhouding tussen partijen naar de in geding zijnde datum opnieuw is beoordeeld. Het verdraagt zich naar het oordeel van de Raad niet met het stelsel van rechtsbescherming, dat in de artikelen 1:3, 6:2 en 8:1 van de Awb is neergelegd, dat met betrekking tot een dergelijke hernieuwde vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid aan de belanghebbende toegang tot de bestuursrechter wordt ontzegd.

¹¹ Tot 1 januari 2012 moest op grond van artikel 41 Wet WIA gedurende de eerste vijf jaar nadat recht op IVA-uitkering was ontstaan, jaarlijks worden beoordeeld of de verzekerde, als bedoeld in artikel 4, lid 3, Wet WIA (de verzekerde met een geringe kans op herstel), nog volledig arbeidsongeschikt was. Artikel 41 Wet WIA is vervallen met de Verzamelwet 2012, Stb. 2011, 618 (artikel XXII onderdeel E).

¹² Na de beëindiging van het recht op IVA-uitkering geldt voor de verzekerde die 35-80% arbeidsongeschikt is gedurende een periode van 24 kalendermaanden geen inkomenseis (artikel 60, lid 3, Wet WIA). Om die reden heeft de verzekerde aansluitend recht op LGU of LAU(1) (zie [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014, Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#)).

b. Datum in geding

Als bij de bestreden beschikking het recht op IVA-uitkering (al dan niet met inachtneming van een uitlooptermijn van twee maanden) wordt beëindigd, omdat de verzekerde niet langer volledig arbeidsongeschikt is, is de datum waarop het recht op IVA-uitkering volgens de beschikking eindigt de datum in geding.

Als de uitkomst van de herbeoordeling inhoudt, dat de verzekerde nog steeds volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, zal in de beschikking waarmee de verzekerde over die uitkomst wordt geïnformeerd, niet altijd een datum worden genoemd waarop dat oordeel betrekking heeft. In dat geval wordt de datum van de bestreden beschikking aangemerkt als de datum in geding.

c. Herroepen primaire beschikking

Als naar aanleiding van het bezwaar de beëindiging van het recht op IVA-uitkering ongedaan wordt gemaakt, dan wel het recht op IVA-uitkering alsnog eindigt, wordt de primaire beschikking herroepen, omdat die beschikking wordt gewijzigd wat betreft het daarbij beoogde of geweigerde rechtsgevolg. In dat geval komen de bezwaarkosten in beginsel voor vergoeding in aanmerking.

4.3 Herbeoordeling tijdens LGU

Als bij een herbeoordeling wordt vastgesteld dat de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is eindigt het recht op LGU en heeft de verzekerde op grond van artikel 48, lid 1, onder a, Wet WIA met ingang van de dag dat hij volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is recht op een IVA-uitkering. In alle andere gevallen behoudt de verzekerde zijn recht op LGU over de voor hem geldende uitkeringsduur, ook als bij een herbeoordeling wordt vastgesteld dat hij meer of minder arbeidsongeschikt is. Zelfs als wordt vastgesteld, dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, eindigt het recht op WGA-uitkering op grond van artikel 56, lid 2, Wet WIA in ieder geval niet eerder dan op de dag dat de LGU eindigt.

Een en ander neemt uiteraard niet weg, dat ook tijdens de LGU de arbeidsmogelijkheden van de verzekerde kunnen toe- of afnemen, met als gevolg dat zijn resterende verdien capaciteit wijzigt (in dat geval gaat voor hem ook een andere inkomenseis gelden). Het kan daarom wel degelijk zinvol zijn om ook tijdens LGU een herbeoordeling uit te voeren. Die herbeoordeling zal dan mede gericht kunnen zijn op de vraag of een eventuele wijziging van de verdien capaciteit van de verzekerde gevolgen moet hebben voor diens rechten en verplichtingen in het kader van de re-integratie.

Praktijk tot 1 oktober 2013

In 2009 is door de toenmalige divisie AG beleidsmatig vastgesteld dat de beoordeling tijdens LGU zich in beginsel kan beperken tot de re-integratiemogelijkheden van de verzekerde. Deze beoordeling moest zonnodig leiden tot een bijstelling van de eerder opgestelde re-integratievisie. Alleen als er aanleiding was om te beoordelen of de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt was of de beoordeling mede was gericht op de WIA-aanspraken per einde LGU, zou ook een beschikking over de mate van arbeidsongeschiktheid worden bekendgemaakt. Aan de beschikking over de WIA-aanspraken per einde LGU zou bovendien een actueel sociaal-medisch oordeel ten grondslag moeten liggen ([Uitvoeringsbericht PPS AG, nummer 200902-010 d.d. 27 februari 2009](#) met [bijlage, Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

Dit beleid is in de praktijk echter nooit consequent toegepast. Zo werd de uitkomst van een herbeoordeling tijdens LGU vaak toch neergelegd in een aparte schriftelijke mededeling over de mate van arbeidsongeschiktheid. Bovendien is het beleid met ingang van 19 oktober 2010 in die zin gewijzigd, dat een beschikking over de WIA-aanspraken per einde LGU niet altijd meer wordt gebaseerd op een actueel sociaal-medisch oordeel. Bij die beschikking wordt uitgegaan van de laatst bekende gegevens, ook als deze niet actueel zijn (zie [notitie Anite Damsma d.d. 25 november 2010, Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

Beleid met ingang van 1 oktober 2013

Met ingang van 1 oktober 2013 is nieuw beleid vastgesteld. Op grond van dit beleid leidt een mogelijke wijziging van de resterende verdien capaciteit tijdens LGU wél tot een nieuwe beoordeling van de mate van arbeidsongeschiktheid en wordt de uitkomst van die beoordeling neergelegd in een beschikking. In die beschikking wordt tevens aangegeven dat de hoogte van de LGU tot het einde van de LGU niet wijzigt. Voorts wordt in de beschikking aangekondigd dat de verzekerde te zijner tijd met een aparte beschikking wordt geïnformeerd over zijn WIA-aanspraken na afloop van de LGU. Als echter het recht op LGU eindigt binnen 6 maanden na de bekendmaking van de beschikking, wordt in de beschikking niet alleen de uitkomst van de herbeoordeling neergelegd, maar houdt de beschikking tevens een beslissing in over de WIA-aanspraken na afloop van de LGU. Onveranderd blijft gelden dat de gevolgen van een gewijzigde resterende verdien capaciteit zonodig moeten leiden tot een bijstelling van het werkplan/participatieplan (zie de [notitie van Meta Landman d.d. 30 september 2013 \(aangepast op 16 januari 2014 en 17 februari 2015\)](#), [Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

Een en ander wordt hieronder uitgewerkt voor gevallen waarin:

- a. de beoordeling mede is gericht op de rechten en plichten in het kader van de re-integratie;
- b. tijdens LGU een beschikking wordt bekendgemaakt over de mate van arbeidsongeschiktheid (anders dan <35%)
- c. tijdens LGU een beschikking wordt bekendgemaakt waarbij wordt vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is
- d. beoordeeld moet worden of de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is
- e. de beoordeling is gericht op de WIA-aanspraken per einde LGU.

In al deze gevallen heeft een belanghebbende (proces)belang bij een heroverweging van de resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis. Voor dit standpunt wordt steun gevonden in de uitspraak van de [CRvB d.d. 30 september 2009, LJN BJ7053](#). In deze uitspraak overweegt de Raad:

Overigens – voor dit geding ten overvloede – is de Raad van oordeel dat als het Uvw ten aanzien van een uitkeringsgerechtigde op een later moment dan in het besluit waarbij wordt vastgesteld dat recht op een WGA-uitkering is ontstaan, een gewijzigde inkomenseis vaststelt of een vastgestelde inkomenseis handhaaft, ook die vaststelling dan wel handhaving ter toetsing kan worden voorgelegd aan de bestuursrechter. Dit geldt eveneens als, na ommekomst van de loongerelateerde WGA-uitkering, wordt besloten of er aansluitend recht bestaat op een loonaanvullingsuitkering. In het kader van die besluitvorming is de (vaststelling van de) inkomenseis als een besliscomponent aan te merken. In het kader van een beroep tegen een besluit waarbij is vastgesteld dat geen recht op een loonaanvullingsuitkering bestaat, kan om die reden worden aangevoerd dat wel aan de inkomenseis is voldaan dan wel dat van een onjuiste inkomenseis is uitgegaan.

a. Herbeoordeling tijdens LGU mede gericht op re-integratie

Een wijziging van de resterende verdien capaciteit zal zonodig moeten leiden tot een bijstelling van het werkplan of het participatieplan. Het bijgestelde werkplan/participatieplan moet worden aangemerkt als een beschikking in de zin van de Awb waartegen bezwaar en beroep openstaat (zie de notitie van [Erik van Onzen d.d. 26 november 2009, Themapagina Besluitbegrip](#)). Als de herbeoordeling niet leidt tot bijstelling van het werkplan/participatieplan, moet de brief waarmee de verzekerde daarover wordt geïnformeerd worden aangemerkt als een appellabele beschikking. In het kader van zijn bezwaar tegen het bijgestelde werkplan/participatieplan (c.q. tegen de schriftelijke mededeling dat het werkplan/participatieplan niet wordt bijgesteld), kan de verzekerde het oordeel van UWV over zijn arbeidsmogelijkheden en resterende verdien capaciteit aanvechten. Langs die weg kan hij ook de voor hem geldende (al dan niet herziene) inkomenseis betwisten.

b. Herbeoordeling tijdens LGU; vaststelling mate van arbeidsongeschiktheid

Met ingang van 1 oktober 2013 wordt de uitkomst van een herbeoordeling tijdens LGU (ook) neergelegd in een schriftelijke mededeling over de mate van arbeidsongeschiktheid (in de praktijk gebeurde dit ook al voor 1 oktober 2013). De vraag is of die mededeling kan worden aangemerkt als een beschikking in de zin van de Awb waartegen bezwaar openstaat.

De resterende verdien capaciteit en de inkomenseis zijn geen zelfstandige op rechtsgevolg gerichte onderdelen van de beschikking waarmee LGU wordt toegekend en zijn daarom (ook) naar het oordeel van de CRvB niet aan te merken als zelfstandige deelbesluiten (zie voetnoot 8). Gezegd zou kunnen worden dat de vaststelling van de resterende verdien capaciteit (en daarmee van de inkomenseis) ook tijdens de LGU niet kan worden aangemerkt als een op rechtsgevolg gerichte beslissing, nu die vaststelling geen gevolgen heeft voor recht, hoogte en duur van de LGU. Toch zijn wij van mening dat een schriftelijke mededeling over de mate van arbeidsongeschiktheid tijdens de LGU moet worden aangemerkt als een beschikking in de zin van de Awb waartegen bezwaar openstaat.

In de eerste plaats is onzeker of de uitkomst van een tussentijdse herbeoordeling in de praktijk ook altijd wordt vertaald in een aparte beschikking over re-integratie. Het is daarom niet zeker of een belanghebbende de hernieuwde vaststelling van de resterende verdien capaciteit (en de inkomenseis) langs andere weg kan aanvechten, dan door bezwaar te maken tegen de schriftelijke mededeling over de mate van arbeidsongeschiktheid. Met het oog op een adequate rechtsbescherming zijn wij daarom van mening, dat die schriftelijke mededeling moet worden aangemerkt als een beschikking in de zin van de Awb waartegen bezwaar en beroep openstaat. In de tweede plaats geldt ook hier, dat de rechtsverhouding tussen UWV en de verzekerde naar een nieuwe datum opnieuw is beoordeeld en dat alleen al daarom sprake is van een appellabele beschikking (zie 4.2 onder a).

Omdat de uitkomst van de herbeoordeling niet van invloed is op recht, hoogte en duur van de LGU, zal de beschikking er in de regel op neerkomen dat de LGU ongewijzigd wordt voortgezet. In de beschikking zal dan meestal geen concrete datum worden genoemd waarop de beschikking betrekking heeft. Als bezwaar wordt gemaakt tegen deze beschikking, wordt daarom de datum van de beschikking aangemerkt als de datum in geding.

Als in het kader van de heroverweging de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit anders wordt vastgesteld, rijst ook hier de vraag of de bestreden beschikking moet worden herroepen en of de bezwaarkosten voor vergoeding in aanmerking komen. Hoewel een wijziging van de resterende verdien capaciteit geen gevolgen heeft voor recht, hoogte en duur van de LGU, heeft die wijziging vrijwel altijd tot gevolg dat voor de verzekerde een (andere) inkomenseis wordt vastgesteld. In dat geval wijzigt de rechtspositie van de verzekerde, is sprake van herroepen als bedoeld in artikel 7:15, lid 2, Awb en worden de bezwaarkosten vergoed. Het bezwaar wordt gegrond verklaard. Voor een verdere uitwerking hiervan wordt verwezen naar onderdeel 3.3.

LET OP!

Hoewel de wijziging van de resterende verdien capaciteit in bezwaar niet van invloed is op recht, hoogte en duur van de LGU, is van belang dat SMZ uitdrukkelijk door b&b wordt geïnformeerd over de gewijzigde resterende verdien capaciteit. Gebeurt dat niet, dan wordt per einde LGU aan een verkeerde inkomenseis getoetst (zie de [notitie van Meta Landman d.d. 30 september 2013 \(aangepast op 16 januari 2014 en 17 februari 2015\)](#), [Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#))

c. Herbeoordeling tijdens LGU; minder dan 35% arbeidsongeschikt

Als bij een tussentijdse herbeoordeling wordt vastgesteld dat de verzekerde (nog steeds) 35-80% (dan wel niet duurzaam 80-100%) arbeidsongeschikt is, moet voor afloop van de LGU nog een

aparte beschikking worden bekendgemaakt over de WIA-aanspraken per einde LGU (zie hierna onder e). De vraag rijst of over de WIA-aanspraken per einde LGU ook een aparte beschikking bekendgemaakt moet worden, als bij een tussentijdse herbeoordeling wordt vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is.

Op grond van artikel 56, lid 2, Wet WIA eindigt het recht op WGA-uitkering van de verzekerde die minder dan 35% arbeidsongeschikt is met inachtneming van een uitlooptermijn van twee maanden, met dien verstande dat het recht op WGA-uitkering in ieder geval niet eerder eindigt dan op de dag dat de LGU eindigt. Omdat de LGU een uitkeringsduur kent van (tegenwoordig) maximaal 38 maanden (zie hierboven onder 2.2) kan het tijdsverloop tussen de vaststelling dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is en de datum waarop het recht op WGA-uitkering volgens artikel 56, lid 2, Wet WIA eindigt, variëren van twee maanden tot meerdere jaren. In de toelichting op artikel 56 Wet WIA wordt daarover het volgende opgemerkt (TK 2004-2005, 30034, nr. 3, p. 191):

'In het tweede lid en derde lid is een uitzondering gemaakt op de hoofdregel van het eerste lid, onderdeel b¹³. Deze uitzonderingen beogen de verzekerde die minder dan 35% arbeidsongeschikt blijkt te zijn, enige uitlooptijd te gunnen.

Het tweede lid voorziet in een uitlooperperiode van twee maanden voor de situatie dat de verzekerde na een arbeidskundig of verzekeringsgeneeskundig onderzoek minder dan 35% arbeidsongeschikt blijkt te zijn. Het derde lid voorziet in een uitlooperperiode van een jaar in het geval de verzekerde omdat hij met arbeid meer is gaan verdienen dan 65% van zijn maatmanloon, minder dan 35% arbeidsongeschikt blijkt te zijn. Deze langere uitlooptermijn beoogt (op overeenkomstige wijze als artikel 44 WAO) deze verzekerde te stimuleren aan het werk te gaan of te blijven zonder dat direct zijn recht op de WGA-uitkering eindigt.

De uitlooptermijn in het tweede en in het derde lid, kan echter ook langer zijn, namelijk in de situatie dat de verzekerde nog recht heeft op een loongerelateerde uitkering van de WGA-uitkering. In die situatie eindigt de WGA-uitkering pas aan het einde van de loongerelateerde uitkering. Hiermee wordt voorkomen dat de verzekerde in een voorkomend geval een beroep zal moeten doen op de WW. De voorwaarden voor en hoogte van een werkloosheidsuitkering zijn immers identiek aan die voor de loongerelateerde WGA-uitkering.'

Praktijk tot 1 oktober 2013

Ongeacht het tijdsverloop tussen de vaststelling dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is en de dag waarop de LGU eindigt, werd tot 1 oktober 2013 met de schriftelijke mededeling dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, definitief beslist over de beëindiging van het recht op WGA-uitkering per einde LGU. In dat geval is zonder meer sprake van een op rechtsgevolg gerichte beslissing en daarmee van een beschikking waartegen bezwaar en beroep openstaat. Hoewel deze datum in voorkomende gevallen in de verre toekomst ligt, moet in dat geval als datum in geding worden aangemerkt, de datum waarop het recht op WGA-uitkering volgens de beschikking eindigt (zie ook hierna onder e).

Als in bezwaar wordt vastgesteld, dat de verzekerde inderdaad minder dan 35% arbeidsongeschikt is, is het bezwaar ongegrond.¹⁴ Als daarentegen wordt vastgesteld, dat de verzekerde 35-80% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is, wordt alsnog niet voldaan aan de voorwaarde voor beëindiging van het recht op WGA-uitkering. De beslissing dat het recht op WGA-uitkering eindigt

¹³ Bedoeld is artikel 56, eerste lid, onderdeel a, Wet WIA.

¹⁴ Zie in dit verband de uitspraak van de [CRvB d.d. 2 mei 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:1723](#). In dat geval werd op verzoek van de CRvB tijdens de procedure in hoger beroep alsnog een actueel oordeel gegeven over de mate van arbeidsongeschiktheid per einde LGU. Ook op basis van dat oordeel werd betrokkene per einde LGU minder dan 35% arbeidsongeschikt geacht. Die uitkomst werd neergelegd in een nieuw besluit. De CRvB toetst het nieuwe besluit en is van oordeel dat dit besluit juist is. Naar het oordeel van de Raad heeft betrokkene als gevolg daarvan geen procesbelang (meer) bij een oordeel over het besluit waarbij tijdens LGU was vastgesteld dat zij minder dan 35% arbeidsongeschikt was.

op de dag dat de LGU eindigt moet daarom worden herroepen. De bezwaarkosten komen in dat geval voor vergoeding in aanmerking.

Beleid met ingang van 1 oktober 2013

Met ingang van 1 oktober 2013 wordt in de schriftelijke mededeling dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is tevens aangegeven, dat de hoogte van de LGU tot het einde van de LGU niet wijzigt. Voorts wordt aangekondigd dat de verzekerde te zijner tijd met een aparte beschikking wordt geïnformeerd over zijn WIA-aanspraken na afloop van de LGU. Alleen als het recht op LGU binnen 6 maanden eindigt wordt de verzekerde niet alleen geïnformeerd over de uitkomst van de herbeoordeling, maar houdt de beschikking tevens een beslissing in over de WIA-aanspraken na afloop van de LGU ([notitie van Meta Landman d.d. 30 september 2013 \(aangepast op 16 januari 2014 en 17 februari 2015\)](#), [Uitvoeringsbericht SMZ d.d. 27 september 2013, nummer UBSMZ 1309-006](#) en [Landelijk Bericht IM Uitkeren d.d. 6 november 2013, nummer 2013-AW-123, Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

Aan dit beleid liggen onder meer de volgende overwegingen ten grondslag.

Uitgangspunt is, dat het recht op WGA-uitkering alleen eindigt, als de verzekerde (ook) op de laatste dag van de uitlooptermijn (nog steeds) minder dan 35% arbeidsongeschikt is. In de hier bedoelde gevallen is dat in beginsel de dag waarop de LGU eindigt.¹⁵ Als de verzekerde op die dag (weer) 35% of meer arbeidsongeschikt is, eindigt het recht op WGA-uitkering alsnog niet en heeft de verzekerde aansluitend recht op LAU of VVU. Dit betekent, dat aan de beëindiging van het recht op WGA-uitkering een actueel sociaal medisch oordeel ten grondslag moet liggen.

Hoewel enigszins arbitrair wordt in dat kader de volgende aanname gehanteerd: bij een uitlooptermijn van 2 tot 6 maanden – te rekenen vanaf de datum van de primaire beschikking – wordt met de primaire beschikking definitief beslist over de beëindiging van het recht op WGA-uitkering.¹⁶ Hierbij is in aanmerking genomen, dat in het kader van de andere arbeidsongeschiktheidswetten bij verlaging of intrekking van een arbeidsongeschiktheidsuitkering een uitlooptermijn van 2 of 6 maanden wordt gehanteerd.¹⁷ Wij kennen geen jurisprudentie waarin de CRvB heeft geoordeeld, dat bij een uitlooptermijn van 6 maanden de verlaging of intrekking van de arbeidsongeschiktheidsuitkering niet mag worden gebaseerd op de (medische) gegevens die ten grondslag liggen aan de vaststelling dat de verzekerde minder of niet langer arbeidsongeschikt is, omdat die gegevens verouderd zouden zijn. Uit de jurisprudentie van de CRvB wordt afgeleid, dat in beginsel sprake is van verouderde medische gegevens, als de gegevens op de datum met ingang waarvan de arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt verlaagd of ingetrokken, ouder zijn dan 9 maanden (dit wordt hierna onder e verder uitgewerkt). Als in de hier bedoelde gevallen de grens wordt gelegd bij een uitlooptermijn van maximaal 6 maanden, zullen de medische gegevens waarop de vaststelling is gebaseerd dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, op de dag dat het recht op WGA-uitkering eindigt normaal gesproken niet

¹⁵ Alleen als de verzekerde korter dan twee maanden voor einde LGU wordt geïnformeerd over het feit dat hij minder dan 35% arbeidsongeschikt is, eindigt het recht op WGA-uitkering niet op de dag dat de LGU eindigt. Over de periode dat de uitlooptermijn van twee maanden nog doorloopt na de dag dat de LGU eindigt, heeft de verzekerde recht op LAU of VVU. In dat geval zal ook beslist moeten worden over de toekenning van LAU of VVU per einde LGU.

¹⁶ De datum in geding is in dat geval de dag waarop het recht op WGA-uitkering volgens de beschikking eindigt (zie hierna onder e).

¹⁷ Besluit einde wachttijd en uitlooptermijn WAO, WAZ en Wajong 1999, Stcrt. 2000, nr. 158, p. 9. Op grond van dit besluit wordt onder bepaalde voorwaarden ten aanzien van in het buitenland verblijvende uitkeringsgerechtigden een uitlooptermijn van 6 maanden gehanteerd.

ouder zijn dan 9 maanden.¹⁸ Dat betekent dat bij een uitlooptermijn van maximaal 6 maanden die gegevens nog ten grondslag mogen liggen aan de beëindiging van het recht op WGA-uitkering.

Uit het voorgaande volgt, dat bij een uitlooptermijn van meer dan 6 maanden voor afloop van de LGU nadere besluitvorming over de WIA-aanspraken per einde LGU moet plaatsvinden. In dat geval is met de tussentijdse vaststelling dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is niet tevens beslist over de beëindiging van het recht op WGA-uitkering.

Hoewel die vaststelling evenmin van invloed is op recht, hoogte en duur van de LGU, zijn wij toch van mening dat de schriftelijke mededeling dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is ook bij een uitlooptermijn van meer dan 6 maanden moet worden aangemerkt als een beschikking waartegen bezwaar en beroep openstaat. Voor de argumenten die aan dit standpunt ten grondslag liggen wordt korthedshalve verwezen naar hetgeen hierboven onder b meer in het algemeen is opgemerkt met betrekking tot de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid tijdens LGU.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking waarbij is vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is en de dag waarop de LGU eindigt ligt meer dan 6 maanden na de datum van de beschikking, wordt als datum in geding aangemerkt de datum waarop de betrokkene volgens de beschikking minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Als in de beschikking geen concrete datum wordt genoemd, wordt de datum van de beschikking aangemerkt als de datum in geding. Bij een uitlooptermijn van meer dan 6 maanden wordt dus niet de dag waarop de LGU eindigt aangemerkt als de datum in geding, ook niet als in de beschikking uitdrukkelijk staat dat bij onveranderde omstandigheden het recht op WGA-uitkering eindigt op de dag dat de LGU eindigt. Bij een uitlooptermijn van meer dan 6 maanden heeft die mededeling slechts een voorlopig karakter. Of het recht op WGA-uitkering daadwerkelijk op de genoemde dag zal eindigen is in dat geval afhankelijk van de latere definitieve besluitvorming over de WIA-aanspraken per einde LGU (zie hierna onder e).

Als de uitkomst van de heroverweging is, dat de verzekerde op de datum in geding inderdaad minder dan 35% arbeidsongeschikt was, is het bezwaar ongegrond.

Als in het kader van de heroverweging wordt vastgesteld, dat de verzekerde op de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt was, is weliswaar geen sprake van een ander rechtsgevolg dan reeds met de primaire beschikking werd beoogd (ongewijzigde voortzetting van de LGU), maar zal voor de verzekerde wel een (andere) inkomenseis worden vastgesteld. Als gevolg daarvan wijzigt diens rechtspositie, is sprake van herroepen in de zin van artikel 7:15, lid 2, Awb en komen de bezwaarkosten voor vergoeding in aanmerking. Korthedshalve wordt verwezen naar onderdeel 3.3.

d. Herbeoordeling tijdens LGU gericht op vaststelling IVA-aanspraak

In de volgende gevallen is er tijdens LGU aanleiding om te beoordelen of de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is en al dan niet recht heeft op IVA-uitkering:

- a. de verzekerde claimt dat hij volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is
- b. de verzekerde is bij een eerdere (her)beoordeling niet volledig en duurzaam arbeidsongeschikt geacht; de verzekeringsarts heeft een herbeoordeling gepland, juist om de duurzaamheid van de arbeidsbeperkingen te beoordelen
- c. bij een tussentijdse herbeoordeling wordt vastgesteld dat de verzekerde 80-100% arbeidsongeschikt is

¹⁸ Hierbij gaan wij ervan uit dat de primaire beschikking in de regel niet later dan 3 maanden na het VA-onderzoek wordt bekendgemaakt. Als echter in bezwaar blijkt dat de medische gegevens op de effectueringsdatum ouder zijn dan 9 maanden, zal in het kader van de heroverweging alsnog een actueel sociaal medisch oordeel gegeven moeten worden.

Als de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt wordt geacht, heeft hij met ingang van de dag dat hij volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is recht op een IVA-uitkering (artikel 48, lid 1, onder a, Wet WIA). De beslissing om de LGU te beëindigen en IVA-uitkering toe te kennen is uiteraard gericht op rechtsgevolg en daarom een beschikking waartegen bezwaar en beroep openstaat. De datum in geding is de datum waarop de verzekerde overgaat van LGU naar IVA.

Als de verzekerde niet volledig en duurzaam arbeidsongeschikt wordt geacht, heeft hij geen recht op IVA-uitkering en wordt de LGU ongewijzigd voortgezet. Ook de beslissing dat de verzekerde geen recht heeft op IVA-uitkering, omdat hij niet volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, is gericht op rechtsgevolg en moet daarom worden aangemerkt als een voor bezwaar en beroep vatbare beschikking. Als in de bestreden beschikking geen datum wordt genoemd waarop die beschikking betrekking heeft, wordt de datum van de beschikking aangemerkt als de datum in geding.

e. Herbeoordeling gericht op WIA-aanspraken per einde LGU

Als bij de laatste (her)beoordeling is vastgesteld dat de verzekerde (nog steeds) 35-80% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is, dan wel langer dan 6 maanden voor einde LGU is vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, moet voor afloop van de LGU nog een beschikking worden bekendgemaakt over de WIA-aanspraken per einde LGU.

Voorafgaand aan het nemen van deze beschikking vraagt Uitkeren geen actueel sociaal-medisch oordeel aan SMZ. Uitkeren baseert de beschikking op het laatst gegeven oordeel ([zie Landelijk Bericht IM Uitkeren d.d. 4 maart 2011, nummer 2011-AW-010, Uitvoeringsbericht SMZ d.d. 18 april 2011, nummer 11-04-002](#) (met [bijlage 1](#) en [bijlage 2](#)) en de [notitie \(Her\)beoordelingsbeleid SMZ d.d. 30 mei 2011, Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)). Het is dus niet zo dat in alle gevallen kort voor het einde van de LGU een herbeoordeling plaatsvindt. Evenmin wordt kort voor het einde van de LGU getoetst of kan worden teruggevallen op het resultaat van de laatste (her)beoordeling.¹⁹

Gevolg hiervan is dat een beschikking over de WIA-aanspraken per einde LGU gebaseerd kan zijn op gegevens die op de datum waarop het recht op WGA-uitkering eindigt of waarop de verzekerde overgaat van LGU naar LAU of VVU niet langer actueel zijn. In dat geval zal in het kader van de heroverweging alsnog een actuele vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit (en de inkomenseis) moeten plaatsvinden, ook als de verzekerde destijds geen bezwaar heeft gemaakt tegen de uitkomst van de laatste (her)beoordeling. Die laatste (her)beoordeling had immers betrekking op een eerdere datum, terwijl in bezwaar de actuele mate van arbeidsongeschiktheid c.q. resterende verdien capaciteit onderwerp van geschil is (zie [notitie Anite Damsma d.d. 25 november 2010, Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

Uit de jurisprudentie van de CRvB wordt afgeleid, dat een beschikking waarmee een arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt herzien of ingetrokken, in beginsel niet mag berusten op medische gegevens die op de effectueringsdatum ouder zijn dan 9 maanden (RSV 1981/244). Als de medische gegevens ouder zijn dan 9 maanden, moet worden nagegaan of er nadien veranderingen zijn opgetreden in de mate van arbeidsongeschiktheid.

Ook de <https://uwv-handboeken.publishone.nl/forwarder/?id=2787> gaat er van uit dat de medische vaststelling van de belastbaarheid, die gebruikt wordt bij het bepalen van de resterende

¹⁹ In voorkomende gevallen zal de beschikking over de WIA-aanspraken per einde LGU feitelijk gebaseerd zijn op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die bij de toekenningsbeschikking zijn vastgesteld. In dat geval bepalen die resterende verdien capaciteit en die inkomenseis weliswaar feitelijk of de verzekerde na afloop van de LGU recht heeft op LAU of VVU, maar dat laat onverlet, dat de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis opnieuw onderwerp van geschil kunnen zijn, als bezwaar wordt gemaakt tegen de beschikking over de WIA-aanspraken per einde LGU. Die beschikking heeft immers betrekking op een andere datum dan de toekenningsbeschikking.

verdiencapaciteit, niet te oud mag zijn. Die instructie hanteert als uitgangspunt, dat er maximaal 6 maanden mogen liggen tussen het onderzoek door de verzekeringsarts en de datum waarop de beschikking wordt bekendgemaakt. Wordt die termijn overschreden, dan moet worden vastgesteld of de eerder bepaalde belastbaarheid is gewijzigd.²⁰

Een en ander betekent overigens niet, dat medische gegevens altijd correct zijn, als ze op de effectueringsdatum nog geen 9 maanden oud zijn. Ook dan kunnen er immers wijzigingen in de medische situatie van de verzekerde zijn opgetreden en als dat zo is, moeten die altijd worden meegewogen bij het vaststellen van de actuele belastbaarheid.

De [Wetsuitleg WIA, WAO/WAZ/oWajong en ZW actueel](#) gaat er verder van uit, dat ook een arbeidskundig oordeel door het tijdsverloop onbruikbaar kan worden voor hergebruik. Dit komt, aldus de instructie, doordat CBBS niet statisch is. Er worden functies aan toegevoegd en uit verwijderd, en bestaande functies worden regelmatig geactualiseerd, ook op de factor loon. Dat houdt in, dat een CBBS-raadpleging op een later moment – ook bij dezelfde belastbaarheidgegevens – een ander resultaat kan hebben. Bij een nieuwe beoordeling kan daarom niet zonder meer worden teruggegrepen op de vorige CBBS-uitkomsten, maar zal het CBBS opnieuw moeten worden geraadpleegd. Op grond van artikel 9, onder a, laatste volzin, van het Schattingsbesluit mogen de gegevens met betrekking tot de in aanmerking genomen functies op de effectueringsdatum in ieder geval niet ouder zijn dan 24 maanden. In dit verband wordt verwezen naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 30 oktober 2013, Themapagina Actuele functies](#).

De beslissing over de WIA-aanspraken per einde LGU kan inhouden dat het recht op WGA-uitkering eindigt, omdat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, of dat de LGU eindigt en aan de verzekerde aansluitend LAU of VVU wordt toegekend. Omdat deze beslissing is gericht op rechtsgevolg is sprake van een beschikking waartegen bezwaar en beroep openstaat.²¹

Omdat de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit medebepalend is voor de WIA-aanspraken per einde LGU heeft de belanghebbende voldoende procesbelang bij een heroverweging daarvan. De belanghebbende (dat kan ook hier een werkgever zijn) kan immers met zijn bezwaar bereiken dat de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit alsnog anders wordt vastgesteld, met als mogelijk gevolg dat de verzekerde per einde LGU recht houdt op WGA-uitkering, dan wel recht heeft op een andere WGA-uitkering dan bij de bestreden beschikking is vastgesteld.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen de beschikking over de WIA-aanspraken per einde LGU is de datum in geding de datum waarop het recht op WGA-uitkering volgens de beschikking eindigt dan wel de datum waarop de verzekerde volgens de beschikking overgaat van LGU naar LAU of VVU.

²⁰ De WIA-instructie impliceert dat de medische gegevens (bij een uitlooptermijn van 2 maanden) op de effectueringsdatum in beginsel niet ouder zijn dan 8 maanden (maximaal 6 maanden tussen datum van onderzoek en datum beschikking + uitlooptermijn van 2 maanden). Daarmee wordt voldaan aan de eis dat de medische gegevens op de effectueringsdatum in ieder geval niet ouder mogen zijn dan 9 maanden. Als de verzekerde recht heeft op LGU kan de uitlooptermijn (veel) langer zijn dan 2 maanden. In dat geval zal de WIA-instructie niet altijd in de pas lopen met de eis die de CRvB stelt.

²¹ De Memorie van Toelichting bij de Wet WIA gaat er van uit dat de verzekerde uiterlijk twee maanden voor afloop van de LGU wordt medegedeeld welk bedrag hij ten minste moet verdienen om voor LAU in aanmerking te komen (TK 2004-2005, 30034, nr. 3, p. 64). Dit betekent naar onze mening dat de beschikking over de WIA-aanspraken per einde LGU uiterlijk twee maanden voor afloop van de LGU moet worden bekendgemaakt. Als de verzekerde korter dan twee maanden voor einde LGU wordt geïnformeerd over het feit dat hij minder dan 35% arbeidsongeschikt is, eindigt het recht op WGA-uitkering niet op de dag dat de LGU eindigt. Over de periode dat de uitlooptermijn van twee maanden nog doorloopt na de dag dat de LGU eindigt, heeft de verzekerde recht op LAU of VVU. In dat geval zal de beschikking ook een beslissing moeten inhouden over de toekenning van LAU of VVU per einde LGU.

Beoordeeld naar die datum moet de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit worden heroverwogen.

De primaire beschikking wordt herroepen als een wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. de resterende verdien capaciteit materiële gevolgen heeft voor de aanspraken, zoals die bij de bestreden beschikking zijn vastgesteld. De bezwaarkosten komen voor vergoeding in aanmerking. Ook als een wijziging van de resterende verdien capaciteit weliswaar geen materiële gevolgen heeft, maar wel tot gevolg heeft dat voor de verzekerde een (andere) inkomenseis wordt vastgesteld of tot gevolg heeft dat voor de verzekerde niet langer een inkomenseis geldt, is sprake van herroepen en worden de bezwaarkosten vergoed. Verwezen wordt naar onderdeel 3.3.

4.4 Herbeoordeling tijdens LAU

a. Beschikking

Een verzekerde heeft recht op LAU als hij geen recht (meer) heeft op LGU, 35-80% arbeidsongeschikt is en voldoet aan de voor hem geldende inkomenseis (hij benut (ten minste 50% van) zijn resterende verdien capaciteit), dan wel 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is (in dat geval geldt voor hem geen inkomenseis).

In het kader van een herbeoordeling kan worden vastgesteld:

- dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is (dan eindigt het recht op LAU op grond van artikel 56, lid 2, Wet WIA met inachtneming van een uitlooptermijn van twee maanden, ongeacht of de verzekerde daarvoor 35-80% of 80-100% arbeidsongeschikt was);
- dat de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is (dan eindigt het recht op LAU en heeft de verzekerde op grond van artikel 48, lid 1, onder a, Wet WIA met ingang van de dag dat hij volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is recht op een IVA-uitkering);
- dat de verzekerde ongewijzigd niet duurzaam 80-100% arbeidsongeschikt is (dan wordt het recht op LAU(1) ongewijzigd voortgezet);
- dat de verzekerde, die 35-80% arbeidsongeschikt was, 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is (dan geldt op grond van artikel 60, lid 2, laatste volzin, Wet WIA de inkomenseis niet meer nadat de verzekerde ten minste twee kalendermaanden volledig arbeidsongeschikt is geweest; de verzekerde die recht had op LAU(1) houdt recht op LAU(1); de verzekerde die recht had op LAU(2) krijgt recht op LAU(1));
- dat de resterende verdien capaciteit van de verzekerde, die 35-80% arbeidsongeschikt is, is afgenomen (dan wordt op grond van artikel 60, lid 2, tweede volzin, Wet WIA, de inkomenseis herzien nadat de wijziging van de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd; als de verzekerde, die recht had op LAU(2), de gewijzigde resterende verdien capaciteit volledig benut, gaat hij over van LAU(2) naar LAU(1));
- dat de resterende verdien capaciteit van de verzekerde, die 35-80% arbeidsongeschikt is, is toegenomen (ook dan wordt op grond van artikel 60, lid 2, tweede volzin, Wet WIA, de inkomenseis herzien nadat de wijziging van de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd; als de verzekerde, die recht heeft op LAU(1), de gewijzigde resterende verdien capaciteit voor ten minste 50%, maar niet volledig, benut, gaat hij over van LAU(1) naar LAU(2); als de verzekerde niet voldoet aan de herziene inkomenseis (hij benut niet ten minste 50% van de gewijzigde resterende verdien capaciteit), gaat hij over van LAU naar VVU).

In al deze gevallen leidt de herbeoordeling tot een op rechtsgevolg gerichte beslissing over de WIA-aanspraken van de verzekerde en is sprake van een beschikking in de zin van de Awb, waartegen bezwaar en beroep openstaat. Ook als de LAU na een herbeoordeling ongewijzigd wordt voortgezet is sprake van een appellabele beschikking (zie 4.2 onder a).

Herbeoordeling: 80-100% arbeidsongeschikt => 35-80% arbeidsongeschikt

Een situatie die hierboven nog niet expliciet aan de orde is geweest, is de situatie waarin de verzekerde, die 80-100% arbeidsongeschikt was, na een herbeoordeling 35-80% arbeidsongeschikt wordt geacht. Voor deze verzekerde gaat op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA, pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen.²² Zolang de verzekerde geen inkomsten uit arbeid heeft, wordt de LAU(1) gedurende de uitlooptermijn van 24 kalendermaanden ongewijzigd voortgezet. De enkele vaststelling dat de verzekerde 35-80% arbeidsongeschikt is, heeft dus in ieder geval de eerste 24 kalendermaanden geen gevolgen voor recht, hoogte en duur van de LAU.

Toch zijn wij van mening dat ook in dit geval de beslissing om de LAU ongewijzigd voort te zetten moet worden aangemerkt als een appellabele beschikking, omdat de rechtsverhouding tussen de verzekerde en UWV naar een nieuwe datum opnieuw is beoordeeld (zie ook 4.2 onder a). Uit een oogpunt van rechtsbescherming moet een belanghebbende o.i. in rechte kunnen opkomen tegen de vaststelling dat de verzekerde niet langer volledig, maar nog wel ten minste 35% arbeidsongeschikt is. Met het bezwaar en beroep kan bijvoorbeeld een belanghebbende werkgever bereiken, dat alsnog wordt vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, met als gevolg dat het recht op LAU eindigt met inachtneming van een uitlooptermijn van twee maanden.

Of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn van 24 kalendermaanden recht houdt op LAU(1), dan wel overgaat naar LAU(2) of VVU, hangt er van af of hij dan nog steeds 35-80% arbeidsongeschikt is en zo ja of hij voldoet aan de inkomenseis. Sedert de herbeoordeling waarbij voor het eerst is vastgesteld dat de verzekerde 35-80% arbeidsongeschikt is zijn 24 kalendermaanden verstreken. Gelet op dit tijdsverloop kan voor de vaststelling van de WIA-aanspraken na afloop van de periode van 24 kalendermaanden naar onze mening niet zonder meer worden teruggevallen op het resultaat van die herbeoordeling. Omdat de resterende verdien capaciteit in de loop der tijd kan wijzigen, zal de vaststelling van de WIA-aanspraken na afloop van de uitlooptermijn gebaseerd moeten worden op een actueel sociaal medisch oordeel (zie 4.3 onder e voor de vraag wanneer sprake is van verouderde gegevens).²³

b. Datum in geding

Als bij de bestreden beschikking het recht op LAU wordt beëindigd, omdat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, dan wel het recht op LAU(1) of LAU(2) wordt beëindigd, maar de verzekerde aansluitend recht heeft op IVA-uitkering, een andere LAU of VVU, is de datum waarop het recht op LAU volgens de beschikking eindigt c.q. de datum waarop de verzekerde volgens de beschikking overgaat van LAU(1) naar LAU(2) of omgekeerd, de datum in geding.

Als de bestreden beschikking inhoudt, dat het recht op LAU ongewijzigd wordt voortgezet, zal in de beschikking niet altijd een datum worden genoemd waarop de beschikking betrekking heeft. In dat geval wordt de datum van de bestreden beschikking aangemerkt als de datum in geding.

c. Herroepen primaire beschikking

De primaire beschikking wordt herroepen als een wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. een wijziging van de resterende verdien capaciteit materiële gevolgen heeft voor de aanspraken, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld. De primaire beschikking wordt ook herroepen als de wijziging van de resterende verdien capaciteit weliswaar geen materiële

²² Met ingang van 1 augustus 2009 bepaalt artikel 60, lid 3, Wet WIA dat de periode van 24 maanden eindigt op het moment dat de verzekerde gedurende ten minste twee kalendermaanden slechts in staat was met arbeid ten hoogste 20% te verdienen van het maatmaninkomen per uur.

²³ Hierover vindt nog afstemming plaats met SMZ.

gevolgen heeft, maar wel tot gevolg heeft dat voor de verzekerde een (andere) inkomenseis wordt vastgesteld of tot gevolg heeft dat voor de verzekerde niet langer een inkomenseis geldt. De bezwaarkosten komen in die gevallen voor vergoeding in aanmerking. Verwezen wordt naar onderdeel 3.3.

4.5 Herbeoordeling tijdens VVU

a. Beschikking

De verzekerde die recht heeft op VVU heeft geen recht (meer) op LGU, is 35-80% arbeidsongeschikt en voldoet niet aan de voor hem geldende inkomenseis. Zoals eerder opgemerkt, is de mate van arbeidsongeschiktheid via het systeem van arbeidsongeschiktheidsklassen en daarbij behorende uitkeringspercentages rechtstreeks van invloed op de hoogte van de VVU.

In het kader van een herbeoordeling kan worden vastgesteld:

- dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is (dan eindigt het recht op VVU op grond van artikel 56, lid 2, Wet WIA met inachtneming van een uitlooptermijn van twee maanden);
- dat de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is (dan eindigt het recht op VVU en heeft de verzekerde op grond van artikel 48, lid 1, onder a, Wet WIA met ingang van de dag dat hij volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is recht op een IVA-uitkering);
- dat de resterende verdien capaciteit is gewijzigd (op grond van artikel 60, lid 2, Wet WIA wordt de inkomenseis herzien nadat de wijziging in de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd; als de verzekerde voldoet aan de herziene inkomenseis, eindigt het recht op VVU en krijgt hij recht op LAU(1) of LAU(2); als de verzekerde niet voldoet aan de herziene inkomenseis houdt hij recht op VVU);
- dat de mate van arbeidsongeschiktheid is gewijzigd (als de verzekerde niet overgaat van VVU naar LAU, wordt de hoogte van de VVU bij overschrijding van de klassegrens op grond van artikel 62, lid 2, Wet WIA eerst herzien nadat de wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid ten minste twee kalendermaanden heeft voortgeduurd).

In al deze gevallen leidt de herbeoordeling tot een op rechtsgevolg gerichte beslissing over de WIA-aanspraken van de verzekerde en is sprake van een beschikking in de zin van de Awb, waartegen bezwaar en beroep openstaat. Ook als de VVU ongewijzigd wordt voortgezet is sprake van een appellabele beschikking (zie hierboven 4.2, onder a).

b. Datum in geding

De datum in geding is de datum waarop het recht op VVU volgens de primaire beschikking eindigt, dan wel de datum waarop de VVU volgens de primaire beschikking wordt herzien.

Als de bestreden beschikking inhoudt, dat het recht op VVU ongewijzigd wordt voortgezet, zal in de beschikking niet altijd een datum worden genoemd waarop de beschikking betrekking heeft. In dat geval wordt de datum van de bestreden beschikking aangemerkt als de datum in geding.

c. Herroepen primaire beschikking

De primaire beschikking wordt herroepen als een wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid c.q. een wijziging van de resterende verdien capaciteit materiële gevolgen heeft voor de aanspraken, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld. De primaire beschikking wordt ook herroepen als de wijziging van de resterende verdien capaciteit weliswaar geen materiële gevolgen heeft, maar wel tot gevolg heeft dat voor de verzekerde een (andere) inkomenseis wordt vastgesteld of tot gevolg heeft dat voor de verzekerde niet langer een inkomenseis geldt. De bezwaarkosten komen in die gevallen voor vergoeding in aanmerking. Verwezen wordt naar onderdeel 3.3.

4.6 Samenvatting herbeoordeling tijdens WIA-uitkering

Als de verzekerde recht heeft op IVA, kan een herbeoordeling ertoe leiden, dat de uitkering ongewijzigd wordt voortgezet (de verzekerde is nog steeds volledig en duurzaam arbeidsongeschikt), dat de verzekerde overgaat van IVA naar WGA (de verzekerde is niet langer volledig en duurzaam arbeidsongeschikt) of dat het recht op uitkering na twee maanden eindigt (de verzekerde is minder dan 35% arbeidsongeschikt).

Als de verzekerde recht heeft op WGA en bij een herbeoordeling wordt vastgesteld, dat de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, gaat de verzekerde over van WGA naar IVA.

Als de verzekerde recht heeft op LGU moet apart worden beslist over de WIA-aanspraken na afloop van de LGU. Die beslissing kan inhouden dat de verzekerde aansluitend recht heeft op LAU of VVU, dan wel dat het recht op WGA-uitkering eindigt, omdat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is.

Als de verzekerde recht heeft op LAU of VVU en bij een herbeoordeling wordt vastgesteld dat de resterende verdien capaciteit is gewijzigd, wordt de inkomenseis herzien nadat de wijziging van de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd. De herbeoordeling kan er in dat geval toe leiden, dat de verzekerde na 2 kalendermaanden overgaat naar een andere WGA-uitkering, omdat de verzekerde wel of juist niet voldoet aan de herziene inkomenseis (LAU(1) wordt LAU(2) of omgekeerd, LAU wordt VVU of omgekeerd). De herbeoordeling kan er ook toe leiden dat het recht op WGA-uitkering na 2 maanden eindigt (de verzekerde is minder dan 35% arbeidsongeschikt) of dat de uitkering ongewijzigd wordt voortgezet (de verzekerde benut nog steeds of nog steeds niet (ten minste 50% van) zijn verdien capaciteit). Voor de verzekerde die recht heeft op VVU kan de herbeoordeling er ook toe leiden dat de VVU wordt herzien (de verzekerde voldoet ook niet aan de herziene inkomenseis, maar wordt wel ingedeeld in een andere arbeidsongeschiktheidsklasse).

In een drietal situaties is de uitkomst van de herbeoordeling niet meteen van invloed op de WIA-aanspraken van de verzekerde:

- a. *De herbeoordeling van de verzekerde, die recht heeft op LGU, is niet gericht op vaststelling van de WIA-aanspraken per einde LGU.*

Als de verzekerde recht heeft op LGU is een wijziging van de resterende verdien capaciteit niet van invloed op recht, hoogte en duur van de LGU. Ook als een herbeoordeling tijdens LGU niet is gericht op de vaststelling van de WIA-aanspraken per einde LGU, wordt de uitkomst van die herbeoordeling neergelegd in een aparte beschikking over de mate van arbeidsongeschiktheid. Deze beschikking komt er feitelijk op neer dat de LGU ongewijzigd wordt voortgezet.

- b. *Bij een herbeoordeling tijdens LGU wordt vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is.*

Als bij een herbeoordeling tijdens LGU wordt vastgesteld dat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt is, werd tot 1 oktober 2013 aan de verzekerde een beschikking bekendgemaakt waarmee het recht op WGA-uitkering per einde LGU werd beëindigd. Met deze beschikking werd definitief beslist over de WIA-aanspraken na afloop van de LGU, ongeacht de lengte van de resterende uitkeringsduur LGU.

Met ingang van 1 oktober 2013 wordt alleen bij een resterende uitkeringsduur van maximaal 6 maanden meteen beslist over de WIA-aanspraken per einde LGU. Bij een resterende uitkeringsduur van meer dan 6 maanden wordt kort voor het einde van de LGU een aparte beschikking bekendgemaakt over de WIA-aanspraken per einde LGU.

- c. *De verzekerde, die 80-100% arbeidsongeschikt is en recht heeft op LAU(1), wordt 35-80% arbeidsongeschikt geacht.*

In dit geval gaat voor de verzekerde pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. De vaststelling dat de verzekerde 35-80% arbeidsongeschikt is heeft derhalve in ieder geval de eerste 24 kalendermaanden geen gevolgen voor recht, hoogte en duur van de LAU. De beslissing over de WIA-aanspraken na afloop van de termijn van 24 kalendermaanden moet berusten op een actueel sociaal medisch oordeel. Dit betekent dat de medische gegevens waarop die beslissing wordt gebaseerd in ieder geval niet ouder mogen zijn dan 9 maanden.

De beslissing dat de verzekerde overgaat van de ene naar de andere WIA-uitkering, dat de VVU wordt herzien, of dat het recht op uitkering eindigt, is gericht op rechtsgevolg en moet daarom worden aangemerkt als een beschikking waartegen bezwaar en beroep openstaat. Ook de beslissing om de uitkering ongewijzigd voort te zetten moet worden aangemerkt als een appellabele beschikking, omdat die beslissing impliceert, dat de rechtsverhouding tussen de verzekerde en UWV naar een nieuwe datum opnieuw is beoordeeld.

In het kader van de heroverweging wordt als datum in geding aangemerkt:

- de datum waarop de verzekerde volgens de bestreden beschikking overgaat van de ene naar de andere WIA-uitkering;
- de datum waarop de VVU volgens de bestreden beschikking wordt herzien;
- de datum waarop het recht op uitkering volgens de bestreden beschikking eindigt;
- de datum waarop het recht op uitkering volgens de bestreden beschikking ongewijzigd wordt voortgezet;
- als de bestreden beschikking geen datum noemt waarop die beschikking betrekking heeft, wordt de datum van de beschikking aangemerkt als de datum in geding.

De heroverweging in bezwaar is gericht op een beoordeling van de WIA-aanspraken op de datum in geding.²⁴

De primaire beschikking wordt herroepen als een wijziging van de resterende verdien capaciteit materiële gevolgen heeft voor de aanspraken, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld.

De primaire beschikking wordt ook herroepen als de wijziging van de resterende verdien capaciteit weliswaar geen materiële gevolgen heeft, maar wel tot gevolg heeft dat voor de verzekerde een (andere) inkomenseis wordt vastgesteld of tot gevolg heeft dat voor de verzekerde niet langer een inkomenseis geldt.

Bij een herroeping van de primaire beschikking worden de bezwaarkosten vergoed, mits ook aan de overige voorwaarden voor vergoeding is voldaan.

²⁴ In voorkomende gevallen zullen de WIA-aanspraken in het kader van de heroverweging (ook) naar een andere datum beoordeeld moeten worden, bijvoorbeeld in gevallen waarin de uitkering bij de primaire beschikking per een bepaalde datum is herzien in verband met toegenomen arbeidsongeschiktheid en de verzekerde in bezwaar claimt dat de uitkering per een eerdere datum moet worden herzien, omdat de toegenomen arbeidsongeschiktheid eerder is ingetreden.

5 Heroverweging in bezwaar

5.1 Inleiding

De voorgaande onderdelen hebben betrekking op de gevolgen van een theoretische schatting voor de WIA-aanspraken van de verzekerde. In dat kader is ingegaan op de volgende vragen:

- wanneer is sprake van een beschikking?
- heeft de belanghebbende voldoende procesbelang?
- welke datum moet worden aangemerkt als de datum in geding?
- wanneer leidt de heroverweging tot herroeping van de primaire beschikking?
- wanneer komen bezwaarkosten voor vergoeding in aanmerking?

In dit onderdeel wordt ingegaan op de aard en de omvang van de heroverweging als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking, die is gebaseerd op de uitkomst van een theoretische schatting.

In [hoofdstuk 6A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#) zijn de uitgangspunten neergelegd die gelden voor de sociaal medische heroverweging van WAO-, WAZ en Wajong-beschikkingen. De hierna te noemen uitgangspunten gelden ook voor de heroverweging van WIA-beschikkingen (voor een uitwerking daarvan wordt verwezen naar genoemd hoofdstuk 6A):

- als het bezwaar betrekking heeft op de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid, moet in beginsel zowel de verzekeringsgeneeskundige als de arbeidskundige grondslag van de beschikking worden heroverwogen (onderdeel 2.1 hoofdstuk 6A);
- de heroverweging mag niet beperkt blijven tot de grieven die de belanghebbende concreet heeft aangevoerd; de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid moet integraal worden heroverwogen: ook als los van de aangevoerde bezwaren wordt getwijfeld aan de juistheid of de volledigheid van de primaire beoordeling, moet die twijfel worden weggenomen (onderdeel 2.1 hoofdstuk 6A);
- de va b&b wordt ingeschakeld als de medische grondslag van de primaire beschikking wordt aangevochten;
- de ad b&b wordt ingeschakeld als de arbeidskundige grondslag van de primaire beschikking wordt aangevochten, als mogelijk (aanvullende) functieduiding aan de orde is en/of als re-integratieaspecten aan de orde zijn (onderdeel 2.2 hoofdstuk 6A);
- de heroverweging door de va b&b is gericht op de vraag of de va – beoordeeld naar de datum in geding – de beperkingen correct heeft vastgesteld (onderdeel 2.3 hoofdstuk 6A);
- als het bezwaar betrekking heeft op de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid, is de heroverweging door de ad b&b primair gericht op de vraag of de functies die aan de schatting ten grondslag liggen – beoordeeld naar de datum in geding – zijn berekend voor de krachten en bekwaamheden van de verzekerde (onderdeel 2.4 hoofdstuk 6A);
- als de bevindingen en conclusies van de va/ad worden gedragen door de beschikbare gegevens, is er in beginsel geen aanleiding om van die bevindingen en conclusies af te wijken (onderdeel 2.5 hoofdstuk 6A).

In voorkomende gevallen moet de ad b&b nagaan of alsnog andere functies aan de schatting ten grondslag kunnen worden gelegd. Voor de Wet WIA gelden in dat kader deels andere uitgangspunten dan voor de WAO, de WAZ en de Wajong. Verwezen wordt naar de [notitie Functieduiding en vaststellen verdien capaciteit in WIA-bezwaarzaken d.d. 28 juni 2012](#), [Themapagina Heroverweging in bezwaar](#).

Het bijhouden van functies heeft in het kader van de Wet WIA andere gevolgen dan in het kader van de WAO, de WAZ en de Wajong. Op deze gevolgen wordt hierna ingegaan in onderdeel 5.2. Dit wordt verder uitgewerkt in de onderdelen 5.3 (einde wachttijd), 5.4 (lopende uitkering) en 5.5 (WIA-aanspraken na afloop LGU).

5.2 Nieuwe schatting in bezwaar

5.2.1 Nieuwe of aanvullende functieduiding

In WIA-bezwaarzaken wordt ten aanzien van gedeeltelijk arbeidsgeschikten altijd beoordeeld of de vastgestelde verdien capaciteit voldoende aansluit bij de verdienmogelijkheden van de verzekerde. Bij twijfel wordt nagegaan of alsnog functies kunnen worden geduid waarmee de verdien capaciteit (weer) op peil kan worden gebracht (zie de [notitie Functieduiding en vaststellen verdien capaciteit in WIA-bezwaarzaken d.d. 28 juni 2012](#), [Themapagina Heroverweging in bezwaar](#)).

5.2.2 Aanzeggen nieuwe functies/uitlooptermijn

Als in bezwaar functies aan de schatting ten grondslag worden gelegd, die niet eerder zijn aangezegd en ook niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, moet de verzekerde nog tijdens de bezwaarschriftprocedure worden geïnformeerd over de nieuwe functies. Als de verzekerde zich door een gemachtigde laat vertegenwoordigen moet niet alleen de gemachtigde, maar ook de verzekerde zelf over de nieuwe functies worden geïnformeerd ([USZ 2006/221](#)). In dat geval wordt de gemachtigde in de gelegenheid gesteld op de nieuwe functies te reageren ([zie ook hoofdstuk 4A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#)).

Als de schatting alsnog (mede) wordt gebaseerd op functies, die niet eerder zijn aangezegd en ook niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, zal bij de verlaging of intrekking van de uitkering bovendien op zorgvuldigheidgronden een (nieuwe) uitlooptermijn in acht genomen moeten worden. De uitlooptermijn bedraagt in beginsel twee maanden en vangt aan op de dag na die waarop de brief is verzonden waarmee de verzekerde tijdens de bezwaarschriftprocedure is geïnformeerd over de (nieuwe) functies.²⁵ Als de wijziging in de resterende verdien capaciteit een gevolg is van een werkgeversbezwaar, vindt een verlaging of intrekking van de uitkering op grond van artikel 117 Wet WIA in ieder geval niet eerder plaats dan zes weken na de dag waarop de beslissing op bezwaar²⁶ is bekendgemaakt (zie ook [hoofdstuk 6A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#), onder 3.7 en 4.3).

Zie ook de [Themapagina Aanzegjurisprudentie en uitlooptermijnen](#).

5.2.3 (Gevolgen) wijziging resterende verdien capaciteit

Als in het kader van de heroverweging alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag worden gelegd, zal dit kunnen leiden tot een wijziging in de eerder vastgestelde resterende verdien capaciteit, ongeacht of de nieuwe functies in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. Ook als geen nieuwe functies worden geduid, omdat kan worden teruggevallen op voldoende reservefuncties, zal dat tot gevolg kunnen hebben dat de resterende verdien capaciteit alsnog anders wordt vastgesteld.

In het kader van de andere arbeidsongeschiktheidwetten heeft een wijziging van de resterende verdien capaciteit alleen gevolgen voor de uitkering als die wijziging leidt tot een overschrijding van de klassegrens. In het kader van de Wet WIA heeft een wijziging in de resterende verdien capaciteit in de eerste plaats gevolgen voor de (hoogte van de) inkomenseis:

- op grond van artikel 60, lid 2, tweede volzin, Wet WIA wordt de inkomenseis herzien nadat een wijziging in de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd
- op grond van artikel 60, lid 2, laatste volzin, Wet WIA, geldt de inkomenseis niet meer, nadat de verzekerde ten minste twee kalendermaanden 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is geweest

²⁵ Deze zorgvuldigheidseisen vloeien voort uit de WAO-jurisprudentie van de CRvB, maar gelden ook in het kader van de Wet WIA ([CRvB 21 maart 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:937](#)).

²⁶ En dus niet de brief of de voorgenomen beslissing op bezwaar waarmee de verzekerde tijdens de procedure wordt geïnformeerd over de nieuwe functies.

- op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA gaat voor de verzekerde, die volledig arbeidsongeschikt is, pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. De periode van 24 kalendermaanden eindigt op het moment dat de verzekerde gedurende ten minste twee kalendermaanden slechts in staat was met arbeid ten hoogste 20% te verdienen van het maatmaninkomen.²⁷

Een herziening van de inkomenseis kan vervolgens tot gevolg hebben dat de verzekerde overgaat van LAU(1) naar LAU(2) of omgekeerd of van LAU naar VVU of omgekeerd.

In de tweede plaats is een wijziging in de resterende verdien capaciteit rechtstreeks van invloed op de hoogte van de uitkering, als de verzekerde, die recht heeft op LAU, zijn resterende verdien capaciteit niet volledig, maar wel voor ten minste 50% benut. Op grond van artikel 61, lid 4, Wet WIA bedraagt de hoogte van de LAU in dat geval namelijk per kalendermaand 0,7 x (het maandloon – de overblijvende verdien capaciteit).²⁸ Als de verdien capaciteit hoger wordt, wordt de uitkering lager en omgekeerd.

Als de verzekerde recht heeft op VVU en (ook) niet voldoet aan de herziene inkomenseis, kan een wijziging in de resterende verdien capaciteit, net als bij de WAO, leiden tot indeling in dezelfde arbeidsongeschiktheidsklasse of – bij overschrijding van de klassegrens – tot indeling in een hogere of een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse.

5.2.4 Gewijzigde resterende verdien capaciteit en (herziene) inkomenseis gelden per datum in geding

Als de resterende verdien capaciteit op basis van de overblijvende functies of op basis van geheel of gedeeltelijk nieuwe functies anders wordt vastgesteld, zal ten aanzien van de verzekerde ook een (herziene) inkomenseis moeten worden vastgesteld.

Als de primaire beschikking betrekking heeft op de WIA-aanspraken per einde wachttijd, gaan wij er van uit dat voor de verzekerde alsnog per einde wachttijd de inkomenseis geldt, die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit.²⁹

Op grond van artikel 60, lid 2, tweede volzin, Wet WIA wordt de inkomenseis pas herzien nadat een wijziging in de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd. Als de primaire beschikking betrekking heeft op een lopende WIA-uitkering gaan wij er van uit, dat de in bezwaar vastgestelde wijziging in de resterende verdien capaciteit op de datum in geding twee kalendermaanden heeft voortgeduurd, tenzij er duidelijke aanwijzingen zijn voor het tegendeel.³⁰ Aan dit uitgangspunt ligt ten grondslag dat de in bezwaar vastgestelde verdien capaciteit – achteraf bezien – reeds bij de primaire beoordeling vastgesteld had moeten worden.³¹

²⁷ Voor het antwoord op de vraag wanneer de periode van 24 kalendermaanden aanvangt wordt verwezen naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014, Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

²⁸ Zie noot 1 voor het begrip 'overblijvende verdien capaciteit'.

²⁹ Als bij de primaire beschikking WIA-uitkering is geweigerd, omdat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt is en de verzekerde ook op basis van de nieuwe functies minder dan 35% arbeidsongeschikt is, kan de weigering van WIA-uitkering per einde wachttijd worden gehandhaafd en hoeft ten aanzien van de verzekerde geen inkomenseis te worden vastgesteld. Als de verzekerde per einde wachttijd alsnog volledig arbeidsongeschikt wordt geacht, geldt voor hem (alsnog) geen inkomenseis.

³⁰ Bijvoorbeeld een duidelijke verslechtering in de gezondheidstoestand van de verzekerde in de twee kalendermaanden voorafgaand aan de datum in geding.

³¹ Als in bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde toegenomen arbeidsongeschikt is en de verzekerde op basis van de gewijzigde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis recht heeft op een hogere uitkering dan voorafgaand aan de datum in geding, moet worden beoordeeld wanneer de toegenomen arbeidsongeschiktheid is ingetreden en wanneer de gewijzigde resterende verdien capaciteit twee maanden heeft voortgeduurd (zie ook [hoofdstuk 6A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#) onder 3.2). Met SMZ moeten

Een en ander betekent, dat voor de verzekerde op de datum in geding alsnog de inkomenseis geldt, die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit.

LET OP!

Of de herziening van de inkomenseis ook per de datum in geding gevolgen kan hebben voor de uitkering hangt er van af of de primaire beschikking betrekking heeft op de aanspraken bij einde wachttijd (zie 5.2.5) of op een lopende uitkering (zie 5.2.6 tot en met 5.2.8). Verder hangt het er van af of de herziening van de inkomenseis per de datum in geding leidt tot een hogere of tot een lagere uitkering dan bij de primaire beschikking is vastgesteld. Een en ander wordt hierna verder uitgewerkt.

Als de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt was en in bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde 80-100% arbeidsongeschikt is, moet wel worden beoordeeld wanneer de toegenomen arbeidsongeschiktheid is ingetreden. Als dat niet precies kan worden vastgesteld, wordt er van uitgegaan dat de verzekerde op de datum in geding ten minste twee kalendermaanden 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is geweest (zie 5.4 onder g).³²

5.2.5 Gevolgen vaststelling of herziening inkomenseis per einde wachttijd

Als de primaire beschikking betrekking heeft op de WIA-aanspraken per einde wachttijd moet rekening worden gehouden met het volgende.

a. *Weigering uitkering (minder dan 35% arbeidsongeschikt)*

Als bij de primaire beschikking WIA-uitkering is geweigerd, omdat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt is en de verzekerde op basis van de nieuwe functies 35-80% arbeidsongeschikt wordt geacht, wordt de primaire beschikking herroepen en wordt bij beslissing op bezwaar alsnog een WGA-uitkering toegekend.³³

b. *Toekenning LGU*

Als de verzekerde per einde wachttijd recht heeft op LGU hoeft niet te worden beoordeeld of hij op de datum in geding voldeed aan de inkomenseis, omdat voor de aanspraak op LGU niet relevant is of aan de inkomenseis wordt voldaan. Wel moet de inkomenseis worden vermeld in de beslissing op bezwaar (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007](#), [Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#) en CRvB d.d. 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9226](#) en [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#)).

c. *Toekenning LAU of VVU*

Als de verzekerde geen recht heeft op LGU, omdat hij niet voldoet aan de referentie-eis van artikel 58 Wet WIA, wordt voor de vraag of hij per einde wachttijd recht heeft op LAU(1), LAU(2) of VVU getoetst aan de inkomenseis die is gebaseerd op de in bezwaar

nog afspraken worden gemaakt over de ingangsdatum van de verhoging als sprake is van toegenomen arbeidsongeschiktheid op arbeidskundige gronden; het verzoek is om gevallen waarin dit speelt voor te leggen aan centraal JKC. Er zijn al wel afspraken met SMZ gemaakt over de ingangsdatum van een IVA-uitkering, als deze volgt op een WGA-uitkering (zie [Notitie Willy Belder, december 2011](#), [Themapagina Ingangsdatum IVA na WGA](#)).

³² Met SMZ moeten nog afspraken worden gemaakt over de ingangsdatum van een verhoging als sprake is van toegenomen arbeidsongeschiktheid op arbeidskundige gronden; het verzoek is om gevallen waarin dit speelt voor te leggen aan centraal JKC. Er zijn al wel afspraken met SMZ gemaakt over de ingangsdatum van een IVA-uitkering, als deze volgt op een WGA-uitkering (zie [Notitie Willy Belder, december 2011](#), [Themapagina Ingangsdatum IVA na WGA](#)).

³³ Als de verzekerde ook op basis van de nieuwe functies minder dan 35% arbeidsongeschikt is, wordt de primaire beschikking niet herroepen, ongeacht of de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. In dat geval hoeft ten aanzien van de verzekerde geen inkomenseis te worden vastgesteld (zie 5.3 onder a).

vastgestelde resterende verdien capaciteit.

Als bij de primaire beschikking LAU of VVU is toegekend en de verzekerde – getoetst aan de in bezwaar vastgestelde inkomenseis – recht heeft op een uitkering die gelijk is aan of hoger is dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft, wordt die uitkomst per einde wachttijd geëffectueerd, ook als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies.

Als bij de primaire beschikking LAU of VVU is toegekend en de verzekerde – getoetst aan de in bezwaar vastgestelde inkomenseis – recht heeft op een lagere uitkering dan bij de primaire beschikking is vastgesteld, kan die verlaging niet alsnog per einde wachttijd worden geëffectueerd, onder meer omdat het indienen van een bezwaarschrift niet mag leiden tot een verslechtering van de positie van de indiener, die zonder de bezwaarschriftprocedure niet mogelijk zou zijn (verbod van reformatio in peius). In deze gevallen zal bij de verlaging van de uitkering een uitlooptermijn in acht genomen moeten worden (zie 5.2.2). Tijdens de uitlooptermijn wordt de uitkering gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals deze bij de primaire beschikking zijn vastgesteld.

Bij een toekenning van LAU kan dit voorkomen als in bezwaar de resterende verdien capaciteit en daarmee de inkomenseis op een hoger bedrag worden vastgesteld en betrokkene de gewijzigde resterende verdien capaciteit niet volledig benut (**voorbeeld 1**) of niet voldoet aan de herziene inkomenseis (**voorbeeld 2**).

Bij een toekenning van VVU kan dit voorkomen als in bezwaar de resterende verdien capaciteit hoger wordt vastgesteld en de betrokkene daardoor in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse moet worden ingedeeld (**voorbeeld 3**).

LET OP!

Als per einde wachttijd LAU is toegekend, omdat betrokkene voldeed aan de inkomenseis zoals deze bij de primaire beschikking is vastgesteld, kan het voorkomen dat het inkomen van betrokkene in de periode tussen de datum in geding en het einde van de uitlooptermijn lager wordt of zelfs geheel wegvalt, waardoor hij niet langer voldoet aan de inkomenseis zoals deze bij de primaire beschikking is vastgesteld of weliswaar nog steeds voldoet aan die inkomenseis, maar de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking niet langer volledig benut. Dit heeft tot gevolg dat betrokkene al voor het einde van de uitlooptermijn voor een lagere uitkering in aanmerking komt. Die verlaging kan meteen worden geëffectueerd, omdat deze losstaat van de nieuwe schatting in bezwaar en ook zonder de bezwaarschriftprocedure geëffectueerd had moeten worden (**voorbeeld 4**).

5.2.6 Gevolgen herziening inkomenseis voor lopende LGU

Als de verzekerde op de datum in geding recht heeft op LGU, hoeft niet te worden beoordeeld of hij op die datum voldeed aan de herziene inkomenseis, omdat voor de aanspraak op LGU niet relevant is of aan de inkomenseis wordt voldaan. Wel moet de herziene inkomenseis worden vermeld in de beslissing op bezwaar (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007](#), [Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#)).

LET OP!

Ook als de resterende verdien capaciteit in bezwaar anders is vastgesteld en de LGU ongewijzigd doorloopt, is van belang dat SMZ uitdrukkelijk door b&b wordt geïnformeerd over de gewijzigde resterende verdien capaciteit. Gebeurt dat niet, dan wordt per einde LGU aan een verkeerde inkomenseis getoetst (zie de [notitie van Meta Landman d.d. 30 september 2013 \(aangepast op 16 januari 2014 en 17 februari 2015\)](#), [Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

5.2.7 Gevolgen herziening inkomenseis voor lopende LAU of VVU

Als de verzekerde recht heeft op LAU of VVU moet in het kader van een volledige heroverweging worden beoordeeld of hij op de datum in geding voldoet aan de herziene inkomenseis. Bij die beoordeling moet rekening worden gehouden met het volgende:

a. *Hogere uitkering per datum in geding*

Getoetst aan de herziene inkomenseis heeft de verzekerde per de datum in geding recht op een uitkering die gelijk is aan of hoger is dan de uitkering waarop hij daarvoor recht had en die ook gelijk is aan of hoger is dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft: deze uitkomst wordt geëffectueerd per de datum in geding.

Dit doet zich voor als de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit lager is dan de resterende verdien capaciteit die gold voorafgaand aan de datum in geding en ook lager is dan de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking.

De uitkering wordt per de datum in geding gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die in bezwaar zijn vastgesteld (**voorbeeld 5**).

b. *Per datum in geding geen lagere uitkering dan de uitkering waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking recht heeft*

Getoetst aan de herziene inkomenseis zou de verzekerde per de datum in geding recht hebben op een uitkering die lager is dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft: deze uitkomst kan niet worden geëffectueerd per de datum in geding.³⁴

Dit doet zich voor als de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit hoger is dan de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking.

De uitkering kan pas na afloop van een uitlooptermijn worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die in bezwaar zijn vastgesteld (zie ook 5.2.2).

Voor de vaststelling van de uitkering tijdens de uitlooptermijn geldt het volgende.

Als de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit ook hoger is dan de resterende verdien capaciteit die gold voorafgaand aan de datum in geding, wordt tijdens de uitlooptermijn gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding (**voorbeeld 6**) of – als die lager zijn – met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking (**voorbeeld 7**).³⁵

Hierbij gelden echter de volgende bijzonderheden.

Als de nieuwe schatting in bezwaar is gebaseerd op functies die al eerder zijn aangezegd

³⁴ Het indienen van een bezwaarschrift mag niet leiden tot een verslechtering van de positie van de indiener, die zonder de bezwaarschriftprocedure niet mogelijk zou zijn (verbod van reformatio in peius). Daarom mag de beslissing op bezwaar niet inhouden dat de uitkering met terugwerkende kracht wordt geweigerd, verlaagd of ingetrokken.

³⁵ In de gevallen waarin de uitkering tijdens de uitlooptermijn moet worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld, kan normaal gesproken een herberekening van de uitkering tijdens de uitlooptermijn achterwege blijven. Aangenomen mag immers worden dat de primaire afdeling al uitvoering heeft gegeven aan de primaire beschikking en dat de uitkering daarom tijdens de uitlooptermijn feitelijk al is gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld.

en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies³⁶ wordt tijdens de uitlooptermijn gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking (**voorbeeld 8**). Dat geldt ook als de functies die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking weliswaar passend zijn, maar in bezwaar naar aanleiding van een werkgeversbezwaar functies zijn bijgeduid (**voorbeeld 9**).

Als de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit hoger is dan de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, maar lager dan de resterende verdien capaciteit die gold voorafgaand aan de datum in geding, wordt tijdens de uitlooptermijn gerekend met de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking, ongeacht of de in bezwaar geduide functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies (**voorbeeld 10**).

LET OP!

Het kan voorkomen dat het inkomen van betrokkene in de periode tussen de datum in geding en het einde van de uitlooptermijn lager wordt of zelfs geheel wegvalt, waardoor hij niet langer voldoet aan de inkomenseis die in die periode voor hem geldt of weliswaar voldoet aan die inkomenseis, maar de daarbij behorende resterende verdien capaciteit niet langer volledig benut. Dit heeft tot gevolg dat betrokkene al voor het einde van de uitlooptermijn voor een lagere uitkering in aanmerking komt. Die verlaging kan meteen worden geëffectueerd, omdat deze losstaat van de nieuwe schatting in bezwaar en ook zonder de bezwaarschriftprocedure geëffectueerd had moeten worden (**voorbeeld 11**).

- c. *Per datum in geding geen lagere uitkering dan voorafgaand aan datum in geding, tenzij de functies, die ten grondslag worden gelegd aan de nieuwe schatting, eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies*

Als de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit is gebaseerd op functies die al eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies en de verzekerde heeft op basis van deze resterende verdien capaciteit recht op een uitkering die gelijk is aan of hoger is dan de uitkering waarop hij volgens de primaire beschikking recht heeft, kan de uitkering per de datum in geding worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis zoals deze in bezwaar zijn vastgesteld (**voorbeeld 12**).

Als de gewijzigde resterende verdien capaciteit daarentegen is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies en de verzekerde – getoetst aan de herziene inkomenseis – per de datum in geding recht zou hebben op een uitkering die lager is dan de uitkering waarop hij daarvoor recht had, dan kan deze uitkomst niet per de datum in geding worden geëffectueerd en dient een (nieuwe) uitlooptermijn in acht genomen te worden.³⁷ Tijdens de uitlooptermijn

³⁶ Aanvullend geduide functies liggen in het verlengde van de oorspronkelijke functies als het de verzekerde op grond van de eerder geduide functies voldoende duidelijk kon zijn dat hij ook voor de aanvullend geduide functie(s) geschikt kon worden geacht. Aan deze voorwaarde is voldaan als een nieuwe functie behoort tot dezelfde SBC-code als de oude functie. Functies die vallen onder dezelfde SBC-code kunnen voor de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid namelijk worden beschouwd als één functie (zie [notitie Meta Landman d.d. 22 april 2003, Themapagina CBBS](#)).

³⁷ Op grond van de jurisprudentie van de CRvB moet de verzekerde, voordat tot verlaging of intrekking van zijn arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt overgegaan, worden geïnformeerd over de arbeid waarvoor hij, ondanks zijn beperkingen, geschikt wordt geacht (zie ook [hoofdstuk 6A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#) onder 3.1). Als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, mogen deze functies niet met terugwerkende kracht per de datum in geding aan de schatting ten grondslag worden gelegd. Dat betekent overigens niet dat de verzekerde per de datum in geding (tijdelijk) volledig arbeidsongeschikt moet worden geacht en dat voor hem daarom pas na 24 maanden (weer)

wordt de uitkering gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die golden voorafgaand aan de datum in geding (**voorbeeld 13** en **voorbeeld 15**).³⁸

Alleen als de schatting, die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, is gebaseerd op passende functies, maar naar aanleiding van een werkgeversbezwaar de schatting alsnog (mede) wordt gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en evenmin in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, kan de uitkering tijdens de uitlooptermijn worden gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis zoals deze bij de primaire beschikking zijn vastgesteld (**voorbeeld 14**).

5.2.8 Gevolgen herziening inkomenseis voor WIA-aanspraken per einde LGU

Ook als de primaire beschikking betrekking heeft op de WIA-aanspraken per einde LGU, zal de uitkering vaak pas na afloop van een uitlooptermijn mogen worden gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daaraan gekoppelde inkomenseis (zie 5.2.2).

Vooropgesteld wordt, dat het niet in de rede ligt om het recht op LGU voor de duur van de uitlooptermijn ongewijzigd voort te zetten. De verzekerde is immers reeds bij de toekenning van de LGU geïnformeerd over de duur van de LGU en die (vaste) uitkeringsduur is inmiddels verstreken. De verzekerde heeft van meet af aan rekening kunnen houden met het feit dat hij na afloop van de LGU voor een andere uitkering in aanmerking komt (die ook lager kan zijn dan de LGU).

Uitgangspunt is daarom dat het recht op LGU hoe dan ook eindigt op de laatste dag van de voor de verzekerde geldende uitkeringsduur. Dit betekent dat in het kader van de heroverweging ook beoordeeld zal moeten worden of de verzekerde tijdens de uitlooptermijn (vanaf de dag waarop de LGU eindigt) voldoet aan de inkomenseis en zo ja, of hij zijn resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut. Voor een antwoord op de vraag van welke resterende verdien capaciteit bij die beoordeling moet worden uitgegaan, wordt verwezen naar 5.2.7, onder b en c.

Als de verzekerde ook voorafgaand aan de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt was, ligt het niet in de rede om hem per einde LGU voor de (resterende) duur van de uitlooptermijn volledig arbeidsongeschikt te achten. In het kader van de heroverweging is immers vastgesteld dat hij ook per de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt is, zij het op basis van geheel of gedeeltelijk andere functies dan de functies die aan de primaire beschikking ten grondslag liggen (**voorbeeld 16**).

Als de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding 80-100% arbeidsongeschikt was gaat voor hem op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. Dit betekent dat voor deze verzekerde vooralsnog geen inkomenseis geldt en dat hij daarom per einde LGU recht heeft op LAU(1). Wel moet de in bezwaar vastgestelde

een inkomenseis zou gaan gelden. Dat de nieuwe functies niet met terugwerkende kracht aan de schatting ten grondslag kunnen worden gelegd, doet er immers niet aan af dat de verzekerde op de datum in geding geschikt was voor deze functies en dus (ook) op die datum niet volledig arbeidsongeschikt was.

³⁸ Dat de resterende verdien capaciteit die gold voorafgaand aan de datum in geding is gebaseerd op gegevens die op de datum in geding (mogelijk) verouderd zijn, staat er naar onze mening niet aan in de weg om bij de vaststelling van de WIA-aanspraken tijdens de uitlooptermijn toch uit te gaan van de op die gegevens gebaseerde resterende verdien capaciteit en inkomenseis. Het is louter op zorgvuldigheidsgronden dat een (nieuwe) uitlooptermijn in acht wordt genomen. Er van uitgaande dat de verzekerde destijds is geïnformeerd over de voor hem geldende resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde inkomenseis, is geen reden om hem voor de duur van de uitlooptermijn volledig arbeidsongeschikt te achten.

inkomenseis worden vermeld in de beslissing op bezwaar (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007, Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#)) (**voorbeeld 17**).³⁹

Ook als bij de primaire beschikking is vastgesteld dat de verzekerde per einde LGU 80-100% arbeidsongeschikt is, terwijl hij daarvoor 35-80% arbeidsongeschikt was, gaat voor hem op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen.⁴⁰ Dit betekent dat ook voor deze verzekerde vooralsnog geen inkomenseis geldt en dat hij daarom per einde LGU recht heeft op LAU(1). Wel moet de in bezwaar vastgestelde inkomenseis worden vermeld in de beslissing op bezwaar (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007, Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#)) (**voorbeeld 18**).

Als de verzekerde voorafgaand aan de primaire beschikking 35-80% arbeidsongeschikt was en bij de primaire beschikking het recht op WGA-uitkering is beëindigd, omdat de verzekerde per einde LGU minder dan 35% arbeidsongeschikt wordt geacht, heeft hij vanaf het tijdstip waarop hij einde LGU bereikt tot het einde van de uitlooptermijn recht op LAU(1), omdat de hoogte van deze uitkering overeen komt met de hoogte van de LGU en een verlaging van de uitkering op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit pas na afloop van de uitlooptermijn aan de orde is. Of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn recht heeft op LAU of VVU hangt af van het antwoord op de vraag of hij voldoet aan de inkomenseis, zoals deze in bezwaar is vastgesteld, en zo ja, of hij zijn resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut (**voorbeeld 19**).

5.2.9 WIA-aanspraken na afloop uitlooptermijn; afgeronde besluitvorming in bezwaar

Uit het bovenstaande volgt dat in veel gevallen pas na afloop van een (nieuwe) uitlooptermijn gevolgen kunnen worden verbonden aan de in bezwaar gewijzigde resterende verdien capaciteit. Hoewel bij het nemen van de beslissing op bezwaar niet voorspeld kan worden of de verzekerde na afloop van de (nieuwe) uitlooptermijn zal voldoen aan de (herziene) inkomenseis en zo ja, of hij de gewijzigde resterende verdien capaciteit al dan niet volledig zal benutten, moet bij de beslissing op bezwaar ook worden beslist over de WIA-aanspraken tijdens en na afloop van de (nieuwe) uitlooptermijn.

Of de verzekerde tijdens en na afloop van de (nieuwe) uitlooptermijn voldoet aan de (herziene) inkomenseis en zo ja, of hij zijn resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut, wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn. Als de verzekerde op dat moment voldoet aan de (herziene) inkomenseis heeft hij (ook) na afloop van de uitlooptermijn recht op LAU(1) of LAU(2). Voldoet de verzekerde bij het nemen van de beslissing op bezwaar niet aan de (herziene) inkomenseis, dan heeft hij na afloop van de uitlooptermijn recht op VVU.⁴¹

LET OP!

Uiteindelijk zal pas achteraf worden beoordeeld of de verzekerde na afloop van de (nieuwe) uitlooptermijn daadwerkelijk voldeed aan de (herziene) inkomenseis. Het is van belang om dit in de beslissing op bezwaar duidelijk tot uitdrukking te brengen, zodat de

³⁹ Voor het antwoord op de vraag wanneer de periode van 24 kalendermaanden aanvangt wordt verwezen naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014, Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

⁴⁰ Verwezen wordt naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014, Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

⁴¹ Hoewel de kans daarop vermoedelijk niet heel groot is, kan het voorkomen dat de verzekerde al tijdens de uitlooptermijn gaat voldoen aan de herziene inkomenseis. Bij het nemen van de beslissing op bezwaar moet daarmee dan rekening worden gehouden.

verzekerde rekening kan houden met de mogelijkheid dat de uitkering op basis van zijn werkelijk genoten inkomen nog kan worden herzien.

Als achteraf wordt vastgesteld dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn toch niet of juist wel aan de (herziene) inkomenseis voldoet, moet in beginsel met een primaire beschikking nader worden beslist over het recht op VVU of LAU na afloop van de uitlooptermijn. Dit is anders als de verzekerde beroep heeft ingesteld tegen de beslissing op bezwaar. In beroep is de dag na afloop van de uitlooptermijn de datum in geding. Als hangende beroep blijkt dat de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn toch niet of juist wel aan de inkomenseis voldoet, moet met een besluit als bedoeld in artikel 6:19 Awb nader worden beslist over het recht op VVU of LAU na afloop van de uitlooptermijn.

5.3 Uitwerking nieuwe schatting per einde wachttijd

Rekening houdend met de uitgangspunten die zijn neergelegd in 5.2 wordt in dit onderdeel dieper ingegaan op de gevolgen van het bijhouden van functies in gevallen waarin de primaire beschikking betrekking heeft op de WIA-aanspraken per einde wachttijd.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking die betrekking heeft op de WIA-aanspraken per einde wachttijd, is de datum in geding de dag na afloop van de wachttijd. De heroverweging in bezwaar is derhalve gericht op een beoordeling van de WIA-aanspraken op die datum.

Hieronder wordt steeds eerst de inhoud weergegeven van de primaire beschikking waartegen bezwaar is gemaakt. Daarachter staat tussen haakjes de uitkomst van de heroverweging.

a. Weigering WIA-uitkering minder dan 35% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: minder dan 35% arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is WIA-uitkering geweigerd, omdat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt is. In bezwaar wordt vastgesteld dat één of meer van de functies, die aan de schatting ten grondslag liggen, niet zijn berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde. In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Als de verzekerde ook op basis van de nieuwe functies minder dan 35% arbeidsongeschikt is, wordt de primaire beschikking niet herroepen, ongeacht of de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. Er is geen aanleiding om in dit geval op grond van algemene beginselen van behoorlijk bestuur alsnog over een bepaalde periode uitkering toe te kennen (zie ook [hoofdstuk 6A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#) onder 3.3).

b. Weigering WIA-uitkering minder dan 35% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: ten minste 35% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is WIA-uitkering geweigerd, omdat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Als in bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd 35% of meer arbeidsongeschikt was, wordt de primaire beschikking herroepen en wordt bij beslissing op bezwaar alsnog per einde wachttijd WIA-uitkering (IVA of WGA) toegekend (zie [CRvB d.d. 13 mei 2009, ECLI:NL:CRVB:2009:BI4717](#)). Er is immers pas sprake van een volledige heroverweging als in de plaats van de herroepen primaire beschikking een nieuwe beschikking op de aanvraag is genomen (zie ook [hoofdstuk 6 onder C van de UWV Richtlijnen bezwaarproces](#)).

c. Toekenning IVA-uitkering (uitkomst heroverweging: minder dan 35% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is IVA-uitkering toegekend. Naar aanleiding van het bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt was. De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt het recht op IVA-uitkering met inachtneming van een uitlooptermijn beëindigd (zie 5.2.2).

d. Toekenning IVA-uitkering (uitkomst heroverweging: niet volledig en duurzaam, maar wel ten minste 35% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is IVA-uitkering toegekend. Naar aanleiding van het bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd niet volledig en duurzaam, maar wel ten minste 35% arbeidsongeschikt was. De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt het recht op IVA-uitkering met inachtneming van een uitlooptermijn beëindigd en wordt aansluitend een WGA-uitkering toegekend. Ook wordt ten aanzien van de verzekerde alsnog een inkomenseis vastgesteld.

Voor de verzekerde, die geen recht meer heeft op IVA-uitkering, omdat hij niet langer volledig arbeidsongeschikt is, gaat pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen (artikel 60, lid 3, Wet WIA). In de hier bedoelde gevallen wordt in het kader van de heroverweging vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd niet volledig arbeidsongeschikt was. Achteraf bezien is de werknemer dus nooit volledig arbeidsongeschikt geweest. Toch moet ook in dit geval toepassing worden gegeven aan artikel 60, lid 3, Wet WIA.⁴² Dit betekent dat voor de verzekerde wel alsnog een inkomenseis moet worden vastgesteld, maar dat voor hem pas een inkomenseis gaat gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. De vastgestelde inkomenseis moet worden vermeld in de beslissing op bezwaar (zie [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007](#), [Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#)).

Omdat voor de verzekerde pas na 24 kalendermaanden een inkomenseis gaat gelden hoeft in het kader van de heroverweging niet te worden beoordeeld of hij voldoet aan de inkomenseis.

De verzekerde heeft aansluitend aan het recht op IVA-uitkering recht op LGU⁴³ of – als hij geen recht heeft op LGU – recht op LAU(1). Hij heeft geen recht op LGU als hij niet voldoet aan de referentie-eis van artikel 58 Wet WIA of als hij zijn recht op LGU al eerder heeft opgesoupeerd.

Uit artikel 49, lid 1, onder a, en lid 2, Wet WIA volgt dat bij de beëindiging van het recht op IVA-uitkering geen uitlooptermijn in acht genomen wordt als de verzekerde aansluitend recht heeft op een WGA-uitkering. Dit betekent dat de IVA-uitkering wordt omgezet in LGU of LAU(1) met ingang van de dag na die waarop de beslissing op bezwaar wordt bekendgemaakt.

e. Toekenning WGA-uitkering (uitkomst heroverweging: volledig en duurzaam arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is een WGA-uitkering toegekend (LGU, LAU of VVU). Als in bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd volledig en duurzaam arbeidsongeschikt was, wordt de primaire beschikking herroepen en wordt bij beslissing op bezwaar alsnog per einde wachttijd IVA-uitkering toegekend. Ook hier geldt, dat pas sprake is van een volledige heroverweging als in de plaats van de herroepen primaire beschikking een nieuwe beschikking op de aanvraag is genomen (zie ook [hoofdstuk 6 onder C van de UWV Richtlijnen bezwaarproces](#)).

Als bij de primaire beschikking is vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is en de bezwaarmaker zich op het standpunt stelt dat de verzekerde volledig én duurzaam arbeidsongeschikt was, wordt in het kader van de heroverweging (ook) beoordeeld of de arbeidsbeperkingen duurzaam zijn.

⁴² Verwezen wordt naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014](#), [Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

⁴³ Als de verzekerde aansluitend recht heeft op LGU wordt de duur van de LGU op grond van artikel 59, lid 2, Wet WIA verminderd met de duur van de ontvangen IVA-uitkering, met dien verstande dat de duur van de LGU ten minste een jaar bedraagt.

De vraag kan gesteld worden of in bezwaar – bij de beoordeling van de duurzaamheid van de arbeidsbeperkingen – uitsluitend rekening gehouden moet worden met de gegevens die bekend waren c.q. bekend konden zijn op de datum in geding (i.c. de dag na afloop van de wachttijd) of dat ook feiten en omstandigheden die zich hebben voorgedaan na de datum in geding betrokken moeten worden bij de beantwoording van de vraag of de verzekerde óp de datum in geding volledig en duurzaam arbeidsongeschikt was.

Het is vaste jurisprudentie dat nieuwe feiten en omstandigheden die eerst tijdens de bezwaar-schriftprocedure naar voren komen en die een ander licht werpen op de toestand, zoals die was op de datum in geding, betrokken moeten worden bij de heroverweging. Omgekeerd betekent dit dat feiten en omstandigheden die niet gerelateerd kunnen worden aan de toestand op de datum in geding bij de heroverweging buiten beschouwing moeten blijven. Dit betekent dat een verslechtering (of verbetering) van de gezondheidstoestand van de verzekerde na de datum in geding bij de heroverweging buiten beschouwing blijft. Een verandering in de gezondheidstoestand ná de datum in geding werpt in principe geen ander licht op de (gezondheids)toestand, zoals die was óp de datum in geding.

Als sedert de datum in geding weliswaar geen wijzigingen in de gezondheidstoestand zijn opgetreden, maar na de datum in geding wel is gebleken dat een bepaalde behandelmethodede of bepaalde medicatie geen resultaat heeft gehad, zou gesteld kunnen worden dat dit nieuwe feit wel degelijk een ander licht werpt op de (gezondheids)toestand, zoals die was op de datum in geding en dat dit feit daarom bij de heroverweging moet worden betrokken.

Wij gaan er echter van uit dat ook dergelijke nieuwe feiten en omstandigheden bij de heroverweging buiten beschouwing moeten blijven. Verwezen wordt naar de [nota van Ewald van Daatselaar d.d. 25 maart 2009](#) en de [nota van Meindert van Steenwijk d.d. 11 november 2011](#), [Themapagina Duurzaamheid arbeidsongeschiktheid WIA](#)).

Het bovenstaande geldt ook als bij de primaire beschikking is vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd 35-80% arbeidsongeschikt is en in bezwaar alsnog wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd volledig arbeidsongeschikt was. Dan zal in ieder geval beoordeeld moeten worden of de arbeidsbeperkingen per einde wachttijd duurzaam waren.

f. Toekenning WGA-uitkering (uitkomst heroverweging: minder dan 35% arbeidsongeschikt)

Als bij de primaire beschikking LAU of VVU is toegekend en in bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt was, wordt de primaire beschikking herroepen en wordt bij beslissing op bezwaar het recht op WGA-uitkering met inachtneming van een uitlooptermijn beëindigd (zie 5.2.2).

Apart aandacht behoeft de situatie waarin bij de primaire beschikking LGU is toegekend en in bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt was.

Op grond van artikel 56, lid 2, Wet WIA eindigt het recht op WGA-uitkering van de verzekerde die minder dan 35% arbeidsongeschikt is en die recht heeft op LGU niet eerder dan op de dag dat de LGU eindigt. In de hier bedoelde gevallen is weliswaar bij de primaire beschikking vastgesteld dat de verzekerde recht heeft op LGU, maar wordt in bezwaar vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd al minder dan 35% arbeidsongeschikt was. Toch wordt er van uitgegaan dat ook in dit geval het recht op WGA-uitkering niet eerder eindigt dan op de dag dat de LGU eindigt (zie [notitie Alexandra Rebel d.d. 11 juni 2014](#), [Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#) en CRvB d.d. 4 september 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:3096](#)).

Als de resterende uitkeringsduur van de LGU 6 maanden of langer is, wordt in de beslissing op bezwaar aangegeven dat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt was, dat hij er rekening mee moet houden dat de uitkering bij ongewijzigde omstandigheden per einde LGU zal worden ingetrokken, maar dat hij daarover te zijner tijd nog een aparte beschikking krijgt.

Als de resterende uitkeringsduur van de LGU korter dan 6 maanden is, wordt de primaire beschikking herroepen en wordt bij beslissing op bezwaar het recht op WGA-uitkering per einde LGU beëindigd.

Het kan voorkomen dat de resterende uitkeringsduur van de LGU – te rekenen vanaf het moment waarop in bezwaar nieuwe functies zijn aangezegd – korter is dan twee maanden. In dat geval eindigt het recht op LGU nog voordat de 'normale' uitlooptermijn van twee maanden is verstreken en moet bij de beslissing op bezwaar tevens worden beslist over de WIA-aanspraken van de verzekerde per einde LGU; die beslissing zal inhouden dat de verzekerde voor de resterende duur van de uitlooptermijn recht heeft op LAU of VVU.⁴⁴ Mogelijk is in dat geval al een primaire beschikking bekendgemaakt over de WIA-aanspraken per einde LGU. In dat geval kan in de beslissing op bezwaar worden volstaan met een beëindiging van het recht op WGA-uitkering na afloop van de uitlooptermijn van twee maanden (zie 5.2.2).

Het is ook mogelijk dat het recht op LGU al eerder tijdens de bezwaarschriftprocedure is geëindigd wegens het bereiken van de maximale uitkeringsduur en dat aan de verzekerde inmiddels met een nieuwe primaire beschikking LAU of VVU is toegekend. Dit staat er naar onze mening niet aan in de weg om bij beslissing op bezwaar het recht op WGA-uitkering met inachtneming van een uitlooptermijn te beëindigen als in bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd minder dan 35% arbeidsongeschikt was.

g. Toekenning LGU (uitkomst heroverweging: ten minste 35% arbeidsongeschikt maar niet volledig en duurzaam)

Bij de primaire beschikking is LGU toegekend. In bezwaar wordt op basis van geheel of gedeeltelijk andere functies vastgesteld dat de verzekerde 35-80%, dan wel 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is. De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- Bij de primaire beschikking is de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 35-80%; in bezwaar blijft de mate van arbeidsongeschiktheid 35-80%. Deze vaststelling is niet van invloed op recht, hoogte en duur van de toegekende LGU. Wel kan de duiding van andere functies tot gevolg hebben dat de resterende verdien capaciteit en daarmee de voor de verzekerde geldende inkomenseis wijzigt. In dat geval wijzigt de rechtspositie van de verzekerde en wordt de primaire beschikking herroepen (zie 3.3). De nieuwe inkomenseis moet worden vermeld in de beslissing op bezwaar (zie [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007](#), [Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#) en CRvB d.d. 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9226](#) en [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#)).
- Bij de primaire beschikking is de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 35-80%; in bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 80-100% (niet duurzaam). De primaire beschikking wordt herroepen (zie 3.3).
- Bij de primaire beschikking is de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 80-100% (niet duurzaam); in bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 35-80%. Ook in dit geval wordt de primaire beschikking herroepen (zie 3.3).
- Bij de primaire beschikking is de mate van arbeidsongeschiktheid vastgesteld op 80-100% (niet duurzaam); in bezwaar wordt de mate van arbeidsongeschiktheid eveneens vastgesteld op 80-100% (niet duurzaam). Deze vaststelling is niet van invloed op recht,

⁴⁴ Voor het antwoord op de vraag of de verzekerde aansluitend aan het recht op LGU voor de resterende duur van de uitlooptermijn recht heeft op LAU of VVU, wordt getoetst aan de inkomenseis, die bij de primaire beschikking is vastgesteld. Als bij de primaire beschikking geen inkomenseis is vastgesteld, omdat de verzekerde volgens die beschikking 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was, heeft de verzekerde voor de resterende uitkeringsduur recht op LAU(1).

hoogte en duur van de toegekende LGU. Ook overigens wijzigt de rechtspositie van de verzekerde niet. De primaire beschikking wordt daarom niet herroepen

h. Toekenning LAU(1): 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is LAU(1) toegekend, omdat de verzekerde, die niet voldeed aan de referentie-eis van artikel 58 Wet WIA, per einde wachttijd 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt werd geacht.

Als de verzekerde – bijvoorbeeld naar aanleiding van een werkgeversbezwaar – per einde wachttijd alsnog 35-80% arbeidsongeschikt wordt geacht, rijst de vraag welke consequenties daaraan moeten worden verbonden.

Voor de verzekerde, die 80-100% arbeidsongeschikt is, gaat op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA, pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. In de hier bedoelde gevallen wordt in het kader van de heroverweging vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd niet volledig arbeidsongeschikt was. Achteraf bezien is de verzekerde dus nooit volledig arbeidsongeschikt geweest. Toch moet ook in dit geval toepassing worden gegeven aan artikel 60, lid 3, Wet WIA.⁴⁵ Dit betekent dat voor de verzekerde wel alsnog een inkomenseis moet worden vastgesteld, maar dat voor hem pas een inkomenseis gaat gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen. De inkomenseis moet worden vermeld in de beslissing op bezwaar (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007](#), [Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#) en CRvB d.d. 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9226](#) en [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#)).

Omdat voor de verzekerde pas na 24 kalendermaanden een inkomenseis gaat gelden hoeft in het kader van de heroverweging niet te worden beoordeeld of hij voldoet aan de inkomenseis. De verzekerde houdt recht op LAU(1).

i. Toekenning LAU(1): 35-80% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: wijziging resterende verdien capaciteit en inkomenseis)

Bij de primaire beschikking is LAU(1) toegekend (de verzekerde, die niet voldeed aan de referentie-eis van artikel 58 Wet WIA, benutte per einde wachttijd ten minste zijn resterende verdien capaciteit). In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Dit kan tot gevolg hebben dat de resterende verdien capaciteit en daarmee de voor de verzekerde geldende inkomenseis wijzigen. In dat geval wijzigt de rechtspositie van de verzekerde en wordt de primaire beschikking herroepen (zie 3.3). In het kader van de heroverweging moet worden beoordeeld of de verzekerde op de datum in geding voldeed aan de gewijzigde inkomenseis. De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde benutte op de datum in geding ten minste de gewijzigde resterende verdien capaciteit. De verzekerde heeft onveranderd recht op LAU(1).
- De verzekerde benutte op de datum in geding de gewijzigde resterende verdien capaciteit niet volledig, maar wel voor ten minste 50%, dan wel voldeed niet aan de gewijzigde inkomenseis: de beslissing op bezwaar mag niet inhouden dat de verzekerde per einde wachttijd alsnog recht heeft op LAU(2) dan wel VVU (zie onderdelen 5.2.5 en 5.2.7 onder b). Tijdens de uitlooptermijn heeft de verzekerde daarom recht op LAU(1). Of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn voldoet aan de herziene inkomenseis en zo ja,

⁴⁵ Verwezen wordt naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014](#), [Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

of hij zijn resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut, wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn (zie 5.2.9) (**voorbeeld 1** en **voorbeeld 4**).

j. Toekenning LAU(2): 35-80% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: wijziging resterende verdien capaciteit en inkomenseis)

Bij de primaire beschikking is LAU(2) toegekend (de verzekerde, die niet voldeed aan de referentie van artikel 58 Wet WIA, benutte per einde wachttijd zijn resterende verdien capaciteit niet volledig, maar wel voor ten minste 50%). In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Dit kan tot gevolg hebben dat de resterende verdien capaciteit en daarmee de voor de verzekerde geldende inkomenseis wijzigt. In dat geval wijzigt de rechtspositie van de verzekerde en wordt de primaire beschikking herroepen (zie 3.3). In het kader van de heroverweging moet worden beoordeeld of de verzekerde op de datum in geding voldeed aan de gewijzigde inkomenseis. De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde benutte op de datum in geding ten minste de gewijzigde resterende verdien capaciteit: bij beslissing op bezwaar wordt alsnog per einde wachttijd LAU(1) toegekend.
- De verzekerde benutte op de datum in geding de gewijzigde resterende verdien capaciteit niet volledig, maar wel voor ten minste 50%.

Als de resterende verdien capaciteit in bezwaar is vastgesteld op een lager bedrag, heeft de verzekerde per einde wachttijd recht op een hogere LAU(2). Bij de berekening van de uitkering per einde wachttijd wordt alsnog uitgegaan van de gewijzigde resterende verdien capaciteit.

Als de resterende verdien capaciteit in bezwaar is vastgesteld op een hoger bedrag kan bij de berekening van de uitkering niet alsnog per einde wachttijd worden uitgegaan van de gewijzigde resterende verdien capaciteit (zie onderdelen 5.2.5 en 5.2.7 onder b). Tijdens de uitlooptermijn wordt daarom uitgegaan van de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking. Of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn voldoet aan de herziene inkomenseis en zo ja, of hij de gewijzigde resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut, wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn (zie 5.2.9).

- De verzekerde voldeed op de datum in geding niet aan de gewijzigde inkomenseis: de beslissing op bezwaar mag niet inhouden dat de verzekerde per einde wachttijd alsnog recht heeft op VVU (zie onderdelen 5.2.5 en 5.2.7 onder b). Tijdens de uitlooptermijn wordt daarom uitgegaan van de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking. Of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn voldoet aan de herziene inkomenseis en zo ja, of hij zijn resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut, wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn (zie 5.2.9) (**voorbeeld 2**).

k. Toekenning VVU (uitkomst heroverweging: 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt)⁴⁶

Bij de primaire beschikking is VVU toegekend. In bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was. Als gevolg daarvan geldt voor

⁴⁶ Hier blijft onbesproken de situatie waarin bij de primaire beschikking LAU is toegekend. Toekenning van LAU impliceert dat de verzekerde ten minste 50% van zijn resterende verdien capaciteit benut. Het lijkt onwaarschijnlijk dat in dat geval in bezwaar alsnog wordt vastgesteld dat de verzekerde per einde wachttijd 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was.

de verzekerde per einde wachttijd alsnog geen inkomenseis (artikel 60, lid 3, Wet WIA). De primaire beschikking wordt herroepen en bij beslissing op bezwaar wordt alsnog per einde wachttijd LAU(1) toegekend (toekenning van LGU is in deze situatie niet aan orde, omdat bij de primaire beschikking VVU is toegekend; dit impliceert dat de verzekerde niet voldeed aan de referte-eis van artikel 58 Wet WIA en derhalve geen recht heeft op LGU).

I. Toekenning VVU (uitkomst heroverweging: wijziging mate van arbeidsongeschiktheid en/of inkomenseis)

Bij de primaire beschikking is VVU toegekend. In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Dit kan tot gevolg hebben dat de resterende verdien capaciteit en daarmee de voor de verzekerde geldende inkomenseis wijzigt. In dat geval wijzigt de rechtspositie van de verzekerde en wordt de primaire beschikking herroepen (zie 3.3). In het kader van de heroverweging moet worden beoordeeld of de verzekerde op de datum in geding voldeed aan de gewijzigde inkomenseis. De volgende posities kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde voldeed aan de gewijzigde inkomenseis: bij beslissing op bezwaar wordt alsnog per einde wachttijd LAU(1) of LAU(2) toegekend.
- De verzekerde voldeed niet aan de gewijzigde inkomenseis; de wijziging van de mate van arbeidsongeschiktheid leidt niet tot indeling in een andere arbeidsongeschiktheidsklasse: de verzekerde heeft onveranderd recht op dezelfde VVU.
- De verzekerde voldeed niet aan de gewijzigde inkomenseis; de wijziging van de mate arbeidsongeschiktheid leidt wel tot indeling in een andere arbeidsongeschiktheidsklasse: bij beslissing op bezwaar wordt de VVU hetzij per einde wachttijd verhoogd, hetzij met inachtneming van een uitlooptermijn verlaagd (**voorbeeld 3**). Of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn voldoet aan de herziene inkomenseis en zo ja, of hij zijn resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut, wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn (zie 5.2.9).

5.4 Uitwerking nieuwe schatting bij lopende WIA-uitkering

Rekening houdend met de uitgangspunten die zijn neergelegd in 5.2 wordt in dit onderdeel dieper ingegaan op de gevolgen van het bijduiden van functies in gevallen waarin de primaire beschikking betrekking heeft op een lopende WIA-uitkering.

De heroverweging in bezwaar is gericht op een beoordeling van de WIA-aanspraken op de datum in geding. Als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking die betrekking heeft op een lopende WIA-uitkering wordt als datum in geding aangemerkt:

- de datum waarop de verzekerde volgens de bestreden beschikking overgaat van de ene naar de andere WIA-uitkering;
- de datum waarop de VVU volgens de bestreden beschikking wordt herzien;
- de datum waarop het recht op uitkering volgens de bestreden beschikking eindigt;
- de datum waarop het recht op uitkering volgens de bestreden beschikking ongewijzigd wordt voortgezet.

Als de bestreden beschikking geen datum noemt waarop die beschikking betrekking heeft, wordt de datum van de beschikking aangemerkt als de datum in geding.

Hieronder wordt in het kopje steeds eerst de inhoud weergegeven van de primaire beschikking waartegen bezwaar is gemaakt. Daarachter staat tussen haakjes de uitkomst van de heroverweging.

a. Intrekking IVA-uitkering: minder dan 35% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: niet langer volledig arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is een IVA-uitkering ingetrokken, omdat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt wordt geacht. In het kader van de heroverweging worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde is ook op basis van de nieuwe functies minder dan 35% arbeidsongeschikt. Als de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies wordt de primaire beschikking niet herroepen. Als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies wordt de primaire beschikking herroepen en wordt het recht op IVA-uitkering met inachtneming van een nieuwe uitlooptermijn (zie 5.2.2) beëindigd.
- De verzekerde is op basis van de nieuwe functies 35-80% arbeidsongeschikt. De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt het recht op IVA-uitkering met ingang van de dag na bekendmaking van de beslissing op bezwaar beëindigd en wordt aansluitend een WGA-uitkering toegekend.
Uit artikel 49, lid 1, onder a, en lid 2, Wet WIA volgt dat bij de beëindiging van het recht op IVA-uitkering geen uitlooptermijn in acht genomen wordt als de verzekerde aansluitend recht heeft op een WGA-uitkering. Omdat het recht op IVA-uitkering niet met terugwerkende kracht kan worden beëindigd, wordt het recht op IVA-uitkering beëindigd met ingang van de dag na bekendmaking van de beslissing op bezwaar.
Omdat op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA voor de verzekerde, die volledig arbeidsongeschikt is, pas een inkomenseis gaat gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen, gaat voor de verzekerde in dit geval niet meteen een inkomenseis gelden. Dit betekent dat de verzekerde in aansluiting op het recht op IVA-uitkering recht heeft op LGU of (als hij niet voldoet aan de referte-eis van artikel 58 Wet WIA of het recht op LGU al eerder heeft opgesoupeerd) op LAU(1).
Voor de verzekerde moet wel een inkomenseis worden vastgesteld. Die inkomenseis wordt vermeld in de beslissing op bezwaar (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007](#), [Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#) en CRvB d.d. 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9226](#) en [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#)).
Omdat voor de verzekerde pas na 24 kalendermaanden een inkomenseis gaat gelden hoeft in het kader van de heroverweging niet te worden beoordeeld of hij voldoet aan de vastgestelde inkomenseis.

b. Intrekking IVA-uitkering: 35-80% arbeidsongeschikt; toekenning WGA-uitkering (uitkomst heroverweging: niet langer volledig arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is een IVA-uitkering ingetrokken, omdat de verzekerde 35-80% arbeidsongeschikt wordt geacht en is aansluitend LGU of LAU(1) toegekend. In het kader van de heroverweging worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde is op basis van de nieuwe functies minder dan 35% arbeidsongeschikt. De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt het recht op IVA-uitkering met inachtneming van een nieuwe uitlooptermijn beëindigd (zie 5.2.2).
- De verzekerde is ook op basis van de nieuwe functies 35-80% arbeidsongeschikt. De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt het recht op IVA-uitkering met ingang van de dag na bekendmaking van de beslissing op bezwaar beëindigd en wordt aansluitend een WGA-uitkering toegekend.
Uit artikel 49, lid 1, onder a, en lid 2, Wet WIA volgt dat bij de beëindiging van het recht op IVA-uitkering geen uitlooptermijn in acht genomen wordt als de verzekerde aansluitend

recht heeft op een WGA-uitkering. Omdat het recht op IVA-uitkering niet met terugwerkende kracht kan worden beëindigd, wordt het recht op IVA-uitkering beëindigd met ingang van de dag na bekendmaking van de beslissing op bezwaar. Omdat op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA voor de verzekerde, die volledig arbeidsongeschikt is, pas een inkomenseis gaat gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen, gaat voor de verzekerde in dit geval niet meteen een inkomenseis gelden. Dit betekent dat de verzekerde in aansluiting op het recht op IVA-uitkering recht heeft op LGU of (als hij niet voldoet aan de referte-eis van artikel 58 Wet WIA of het recht op LGU al eerder heeft opgesoupeerd) op LAU(1).

c. Intrekking WGA-uitkering: minder dan 35% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: minder dan 35% arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is een WGA-uitkering ingetrokken, omdat de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt wordt geacht. In het kader van de heroverweging worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Ook op basis van de nieuwe functies is de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt. Als de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies wordt de primaire beschikking niet herroepen. Als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies wordt het recht op WGA-uitkering met inachtneming van een nieuwe uitlooptermijn beëindigd (zie 5.2.2).

d. Herziening of ongewijzigde voortzetting LAU of VVU (uitkomst heroverweging: minder dan 35% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is een LAU of VVU herzien of ongewijzigd voortgezet. In het kader van de heroverweging worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Op basis van de nieuwe functies is de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt. Het recht op WGA-uitkering wordt met inachtneming van een nieuwe uitlooptermijn beëindigd (zie 5.2.2).

e. Intrekking, herziening of ongewijzigde voortzetting WGA-uitkering (uitkomst heroverweging: volledig en duurzaam arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is een WGA-uitkering ingetrokken, herzien of ongewijzigd voortgezet. In bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde op de datum in geding volledig en duurzaam arbeidsongeschikt was. De primaire beschikking wordt herroepen. Bij beslissing op bezwaar wordt het recht op WGA-uitkering beëindigd met ingang van de dag dat de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is en wordt met ingang van diezelfde dag aan de verzekerde een IVA-uitkering toegekend (artikel 48, lid 1, onder a, Wet WIA). In deze gevallen zal in het kader van de heroverweging derhalve ook moeten worden vastgesteld met ingang van welke dag de verzekerde volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is (zie [Notitie Willy Belder, december 2011](#), [Themapagina Ingangsdatum IVA na WGA](#)).

f. Ongewijzigde voortzetting LGU (uitkomst heroverweging: wijziging mate van arbeidsongeschiktheid op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is een lopende LGU ongewijzigd voortgezet. In bezwaar wordt op basis van geheel of gedeeltelijk andere functies vastgesteld, dat de verzekerde op de datum in geding:

- minder dan 35% arbeidsongeschikt was
- 35-80% arbeidsongeschikt was dan wel
- (nog steeds) 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was.

Hoewel een wijziging van de resterende verdien capaciteit geen gevolgen heeft voor recht, hoogte en duur van de LGU, heeft die wijziging vrijwel altijd tot gevolg dat voor de verzekerde een (andere) inkomenseis wordt vastgesteld. In dat geval wijzigt de rechtspositie van de verzekerde en wordt de primaire beschikking herroepen. Alleen als de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding minder dan 35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was en hij op basis van

de nieuwe functies nog steeds minder dan 35% of 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is, wordt de primaire beschikking niet herroepen (zie 3.3).

De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde is (ook) op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit op de datum in geding minder dan 35% arbeidsongeschikt. In de beslissing op bezwaar wordt aangegeven dat de verzekerde er rekening mee moet houden dat zijn recht op WGA-uitkering bij ongewijzigde omstandigheden per einde LGU zal eindigen, maar dat hij daarover te zijner tijd een aparte beschikking krijgt.
- De verzekerde is op de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt. Op basis van de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit moet een (herziene) inkomenseis worden vastgesteld. De (nieuwe) inkomenseis wordt vermeld in de beslissing op bezwaar (zie de [nota van Trudi van Heijst d.d. 23 augustus 2007](#), [Themapagina 'Wet WIA \(Het systeem van\)'](#) en CRvB d.d. 30 september 2009, [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ9226](#) en [ECLI:NL:CRVB:2009:BJ7053](#)).

Als de verzekerde voorafgaand aan de primaire beschikking ook 35-80% arbeidsongeschikt was, is voldoende dat in de beslissing op bezwaar de nieuwe inkomenseis wordt vermeld en dat wordt aangegeven dat bij ongewijzigde omstandigheden de verzekerde op de dag dat de LGU eindigt aan deze eis moet voldoen om aansluitend voor LAU in aanmerking te komen.⁴⁷

Als de verzekerde voorafgaand aan de primaire beschikking 80-100% arbeidsongeschikt was, gaat voor hem pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen (artikel 60, lid 3, Wet WIA). In de beslissing op bezwaar zal aangegeven moeten worden dat de verzekerde – bij ongewijzigde omstandigheden – op de dag dat de termijn van 24 kalendermaanden eindigt aan de inkomenseis moet voldoen om (ook) na die termijn voor LAU in aanmerking te komen.⁴⁸

LET OP!

Ook als de resterende verdien capaciteit in bezwaar anders is vastgesteld en de LGU ongewijzigd doorloopt, is van belang dat SMZ uitdrukkelijk door b&b wordt geïnformeerd over de gewijzigde resterende verdien capaciteit. Gebeurt dat niet, dan wordt per einde LGU aan een verkeerde inkomenseis getoetst (zie de [notitie van Meta Landman d.d. 30 september 2013 \(aangepast op 16 januari 2014 en 17 februari 2015\)](#), [Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

- De verzekerde is op de datum in geding (nog steeds) 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt. In dat geval geldt ten aanzien van de verzekerde geen inkomenseis. Dit wordt in de beslissing op bezwaar vermeld.⁴⁹

⁴⁷ Op grond van artikel 60, lid 2, Wet WIA wordt de inkomenseis herzien nadat een wijziging in de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd. Omdat de inkomenseis niet relevant is voor recht, hoogte en duur van de LGU, kan in deze situatie in het midden blijven met ingang van welke datum de inkomenseis precies wordt herzien.

⁴⁸ Voor het antwoord op de vraag wanneer de periode van 24 kalendermaanden aanvangt wordt verwezen naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014](#), [Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#). Als de termijn van 24 kalendermaanden onverhoopt eindigt voordat de LGU eindigt, moet in de beslissing op bezwaar worden vermeld, dat bij ongewijzigde omstandigheden de verzekerde op de dag dat de LGU eindigt aan de inkomenseis moet voldoen om aansluitend voor LAU in aanmerking te komen.

⁴⁹ Op grond van artikel 60, lid 2, laatste volzin, Wet WIA, geldt de inkomenseis niet meer, nadat de verzekerde ten minste twee kalendermaanden 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is geweest. In het kader van

g. Intrekking, herziening of ongewijzigde voortzetting LAU of VVU (uitkomst heroverweging: 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is een LAU of een VVU ingetrokken, herzien of ongewijzigd voortgezet. In bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde op de datum in geding (nog steeds) 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was.

Als de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding recht had op LAU(1), omdat hij ook voorafgaand aan de datum in geding 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt werd geacht, wordt het recht op LAU(1) per de datum in geding ongewijzigd voortgezet en kan worden volstaan met een herroeping van de primaire beschikking.

Als de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt was, moet in het kader van de heroverweging worden beoordeeld wanneer de volledige arbeidsongeschiktheid is ingetreden en wanneer de gewijzigde resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd⁵⁰ (zie ook [hoofdstuk 6A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#) onder 3.2).

Als de volledige arbeidsongeschiktheid eerder dan twee kalendermaanden voor de datum in geding is ingetreden, vervalt de inkomenseis twee kalendermaanden na die eerdere datum en heeft betrokkene per de datum waarop de inkomenseis vervalt recht op LAU(1).

Als duidelijk is dat de volledige arbeidsongeschiktheid korter dan twee kalendermaanden voor de datum in geding is ingetreden, vervalt de inkomenseis pas op een datum die ligt na de datum in geding: twee kalendermaanden na het intreden van de volledige arbeidsongeschiktheid. Hoewel dit strikt genomen buiten de omvang van het geding valt, wordt op praktische gronden in de beslissing op bezwaar meteen beslist over het recht op LAU(1) na afloop van die twee kalendermaanden.

Als niet kan worden vastgesteld wanneer de toegenomen arbeidsongeschiktheid precies is ingetreden,⁵¹ wordt er van uitgegaan dat de verzekerde op de datum in geding ten minste twee kalendermaanden 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is geweest (zie 5.2.4) en dat daarom voor hem per de datum in geding geen inkomenseis (meer) geldt. De verzekerde heeft dan met ingang van de datum in geding recht op LAU(1).

h. Ongewijzigde voortzetting LAU(1) 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is een lopende LAU(1) ongewijzigd voortgezet, omdat de verzekerde ongewijzigd 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt wordt geacht. In bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde op de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt was. Omdat op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA voor de verzekerde, die volledig arbeidsongeschikt is, pas een inkomenseis gaat gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen, gaat voor de verzekerde in dit geval niet meteen een inkomenseis gelden. Dit betekent dat de verzekerde vooralsnog recht houdt op LAU(1). In de beslissing op bezwaar wordt de inkomenseis vermeld, die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit. Daarbij wordt aangegeven, dat bij gelijkblijvende omstandigheden na 24 kalendermaanden zal worden getoetst of de verzekerde aan deze inkomenseis voldoet.⁵² Omdat ten aanzien van de verzekerde een inkomenseis is vastgesteld, wijzigt diens rechtspositie en wordt de primaire beschikking herroepen.

de heroverweging hoeft niet beoordeeld te worden met ingang van welke datum voor de verzekerde geen inkomenseis meer geldt. Volstaan kan worden met de mededeling dat niet langer een inkomenseis geldt.

⁵⁰ Op grond van artikel 60, lid 2, laatste volzin, Wet WIA, geldt de inkomenseis niet meer, nadat de verzekerde ten minste twee kalendermaanden 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is geweest.

⁵¹ Met SMZ moeten nog afspraken worden gemaakt over de ingangsdatum van de verhoging als sprake is van toegenomen arbeidsongeschiktheid op arbeidskundige gronden; het verzoek is om gevallen waarin dit speelt voor te leggen aan centraal JKC. Er zijn al wel afspraken met SMZ gemaakt over de ingangsdatum van een IVA-uitkering, als deze volgt op een WGA-uitkering (zie [Notitie Willy Belder, december 2011](#), [Themapagina Ingangsdatum IVA na WGA](#)

⁵² Voor het antwoord op de vraag wanneer de periode van 24 kalendermaanden aanvangt wordt verwezen naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014](#), [Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

i. Omzetting LAU(2) in LAU(1) of voortzetting LAU(1) 35-80% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is een LAU(2) omgezet in een LAU(1), dan wel een LAU(1) voortgezet, omdat de verzekerde ongewijzigd 35-80% arbeidsongeschikt wordt geacht en hij (ook) de gewijzigde resterende verdien capaciteit volledig benut. In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd, met als gevolg dat de resterende verdien capaciteit wijzigt.

Door de wijziging van de resterende verdien capaciteit wijzigt de inkomenseis en daarmee de rechtspositie van de verzekerde. De primaire beschikking wordt herroepen (zie 3.3).

Tenzij er duidelijke aanwijzingen zijn voor het tegendeel, gaan wij er van uit, dat de in bezwaar vastgestelde wijziging in de resterende verdien capaciteit op de datum in geding twee kalendermaanden heeft voortgeduurd (zie 5.2.4). Dit betekent dat voor de verzekerde op de datum in geding alsnog de inkomenseis geldt, die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit. In het kader van de heroverweging moet worden beoordeeld of de verzekerde op de datum in geding voldeed aan de gewijzigde inkomenseis.

De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde benutte op de datum in geding ten minste de gewijzigde resterende verdien capaciteit per maand: de verzekerde heeft per de datum in geding (nog steeds) recht op LAU(1).
- De verzekerde benutte op de datum in geding de gewijzigde resterende verdien capaciteit niet volledig, maar wel voor ten minste 50%, dan wel voldeed op de datum in geding niet aan de herziene inkomenseis: de beslissing op bezwaar mag niet inhouden dat de verzekerde per de datum in geding alsnog recht heeft op een LAU(2) of VVU (zie 5.2.7 onder b). Bij de verlaging van de uitkering moet een uitlooptermijn in acht worden genomen (zie 5.2.2). Over de periode gelegen tussen de datum in geding en het einde van de uitlooptermijn moet het recht op en de hoogte van de uitkering worden vastgesteld op basis van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die ten grondslag liggen aan de primaire beschikking.⁵³ Of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn voldoet aan de herziene inkomenseis en zo ja, of hij de gewijzigde resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut, wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn (zie 5.2.9).

j. Omzetting LAU(1) in LAU(2), voortzetting LAU(2) of omzetting LAU in VVU (uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is een LAU(1) omgezet in een LAU(2), dan wel is een LAU(2) voortgezet, omdat de verzekerde (ook) de gewijzigde resterende verdien capaciteit niet volledig, maar wel voor ten minste 50% benut, dan wel is een LAU omgezet in een VVU, omdat de verzekerde niet (langer) voldoet aan de voor hem geldende inkomenseis. In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd, met als gevolg dat de resterende verdien capaciteit anders wordt vastgesteld.

Behoudens duidelijke aanwijzingen voor het tegendeel gaan wij er ook in dit geval van uit dat de wijziging in de resterende verdien capaciteit op de datum in geding twee kalendermaanden heeft voortgeduurd en dat derhalve op de datum in geding voor de verzekerde een inkomenseis geldt die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit (zie 5.2.4).

⁵³ Aangenomen mag worden dat de uitkering tijdens de uitlooptermijn feitelijk al is gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld. Daarom zal in de hier bedoelde gevallen normaal gesproken een herberekening van de uitkering tijdens de uitlooptermijn achterwege kunnen blijven.

In het kader van de heroverweging moet worden beoordeeld of de verzekerde op de datum in geding voldeed aan de gewijzigde inkomenseis en zo ja, of hij de gewijzigde resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benutte. Ook moet worden beoordeeld per welke datum consequenties kunnen worden verbonden aan het feit dat de verzekerde op de datum in geding wel of niet voldeed aan de gewijzigde inkomenseis: per de datum in geding of pas na afloop van een uitlooptermijn.

Als de nieuwe schatting in bezwaar is gebaseerd op functies die eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt de uitkering per de datum in geding gebaseerd op de inkomenseis die in bezwaar is vastgesteld (**voorbeeld 12**), tenzij deze inkomenseis hoger is dan de inkomenseis die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking. Als de inkomenseis, die in bezwaar is vastgesteld, hoger is dan de inkomenseis die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, wordt de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn (zie 5.2.2) gebaseerd op de inkomenseis die in bezwaar is vastgesteld. Vanaf de datum in geding tot het einde van de uitlooptermijn wordt de uitkering gebaseerd op de inkomenseis die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking (**voorbeeld 8**).⁵⁴

Als de nieuwe schatting in bezwaar geheel of gedeeltelijk is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt de uitkering vanaf de datum in geding gebaseerd op de inkomenseis die voor de verzekerde het meest gunstig is. Dat kan de inkomenseis zijn die gold voorafgaand aan de datum in geding (**voorbeeld 6** en **voorbeeld 13**), de inkomenseis die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking (**voorbeeld 7** en **voorbeeld 10**), of de inkomenseis die in bezwaar is vastgesteld (**voorbeeld 5**).

Als de uitkering vanaf de datum de datum in geding wordt gebaseerd op de inkomenseis die gold voorafgaand aan de datum in geding of op de inkomenseis die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking, wordt de uitkering na afloop van een uitlooptermijn (zie 5.2.2) alsnog gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde inkomenseis.

Als de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking weliswaar was gebaseerd op voldoende passende functies, maar (bijvoorbeeld naar aanleiding van een werkgeversbezwaar) toch geheel of gedeeltelijk andere functies worden geduid, waardoor ten aanzien van de verzekerde alsnog een hogere inkomenseis wordt vastgesteld, wordt de uitkering pas na afloop van een uitlooptermijn (zie 5.2.2) gebaseerd op de hogere inkomenseis. Tussen de datum in geding en het einde van de uitlooptermijn wordt de uitkering gebaseerd op de inkomenseis die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking (**voorbeeld 9** en **voorbeeld 14**).⁵⁵

Als een uitlooptermijn in acht genomen moet worden, moet ook worden beoordeeld of de verzekerde na afloop van de uitlooptermijn voldoet aan de in bezwaar vastgestelde inkomenseis en zo ja, of hij zijn resterende verdien capaciteit al dan niet volledig benut. Dit wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn (zie 5.2.9).

⁵⁴ Aangenomen mag worden dat de uitkering tijdens de uitlooptermijn feitelijk al is gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld. Daarom zal in de hier bedoelde gevallen normaal gesproken een herberekening van de uitkering tijdens de uitlooptermijn achterwege kunnen blijven.

⁵⁵ Aangenomen mag worden dat de uitkering tijdens de uitlooptermijn feitelijk al is gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld. Daarom zal in de hier bedoelde gevallen normaal gesproken een herberekening van de uitkering tijdens de uitlooptermijn achterwege kunnen blijven.

k. Herziening of ongewijzigde voortzetting VVU (uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is een lopende VVU herzien of ongewijzigd voortgezet, omdat de verzekerde ook niet voldeed aan de inkomenseis die is gebaseerd op de gewijzigde resterende verdien capaciteit. In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd, met als gevolg dat de resterende verdien capaciteit alsnog anders wordt vastgesteld.

Tenzij er duidelijke aanwijzingen zijn voor het tegendeel, gaan wij er van uit, dat de in bezwaar vastgestelde wijziging in de resterende verdien capaciteit op de datum in geding twee kalendermaanden heeft voortgeduurd (zie 5.2.4). Dit betekent dat voor de verzekerde op de datum in geding alsnog de inkomenseis geldt, die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit.⁵⁶ Een andere vraag is per welke datum consequenties kunnen worden verbonden aan die gewijzigde inkomenseis: per de datum in geding of pas na afloop van een uitlooptermijn.

De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- De verzekerde voldeed op de datum in geding aan de inkomenseis die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit. De primaire beschikking wordt herroepen. De verzekerde heeft per de datum in geding recht op LAU(1) of LAU(2).
- De verzekerde voldeed op de datum in geding ook niet aan de inkomenseis die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit.

Als de nieuwe schatting in bezwaar leidt tot indeling in een arbeidsongeschiktheidsklasse, die hoger is dan de klasse waarin de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding was ingedeeld en ook hoger is dan de klasse, die bij de primaire beschikking is vastgesteld, wordt de primaire beschikking herroepen en wordt de verzekerde per de datum in geding ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse die in bezwaar is vastgesteld.

Als de nieuwe schatting is gebaseerd op functies die eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies en de nieuwe schatting niet leidt tot indeling in een andere arbeidsongeschiktheidsklasse, wordt de verzekerde per de datum in geding onveranderd ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse die bij de primaire beschikking is vastgesteld. Wel wordt de primaire beschikking herroepen, omdat door de wijziging van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis de rechtspositie van de verzekerde is gewijzigd.

Als de nieuwe schatting is gebaseerd op functies die eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies en de nieuwe schatting leidt tot indeling in hogere arbeidsongeschiktheidsklasse dan bij de primaire beschikking is vastgesteld, wordt de primaire beschikking herroepen en wordt de verzekerde per de datum in geding

⁵⁶ Als een schatting op basis van de nieuwe functies leidt tot indeling in een hogere klasse dan de klasse waarnaar de uitkering vóór de datum in geding werd berekend, moet worden nagegaan wanneer de toegenomen arbeidsongeschiktheid is ingetreden en wanneer de wijziging in de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd (zie ook [hoofdstuk 6A van de UWV richtlijnen bezwaarproces](#) onder 3.2). Met SMZ moeten nog afspraken worden gemaakt over de ingangsdatum van de verhoging als sprake is van toegenomen arbeidsongeschiktheid op arbeidskundige gronden; het verzoek is om gevallen waarin dit speelt voor te leggen aan centraal JKC. Er zijn al wel afspraken met SMZ gemaakt over de ingangsdatum van een IVA-uitkering, als deze volgt op een WGA-uitkering (zie [Notitie Willy Belder, december 2011](#), [Themapagina Ingangsdatum IVA na WGA](#)).

ingedeeld in de hogere arbeidsongeschiktheidsklasse.⁵⁷

Als de nieuwe schatting is gebaseerd op functies die niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies en de verzekerde op basis van de nieuwe functies wordt ingedeeld in een arbeidsongeschiktheidsklasse die lager is dan de klasse waarin hij was ingedeeld voorafgaand aan de datum in geding en/of lager is dan de klasse die is vastgesteld bij de primaire beschikking, wordt de nieuwe schatting pas na afloop van een uitlooptermijn geëffectueerd (zie 5.2.2). Tijdens de uitlooptermijn wordt de verzekerde ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse, die voor hem het meest gunstig is. Dat kan de klasse zijn waarin hij was ingedeeld voorafgaand aan de datum in geding of de klasse, die is vastgesteld bij de primaire beschikking. Een en ander wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar (**voorbeeld 15**).

Als de resterende verdien capaciteit die ten grondslag ligt aan de primaire beschikking weliswaar was gebaseerd op voldoende passende functies, maar (bijvoorbeeld naar aanleiding van een werkgeversbezwaar) toch geheel of gedeeltelijk andere functies worden geduid, waardoor de verzekerde alsnog in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse moet worden ingedeeld, wordt de nieuwe schatting pas na afloop van een uitlooptermijn (zie 5.2.2) geëffectueerd. Tussen de datum in geding en het einde van de uitlooptermijn wordt de verzekerde ingedeeld in de klasse die bij de primaire beschikking is vastgesteld.⁵⁸

Als een uitlooptermijn in acht genomen moet worden, moet ook worden beoordeeld of de verzekerde tijdens en na afloop van de uitlooptermijn voldoet aan de op dat moment voor hem geldende inkomenseis. Dit wordt beoordeeld aan de hand van de gegevens die ten tijde van het nemen van de beslissing op bezwaar bekend zijn (zie 5.2.9).

5.5 Uitwerking nieuwe schatting per einde LGU

Rekening houdend met de uitgangspunten die zijn neergelegd in 5.2 wordt in dit onderdeel dieper ingegaan op de gevolgen van het bijduiden van functies in gevallen waarin de primaire beschikking betrekking heeft op de WIA-aanspraken na afloop van de LGU.

Als bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking die betrekking heeft op de WIA-aanspraken na afloop van de LGU, is de datum in geding de datum waarop het recht op WGA-uitkering volgens de primaire beschikking eindigt, dan wel de datum waarop de verzekerde volgens de primaire beschikking overgaat van LGU naar een ander soort WIA-uitkering. De heroverweging in bezwaar is derhalve gericht op een beoordeling van de WIA-aanspraken op die datum.

Als aan de primaire beschikking geen actueel sociaal medisch oordeel ten grondslag ligt (zie 4.3 onder e), zal in het kader van de heroverweging alsnog een actuele vaststelling van de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis moeten plaatsvinden (zie [notitie Anite Damsma d.d. 25 november 2010, Themapagina Herbeoordelingsbeleid](#)).

Hieronder wordt steeds eerst de inhoud weergegeven van de primaire beschikking waartegen bezwaar is gemaakt. Daarachter staat tussen haakjes de uitkomst van de heroverweging.

⁵⁷ Wij gaan er van uit dat het normaal gesproken niet zal voorkomen dat de verzekerde op basis van nieuwe functies, die eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, moet worden ingedeeld in een *lagere* arbeidsongeschiktheidsklasse.

⁵⁸ Aangenomen mag worden dat de uitkering tijdens de uitlooptermijn feitelijk al is gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis, zoals die bij de primaire beschikking zijn vastgesteld. Daarom zal in de hier bedoelde gevallen normaal gesproken een herberekening van de uitkering tijdens de uitlooptermijn achterwege kunnen blijven.

- a. Per einde LGU minder dan 35% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: minder dan 35% of 35-80% arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is het recht op WGA-uitkering beëindigd, omdat de verzekerde per einde LGU minder dan 35% arbeidsongeschikt is. In het kader van de heroverweging worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd.

De volgende situaties kunnen worden onderscheiden:

- Ook op basis van de nieuwe functies is de verzekerde minder dan 35% arbeidsongeschikt. Als de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies wordt de primaire beschikking niet herroepen. Als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies wordt het recht op WGA-uitkering met inachtneming van een (nieuwe) uitlooptermijn (zie 5.2.2) beëindigd. Zie 5.2.8 voor de wijze waarop de WIA-aanspraken tijdens de uitlooptermijn moeten worden vastgesteld.
- Op basis van de nieuwe functies is de verzekerde 35-80% arbeidsongeschikt. Als de nieuwe functies eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies, wordt de uitkering per de datum in geding gebaseerd op de resterende verdien capaciteit en de inkomenseis die in bezwaar zijn vastgesteld. Als de nieuwe functies niet eerder zijn aangezegd en niet in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies wordt een schatting op basis van de nieuwe functies met inachtneming van een uitlooptermijn (zie 5.2.2) geëffectueerd. Zie 5.2.8 voor de wijze waarop de WIA-aanspraken tijdens de uitlooptermijn moeten worden vastgesteld (**voorbeeld 19**).

- b. Per einde LGU recht op LAU of VVU (uitkomst heroverweging: minder dan 35% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is het recht op LGU beëindigd en is aansluitend LAU of VVU toegekend. In het kader van de heroverweging worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd. Op basis van de nieuwe functies is de verzekerde op de datum in geding minder dan 35% arbeidsongeschikt. Bij beslissing op bezwaar wordt het recht op WGA-uitkering met inachtneming van een uitlooptermijn (zie 5.2.2) beëindigd. Zie 5.2.8 voor de wijze waarop de WIA-aanspraken tijdens de uitlooptermijn moeten worden vastgesteld.

- c. Per einde LGU recht op LAU of VVU (uitkomst heroverweging: volledig en duurzaam arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is het recht op LGU beëindigd en is aansluitend LAU of VVU toegekend. In bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde op de datum in geding volledig en duurzaam arbeidsongeschikt was. Voor de uitwerking van deze situatie wordt verwezen naar 5.4 sub e.

- d. Per einde LGU geen recht op WGA-uitkering minder dan 35% arbeidsongeschikt, dan wel recht op LAU of VVU 35-80% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is het recht op WGA-uitkering beëindigd, omdat de verzekerde per einde LGU minder dan 35% arbeidsongeschikt is, dan wel is aansluitend aan de LGU LAU of VVU toegekend, omdat de verzekerde 35-80% arbeidsongeschikt is. In bezwaar wordt vastgesteld dat verzekerde op de datum in geding 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt was. Als de verzekerde ook voorafgaand aan de datum in geding 80-100% arbeidsongeschikt was, heeft hij met ingang van de datum in geding recht op LAU(1). Ook als de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt was, heeft hij per de datum in geding recht op LAU(1). Daarbij gaan wij er van uit, dat – behoudens duidelijke aanwijzingen voor het tegendeel – de verzekerde op de datum in geding ten minste twee kalendermaanden 80-100% (niet duurzaam)

arbeidsongeschikt is geweest (zie 5.2.4) en dat voor hem daarom per de datum in geding geen inkomenseis geldt.⁵⁹

e. Per einde LGU recht op LAU(1) 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging 35-80% arbeidsongeschikt)

Bij de primaire beschikking is het recht op LGU beëindigd en is aansluitend LAU(1) toegekend omdat de verzekerde per de datum in geding (ongewijzigd) 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is. In bezwaar wordt vastgesteld dat de verzekerde per de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt is.

Voor deze verzekerde gaat op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA pas een inkomenseis gelden op de dag dat de resterende verdien capaciteit 24 kalendermaanden lang hoger is geweest dan 20% van het maatmaninkomen.⁶⁰ Dit betekent dat de verzekerde hoe dan ook per einde LGU recht heeft op LAU(1). Omdat ten aanzien van de verzekerde (alsnog) een inkomenseis wordt vastgesteld, wijzigt diens rechtspositie en moet de primaire beschikking worden herroepen (**voorbeeld 17**). In de beslissing op bezwaar wordt de inkomenseis vermeld, die is gebaseerd op de in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit. Daarbij wordt aangegeven, dat bij gelijkblijvende omstandigheden na 24 kalendermaanden zal worden getoetst of de verzekerde aan deze inkomenseis voldoet.

Als de verzekerde voorafgaand aan de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt was, zou gesteld kunnen worden dat hij feitelijk nooit volledig arbeidsongeschikt is geweest en dat artikel 60, lid 3, Wet WIA daarom niet op hem van toepassing is. In het kader van de heroverweging is immers vastgesteld dat de verzekerde bij de primaire beschikking ten onrechte volledig arbeidsongeschikt is geacht. Toch moet ook in dat geval toepassing worden gegeven aan artikel 60, lid 3, Wet WIA en gaat voor de verzekerde pas na 24 kalendermaanden een inkomenseis gelden (**voorbeeld 18**).⁶¹

f. Per einde LGU recht op LAU(1) 35-80% arbeidsongeschikt (uitkomst heroverweging: wijziging resterende verdien capaciteit en inkomenseis)

Bij de primaire beschikking is het recht op LGU beëindigd en is aansluitend LAU(1) toegekend omdat de verzekerde per de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt is en zijn (gewijzigde) resterende verdien capaciteit volledig benut. In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd, met als gevolg dat de resterende verdien capaciteit wijzigt. Voor de uitwerking van deze situatie wordt verwezen naar 5.4 sub i.

g. Per einde LGU recht op LAU(2) of VVU (uitkomst heroverweging: 35-80% arbeidsongeschikt op basis van andere functies)

Bij de primaire beschikking is het recht op LGU beëindigd en is aansluitend hetzij LAU(2) toegekend (de verzekerde is per de datum in geding 35-80% arbeidsongeschikt en benut zijn (gewijzigde) resterende verdien capaciteit niet volledig, maar wel voor ten minste 50%), hetzij VVU toegekend (de verzekerde voldoet niet aan de inkomenseis die bij de primaire beschikking is vastgesteld). In bezwaar worden alsnog geheel of gedeeltelijk andere functies aan de schatting ten grondslag gelegd, met als gevolg dat de resterende verdien capaciteit wijzigt. Voor de uitwerking van deze situatie wordt verwezen naar 5.4 sub j (**voorbeeld 16**).

⁵⁹ Op grond van artikel 60, lid 2, laatste volzin, Wet WIA, geldt de inkomenseis niet meer, nadat de verzekerde ten minste twee kalendermaanden 80-100% (niet duurzaam) arbeidsongeschikt is geweest.

⁶⁰ Voor het antwoord op de vraag wanneer de periode van 24 kalendermaanden aanvangt wordt verwezen naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014, Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

⁶¹ Voor het antwoord op de vraag wanneer de periode van 24 kalendermaanden aanvangt wordt verwezen naar de [notitie van Ewald van Daatselaar d.d. 14 juli 2014, Themapagina Wet WIA \(het systeem van\)](#).

5.6 Samenvatting aard en omvang heroverweging

In het kader van de heroverweging moet worden beoordeeld of de functies, waarop de resterende verdien capaciteit is gebaseerd, op de datum in geding waren berekend voor de krachten en/of bekwaamheden van de verzekerde.

Als één of meer van de oorspronkelijke functies afvallen en de resterende verdien capaciteit op basis van de overblijvende functies of op basis van geheel of gedeeltelijk nieuwe functies anders wordt vastgesteld, wordt ten aanzien van de verzekerde ook een (herziene) inkomenseis vastgesteld.

De (herziene) inkomenseis wordt neergelegd in de beslissing op bezwaar.

De in bezwaar vastgestelde resterende verdien capaciteit en de daarop gebaseerde (herziene) inkomenseis gelden per de datum in geding, tenzij de verzekerde op basis van de in bezwaar vastgestelde verdien capaciteit recht heeft op een hogere uitkering dan voorafgaand aan de datum in geding. In dat geval moet worden nagegaan wanneer de toegenomen arbeidsongeschiktheid is ingetreden en wanneer de wijziging in de resterende verdien capaciteit twee kalendermaanden heeft voortgeduurd.

Of de herziening van de inkomenseis ook per de datum in geding gevolgen kan hebben voor de uitkering hangt er van af of de primaire beschikking betrekking heeft op de aanspraken bij einde wachttijd of op een lopende uitkering en of de functies waarop de gewijzigde resterende verdien capaciteit is gebaseerd al eerder zijn aangezegd en/of in het verlengde liggen van de oorspronkelijke functies. Verder hangt het er van af of de herziening van de inkomenseis per de datum in geding leidt tot een hogere of tot een lagere uitkering dan bij de primaire beschikking is vastgesteld.

HOOFDSTUK 6C PERSOONLIJK CONTACT VERZEKERINGSARTS B&B MET VERZEKERDE

1. Persoonlijk contact met VA B&B als de klant dat wenst

Tijdens het eerste telefonisch contact wordt besproken of de klant (of zijn gemachtigde) het bezwaar wenst toe te lichten op een hoorzitting, en zo ja, of daar een VA B&B bij aanwezig zal zijn.

Uitgangspunt is dat, indien de klant dit wenst, persoonlijk contact met de VA B&B plaatsvindt. Dit persoonlijk contact met de VA B&B kan bestaan uit:

- aanwezigheid op de hoorzitting,
- spreekuurcontact,
- beeldbellen, of
- telefonisch contact.

2. Bespreken gezondheidstoestand onder vier ogen met de VA B&B

Ongeacht of de VA B&B bij de hoorzitting aanwezig is, moet het de klant uiterlijk bij de hoorzitting duidelijk zijn dat hij kan verzoeken zijn gezondheidstoestand onder vier ogen met de VA B&B te bespreken.

Als de VA B&B bij de hoorzitting aanwezig is en de klant er geen bezwaar tegen heeft dat de MB, de verslaglegger en/of de AD B&B ook aanwezig zijn bij het bespreken van zijn gezondheidstoestand, leggen we dit vast in het verslag van de hoorzitting.

Ook als de klant geen bezwaar heeft tegen de aanwezigheid van anderen dan de VA B&B, moeten de VA B&B en de MB alert zijn op signalen die er op wijzen dat de klant door de aanwezigheid van derden toch niet vrijuit durft te spreken over zijn medische situatie.¹

3. Persoonlijk contact met VA B&B geen toegevoegde waarde

Er zijn situaties denkbaar waarin persoonlijk contact met de verzekeringsarts B&B geen toegevoegde waarde kan hebben. Te denken valt aan:

- Indien er evident sprake is van "gegrond" zonder dat er nader onderzoek nodig is.
Voorbeeld: Betrokkene blijkt op datum in geding opgenomen in ziekenhuis te zijn geweest
- Er is geen evidente medische reden.
Voorbeeld: Het bezwaar is puur arbeidsdeskundig of loonkundig.
- Geen evident geschil gericht op datum in geding.
Voorbeeld: de claim in bezwaar richt zich op een gebeurtenis welke plaatsvond nà de datum in geding; trauma na datum in geding als enige bezwaargrond.
- Als de (voorgenomen) wijziging in de FML alleen voortvloeit uit
 - o systeemfout (*voorbeeld:* herstel van afwijking van werkinstructie)
 - o evidente omissie (*voorbeeld:* bekende allergie niet aangegeven in FML)
 - o evidente vergissing (*voorbeeld:* t.a.v. links-rechts verschillen)

¹ In zijn uitspraak van 23 december 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:3311](#), overweegt de CRvB dat de VA B&B niet expliciet aan betrokkene om toestemming heeft gevraagd voor de aanwezigheid van de MB en de AD B&B bij het beoordelingsgesprek tijdens de hoorzitting. De Raad acht niet uitgesloten dat betrokkene zich door de aanwezigheid van deze (niet medisch geschoolde) derden niet vrij heeft gevoeld om tijdens de hoorzitting alle in haar ogen relevante medische feiten en omstandigheden naar voren te brengen. De CRvB acht het medisch onderzoek in zoverre niet zorgvuldig. De Raad is echter van oordeel dat de betrokkene hierdoor niet is benadeeld. Betrokkene heeft alle volgens haar relevante omstandigheden in beroep en hoger beroep alsnog aangevoerd en die omstandigheden waren voor de VA B&B geen aanleiding om haar eerdere medische oordeel te wijzigen.

- nieuwe en niet weerlegbare gegevens van de behandelende sector
- nieuwe en niet weerlegbare gegevens van belanghebbende zelf
- niet weerlegbare visie van deskundige in beroepszaak.

In deze evidente situaties kan de VA B&B besluiten om af te zien van persoonlijk contact met de klant. De onderbouwing zal, indien nodig, aan de klant moeten worden uitgelegd. In het geval de klant erbij blijft dat hij persoonlijk contact met de VA B&B wil, dient de keuze om af te zien van persoonlijk contact in de rapportage beargumenteerd te worden.

4. Persoonlijk contact met VA B&B noodzakelijk

Er zijn ook situaties denkbaar waarin de klant heeft aangegeven geen prijs te stellen op persoonlijk contact maar waarin persoonlijk contact met de VA B&B wel noodzakelijk is. Ook in die gevallen zal deze keuze in de rapportage beargumenteerd moeten worden. De volgende situaties zijn denkbaar:

- Uitspraak rechtbank indien daarin is vermeld dat nader onderzoek gewenst is;
- Werkgever dient bezwaar in en komt met arts gemachtigde;
- Arts komt mee naar hoorzitting;
- In beginsel bij een (voorgenomen) wijziging van de FML.²

In enkelvoudige ZW-zaken vindt in beginsel wel persoonlijk contact met de VA B&B plaats.

Als persoonlijk contact – ondanks serieuze pogingen daartoe – niet tot stand komt, kan op het bezwaar worden beslist zonder persoonlijk contact tussen VA B&B en verzekerde. Als de verzekeringsarts B&B twijfelt aan de juistheid van het primaire oordeel en die twijfel alleen kan worden weggenomen door een nader medisch onderzoek, kan de verzekerde worden opgeroepen. Als de verzekerde dan zonder deugdelijke grond niet verschijnt, krijgt hij het nadeel van de twijfel en kan het bezwaar ongegrond worden verklaard (zie [notitie Erik van Onzen d.d. 29 januari 2007](#), [themapagina Buiten aanmerking laten aanspraken op uitkering](#)).

² Als de klant geen prijs stelt op persoonlijk contact en de VA B&B ook zonder persoonlijk contact over voldoende informatie beschikt om de FML te wijzigen, is persoonlijk contact niet noodzakelijk.

HOOFDSTUK 6D OPVRAGEN GEGEVENS BIJ BEHANDELEND SECTOR

1. Wanneer informatie opvragen?

Als de cliënt vindt dat informatie bij de behandelend sector moet worden opgevraagd kunnen twee situaties worden onderscheiden:

- a. De va b&b vindt ook dat er goede redenen zijn om (aanvullende) informatie bij de behandelend sector op te vragen. In dat geval vraagt de va b&b informatie op met een gerichte vraagstelling (conform KNMG-richtlijnen).¹
- b. De va b&b vindt het medisch inhoudelijk niet nodig om (aanvullende) informatie op te vragen. In dat geval legt de va b&b persoonlijk aan de cliënt uit waarom naar zijn mening het opvragen van informatie geen toegevoegde waarde heeft. Als de cliënt echter van mening blijft dat informatie bij de behandelend sector moet worden opgevraagd, dan vraagt de va b&b (aanvullende) informatie op.

2. Medische machtiging in verband met opvraag medische informatie

In de afstemming tussen mb(b) en va b&b wordt ook nut/noodzaak van het opvragen van medische informatie besproken. Het is de va b&b die beslist over het al dan niet opvragen van medische informatie, al of niet nadat hij daarover zelf met de cliënt in contact is getreden en rekening houdend met de hiervoor geldende beroepsregels.²

Bij het opvragen van medische informatie moet het principe van 'informed consent' (gerichte toestemming) worden gewaarborgd. Dat is de verantwoordelijkheid van de va b&b, die daar ook tuchtrechtelijk op kan worden aangesproken. Het is niet goed voorstelbaar hoe het principe van 'informed consent' goed kan worden ingevuld zonder een of andere vorm van (rechtstreekse) bemoeienis van de va b&b met de cliënt. Het aanmaken/concipiëren van een machtiging voor medische informatie dient derhalve - althans voor wat betreft het inhoudelijke deel daarvan - voor rekening te komen van de va b&b.

Gebruik en doel van de machtiging moeten aan de cliënt worden toegelicht. Het is overigens mogelijk dat een machtiging op de hoorzitting of bij een medisch onderzoek wordt afgegeven.

Nadat de machtiging is ontvangen, vraagt de va b&b de benodigde informatie op bij de curatieve sector met een gerichte vraagstelling.

3. Verantwoording in rapportage va b&b

De va b&b moet in zijn rapportage motiveren waarom hij informatie bij de behandelend sector heeft opgevraagd:

- a. omdat (ook) de va b&b dat medisch inhoudelijk noodzakelijk vond, of
- b. uitsluitend om te voldoen aan de wens van de cliënt.

In het laatste geval moet uit de rapportage ook blijken waarom het naar het oordeel van de va b&b medisch inhoudelijk niet nodig is om informatie op te vragen. Dat laatste is met name van belang voor die gevallen waarin de behandelaar niet reageert en uiteindelijk noodgedwongen zonder de

¹ Dit geldt uiteraard ook als de cliënt er niet om heeft gevraagd, maar de bva zelf op medisch inhoudelijke gronden (aanvullende) informatie bij de behandelend sector wil opvragen.

² De werkwijze bij het opvragen (of liever: uitwisselen) van medische gegevens moet in overeenstemming zijn met de beroepsregels van de KNMG. Die beroepsregels zijn vastgelegd in de [KNMG-richtlijn inzake het omgaan met medische gegevens \(2010\)](#) en de zogenaamde [Code gegevensverkeer en samenwerking bij arbeidsverzuim en re-integratie \(2007\)](#).

gevraagde informatie op het bezwaar wordt beslist. Zowel voor de verantwoording naar de cliënt als voor de eventuele toetsing door de rechter is het van belang dat uit de rapportage naar voren komt waarom de informatie wel is opgevraagd, maar uiteindelijk niet is afgewacht.

4. Vergoeding kosten aan behandelaar

In alle gevallen waarin de va b&b (aanvullende) informatie bij de behandelend sector opvraagt worden aan de behandelaar kosten vergoed conform de bestaande standaardtarieven.³ Daarbij maakt het niet uit of de va b&b de informatie opvraagt omdat hij dat op medische gronden noodzakelijk vindt of uitsluitend om redenen van klantgerichtheid.

In gevallen waarin de cliënt zelf op eigen initiatief informatie opvraagt en inbrengt worden aan de behandelaar geen kosten vergoed.⁴

³ Zie [Tarieven voor informatieverstrekking door huisartsen en specialisten \(uwv.nl\)](#)

⁴ Bij een gegrond bezwaar (herroeping van het primaire besluit) kunnen we wel aan de belanghebbende een vergoeding geven voor de door hem gemaakte kosten van het opvragen van deze informatie. De behandelaar is immers een deskundige in de zin van artikel 1 onder b van het Besluit proceskosten bestuursrecht. Hiervoor wordt verwezen naar de Handleiding vergoeding bezwaarkosten.

HOOFDSTUK 7 HOREN

Aan het begin van de bezwaarschriftprocedure vindt een telefonisch contact plaats met belanghebbende of diens gemachtigde. Tijdens het telefoongesprek wordt met de belanghebbende het bezwaarschrift besproken, met als doel een beter inzicht te krijgen in de reden van het indienen van het bezwaar. Dat betekent echter niet dat het telefonisch contact beschouwd kan worden als een telefonische hoorzitting (CRvB 15-04-03, RSV 2003/155). Als tijdens dit gesprek duidelijk wordt dat de bezwaarschriftprocedure zal worden voortgezet, wordt dan ook uitdrukkelijk gevraagd of belanghebbende gehoord wil worden. De verklaring van belanghebbende over het al dan niet gehoord willen worden, wordt niet schriftelijk bevestigd, maar wordt opgenomen in het verslag van het telefonisch contact (AB 2003/81). Als geen hoorzitting wordt gehouden, wordt in de beslissing op bezwaar gemotiveerd waarom van het horen is afgezien (artikel 7:12, lid 1, Awb).

Ook andere telefonische contacten, bijvoorbeeld het contact over de planning van de hoorzitting, kunnen niet als telefonisch horen worden gezien, ook niet als de bezwaargronden uitgebreid besproken zijn.

Met de klant of gemachtigde kan een telefonische hoorzitting worden afgesproken. Ook als meerdere belanghebbenden gehoord moeten worden, is telefonisch horen niet uitgesloten. Omdat belanghebbenden op grond van artikel 7:6, lid 1, Awb in elkaars aanwezigheid moeten worden gehoord, dient het telefonisch horen dan wel met behulp van een vergadertelefoon plaats te vinden. Ook als de belanghebbende telefonisch wordt gehoord, zijn bij het horen in beginsel een hoorder en een verslaglegger aanwezig en dient op de gebruikelijke wijze een verslag van de hoorzitting te worden opgesteld (artikel 13 UWV-reglement).

Uitgangspunten voor de hoorzitting

- De met belanghebbende telefonisch afgesproken datum en tijd van de hoorzitting worden schriftelijk bevestigd. Als belanghebbende telefonisch onbereikbaar is, terwijl hij heeft aangegeven gehoord te willen worden, wordt de hoorzitting eenzijdig door UWV gepland en wordt belanghebbende schriftelijk uitgenodigd voor de hoorzitting.
- de hoorzitting is niet openbaar
- Belanghebbenden kunnen onder opgaaf van redenen verzoeken anderen de hoorzitting geheel of gedeeltelijk te laten bijwonen; op dit verzoek wordt zo snel mogelijk beslist.
- Bij de hoorzitting kan op verzoek van belanghebbenden of op aanwijzing van het UWV gebruik worden gemaakt van een tolk; als het verzoek van belanghebbende wordt ingewilligd of het UWV de aanwezigheid van een tolk aangewezen acht, zorgt het UWV voor de beschikbaarheid en vergoeding van de tolk
- Meerdere belanghebbenden worden in beginsel in elkaars aanwezigheid gehoord (artikel 7:6 Awb)

Verslag hoorzitting

Tijdens de hoorzitting wordt aantekening gehouden van hetgeen over en weer wordt gezegd, dan wel wordt een opname gemaakt. De aantekeningen c.q. opname worden in ieder geval uitgewerkt als belanghebbende verzoekt om toezending van het verslag of als beroep is ingesteld tegen de beslissing op bezwaar.

Het verslag:

- vermeldt de namen van de aanwezigen en hun hoedanigheid
- vermeldt kort al hetgeen over en weer is gezegd en relevante zaken die verder zijn voorgevallen
- verwijst naar de stukken die ter zitting zijn overgelegd
- wordt ondertekend door de voorzitter
- wordt op verzoek kosteloos aan belanghebbende toegezonden

Uitstel hoorzitting

Als de belanghebbende of diens gemachtigde verzoekt om een geplande hoorzitting uit te stellen, wordt dit verzoek met hem besproken

Toelichting

Als het verzoek om de hoorzitting uit te stellen wordt gedaan door een belanghebbende die zich niet laat vertegenwoordigen of door een gemachtigde die geen professioneel rechtshulpverlener is, wordt het verzoek met de belanghebbende of diens gemachtigde besproken. Tijdens dat overleg kunnen de redenen voor het uitstel en de gevolgen van het uitstel voor de afhandelingsduur van de bezwaarschriftprocedure aan de orde komen. Stelt de belanghebbende geen prijs op persoonlijk horen en heeft hij nog geen gemachtigde, dan kan hij worden gewezen op de mogelijkheid zich op de hoorzitting te laten vertegenwoordigen door een gemachtigde. Ook kan de mogelijkheid van telefonisch horen (nogmaals) worden besproken.

HOOFDSTUK 8 AFZIEEN VAN HOREN

Uitgangspunt bij de behandeling van bezwaarschriften is, dat direct bij aanvang van de procedure telefonisch contact wordt opgenomen met de indiener, ook in het geval er sprake is -of lijkt te zijn- van een situatie waarin kan worden afgezien van het horen.

A. Algemeen

Op grond van artikel 7:3 van de Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien, indien:

- a. het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is;
- b. het bezwaar kennelijk ongegrond is;
- c. de belanghebbende heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord;
- d. de belanghebbende niet binnen een door het bestuursorgaan gestelde redelijke termijn verklaart dat hij gebruik wil maken van het recht te worden gehoord
- e. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

B. Kennelijk niet-ontvankelijk bezwaar (art. 7:3, onder a, Awb)

In de volgende situaties is sprake van een kennelijk niet-ontvankelijk bezwaar (limitatieve opsomming):

- a. De indiener van het bezwaarschrift is overduidelijk geen belanghebbende bij het bestreden besluit en is evenmin gemachtigd om namens een belanghebbende bezwaar te maken.
- b. De beslissing waartegen het bezwaarschrift is gericht is overduidelijk geen besluit in de zin van de Awb.
- c. Het bezwaarschrift is niet tijdig ingediend; de indiener van het bezwaarschrift geeft niet binnen de daartoe gestelde (eventueel verlengde) termijn een verklaring voor de termijnoverschrijding.
- d. Het bezwaarschrift is niet tijdig ingediend; de indiener van het bezwaarschrift geeft weliswaar binnen de daartoe gestelde termijn een verklaring voor de termijnoverschrijding, maar er kan geen twijfel over bestaan dat deze verklaring geen verschoonbare termijnoverschrijding oplevert (zie hoofdstuk 3 voor uitwerking verschoonbare termijnoverschrijding).
- e. Het bezwaarschrift voldoet niet aan één of meer formele vereisten (artikelen 6:5 Awb); het verzuim wordt niet hersteld binnen de daartoe gestelde (eventueel verlengde) termijn.

C. Kennelijk ongegrond bezwaar (art. 7:3, onder b, Awb)

Van een kennelijk ongegrond bezwaar is sprake indien uit het bezwaarschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken blijkt dat de bezwaren nimmer zullen kunnen leiden tot gehele of gedeeltelijke herroeping van het bestreden besluit.

Indien de in het bezwaarschrift naar voren gebrachte bezwaren niet zijn gericht tegen de wijze waarop de wettelijke voorwaarden zijn toegepast, maar tegen de wettelijke voorwaarden zelf, is in beginsel

sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar. Indien de belanghebbende echter stelt dat wettelijke voorwaarden onverbindend zijn, bijvoorbeeld omdat deze naar zijn mening in strijd zijn met regels van internationaal recht, dan wel zich op het standpunt stelt dat sprake is van zodanige bijzondere omstandigheden dat onverkorte toepassing van dwingendrechtelijke bepalingen in zijn geval achterwege moet blijven, is geen sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar.

Van een kennelijk ongegrond bezwaar is evenmin sprake indien het bestreden besluit is gebaseerd op de hantering van een discretionaire bevoegdheid.

D. Belanghebbende laat niet binnen de gestelde termijn weten dat hij gehoord wil worden

Van het horen kan worden afgezien als de belanghebbende niet binnen een door het bestuursorgaan gestelde redelijke termijn verklaart dat hij gebruik wil maken van het recht te worden gehoord.

B&B geeft hier invulling aan door gebruik te maken van een antwoordformulier dat samen met de ontvangstbevestiging van het bezwaarschrift aan de betrokkene wordt toegezonden. Op dit antwoordformulier kan de betrokkene vervolgens binnen de gestelde termijn aangeven of hij al dan niet wenst te worden gehoord. Reageert betrokkene (door het formulier ingevuld terug te sturen) dan ligt de situatie in principe duidelijk. Reageert betrokkene daarentegen niet, dan wordt in beginsel aangenomen dat betrokkene daarmee afstand heeft gedaan van het recht te worden gehoord.

Voor meer achtergrondinformatie en een verdere uitwerking wordt verwezen naar onderdeel 3 van de [notitie over de Wet aanpassing bestuursprocesrecht](#), [themapagina Wet aanpassing bestuursprocesrecht](#).

E. Kennelijk gegrond bezwaar (art. 7:3, onder e, Awb)

Van een kennelijk gegrond bezwaar is sprake indien voor de hoorzitting blijkt dat er geen twijfel over kan bestaan dat volledig aan het bezwaar tegemoet moet worden gekomen.

F. Kennelijk gegrond bezwaar bij meerdere belanghebbenden (art. 7:3, onder d, Awb)

Op grond van artikel 7:3, aanhef en onder d, Awb kan van het horen worden afgezien indien aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

In gevallen waarin werknemer en werkgever beiden belanghebbende zijn bij het bestreden besluit moet er van worden uitgegaan dat indien volledig aan het bezwaar van één van beide belanghebbenden wordt tegemoet gekomen, de belangen van de andere belanghebbende daardoor kunnen worden geschaad.

Indien het bezwaar van de werkgever kennelijk gegrond is, dient de werknemer in beginsel in de gelegenheid te worden gesteld te worden gehoord. Indien de werknemer van die gelegenheid gebruik maakt, wordt ook de werkgever uitgenodigd voor de hoorzitting.

Indien het bezwaar van de werknemer kennelijk gegrond is, dient de werkgever in de gelegenheid te worden gesteld te worden gehoord, tenzij de werkgever niet betrokken is bij de behandeling van het bezwaar van de werknemer. Als de werkgever gebruik maakt van de gelegenheid te worden gehoord, wordt ook de werknemer uitgenodigd voor de hoorzitting.

De werknemer wordt ongevraagd betrokken bij de behandeling van het bezwaar van de werkgever (artikel 9, lid 3, [Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2014](#)).

HOOFDSTUK 9 VERDAGING

Kort overzicht praktische werkwijze

1. Kan de MB de beslissing op bezwaar niet binnen de wettelijke beslistermijn afgeven? Dan neemt de MB mondeling contact op met de indiener van het bezwaar voor het einde van de wettelijke beslistermijn.
2. De MB spreekt met de indiener van het bezwaar af wanneer de MB de beslissing op bezwaar uiterlijk verstuurt.
3. De MB verdaagt de beslistermijn met maximaal 6 weken (zonder toestemming). Weet de MB dat het langer gaat duren, dan maakt de MB hierover direct afspraken met de indiener van het bezwaar. De MB vraagt expliciet of de indiener instemt met die (extra) verlenging .
4. De MB bevestigt de afspraken over de verdaging schriftelijk voor het einde van de beslistermijn.
5. Heeft de MB niet langer verdaagd dan 6 weken en heeft hij verder uitstel nodig? Dan heeft hij toestemming nodig van de indiener van het bezwaar. De MB neemt hierover voor het einde van de afgesproken termijn contact op met de indiener en maakt hierover afspraken. Hij vraagt expliciet of de indiener instemt met die extra verlenging. De MB bevestigt de gemaakte afspraken opnieuw schriftelijk voor het einde van de (met 6 weken verlengde) beslistermijn.
6. De MB stuurt een eventuele derde-belanghebbende die bij de procedure betrokken is voor het einde van de beslistermijn¹ een brief met de afspraken over de verdaging

Uitgangspunt

Voor afloop van de (verlengde) beslistermijn moeten UWV en de indiener van het bezwaar, evenals eventuele overige belanghebbenden weten waar ze aan toe zijn: is de termijn met instemming verdaagd of niet?

Inleiding

Hierna schetsen wij eerst het [wettelijk kader](#). Daarna volgt een beschrijving van de daar wat van afwijkende [praktische werkwijze](#). Wij besteden verder aandacht aan de [gevolgen van de praktische werkwijze](#), [aandachtspunten](#) en mogelijke [correcties in Flexis](#). In de slotparagraaf gaan we nog kort in op het [verschil tussen verdagen/verlengen en opschorten](#).

Wettelijk kader

Art. 7:10 lid 1 Awb bepaalt dat de beslistermijn 6 weken is. Voor veel beslissingen op bezwaar geldt echter dat een langere beslistermijn is geregeld in de materiewetten. Een overzicht van de termijnen tref je hieronder aan.

Soort zaak	Termijn	Wetsartikel
ZW-EV	6 weken	7:10 lid 1 Awb
ZW-MV (niet medisch/arbeidsdeskundig)	13 weken	74 ZW
ZW-MV medisch/arbeidsdeskundig	17 weken	73a lid 1 ZW
WIA/WAO/WAZ/Wajong (niet medisch/arbeidsdeskundig)	13 weken	87c WAO, 111 Wia, 96 lid 1 Waz, 70 lid 1 Wajong

¹ Als de MB deze brief "te" laat verstuurt, heeft dit geen consequenties voor het tijdig verdagen.

WIA/WAO/WAZ/Wajong (medisch/arbeidsdeskundig)	17 weken	87d WAO, 112 Wia, 96 lid 2 Waz, 70 lid 2 Wajong
Bij inschakeling externe deskundige	21 weken	87d WAO, 112 Wia, 96 lid 2 Waz, 70 lid 2 Wajong, 73a lid 1 ZW
WW/TW	13 weken	129 WW en 38 lid 1 TW
Algemene regel	6 weken	7:10 lid 1 Awb

Het kan gebeuren dat na (hoger) beroep er een nieuwe beslissing op bezwaar moet worden genomen. Voor het nemen van die beslissing is er geen apart geregelde (wettelijke) beslistermijn. Uit de rechtspraak blijkt dat een bestuursorgaan in die situaties moet beslissen binnen *dezelfde* termijn als de termijn die gold voor het nemen van de oorspronkelijke beslissing op bezwaar. Voor UWV gelden in die situatie dus de hierboven genoemde termijnen. Dit is alleen anders als de bestuursrechter in zijn uitspraak een termijn heeft opgenomen waarbinnen de nieuwe beslissing op bezwaar moet worden genomen.²

Start beslistermijn

De beslistermijn begint na afloop van de bezwaartermijn. Dat is 6 weken + 1 dag na de dag waarop we het primaire besluit hebben verzonden.
Voorbeeld: primaire beslissing is verzonden op woensdag. Dan start de bezwaartermijn op donderdag en eindigt op een woensdag 6 weken later. De beslistermijn start de dag daarna, namelijk op donderdag.

Bij een terugverwijzing door de rechtbank is, voor de hierboven genoemde wetten, [artikel 9 van Bijlage 2 bij de Algemene wet bestuursrecht](#) van toepassing. Daarin is geregeld dat het instellen van hoger beroep schorsende werking heeft. Dat betekent dat de werking van de uitspraak van de rechtbank wordt opgeschort totdat de termijn voor het instellen van hoger beroep is verstreken of, als hoger beroep is ingesteld, op het hoger beroep is beslist.³ Het gevolg daarvan is dat de beslistermijn na een terugverwijzing door de rechtbank gaat lopen als de uitspraak van de rechtbank onherroepelijk is geworden. Als geen van de partijen in hoger beroep gaat, betekent dit dat de beslistermijn 6 weken + 1 dag nadat de uitspraak is verzonden gaat lopen.

Bij een terugverwijzing in hoger beroep begint de beslistermijn te lopen de dag volgend op de dag waarop de uitspraak bekend is gemaakt.

Zes weken verdaging

Lukt het niet om de beslissing op bezwaar voor het einde van de beslistermijn af te geven? Dan mag het bestuursorgaan de beslissing met maximaal 6 weken verdagen (art. 7:10 lid 3 Awb). Het bestuursorgaan moet de indiener van het bezwaar en betrokken belanghebbenden hierover (voor het einde van de beslistermijn) schriftelijk informeren. Dit geldt ook als er sprake is van een terugverwijzing door de rechtbank of de Centrale Raad van Beroep, tenzij de uitspraak dus een termijn bevat waarbinnen beslist moet worden.

Verdere verdaging

Heeft een bestuursorgaan langer nodig om een beslissing op bezwaar af te geven? Dan is daarvoor de instemming nodig van de indiener van het bezwaar. Bovendien mogen andere belanghebbenden niet in hun belangen worden geschaad of zij moeten ook instemmen met het verdere uitstel (art. 7:10 lid 4 Awb).

Informatie over niet tijdige beslissing

Als het bestuursorgaan niet in staat is om binnen de (verlengde) beslistermijn te beslissen, informeert het de indiener van het bezwaar en de betrokken belanghebbenden daarover (art. 4:14 lid 1 Awb).

² Bijvoorbeeld Centrale Raad van Beroep 12-12-2006, ECLI:NL:CRVB:2006:AZ4884; Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State, 17-08-2016, [ECLI:NL:RVS:2016:2233](#)

³ Tenzij de hoger beroepsrechter de uitspraak van de rechtbank natuurlijk vernietigt.

Daarbij noemt het bestuursorgaan een zo kort mogelijke termijn waarbinnen het de beslissing alsnog verstuurt. Deze mededeling is van puur informatieve aard en verlengt de beslistermijn niet (verder).

Wanneer is er formeel tijdig verdaagd?

Er is alleen tijdig verdaagd als dat voor afloop van de beslistermijn gebeurt. Dat wil zeggen dat de brief over de verdaging met 6 weken (art. 7:10 lid 3 Awb) is verstuurd voor het einde van de beslistermijn. Bij verdaging met instemming (art. 7:10 lid 4 Awb) zijn er drie stappen nodig voor afloop van de termijn:

1. het bestuursorgaan vraagt schriftelijk instemming;
2. de indiener stemt schriftelijk in (en UWV *ontvangt* die instemming vóór afloop van de termijn) en het schaadt de belangen van andere belanghebbenden niet; én
3. het bestuursorgaan stuurt de schriftelijke bevestiging van de verdaging met instemming.

Praktische werkwijze

Hiervoor is beschreven wanneer er formeel tijdig is verdaagd. UWV volgt echter een meer praktische werkwijze. Deze werkwijze houdt in dat de MB mondeling⁴ contact opneemt met de betrokkene over de verdaging. In dit gesprek legt hij uit waarom het niet lukt om binnen de wettelijke beslistermijn te beslissen. Alleen als mondeling contact niet mogelijk is vindt de communicatie over de verdaging schriftelijk plaats ([zie aandachtspunt 5](#)).

Als een verdagingsperiode van 6 weken niet voldoende is om alsnog te beslissen, vraagt de MB in het gesprek direct om instemming voor een langere verdagingsperiode. De MB legt in dit gesprek ook uit dat de betrokkene geen beroep kan doen op de dwangsomregeling als hij instemming verleent ([zie instructie Wet dwangsom](#), onder 7.2).

Als de indiener instemt met verdere verdaging, bevestigt de MB de verdaging schriftelijk. Deze brief stuurt de MB vóór afloop van de termijn. In de brief meldt de MB uitdrukkelijk dat de indiener heeft ingestemd met een verdaging van meer dan 6 weken.

Als de indiener niet instemt met een verdaging van meer dan 6 weken, legt de MB uit dat wij ons uiterste best doen om toch te beslissen binnen die 6 weken. Lukt het niet dan zullen wij opnieuw contact opnemen.

Als het inderdaad niet lijkt te lukken om binnen de verdagingstermijn van 6 weken een beslissing op bezwaar te nemen, neemt de MB opnieuw mondeling contact op. Als de indiener tijdens dit gesprek alsnog instemt, stuurt de MB voor afloop van de verdagingstermijn een bevestigingsbrief. In die brief noemt de MB uitdrukkelijk dat de indiener heeft ingestemd met verdere verdaging.

De MB informeert ook eventuele derde-belanghebbenden, die bij de procedure betrokken zijn, over de afspraken die gemaakt zijn over de verdaging en het einde van de beslistermijn. De MB hoeft geen instemming met verdere verdaging te vragen aan de betrokken derde-belanghebbende. Zie voor meer informatie [aandachtspunt 6](#).

Risico's praktische werkwijze

Deze werkwijze houdt in dat er vaak *geen* schriftelijke instemming van de indiener is, waarbij wij desondanks aannemen dat er verdaagd is met instemming. Denk aan de volgende situaties:

1. Na *telefonisch* gevraagde instemming sturen wij een brief ter bevestiging van de instemming en om te melden tot welke datum is verdaagd. Als de brief voor afloop van de termijn is verzonden, gaan wij ervan uit dat tijdig is verdaagd. Strikt genomen is dat niet zo, omdat er geen schriftelijke instemming van de betrokkene is.
2. Bij *schriftelijk* gevraagde instemming is deze brief gelijktijdig de schriftelijke bevestiging van de verdaging tot een bepaalde datum. Als echter de betrokkene weliswaar voor afloop van de termijn reageert, maar *niet* schriftelijk, gaan we er toch vanuit dat er tijdig is verdaagd, mits de MB schriftelijke bevestiging van die instemming ook voor afloop van de termijn verzendt. Ook in

⁴ Telefonisch of, als dat mogelijk is, eventueel op de hoorzitting.

deze situatie is strikt genomen niet voldaan aan de eisen van wet en jurisprudentie, omdat de schriftelijke instemming ontbreekt.

Voor alle duidelijkheid merken wij op dat de MB in de tweede situatie geen bevestigingsbrief meer hoeft te sturen als de instemming schriftelijk is. Is die instemming binnen voor afloop van de termijn dan is er tijdig verdaagd.

Gevolgen weigeren instemming of geen reactie voor afloop van de termijn

Weigert de indiener instemming of heeft de MB geen reactie ontvangen voor afloop van de termijn, dan kan geen verdere verdaging plaatsvinden en is UWV te laat. De MB stuurt een informatieve brief over het niet tijdig beslissen en de termijn waarbinnen de MB de beslissing naar verwachting alsnog zal sturen. Zie [Instructie over de Wet Dwangsom](#), onder 7.3.

Gevolgen ontkennen, of alsnog intrekken of verlenen instemming

De keuze voor deze werkwijze betekent dat eventuele risico's daarvan voor rekening van UWV komen. Het belangrijkste risico is dat de indiener van het bezwaar stelt niet te hebben ingestemd of die instemming intrekt. Het kan ook voorkomen dat een indiener na afloop van de beslistermijn alsnog instemt met een verdere verdaging.

Hoe handelt de MB als de indiener na afloop van de termijn stelt niet te hebben ingestemd, de instemming intrekt of alsnog instemt?

1. De indiener stelt na afloop van de termijn niet te hebben ingestemd of zijn instemming in te trekken. Als er geen schriftelijke instemming is, zal de MB de verdaging ongedaan moeten maken. [Zie hierna](#) onder Verdagen en correcties in Fleks.
2. De indiener trekt na afloop van de termijn zijn schriftelijke instemming in. Wij mochten ervan uitgaan dat de beslistermijn verlengd werd. Dat de indiener er later anders over is gaan denken komt voor zijn risico. De MB hoeft de verdaging niet ongedaan te (laten) maken.
3. Als de indiener na afloop van de termijn alsnog instemming verleent, is dat helaas te laat. Dat geldt ook als de indiener de instemming weliswaar voor afloop van de termijn heeft verstuurd, maar de MB ontvangt de instemming pas na afloop. Aan het einde van de termijn is namelijk niet duidelijk dat er met instemming is verdaagd (zie uitgangspunt). Praktisch gezien heeft dit weinig gevolgen. De kans is klein dat de indiener van het bezwaar ons in gebreke stelt. Dit heeft wel een nadelig effect op de tijdigheidscijfers, maar dat ligt in de risicosfeer van UWV.

Aandachtspunten

1. Het is zaak om een verdagingsactie niet uit te stellen tot het allerlaatste moment.
2. In de praktijk kan het in medisch-arbeidskundige zaken lastig te zijn om een reële verdagingstermijn af te spreken. De MB polst welke verdagingstermijn voor de indiener nog acceptabel is.

Verdagingstermijn in afwachting advies va B&B

Als de va B&B nog een advies moet uitbrengen, kan het zowel voor de MB als de va lastig in te schatten zijn wat een reële afhandelingstermijn is. Is dat het geval, dan legt de MB aan de indiener uit dat het belangrijk is dat ook een arts naar zijn zaak kijkt, maar dat er helaas (te) weinig artsen beschikbaar zijn om de zaak op korte termijn af te handelen. De MB vraagt de indiener of hij om die reden bereid is om met een verdere verdaging in te stemmen en polst welke termijn voor hem nog acceptabel is.

3. Als de indiener van het bezwaar mondeling heeft ingestemd met verdere verdaging dient de brief hierover vóór het einde van de termijn te worden verzonden.
4. Communicatie over de verdaging gaat in beginsel mondeling en op papier, en dus niet per mail. Stuurt de indiener van het bezwaar zijn instemming per mail dan accepteren we die instemming, ook al is de elektronische weg voor dergelijke berichten niet opengesteld.

Communicatie per mail

Wij hebben de elektronische weg tot nu toe alleen opengesteld voor het indienen van een bezwaarschrift en voor overige communicatie nog niet. Desondanks wordt in de emailwijzer B&B toegestaan dat we in sommige gevallen mailen. We mailen echter niet als er persoonsgegevens in de mail staan, tenzij er een duidelijk voordeel is. Genoemd wordt dat een termijn anders niet gehaald wordt. In verdagings situaties staan er persoonsgegevens in de mail en daarom is uitgangspunt dat we per brief verdagen c.q. instemming vragen. Door zelf te mailen lok je namelijk een reactie per mail uit, en stimuleer je bovendien dat men vaker gaat mailen, wat ongewenst is.

Op grond van de Awb kunnen we berichten die ten onrechte langs de elektronische weg verstuurd zijn weigeren. Als wij zelf eerst een bericht per mail hebben gestuurd zullen we een reactie per mail in ieder geval niet weigeren. Ons verzoek per mail wekt immers de indruk dat de elektronische weg wel openstaat. Hebben wij het verzoek per brief gedaan en komt er toch een reactie per mail, dan ligt dat wat lastiger. We zouden die mail kunnen weigeren om vooral niet te stimuleren dat men gebruik maakt van deze onveilige weg. Een weigering komt echter wel erg bureaucratisch over. Bovendien weet je dan vrijwel zeker dat er geen tijdige schriftelijke reactie meer komt. Hoewel niet helemaal consequent, accepteren we om genoemde redenen toch de reactie per mail.

5. Als er geen mondeling contact mogelijk is, verdaagt de MB altijd eerst met 6 weken en pas daarna vraagt hij zo nodig instemming voor verdere verdaging

Geen mondeling contact, altijd eerst 6 weken verdagen

Ook als direct duidelijk is dat een verdaging van 6 weken onvoldoende is, verdaagt de MB toch met 6 weken. Pas daarna vraagt de MB zo nodig instemming voor de verdere verdaging. Flekstechnisch levert het namelijk problemen op als de MB in deze situatie direct met meer dan 6 weken wil verdagen en er komt geen reactie of instemming van de belanghebbende. Het aanpassen van Fleks op dit punt is lastig en vooralsnog kiezen we daarom voor deze praktische oplossing.

6. We vragen geen instemming voor verdere verdaging aan een derde-belanghebbende ook niet als deze betrokken is bij de bezwaarprocedure.

Geen instemming vragen aan derde belanghebbende

Wij vragen een derde belanghebbende niet of hij instemt, ook niet als hij betrokken is bij de bezwaarprocedure. We gaan er vanuit dat zijn belangen niet door de verdaging worden geschaad. De belangen zullen vrijwel altijd van financiële aard zijn en die kunnen zo nodig gecompenseerd worden. Wij informeren de betrokken derde belanghebbende wel over de verdaging.

7. Als de indiener van het bezwaar niet reageert op een verzoek om instemming of pas na afloop van de termijn zijn we te laat. Dit mag niet ondervangen worden met een tekst in de brief dat er verdaagd is als de indiener van het bezwaar niet tijdig meldt dat hij niet instemt met de verdaging. De indiener moet namelijk *expliciet* instemmen (zie [ECLI:NL:CRVB:2012:BX8447](#)⁵).

Gebruik / aanpassen teksten in verdagingsbrieven

In Modus|one is het mogelijk om teksten van de standaardbrieven aan te passen. De MB mag de tekst van het verzoek om instemming echter niet zodanig wijzigen dat er geen expliciete instemming meer nodig is. Dus een tekst waarbij gesteld wordt dat we verdagen

⁵ De CRvB gebruikt hier overigens ten onrechte de term opschorten. Deze term is gereserveerd voor de toepassing van art. 7:10 lid 2 Awb, zie hierover bijvoorbeeld [ECLI:NL:HR:2014:2778](#).

tenzij de indiener aangeeft niet akkoord te gaan, is niet toegestaan. Dat geldt ook voor teksten van gelijke strekking.

8. De lijn van de praktische werkwijze volgen we ook als de indiener van het bezwaar een gemachtigde heeft.

Verdagen en correcties in Fleks

Uitgangspunt

De MB legt de beslistermijn vast in Fleks op basis van deze werkinstructie.

Registratie

Heeft de indiener van het bezwaar mondeling ingestemd én heeft de MB de brief voor afloop van de termijn verstuurd? Dan verschuift Fleks de einddatum van de beslistermijn.

Als de MB schriftelijk om instemming heeft gevraagd, verschuift Fleks alleen de einddatum van de beslistermijn, als instemming is ontvangen vóór afloop van de verlengde beslistermijn (de oorspronkelijke beslistermijn plus de 6 weken verdaging zonder instemming). Zo niet, dan registreert de MB dat er geen instemming is. (Zie voor de gedetailleerde beschrijving de [werkinstructie Fleks onder Verdagen.](#))

Correctie

Na afloop van de termijn verkregen instemming⁶ of het intrekken van schriftelijke instemming, leidt niet tot correctie van de verdaging in Fleks. Daarop is één uitzondering: de indiener van het bezwaar heeft mondeling ingestemd met verdere verdaging, maar trekt die instemming later weer in of ontkent te hebben ingestemd. In dat geval moet de reeds uitgevoerde verdaging worden teruggedraaid. De MB kan dit zelf doen. Stuur bij twijfel een verzoek tot wijziging aan de Servicedesk IV. Vermeld daarbij het registratienummer van de zaak en geef kort aan wat er gewijzigd moet worden en waarom.

Jurisprudentie

Uit de jurisprudentie blijkt dat je moet verdagen voor het einde van de beslistermijn. Ook de toestemming voor verdere verdaging heb je nodig voor het einde van de verlengde beslistermijn. De toestemming moet de indiener van het bezwaar schriftelijk geven.

- ABRvS 30 januari 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:BY9944](#)
- CRvB 1 maart 2013, [ECLI:NL:RBARN:2010:BN3093](#)
- ABRvS 5 juni 2006, [ECLI:NL:RVS:2002:AE3641](#)
- Rb Zwolle 24 november 1999, [ECLI:NL:RBZWO:1999:AA3890](#)
- Rb Arnhem 3 augustus 2010, [ECLI:NL:RBARN:2010:BN3093](#)

Onderscheid tussen opschorten, verdagen en verlengen (artikel 7:10, tweede, derde en vierde lid, van de Awb)

Hoewel deze richtlijn over verdagen gaat willen wij ook kort aandacht besteden aan het onderscheid tussen verdagen en opschorten, én tussen verdagen en verlengen.

De Awb kent naast de mogelijkheid om te verdagen ook een opschortingsmogelijkheid. Bij verdagen (art. 7:10 lid 3 en 4 Awb) wordt de beslistermijn verlengd. Bij opschorten (art. 7:10 lid 2 Awb) wordt de beslistermijn stopgezet. De beslistermijn start pas weer nadat de termijn voor verzuimherstel is verstreken of het verzuim is hersteld. Juridisch gezien zijn opschorten en verdagen twee verschillende dingen. Praktisch gezien komt het wel op hetzelfde neer, de datum waarop je uiterlijk beslist moet hebben om nog tijdig te zijn, schuift naar achteren. Hoewel de bewoordingen van lid 3 en 4 verschillend zijn – verdagen en verder uitstel – gaan zowel de wetsgeschiedenis als de jurisprudentie en literatuur er vanuit dat beide leden regelen dat de beslistermijn verlengd wordt.

⁶ Voor alle duidelijkheid: Als B&B de instemming na afloop van de termijn ontvangt, maar de instemming is vóór afloop van de termijn bij UWV binnengekomen, dan mag de MB de verdaging wel corrigeren.

In de praktijk zal opschorten meestal aan het begin van de beslistermijn voorkomen en verdagen aan het eind, maar dat hoeft niet. Als er tijdig verdaagd is kan er ook opgeschort worden in de verlengde beslistermijn.

Als er sprake is van een verzuim wordt de termijn opgeschort zodra aan de indiener is verzocht het verzuim te herstellen. Zie verder over verzuimherstel Hoofdstuk 1 van de Richtlijnen bezwaarproces. Voor de volledigheid merken wij op dat de termijn niet wordt opgeschort als een indiener verzoekt om uitstel voor het *aanvullen* van de gronden.

INSTRUCTIE WET DWANGSOM EN BEROEP BIJ NIET TIJDIG BESLISSEN

Inhoudsopgave

(voor doorverwijzing klik op paginanummer)

1.	Inleiding	3
2.	Wet wijziging van de Awb en de Wob.....	3
3.	Uitvoering dwangsom	3
4.	Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen	4
4.1	De dwangsomregeling	4
4.1.1	Voorwaarden.....	4
4.1.2	De ingebrekestelling	4
4.1.2.1	Ingebrekestelling is te vroeg ingediend.....	5
4.1.2.2	Wanneer is ingebrekestelling te vroeg?.....	5
4.1.2.3	Ingebrekestelling 1 dag te vroeg ingediend: geen uitzondering	6
4.1.2.4	Ingebrekestelling per email ingediend	6
4.1.2.5	Ontvangstbevestiging ingebrekestelling	6
4.1.2.6	Ingebrekestelling is geen aanvraag in de zin van de Awb	6
4.1.2.7	Hersteltermijn van 2 weken	6
4.1.2.8	BOB verzonden binnen hersteltermijn van twee weken	7
4.1.3	Hoogte en duur van de dwangsom.....	7
4.1.3.1	Beslissing over verschuldigdheid en hoogte dwangsom wordt opgenomen in BOB	7
4.1.3.2	Uitzondering.....	7
4.1.3.3	Betalingstermijn	7
4.1.3.4	Niet eens met verschuldigdheid en/of hoogte dwangsom?	8
4.1.4	Wanneer is geen dwangsom verschuldigd?.....	8
4.1.5	Opschorten van de beslistermijn (artikel 4:15 Awb)	9
4.1.5.1	Twee uitzonderingen voor bezwaar	9
4.1.5.2	Ten onrechte een bezwaarschrift ingediend tegen uitblijven primaire beslissing ...	9
4.2	Direct beroep bij niet tijdig beslissen	10
4.2.1	Voorwaarden.....	10
4.2.2	Procedure	10
4.2.3	Beroep tegen uitblijven van een beslissing op bezwaar	11
4.2.4	Beroep tegen het uitblijven van een primaire beslissing	11
4.2.5	Samenloop met de dwangsomregeling	12
5.	B&B en de uitvoering van de Wet dwangsom en de Wet wijziging van de Awb en de Wob... ..	12
5.1	Opschortingsbepalingen in Wet dwangsom.....	12
5.1.1	Opschorten bij opvragen informatie aan een buitenlandse instantie.....	12
5.1.2	Opschorten in verband met aan de indiener te wijten vertraging.....	12
5.1.3	Opschorten in verband met overmacht	13
5.2	Afwijzingsgronden in de Wet dwangsom	13
5.3	Wijziging start beslistermijn en te laat ingediend bezwaar	14
5.4	Verdere verdaging zonder instemming bij tweede hoorzitting	14
5.5	Verzuim binnen de bezwaartermijn	14
6.	Communicatie tussen B&B en K&S.....	14
6.1	B&B informeert K&S.....	14

6.2	Dwangsom afhandelen door K&S	14
6.3	Ingebrekestellingen voor B&B die bij K&S binnenkomen	15
7.	Overige informatie	15
7.1	Lege BOB en dwangsom	15
7.2	Verdagen	15
7.3	Mededelingsverplichting van art 4:14 lid 1 bij overschrijden van beslistermijn	15
7.4	ZW EV of MV en de Wet dwangsom	16

Voor het afhandelen van ingebrekestellingen in Fleks: zie de werkinstructies Fleks, te bereiken via de knop HULP op het tabblad IGS.

Instructie Wet dwangsom versie d.d. 24-01-2024

1. Inleiding

De Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen is op 20 november 2007 door de Eerste Kamer aangenomen. De bekrachtiging hiervan werd uitgesteld, omdat het kabinet van mening was dat, nu er een sanctie komt te staan op het overschrijden van beslistermijnen, deze wel realistisch en haalbaar moeten zijn. Na een snelle inventarisatie van beslistermijnen is vervolgens het wetsvoorstel Wijziging van de Awb, de Wob en enkele andere wetten i.v.m. de inwerkingtreding van de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen (hierna: Wet wijziging van de Awb en de Wob) ingediend. Op 1 oktober 2009 zijn vervolgens de Wet dwangsom en Wet wijziging van de Awb en de Wob in werking getreden.

In deze notitie lichten we de betekenis van deze wetten voor B&B toe, bespreken we kort de inhoud ervan en hoe we daarmee omgaan binnen B&B. Verder komt de rol die B&B heeft met betrekking tot de uitvoering van de Wet Dwangsom aan de orde.

2. Wet wijziging van de Awb en de Wob

Met de Wet wijziging van de Awb en de Wob is een aantal bepalingen van de Awb gewijzigd. Voor B&B zijn de volgende wijzigingen van belang.

1. De startdatum van de beslistermijn in bezwaar is de dag na het verstrijken van de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift.¹
2. De verdagingstermijn is 6 weken.
3. Naast de mogelijkheid van verder uitstel met instemming van belanghebbende is nu ook verder uitstel zonder instemming mogelijk als dat nodig is i.v.m. de naleving van wettelijke procedurevoorschriften. Een voorbeeld van zo'n voorschrift is artikel 7:9 Awb (tweede hoorzitting bij nieuwe feiten of gewijzigde omstandigheden).

3. Uitvoering dwangsom

Voor de uitvoering van de Wet dwangsom is een werkwijze ontwikkeld, waardoor ingebrekestellingen centraal kunnen worden afgehandeld. Het proces is zo ingericht dat ingebrekestellingen op een centraal postbusnummer binnenkomen en door K&S/Dwangsomgroep worden geregistreerd en bewaakt. Op internet is daarvoor een standaard ingebrekestelling beschikbaar gesteld: Melding te late beslissing.

Het vorenstaande geldt uitsluitend voor ingebrekestellingen die bestemd zijn voor primair.

Het DT B&B heeft destijds besloten dat B&B ingebrekestellingen zelf afhandelt om de volgende redenen. Ingebrekestellingen zullen in de bezwaarfase veelal opgenomen zijn in de reguliere correspondentie in het kader van een bezwaarzaak. Bovendien is het zonde van de met inschakeling en registratie door K&S gemoeide doorlooptijd. B&B zal de ingebrekestellingen naar aanleiding van het niet tijdig beslissen op een bezwaar zelf rechtstreeks ontvangen, registreren en afhandelen. Datzelfde geldt voor ingebrekestellingen die zien op de afhandeling van schadezaken. Zie ook [vraag 6](#) van het document Vragen en antwoorden in verband met de wet dwangsom. Daarnaast speelt B&B een rol wanneer de aanvrager in beroep gaat tegen het uitblijven van een primaire beslissing. Verder is het mogelijk dat ingebrekestellingen die bestemd zijn voor primair bij B&B terecht komen. Zie voor deze twee aspecten onder punt [4.2.4](#) en [hoofdstuk 6](#). Tot slot hebben we als B&B te maken met bezwaarschriften tegen besluiten van de Dwangsomgroep.

¹ Voorheen startte de beslistermijn op de dag van ontvangst van het bezwaarschrift.

4. Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen

De Wet dwangsom bevat twee regelingen voor de gevallen waarin een bestuursorgaan niet binnen de daarvoor geldende termijn beslist: de dwangsomregeling (nieuwe paragraaf 4.1.3.2 Awb) en de beroepsregeling (nieuwe afdeling 8.2.4A Awb).

4.1 De dwangsomregeling

De dwangsomregeling geldt voor alle primaire beslissingen op aanvraag² en voor alle beslissingen op bezwaar. De regeling is dus niet van toepassing op ambtshalve beslissingen. Maar ga je in bezwaar tegen een ambtshalve beslissing, dan geldt de dwangsomregeling weer wel: een bezwaarschrift is namelijk een aanvraag in de zin van de Awb.

4.1.1 Voorwaarden

Voorwaarde 1

Het bestuursorgaan heeft niet tijdig beslist op een aanvraag of een bezwaar.

Voorwaarde 2

Twee weken zijn verstreken na de dag waarop de aanvrager het bestuursorgaan schriftelijk heeft medegedeeld dat het in gebreke is³.

4.1.2 De ingebrekestelling

- De ingebrekestelling moet schriftelijk gebeuren, maar is voor de rest vormvrij. Dat betekent dat de ingebrekestelling ook verpakt kan zitten in een bezwaarschrift of klacht die gericht is of mede gericht is tegen het niet tijdig beslissen.
- Volgens de MvT moet wel duidelijk zijn op welk te nemen besluit de ingebrekestelling betrekking heeft.

Inmiddels hebben zowel de CRvB,⁴ de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State⁵ als de Hoge Raad⁶ geoordeeld dat er aan drie voorwaarden moet zijn voldaan wil er sprake zijn van een ingebrekestelling:

- Het moet duidelijk zijn op welke aanvraag of op welk bezwaarschrift de melding betrekking heeft;
- De belanghebbende stelt zich op het standpunt dat het bestuursorgaan niet tijdig heeft beslist;
- De belanghebbende dringt erop aan dat de beslissing alsnog wordt genomen.

UWV neemt een ruimer standpunt in, meer conform de wetsgeschiedenis. Het is voldoende als een belanghebbende na afloop van de beslistermijn vraagt waar de beslissing blijft of meldt dat hij nog (steeds) geen beslissing heeft gehad én duidelijk is op welke aanvraag of welk bezwaarschrift die

² CRvB 22 december 2016, [ECLI:NL:CRVB:2016:4941](#): Een weigering tijdig te beslissen is ook voor de dwangsomregeling een besluit. CRvB 14 november 2019, [ECLI:NL:CRVB:2019:3642](#): Ook met een inhoudelijk evident onjuist besluit is wel beslist, dus geen dwangsom verschuldigd. In gelijke zin: CRvB 14 april 2016, [ECLI:NL:CRVB:2016:1360](#), en CRvB 21 juli 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:1540](#): Mutatieformulieren zijn geen aanvragen.

³ CRvB 8 oktober 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:2408](#): Ook als de rechter een termijn heeft gesteld voor het nemen van een beslissing en deze termijn wordt niet gehaald, dient de belanghebbende het bestuursorgaan schriftelijk in gebreke te stellen. Dat is alleen anders als er al eerder in de procedure een ingebrekestelling is verstuurd.

⁴ CRvB 4 augustus 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:2682](#)

⁵ Raad van State, 24-12-2014, 201402074/1/A3, [ECLI:NL:RVS:2014:4682](#), en Raad van State, 8-4-2015, 201403677/1/A3, [ECLI:NL:RVS:2015:1069](#)

⁶ Hoge Raad 14 oktober 2016, [ECLI:NL:HR:2016:2300](#)

melding/vraag betrekking heeft. Als sprake is van een professioneel gemachtigde stelt UWV wel strengere eisen aan de ingebrekestelling.

4.1.2.1 Ingebrekestelling is te vroeg ingediend

Het is niet mogelijk om bij een aanvraag UWV al bij voorbaat in gebreke te stellen voor het geval UWV niet tijdig zal beslissen. Een ingebrekestelling kan pas worden ingediend als UWV ook echt in gebreke is, dus ná afloop van de beslistermijn. Anders zou de ingebrekestelling immers zijn functie verliezen.⁷

Een ingebrekestelling die wordt ingediend voordat de beslistermijn is geëindigd, is naar zijn aard geen ingebrekestelling en dus een niet geldige ingebrekestelling. Een ingebrekestelling veronderstelt immers een gebrek. Er is een standaardbrief om de indiener te informeren dat wij de ingebrekestelling niet in behandeling nemen, omdat deze te vroeg is ingediend. Wij informeren de indiener daarin ook dat als hij na afloop van de beslistermijn nog geen beslissing op bezwaar van ons heeft ontvangen, hij ons wel in gebreke kan stellen.

De Raad van State⁸ is overigens van oordeel dat de reactie op een te vroeg ingediende ingebrekestelling een besluit is. Het standpunt van het bestuursorgaan houdt in feite in dat er geen dwangsom verschuldigd is, en behelst in zoverre een publiekrechtelijk rechtsgevolg. De CRvB⁹ heeft inmiddels een uitspraak gedaan die dezelfde kant lijkt op te gaan, maar de uitspraak roept nog wel vragen op. Voorlopig handhaven we nog ons standpunt dat de reactie op een te vroeg ingediende ingebrekestelling geen besluit is (zie het document [Vragen en antwoorden in verband met de Wet Dwangsom](#), onder punt 1.3).

Als de indiener meent dat de beslistermijn wel is verstreken en de ingebrekestelling dus niet te vroeg is kan hij in beroep tegen het uitblijven van de beslissing. Het is dan aan de rechter om te bepalen of het UWV de beslistermijn heeft overschreden of niet (zie ook [punt 4.2](#)).

4.1.2.2 Wanneer is ingebrekestelling te vroeg?

De hersteltermijn van twee weken vangt aan de dag na de ontvangst van de ingebrekestelling. De indiener kan ons echter pas in gebreke stellen als er ook een gebrek is. Van belang is de uitleg van het woord "indienen". De wetsgeschiedenis van de Wet Dwangsom gaat ervan uit dat de ingebrekestelling pas *ingediend* (= *verzonden*) mag worden de dag na het einde van de beslistermijn. UWV ging hier in het verleden ook van uit. Echter de CRvB heeft in 2020 geoordeeld dat niet de datum van *verzending*, maar de datum van *ontvangst* van de ingebrekestelling van belang is voor de vraag of de ingebrekestelling te vroeg is ingediend.¹⁰

Een ingebrekestelling is dus te vroeg als deze bij UWV wordt ontvangen op of voor afloop van de beslistermijn.

Voorbeeld: maandag 15 juni is de laatste dag waarop we mogen beslissen. De belanghebbende verstuurt op die dag de ingebrekestelling. UWV ontvangt de ingebrekestelling op dinsdag 16 juni. De ingebrekestelling is geldig, hoewel UWV strikt genomen niet in gebreke hoeft te zijn. Als UWV namelijk uiterlijk op de laatste dag van de beslistermijn, op 15 juni, de beslissing heeft verzonden is UWV nog tijdig.

⁷ CRvB 17 december 2013, [ECLI:NL:2013:2851](#)

⁸ ABRvS 17 februari 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:409](#)

⁹ CRvB 28 juli 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:1635](#)

¹⁰ CRvB 16 maart 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:642](#)

4.1.2.3 Ingebrekestelling 1 dag te vroeg ingediend: geen uitzondering

Als UWV de ingebrekestelling 1 dag te vroeg ontvangt, namelijk op de laatste dag van de beslistermijn, dan maken we daar geen uitzondering voor. De ingebrekestelling is dan niet geldig.

In het verleden maakte UWV wel een uitzondering voor een ingebrekestelling die 1 dag te vroeg was ingediend. Tot de hiervoor genoemde uitspraak ging UWV daarbij uit van datum verzending. Tijdens de parlementaire behandeling van de Wet dwangsom werd namelijk opgemerkt dat het niet uitgesloten is dat een rechter er niet moeilijk over zal doen als de ingebrekestelling per abuis een dag te vroeg is *verstuurd*. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft daarom in zijn circulaire aan de bestuursorganen geadviseerd om een ingebrekestelling die per abuis één dag te vroeg is ingediend als een geldige ingebrekestelling te beschouwen. De dwangsom is dan twee weken en een dag later verschuldigd. Nu de CRvB uitgaat van de datum ontvangst, is er al meer ruimte voor de aanvrager gekomen om een geldige ingebrekestelling in te dienen. In de casus van die uitspraak scheelt dat twee dagen, in het voordeel van de aanvrager. Er is daarom geen reden meer om een ingebrekestelling die een dag te vroeg is ontvangen als geldig te beschouwen.

4.1.2.4 Ingebrekestelling per email ingediend

De ingebrekestelling kan elektronisch ingediend worden als UWV deze weg openstelt. Dat is op dit moment nog niet het geval. Een ingebrekestelling die per email is ingediend is dan ook geen niet geldige ingebrekestelling.¹¹ Er is voor die situatie een standaardbrief om de indiener te informeren dat hij de ingebrekestelling schriftelijk moet indienen. De twee weken termijn gaat vervolgens lopen nadat de ingebrekestelling alsnog schriftelijk is ontvangen.

4.1.2.5 Ontvangstbevestiging ingebrekestelling

De Wet dwangsom stelt als eis dat een elektronisch ingediende ingebrekestelling moet worden bevestigd. Op dit moment bestaat nog niet de mogelijkheid om een ingebrekestelling digitaal in te dienen. Voor een niet elektronisch ingediende ingebrekestelling geldt geen wettelijke verplichting om de ontvangst te bevestigen. Besloten is echter om de ontvangst wel te bevestigen. Hiervoor is een standaardbrief beschikbaar.

4.1.2.6 Ingebrekestelling is geen aanvraag in de zin van de Awb

De ingebrekestelling is geen aanvraag in de zin van de Awb. Dat betekent dat de dwangsomregeling niet van toepassing is op de beslissing waarbij de verschuldigheid en de hoogte van de dwangsom wordt vastgesteld (vaststellingsbeslissing). Zie ook [4.1.3.1](#). De aanvrager kan wel in beroep tegen het uitblijven van de vaststellingsbeslissing. Voor de beroepsregeling geldt namelijk niet de beperking dat het moet gaan om een beslissing op aanvraag.

4.1.2.7 Hersteltermijn van 2 weken

Na ontvangst van de ingebrekestelling heeft het bestuursorgaan twee weken de tijd om alsnog een beslissing uit te doen. Als het bestuursorgaan na die twee weken nog niet heeft beslist gaat de dwangsom lopen.

De termijn van twee weken vangt aan op de dag na die waarop de ingebrekestelling door het bestuursorgaan is ontvangen. Als het bestuursorgaan op 17 juni een ingebrekestelling ontvangt, is

¹¹ CRvB 13 januari 2017, [ECLI:NL:CRVB:2017:223](#)

de eerste dag van de termijn 18 juni. De laatste dag van de termijn is dan 1 juli, zodat op 2 juli voor de eerste keer de dwangsom wordt verbeurd als er nog steeds geen besluit is genomen.

Wanneer de termijn van twee weken eindigt op een zaterdag, zondag of feestdag wordt deze verlengd tot de eerstvolgende werkdag. De [Algemene Termijnenwet](#) is namelijk van toepassing.

4.1.2.8 BOB verzonden binnen hersteltermijn van twee weken

Wanneer de beslissing op bezwaar wordt verzonden binnen deze hersteltermijn van twee weken is geen dwangsom verschuldigd. Betrokkene wordt hiervan in de bob op de hoogte gesteld.

4.1.3 Hoogte en duur van de dwangsom

Nadat deze twee weken zijn verstreken verbeurt het bestuursorgaan een dwangsom voor elke dag dat het in gebreke is. De maximale looptijd van de dwangsom is 42 dagen. Bij de berekening van die 42 dagen wordt geen onderscheid gemaakt tussen werkdagen, weekenddagen of feestdagen. De Algemene Termijnenwet is namelijk niet van toepassing. Dat betekent dus ook dat de termijn niet wordt verlengd als hij eindigt op een zaterdag, zondag of feestdag.

Sinds 1 januari 2019 bedraagt de dwangsom bedraagt de eerste veertien dagen € 23 per dag, de daaropvolgende veertien dagen € 35 per dag en de overige dagen € 45 per dag. De dwangsom kan dus maximaal € 1442 bedragen.

Als het bestuursorgaan binnen die periode van 42 dagen op de aanvraag beslist, dan is de dag waarop de beslissing aan de aanvrager is verzonden, de laatste dag waarover nog betaald moet worden.

4.1.3.1 Beslissing over verschuldigdheid en hoogte dwangsom wordt opgenomen in BOB

Het bestuursorgaan moet de verschuldigdheid en de hoogte van de dwangsom uit eigen beweging bij beschikking vaststellen. Wanneer het bestuursorgaan alsnog een beslissing heeft genomen zal het meestal de hoogte van de dwangsom tegelijk met die beslissing kunnen vaststellen en bekendmaken. Als dat niet gebeurt, dan moet dit binnen twee weken na de dag waarop de alsnog genomen beslissing aan de aanvrager is verzonden (zie artikel 4:18 Awb). Dat is immers de laatste dag waarover een dwangsom verschuldigd is.

Het DT B&B echter heeft besloten om de vaststellingsbeslissing van de hoogte van de dwangsom op te nemen in de BOB. (Zie voor de uitzondering onder punt 4.1.3.2).

Dit betekent dus dat de BOB moet worden verzonden op de laatste dag van de termijn waarover de dwangsom is berekend! Immers, de dag waarop de BOB wordt verzonden is de laatste dag waarover nog betaald moet worden.

4.1.3.2 Uitzondering

Hierop bestaat 1 een uitzondering: als al eerder het maximumbedrag van € 1442 is bereikt. In dat geval moet de vaststellingsbeschikking genomen worden binnen twee weken na de dag waarop het maximum is bereikt.

Hiervoor is een standaardbeslissing beschikbaar.

4.1.3.3 Betalingstermijn

De termijn waarbinnen de dwangsom betaald moet worden is zes weken. De betalingstermijn gaat lopen nadat de vaststellingsbeschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. Bij overschrijving op een bankrekening betekent dit dat tijdig is betaald als het verschuldigde bedrag binnen de termijn van 6 weken op de rekening van de aanvrager is bijgeschreven.

Opmerking

De lengte van de betalingstermijn is daarmee gelijk aan die voor het instellen van bezwaar of beroep in art. 6:7 van de Awb. Ook het tijdstip van ingang van de betalingstermijn wordt in beginsel op dezelfde wijze bepaald als bij de bezwaar- en beroepstermijn, doordat in aansluiting op art. 6:8, eerste lid, van de Awb de betalingstermijn gaat lopen nadat de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt¹².

Artikel 6:8, eerste lid: de termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. (Zie ook artikel 4:87, eerste lid, van de Awb)

4.1.3.4 Niet eens met verschuldigheid en/of hoogte dwangsom?

Is de aanvrager het niet eens met de beslissing over de verschuldigheid of de hoogte van de dwangsom dan kan hij daartegen op de normale wijze in bezwaar en beroep.

Als de aanvrager bezwaar of beroep heeft ingesteld tegen de inhoudelijke beslissing en hij is het ook niet eens met de vaststellingsbeslissing, dan kan hij zijn bezwaren tegen de vaststellingsbeslissing in die procedure inbrengen. Hij hoeft daarvoor dus niet een afzonderlijke procedure te starten. Deze bepaling dient de proceseconomie.

Als het bezwaar tegen een dwangsombesluit gegrond is en er wel recht bestaat op een dwangsom, moeten we de hoogte van de dwangsom in de beslissing op bezwaar vaststellen.

We wachten daarom met het nemen van de beslissing op bezwaar tot

- het besluit waarvoor we in gebreke zijn gesteld alsnog is genomen, of
- tot de maximum dwangsom is bereikt.

K&S moet altijd op de hoogte worden gesteld van de vaststelling van de dwangsom. Zij moeten namelijk de dwangsom betalen.

4.1.4 Wanneer is geen dwangsom verschuldigd?

Het bestuursorgaan is geen dwangsom verschuldigd (artikel 4:17, zesde lid, van de Awb) als:

- De ingebrekestelling onredelijk laat heeft plaats gevonden.
Wat onredelijk laat is kan volgens de Memorie van Toelichting niet in zijn algemeenheid worden bepaald. Daarvoor is niet zonder meer doorslaggevend wanneer de oorspronkelijke aanvraag of het bezwaar is ingediend. Wel is van belang of en hoe er nadien van gedachten is gewisseld tussen aanvrager en bestuursorgaan.
- De aanvrager geen belanghebbende is
- De aanvraag kennelijk niet-ontvankelijk is
- De aanvraag kennelijk ongegrond is

Deze bepalingen zijn vooral bedoeld om misbruik van de dwangsomregeling te voorkomen.¹³

Degene die bijvoorbeeld huurtoeslag aanvraagt, terwijl hij in een koophuis woont, ontvangt geen dwangsom als het bestuursorgaan daar te laat achterkomt. Het is niet de bedoeling dat het lucratief wordt om maar zoveel mogelijk beslissingen aan te vragen in de hoop dat je een dwangsommetje kunt scoren.

¹² CRvB 7 maart 2017, [ECLI:NL:CRVB:2017:911](#): Dat de BOB niet ook aan de gemachtigde is verzonden doet voor de dwangsomregeling niet af aan de juiste bekendmaking. In dezelfde zin: CRvB 15 april 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:1296](#).

¹³ CRvB 9 februari 2021, [ECLI:NL:CRVB:2021:263](#)

Zie verder onder punt [5.2](#) voor de gemaakte keuzes met betrekking tot het gebruik van de afwijzingsgronden in bezwaar.

4.1.5 Opschorten van de beslistermijn (artikel 4:15 Awb)

Met ingang van 1 oktober 2009 zijn de mogelijkheden voor bestuursorganen om de beslistermijn op te schorten behoorlijk uitgebreid.

In artikel 4:15 is geregeld dat de beslistermijn wordt opgeschort:

1. In de situatie dat de aanvrager op grond van artikel 4:5 Awb wordt gevraagd de aanvraag aan te vullen. De termijn schort dan op tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de gestelde termijn is verstreken;
2. Als het bestuursorgaan de aanvrager mededeelt dat voor de beschikking redelijkerwijs noodzakelijke informatie in het buitenland moet worden opgevraagd. De termijn schort dan op met ingang van de dag na die waarop het bestuursorgaan de aanvrager mededeelt dat informatie wordt opgevraagd tot de dag dat de informatie wordt ontvangen;
3. Gedurende termijn dat de aanvrager schriftelijk met uitstel heeft ingestemd;
4. Zolang de vertraging aan de aanvrager kan worden toegerekend;
Hiervan is bijvoorbeeld sprake wanneer het bestuursorgaan niet tijdig kan beslissen, doordat de aanvrager een dag voor afloop van de beslistermijn een dik pak met aanvullende gegevens opstuurt of om uitstel van de hoorzitting vraagt. Ook het vragen om uitstel voor het indienen van aanvullende gronden valt hieronder of
5. Zolang het bestuursorgaan door overmacht niet in staat is een beslissing te geven.
Bij overmacht moet het gaan om een onmogelijkheid om te beslissen die veroorzaakt wordt door abnormale en onvoorziene omstandigheden, die vallen buiten de invloeds- en risicosfeer van het bestuursorgaan. Het afbranden van het gemeentehuis is een voorbeeld van overmacht.

De opschortingsgronden 1 en 3 kunnen in bezwaar niet worden toegepast omdat daarvoor een specifieke Awb-regeling bestaat (zie hieronder punt 4.1.5.1).

Opschorting van de beslistermijn heeft tot gevolg dat de beslistermijn even niet meer door loopt. Deze loopt weer door zodra de oorzaak van de opschorting niet meer bestaat. Zolang de beslistermijn is opgeschort kan er geen sprake zijn van niet tijdig beslissen en is het bestuursorgaan ook niet in gebreke.

Verder is aan artikel 4:15 een vierde lid toegevoegd dat bepaalt dat het bestuursorgaan de aanvrager mededeelt dat de opschorting eindigt en daarbij ook vermeldt binnen welke termijn alsnog een beslissing moet worden genomen. Dit hoeft niet in de situatie dat de aanvraag moet worden aangevuld en in de situatie dat de aanvrager schriftelijk met uitstel heeft ingestemd. In die gevallen is de aanvrager immers al op de hoogte van de opschorting.

4.1.5.1 Twee uitzonderingen voor bezwaar

In de Wet wijziging van de Awb en de Wob is geregeld dat in bezwaar niet kan worden opgeschort bij een onvolledige aanvraag en ook niet met instemming van de aanvrager. In bezwaar bestaat namelijk al de mogelijkheid om de beslistermijn op te schorten bij verzuimherstel. Daarnaast kan de beslistermijn worden verdaagd worden met instemming van de indiener van het bezwaarschrift (7:10 Awb). Volgens de Memorie van Toelichting vormen deze twee bepalingen een *lex specialis* ten opzichte van de twee opschortingsgronden. Het gaat om de situatie dat de aanvraag (lees het bezwaarschrift) moet worden aangevuld, en als de betrokkene schriftelijk instemt met uitstel.

4.1.5.2 Ten onrechte een bezwaarschrift ingediend tegen uitblijven primaire beslissing

Let op: wanneer iemand toch een bezwaarschrift indient tegen het uitblijven van een beslissing op een primaire aanvraag moet dit bezwaarschrift worden opgevat als een ingebrekestelling. Deze ingebrekestelling moet met spoed doorgestuurd worden naar K&S, Dwangsomgroep, ter verdere behandeling. We stellen belanghebbende van de doorzending op de hoogte.

4.2 Direct beroep bij niet tijdig beslissen

4.2.1 Voorwaarden

Artikel 6:12, tweede lid, stelt twee voorwaarden voor de toepasselijkheid van afdeling 8.2.4A

Voorwaarde 1

Het bestuursorgaan heeft niet tijdig beslist.¹⁴

NB: Het hoeft bij beroep niet te gaan om een beslissing op aanvraag.

Voorwaarde 2

Twee weken zijn verstreken na de dag waarop belanghebbende het bestuursorgaan schriftelijk heeft medegedeeld dat het in gebreke is¹⁵.

Dat kan dezelfde ingebrekestelling zijn als in de dwangsomregeling. Er zijn dus niet twee afzonderlijke ingebrekestellingen nodig.

Let op: in het kader van de dwangsomregeling kan alleen de *aanvrager* UWV in gebreke stellen. Voor het instellen van beroep bij niet tijdig beslissen is geregeld dat de *belanghebbende* het bestuursorgaan in gebreke stelt. Dit heeft te maken met het feit dat de dwangsomregeling alleen van toepassing is op beslissingen op aanvraag en beroep tegen niet tijdig beslissen ook ingesteld kan worden tegen ambtshalve beslissingen. In dat laatste geval is er geen aanvrager.

Zie voor de ingebrekestelling onder punt [4.1.2](#).

De ingebrekestelling kan achterwege blijven als de zaak zozeer spoedeisend is dat de ingebrekestelling niet kan worden afgewacht.¹⁶

Nadat het bestuursorgaan in gebreke is gesteld heeft het dus nog twee weken de tijd om alsnog een beslissing te nemen. Heeft het bestuursorgaan dan nog geen beslissing genomen, dan kan de belanghebbende direct in beroep.

4.2.2 Procedure

De rechtbank behandelt het beroep in beginsel zonder zitting en binnen acht weken nadat het beroepschrift is ontvangen (vereenvoudigde behandeling, artikel 8:54 Awb).¹⁷ Wanneer de rechtbank een onderzoek ter zitting nodig acht, behandelt zij het beroep zo mogelijk met toepassing van artikel 8:52 Awb (versnelde behandeling). In dat geval doet de rechtbank zo mogelijk binnen dertien weken nadat het beroepschrift is ontvangen uitspraak.

Wanneer het beroep gegrond is bepaalt de rechter in principe dat het bestuursorgaan binnen twee weken alsnog een beslissing moet nemen. In bijzondere gevallen of als de naleving van andere wettelijke voorschriften daartoe noopt, kan de bestuursrechter een andere termijn bepalen of een andere voorziening treffen (artikel 8:55d Awb).

¹⁴ CRvB 20 februari 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:237](#)

¹⁵ Raad van State 8 januari 2010, [ECLI:NL:RVS:2010:BL6432](#)

¹⁶ CRvB 27 mei 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:1871](#)

¹⁷ De praktijk tot op heden is dat de rechter sneller is dan 8 weken.

De rechter verbindt aan zijn uitspraak een (nieuwe) dwangsom voor iedere dag dat het bestuursorgaan in gebreke blijft de uitspraak na te leven. Volgens de Memorie van Toelichting stemt de rechter de hoogte van de dwangsom af op de omstandigheden van het geval.

De rechtbanken hebben afgesproken als regel een dwangsom van € 100 per dag te hanteren met een maximum van € 15.000. In bagatelzaken € 50 per dag met een maximum van € 7.500. Als de bestuursrechter een sterke prikkel nodig vindt (bijvoorbeeld vanwege gebleken weigerachtigheid van het bestuursorgaan of vanwege het grote belang), wordt de dwangsom bepaald op € 250,-- per dag, met een maximum van € 37.500,--.¹⁸

Een hoger beroep tegen deze uitspraak heeft *geen* schorsende werking (artikel 8:106, tweede lid, van de Awb): als de rechtbank heeft bepaald dat het bestuursorgaan binnen twee weken alsnog een beslissing moet nemen, moet het bestuursorgaan niet door het enkele instellen van hoger beroep aan deze verplichting kunnen ontkomen zo is de gedachte.

4.2.3 Beroep tegen uitblijven van een beslissing op bezwaar

Nadat we in gebreke zijn gesteld hebben we nog twee weken de tijd om alsnog de beslissing op het bezwaar te nemen. Doen we dat niet dan kan de betrokkene beroep tegen het niet tijdig beslissen instellen bij de rechtbank. Zie voor de verdere procedure onder punt [4.2.2](#).

Wanneer het beroep gegrond is en wij niet binnen de door de rechter opgelegde termijn van twee weken alsnog een beslissing op bezwaar hebben genomen verbeuren we een dwangsom voor iedere dag dat we in gebreke blijven. Wanneer we alsnog een beslissing op het bezwaar nemen wordt de hoogte van de verschuldigde dwangsom in de beslissing op bezwaar opgenomen.

4.2.4 Beroep tegen het uitblijven van een primaire beslissing

De Dwangsomgroep van K&S voert de dwangsomregeling uit voor heel UWV, behalve voor B&B. Wij hebben besloten ingebrekestellingen naar aanleiding van het niet tijdig beslissen op een bezwaar rechtstreeks naar B&B te laten sturen en zelf te registreren en af te handelen. Dat betekent niet dat we helemaal geen rol spelen als de primaire beslissing uitblijft. B&B speelt namelijk wel een rol wanneer de aanvrager in beroep gaat tegen het uitblijven van een primaire beslissing. Het beroepschrift komt immers bij B&B binnen en B&B behandelt die beroepszaak en ten slotte komt ook de uitspraak bij B&B binnen.

Voor deze situatie zijn de volgende afspraken gemaakt:

- Wanneer de aanvrager in beroep gaat tegen het uitblijven van een primaire beslissing mailen wij het beroepschrift direct – gescand – en voorzien van een begeleidend memo naar het e-mailadres van K&S ("[Dwangsom](#)").
- Als primair nog voordat de rechter uitspraak doet alsnog een beslissing uitreikt wordt B&B daar direct van op de hoogte gesteld, zodat de rechtbank geïnformeerd kan worden.
- Wanneer de uitspraak binnenkomt, mailen wij de uitspraak – gescand – en voorzien van een begeleidend memo direct naar het e-mailadres van K&S ("[Dwangsom](#)"). Mocht er tegen die primaire beslissing vervolgens bezwaar worden aangetekend terwijl de beroepsprocedure tegen het uitblijven van de primaire beslissing nog loopt, dan moet het bezwaarschrift in de lopende beroepsprocedure worden ingebracht. Het is vervolgens aan

¹⁸ [Hoogte dwangsom bij niet tijdig beslissen op rechtspraak.nl](#)

de rechtbank om te beslissen wat ze met het bezwaarschrift doen (artikel 6:15 en 6:20 Awb).

- Primair is verantwoordelijk voor het alsnog uitreiken van de primaire beslissing, het uitreiken van de vaststellingsbeslissing en het betalen van de dwangsom.

4.2.5 Samenloop met de dwangsomregeling

Nadat het bestuursorgaan een ingebrekestelling heeft ontvangen en twee weken zijn verstreken, gaat de dwangsom 'automatisch' lopen voor iedere dag dat de beslissing uitblijft.

Twee weken nadat het bestuursorgaan een ingebrekestelling heeft ontvangen, kan de aanvrager ook een beroepschrift wegens niet tijdig beslissen bij de rechtbank indienen. Of en zo ja, wanneer dat precies gebeurt, bepaalt degene die beroep instelt. De wet bepaalt dat de grens ligt bij het onredelijk laat instellen van beroep. Het is aan de rechter te bepalen wanneer dat het geval is.

Beide regelingen kunnen naast elkaar lopen. We kunnen dus twee dwangsommen verschuldigd zijn.

5. B&B en de uitvoering van de Wet dwangsom en de Wet wijziging van de Awb en de Wob

5.1 Opschortingsbepalingen in Wet dwangsom

Zoals hierboven onder 4.1.5 is vermeld geeft artikel 4:15 Awb een drietal opschortingsmogelijkheden die in bezwaar kunnen worden gebruikt:

1. Opschorten in verband met het opvragen van noodzakelijke medische informatie in het buitenland;
2. Vertraging die aan de indiener kan worden toegerekend en
3. Overmacht.

Door het DT B&B zijn in verband hiermee verschillende keuzes gemaakt.

5.1.1 Opschorten bij opvragen informatie aan een buitenlandse instantie

Op grond van artikel 4:15, eerste lid, onder b, Awb kan de beslistermijn worden opgeschort wanneer redelijkerwijs noodzakelijke informatie aan een buitenlandse instantie is gevraagd, tot de dag waarop deze informatie is ontvangen of verder uitstel niet meer redelijk is.

Met het opvragen van informatie in het buitenland is vaak vele maanden gemoeid. Dat betekent dat in die situatie de beslistermijn niet zal worden gehaald, tenzij gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid om de beslistermijn op te schorten. Het DT B&B heeft daarom besloten dat in de situatie dat informatie in het buitenland moet worden opgevraagd wel gebruik kan worden gemaakt van de mogelijkheid om de beslistermijn op te schorten.

5.1.2 Opschorten in verband met aan de indiener te wijten vertraging

Tot 1 januari 2024 heeft het DT B&B er voor gekozen om geen gebruik te maken van de mogelijkheden van art. 4:15 Awb. Met het [Reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2024](#) is het DT B&B met ingang van 1 januari 2024 van die keuze teruggekomen en heeft het ervoor

gekozen om opschorten van de beslistermijn in verband met vertraging die aan de indiener kan worden toegerekend (artikel 4:15 Awb lid 2 onder b) toe te staan.

Deze verandering was ingegeven door de wens om tot een betere balans te komen tussen enerzijds de wensen van de indiener van een bezwaarschrift om meer ruimte en tijd in bezwaar en wens van UWV om daar zo veel mogelijk aan tegemoet te komen en anderzijds het belang van UWV om de bezwaarprocedure binnen de beslistermijn af te ronden.¹⁹ Gebleken was namelijk dat dat de vroegere gedachte dat de mogelijkheden die artikel 7:10 Awb biedt om een beslissing op bezwaar verder uit te stellen met instemming van de indiener van een bezwaarschrift in de praktijk niet in alle situaties voldoende toereikend was en dat in situaties waarin UWV ruimhartig was geweest met het toestaan van uitstel daartegenover vervolgens geen instemming met verdaging stond maar wel een IGS.

Zolang de vertraging aan de aanvrager kan worden toegerekend wordt de beslistermijn opgeschort. Wanneer de vertraging aan de aanvrager is toe te rekenen, zal daarbij afhangen van de omstandigheden van het geval.

LET OP: De toepassing van deze opschortingsmogelijkheid is uitdrukkelijk niet bedoeld om de beslistermijn op te schorten in verband met overleg over een informele oplossing voor het bezwaar of het voeren van mediation. Daarvan kan je ook niet zeggen dat er sprake is van vertraging die te wijten is aan de indiener. In die situatie zal zo nodig dus gebruik gemaakt moeten worden van de mogelijkheden die artikel 7:10 Awb biedt.

5.1.3 Opschorten in verband met overmacht

Gedurende de termijn dat een bestuursorgaan door overmacht niet in staat is om de beschikking te nemen is de beslistermijn opgeschort (artikel 4:15 lid 2 onder c Awb). Daarbij zal van overmacht, gelet op de memorie van toelichting, niet snel sprake zijn: 'Het zal dan in ieder geval moeten gaan om een onmogelijkheid om te beslissen die veroorzaakt wordt door abnormale en onvoorziene omstandigheden buiten toedoen van het bestuursorgaan zelf en die ook buiten zijn risicosfeer liggen.'²⁰ Ziekteverzuim, voorzienbare pieken in het werkaanbod of problemen van administratieve of organisatorische aard kunnen een beroep op deze opschortingsgrond niet rechtvaardigen, ook niet als deze problemen van structurele aard zijn.²¹ In de omstandigheid dat integraal meer dan tweeduizend bezwaarschriften gezamenlijk beoordeeld moesten kon wel met recht een beroep worden gedaan op overmacht zo oordeelde de Afdeling Bestuursrechtspraak omdat met de beste wil van de wereld het onmogelijk was om dit binnen de reguliere termijn te doen.²²

B&B maakt in principe van deze mogelijk tot opschorten geen gebruik. Slechts een keer heeft het DT B&B besloten om van die lijn af te wijken. In 2020 besloot het om in bepaalde gevallen een beroep te doen op overmacht in verband met het coronavirus. Hierover is een aparte [notitie](#) verschenen op de themapagina beslistermijnen

5.2 **Afwijzingsgronden in de Wet dwangsom**

Geen dwangsom is verschuldigd als de ingebrekestelling onredelijk laat heeft plaats gevonden. Ook is geen dwangsom verschuldigd als de aanvrager geen belanghebbende is of de aanvraag kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond is.

¹⁹ Algemene toelichting op het reglement behandeling bezwaarschriften UWV 2024

²⁰ *Kamerstukken II* 2005/06, 29934, nr. 6, p. 14.

²¹ *Kamerstukken II* 2005/06, 29934, nr. 6, p. 14 en CbB 28 april 1995, [«JB» 1995/136](#)

²² ABRvS 19 november 2003, [ECLI:NL:RVS:2003:AN8384](#)

Deze situaties zullen niet vaak voorkomen en tot overschrijden van de beslistermijn leiden. Ook hier lijkt het praktischer om geen gebruik te maken van deze wettelijke mogelijkheden. Afwijzen van een dwangsom omdat de ingebrekestelling onredelijk laat heeft plaats gevonden is ook niet erg klantvriendelijk: wij zijn degene die te laat beslissen en vervolgens werpen we de klant tegen dat hij daar te laat tegen protesteert.

Het DT B&B heeft daarom besloten om geen gebruik te maken van de afwijzingsgronden in de Wet dwangsom.

5.3 Wijziging start beslistermijn en te laat ingediend bezwaar

Na inwerkingtreding van de Wet wijziging van de Awb en de Wob start de beslistermijn op de dag na het verstrijken van de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift.

Dat geeft onduidelijkheid hoe te handelen bij een te laat ingediend bezwaar. Op het moment van indiening van het bezwaar is de beslistermijn dan immers al (deels) verstreken.

Het DT B&B heeft besloten om bij een te laat ingediend bezwaar de beslistermijn te laten starten op het moment van ontvangst van het bezwaar. Een redelijke wetsuitleg kan immers niet met zich meebrengen dat de beslistermijn al (deels) is verstreken op het moment van ontvangst van het te laat ingediende bezwaarschrift.²³

5.4 Verdere verdaging zonder instemming bij tweede hoorzitting

Besloten is om ook om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om zonder instemming verder te verdagen bij een tweede hoorzitting. De reden hiervoor is dat dit niet zo vaak zal voorkomen en dat in voorkomende gevallen het voor de hand ligt om in goed overleg en met instemming van de belanghebbende tot een redelijke verdagingstermijn te komen.

5.5 Verzuim binnen de bezwaartermijn

Nu de beslistermijn pas start na het verstrijken van de bezwaartermijn rijst de vraag of de beslistermijn kan worden opgeschort met de periode van verzuim, die ligt voor de start van de beslistermijn. Het antwoord is nee. Het is niet mogelijk om een termijn op te schorten die nog niet is begonnen. De beslistermijn kan uiteraard wel opgeschort worden met de periode van verzuim die ligt na de start van de beslistermijn.

6. Communicatie tussen B&B en K&S

6.1 B&B informeert K&S

Wij informeren K&S via een centraal emailadres ('[Dwangsom](#)') in de volgende situaties:

- Ontvangst beroepschrift naar aanleiding van uitblijven primaire beslissing
- Ontvangst uitspraak naar aanleiding van beroep tegen uitblijven primaire beslissing
- Doorsturen bezwaarschrift als ingebrekestelling

6.2 Dwangsom afhandelen door K&S

²³ In die zin ook J.C.A. de Poorter en B.J van Ettehoven in het [Nederlands Tijdschrift voor Bestuursrecht, maart 2009, blz. 48](#).

Als de uitspraak naar aanleiding van het uitblijven van een primair besluit (onder meer) inhoudt dat UWV alsnog een dwangsom moet betalen, stuurt B&B met spoed de uitspraak voor verdere afhandeling aan K&S (['Dwangsom'](#)).

6.3 Ingebrekestellingen voor B&B die bij K&S binnenkomen

K&S stelt op internet een standaard ingebrekestelling ter beschikking, die naar een centraal postbusnummer moet worden gestuurd.

Om te voorkomen dat ingebrekestellingen die zijn bestemd voor B&B op dat centrale postbusnummer binnenkomen of elders binnen UWV gaan zwerven is het van belang dat in onze brieven duidelijk wordt aangegeven waar ingebrekestellingen bestemd voor B&B naar toe moeten worden gestuurd. Onze standaardbrieven zijn daarop aangepast.

Wanneer desondanks toch incidenteel een ingebrekestelling bestemd voor B&B op het centrale postbusnummer binnenkomt, zal deze worden doorgestuurd naar JKC. JKC zorgt voor doorzending naar de betreffende afdeling B&B.

7. Overige informatie

7.1 Lege BOB en dwangsom

Als belanghebbende geen antwoord krijgt op zijn bezwaar – de zogenaamde “lege BOB” – dan is de “BOB” nog geen beslissing op zijn bezwaar. Dat betekent dat de beslistermijn gewoon door blijft lopen en we na het verstrijken van de beslistermijn in gebreke kunnen worden gesteld.

7.2 Verdagen

Als bij de 1^e verdaging gelijk al telefonisch instemming wordt gevraagd voor verdere verdaging moet in dat contact met belanghebbende duidelijk gewezen worden op de consequenties van instemming, namelijk dat geen beroep kan worden gedaan op de Wet dwangsom.

Dit is om de volgende reden van belang. In de standaard verdagingsbrief geven wij aan dat verder verdagen – mocht dat nodig zijn - alleen mogelijk is met instemming. We geven alvast summier aan wat de consequenties zijn als betrokkene niet akkoord gaat met verdere verdaging. We doen dit omdat betrokkene moet weten dat hij bij instemming ons niet in gebreke kan stellen. In de situatie dat betrokkene bij de 1^e verdaging al telefonisch heeft ingestemd met verdere verdaging heeft die informatie niet zoveel zin meer. Op het moment dat hij de verdagingsbrief ontvangt heeft hij immers al ingestemd. Het is daarom wel van belang dat betrokkene tijdens het telefoongesprek waarin hij alvast instemt met verdere verdaging goed wordt voorgelicht over de consequenties van zijn instemming.

7.3 Mededelingsverplichting van art 4:14 lid 1 bij overschrijden van beslistermijn

Vanaf 1 oktober 2009 is artikel 4:14 lid 1 ook van toepassing in de bezwaarfase.

Artikel 4:14 lid 1 verplicht het bestuursorgaan om de aanvrager te informeren wanneer een beslissing niet binnen de wettelijke termijn kan worden gegeven, en hem daarbij ook te informeren over het tijdstip waarop de beslissing wel genomen zal kunnen worden.

Door deze mededeling weet de aanvrager dus dat het bestuursorgaan in gebreke is.

De brief waarin wordt bevestigd dat de betrokkene niet instemt met verdere verdaging voldoet aan de eisen van art 4:14 lid 1. In die brief vermelden we dat het niet lukt om binnen de wettelijke termijn op het bezwaar te beslissen en wanneer de beslissing uiterlijk wordt gestuurd.

Voor de situatie dat om wat voor reden ook niet is verdaagd of verder verdaagd is een nieuwe brief opgenomen met de mededelingsverplichting van artikel 4:14 lid 1.

Instructie Wet dwangsom versie d.d. 24-01-2024

Zowel in de verdagingsbrief als in de brief met de mededelingsverplichting van artikel 4:14 lid 1 is informatie opgenomen over de Wet dwangsom en hoe ons in gebreke te stellen.

In de praktijk komt het voor dat wanneer vlak voor het verstrijken van de beslistermijn telefonisch met de betrokkene is besproken dat de beslistermijn niet wordt gehaald, maar de bob op heel korte termijn wordt verstuurd, geen verdagingsbrief wordt verzonden.

Wanneer in deze situatie geen verdagingsbrief wordt verzonden verstrijkt de beslistermijn en zijn we te laat. In dat geval zal de brief met de mededelingsverplichting van artikel 4:14 lid 1 moeten worden verzonden. Uitgangspunt is echter dat in alle gevallen tijdig de verdagingsbrief wordt verzonden.

7.4 ZW EV of MV en de Wet dwangsom

In BijBlijven 2008/9/10 is een nota opgenomen waarin onder meer invulling wordt gegeven aan de begrippen ZW EV en ZW MV. Het uitgangspunt is simpel. Is de primaire beslissing afgegeven door de BO dan is het ZW MV, is de beslissing afgegeven door de FO dan is het EV. In die nota is ook aangegeven dat deze hoofdregel in een enkel geval niet zal opgaan, maar dat ook dan wordt uitgegaan van dit uitgangspunt.

Met het oog op de invoering van de wet dwangsom willen wij het altijd vasthouden aan dit uitgangspunt echter wel nuanceren. Wij willen daarmee voorkomen dat de indruk ontstaat dat UWV betrokkenen verkeerd informeert over de beslistermijn om dwangsommen te voorkomen. Weliswaar zijn wij er toen van uitgegaan dat het risico vrij klein is dat wij een dwangsom verschuldigd zijn, ook als wij uitgaan van de juiste, kortere beslistermijn, maar die indruk zou desondanks kunnen ontstaan.

Wat betekent dit nu voor de beoordeling of een ZW-zaak EV of MV is? We blijven het uitgangspunt BO=MV, FO=EV hanteren. Dat uitgangspunt wordt echter met gezond verstand gehanteerd. Als duidelijk is dat toepassing van dit uitgangspunt tot een onjuist (voor betrokkene ongunstig) resultaat leidt, wordt afgeweken van het uitgangspunt. Wij gaan ervan uit dat dit slechts in een beperkt deel van de gevallen speelt. Het zal dan met name gaan om ZW-zaken die op grond van het uitgangspunt als MV worden aangemerkt, maar die toch duidelijk, qua karakter, een EV-zaak zijn.

Van een EV-zaak is sprake als het primaire besluit enkel en alleen gaat over de vraag of de betrokkene al dan niet ongeschikt is, of ongeschikt is gebleven, of over de oorzaak van de ongeschiktheid. In die beslissing zal ook iets staan over de consequenties voor het recht op ziekengeld (geen recht op ziekengeld, of de toekennings- c.q. de beëindigingsdatum van het ziekengeld). Als wij namelijk niets over de consequenties voor het recht op ziekengeld zouden zeggen, zou er volgens de CRvB geen sprake zijn van een besluit in de zin van de Awb. Is er op grond van deze beoordeling sprake van een EV-beslissing, dan wordt in afwijking van het uitgangspunt de zaak toch als een EV-zaak geregistreerd, ook al is de primaire beslissing afkomstig van de BO.

Wij kunnen ons voorstellen dat deze beoordeling voor de administratie lastig is. Het dichtregelen van deze beoordeling vanuit het hoofdkantoor blijkt in de praktijk echter ook niet goed te werken. Wij laten het dan ook aan de kantoren over om over deze beoordeling afspraken te maken met de administratie.

Tot slot merken wij op dat door de nuancering van het uitgangspunt het behandelend kantoor niet wijzigt.

HOOFDSTUK 11 Inhoud en bekendmaking bob

Richtlijnen BOB in heldere taal

We stellen de beslissing op bezwaar op volgens de [richtlijnen BOB in heldere taal](#).

De beslissing op bezwaar bevat ten minste:

- aanduiding bestreden besluit;
- zakelijke weergave bezwaren;
- wel/geen hoorzitting;
- reden geen hoorzitting;
- voor de klant begrijpelijke weergave van de relevante wet- en regelgeving;
- een op het wettelijk kader en de bezwaren toegespitste motivering;
- ondubbelzinnig dictum;
- vermelding relevante wettelijke bepalingen in de artikelenreeks;
- beroepsclausule;
- vermelding naam en functie beslissingsbevoegde functionaris;
- bij gegrondverklaring met financiële gevolgen: uiterste datum van de financiële afhandeling (voor zover bekend).

Als we volledig aan het bezwaar tegemoet komen, volstaan we met een summiere motivering.

Dictum BOB

Als we het bezwaar niet-ontvankelijk verklaren, verklaren we het bezwaar niet subsidiair ongegrond. Dit geldt ook als het inhoudelijk onderzoek al is afgerond¹. Als het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk (on)gegrond is kunnen we van het horen afzien; in het dictum van de BOB verklaren we het bezwaar in dat geval echter 'gewoon' niet-ontvankelijk of (on)gegrond (en dus niet '*kennelijk*'; zie memo d.d. 13 oktober 2004, "[Term kennelijk past niet in dictum](#)", Juridische kennisbank themapagina beslissing op bezwaar). Als de materiële uitkomst van het primaire besluit niet wijzigt, verklaren we het bezwaar ongegrond.

Bekendmaking BOB

Als de belanghebbende zich laat vertegenwoordigen door een gemachtigde, maken we de beslissing op bezwaar alleen aan de gemachtigde bekend.

Bijzondere situaties:

Dringende reden bij herziening, terugvordering, boete of maatregel

In de beslissing op bezwaar nemen we een overweging op over de dringende reden. Hiervan zien we alleen af als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- We kunnen geen van de aangevoerde gronden opvatten als een beroep op de dringende reden, en
- uit andere omstandigheden blijkt niet dat er sprake is van een dringende reden.

UWV hoeft niet ambtshalve na te gaan of er sprake is van een dringende reden. Dit blijkt uit een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 8 januari 2002 ([ECLI:NL:CRVB:2002:AE3340](#)) en

¹ Als de inhoudelijke beoordeling uitwijst dat aan het bezwaar tegemoet zou zijn gekomen, kunnen we hier los van de bezwaarprocedure en rekening houdend met belangen van derden een vervolg aan geven.

van 29 april 2009 ([ECLI:NL:CRVB:2009:BI3127](#)). We kunnen een grond echter wel snel aanmerken als een beroep op de dringende reden, zeker als belanghebbende geen rechtsbijstand heeft. In de beslissing op bezwaar motiveren we *waarom* geen sprake is van een dringende reden. Een zin waarin we alleen stellen *dat* geen sprake is van een dringende reden heeft geen meerwaarde.

Verwijtbaarheid bij boete en maatregel

In de beslissing op bezwaar nemen we een overweging op over de mate van verwijtbaarheid. Hiervan zien we alleen af als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- We kunnen geen van de aangevoerde gronden opvatten als een beroep op verminderde verwijtbaarheid,
- uit andere omstandigheden blijkt niet dat er sprake is van verminderde verwijtbaarheid, en
- we hebben de mate van verwijtbaarheid in het primaire besluit goed gemotiveerd.

Bij het opleggen van een boete of maatregel moet UWV ambtshalve de verwijtbaarheid beoordelen. We kunnen namelijk niet een boete of maatregel opleggen als betrokkene niets valt te verwijten. Dit blijkt uit artikel 5:41 Awb en bijvoorbeeld artikel 27 lid 6 WW. De verwijtbaarheid maakt daarom onderdeel uit van het besluit. In bezwaar moeten we het primaire besluit op grond van artikel 7:11 Awb volledig heroverwegen. Dat betekent dat we ook de mate van verwijtbaarheid bij de heroverweging betrekken. Het is daarnaast van belang dat het gaat om een belastend besluit. Dat betekent dat de bewijslast van de overtreding en de verwijtbaarheid rust op UWV. Zie hierover de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 3 februari 2016 ([ECLI:NL:CRVB:2016:459](#)).

We mogen niet te snel aannemen dat betrokkene geen bezwaren heeft tegen de mate van verwijtbaarheid. Zeker als betrokkene geen rechtsbijstand heeft kunnen we niet verwachten dat hij aanvoert dat hij geen overtreding heeft begaan en daarnaast ook nog aanvoert dat het verminderd verwijtbaar is.

Ook hier geldt dat we in de beslissing op bezwaar moeten motiveren *waarom* UWV uitgaat van een bepaalde mate van verwijtbaarheid. Een zin waarin we alleen stellen *dat* er sprake is van verwijtbaarheid heeft geen meerwaarde.

HOOFDSTUK 11A Bob gegrond en natraject

Algemeen

Er is sprake van een natraject als er na de bob nog een financiële afhandeling moet worden uitgevoerd door de primaire afdeling. Er is dus geen natraject aan de orde als tijdens de bezwaarprocedure de financiële afhandeling al is uitgevoerd door de primaire afdeling.

Voor het natraject gelden de volgende uitgangspunten:

- B&B en primair zijn samen verantwoordelijk voor het natraject.
- Primair is eindverantwoordelijk voor het uitvoering geven aan de bob.
- Uitsluitend een bob met een afgeronde besluitvorming gaat het natraject in.

Bob gegrond en een beslissing van SMZ of Uitkeren

Met de divisies SMZ en Uitkeren zijn landelijke afspraken gemaakt over de uitvoering van het natraject. De afspraken zijn per 1 september 2016 ingegaan en zijn neergelegd in landelijke berichten van Uitkeren en SMZ. De afspraken gelden voor:

- Uitkeren AW, ZW en WW en **niet** voor Faillissementen en overige soorten werkloosheid (OSW, daaronder vallen Werktijdverkorting; Unieke omstandigheden; betalingsonmacht en buitengewoon natuurlijke omstandigheden)
- SMZ vooralsnog met uitzondering van bijzondere zaken (internationale zaken en eigen personeel). Er wordt binnen SMZ nog afgestemd of de afspraken ook voor deze zaken gelden.

Uitgangspunten:

- Uitgangspunt is dat de bob alle informatie bevat die ook in het primaire besluit zou hebben gestaan, indien direct dezelfde beslissing, zoals neergelegd in de bob, was genomen. Dit betekent bijvoorbeeld dat in de bob naar dezelfde informatie op internet wordt verwezen als de primaire afdeling zou hebben gedaan. Ook de (ex) werkgever moet dezelfde informatie ontvangen. Klant en derde belanghebbende beschikken daarmee over dezelfde informatie ongeacht van welke afdeling de beslissing komt. Nieuw is dat indien met de bob alsnog een WIA of Wajong uitkering toegekend wordt, SMZ een concept toekenningsbesluit opstelt inclusief een recht, hoogte en duur berekening. SMZ levert dit concept als word document aan zodat de tekst in de bob verwerkt kan worden. Zie de bijlage voor de precieze afspraken.
- Uitgangspunt is dat de registratie in de UWV systemen in overeenstemming wordt gebracht met de bob en dat de juiste afdelingen worden geïnformeerd. Voor de meest voorkomende acties na bezwaar is een taakverdeling afgesproken welke is vastgelegd in de bijlage. Deze bijlage is ook bij SMZ en Uitkeren verspreid via landelijke berichten. Het betreft een minimum afspraken set. Het staat de districten vrij verdergaande afspraken te maken. In de memo bij de bob aan de primaire afdeling geeft B&B aan welke acties moeten worden uitgevoerd. Er worden nieuwe memo's ontwikkeld die hierin beter ondersteunen. Tot die tijd is het handig om de bijlage als leidraad aan te houden.

- Uitgangspunt is dat bij een natraject de medewerker Uitkeren binnen 10 werkdagen belt met de klant over de financiële afhandeling. Dit wordt ook in de bob opgenomen. In de bob wordt tevens vermeld dat indien de klant vragen heeft over de financiële afhandeling hij kan bellen met het 0900 nummer ("Heeft u vragen over de financiële afhandeling dan kunt u bellen met 0900-9294"). De tekst voor de bob gegrond wordt hiervoor aangepast. Mocht de klant zich met vragen hierover toch tot B&B wenden, dan zorgen wij dat de klant antwoord krijgt (Uitkeren vragen terug te bellen of het uitzoeken en zelf terugbellen) . Voor inhoudelijke vragen blijft staan dat de klant met de behandelend medewerker van B&B kan bellen onder verwijzing naar diens telefoonnummer.

Bob gegrond en een beslissing van Handhaven

Met het directoraat Handhaven zijn landelijke afspraken gemaakt over de uitvoering van het natraject. De afspraken zijn per 13 april 2018 ingegaan en zijn neergelegd in het Proceshandboek Individueel Onderzoek, hoofdstuk Bezwaar en Beroep, paragraaf 2 en 4.

- Als de vordering en/of boete wijzigt, dan corrigeert de medewerker van Handhaven op verzoek van de medewerker van B&B de vordering en/of boete in de primaire systemen (ResaFasa, WWO/GINA en/of Excasso). Dit gebeurt al vóór er een beslissing op het bezwaar genomen is en heeft direct effect (proefberekeningen zijn systeemtechnisch niet altijd mogelijk; Handhaving neemt indien nodig ook contact met VFV op). De medewerker van Handhaven stuurt de gewijzigde berekening die hieruit voortkomt per e-mail naar de medewerker van B&B die deze overneemt in de beslissing op bezwaar. De BOB moet zo snel mogelijk daarna verstuurd worden.
- Een opmerking in de BOB dat Handhaving binnen 10 werkdagen contact opneemt met de belanghebbende is niet nodig nu de BOB reeds direct geëffectueerd wordt.
- De medewerker van Handhaven past de vordering en/of boete ook in de systemen Phoenix en OPB aan.

Bob gegrond en een beslissing van de overige divisies of bedrijfsonderdelen

(WB, VFV, Uitkeren OSW en anderen)

Met andere divisies of bedrijfsonderdelen zijn geen landelijke afspraken gemaakt over de uitvoering van het natraject en geldt het volgende als een natraject aan de orde is:

- De B&B medewerker stemt met de primaire medewerker af binnen welke termijn er uitvoering zal worden gegeven aan de bob, dan wel binnen welke termijn de primaire medewerker de klant informeert over de voortgang van de financiële afhandeling. In de bob wordt de van toepassing zijnde tekst- optie geselecteerd bij "hoe nu verder" .
- B&B bewaakt de afhandeling van de bob door primair en beantwoordt eventuele vragen daarover van de klant.
- Na terugkoppeling door de vervolghandelaar wordt de bezwaarprocedure definitief afgesloten. De zaak wordt wel al eerder als product geteld namelijk na verzending van de bob c.q. verzending van de bevestiging van de intrekking.

Bijlagen :

- taakverdeling uitvoering bob
- Landelijk bericht Uitkeren 2016-AW-074 d.d. 25 augustus 2016
- Uitvoeringsbericht SMZ 1608-009 d.d. 26 augustus 2016

Bijlage taakverdeling uitvoering Bob en beslissingen van SMZ of Uitkeren

Uitkeren = Uitkeren AW, ZW en WW en dus **niet** Faillissementen en overige soorten werkloosheid (OSW, daaronder vallen Werktijdverkorting; Unieke omstandigheden; betalingsonmacht en buitengewoon natuurlijke omstandigheden).

SMZ met uitzondering van bijzondere zaken (internationale zaken en eigen personeel). Er wordt binnen SMZ nog afgestemd of de afspraken ook voor deze zaken gelden.

Voor een aantal situaties bestaat onduidelijkheid over de taakverdeling tussen de divisies. Daarover zijn extra afspraken gemaakt welke in onderstaand schema zijn weergegeven. Dit betreft een minimum afspraken set. Het staat de districten vrij verdergaande afspraken te maken.

Uitgangspunt bij de gemaakte afspraken is dat de beslissing op bezwaar alle informatie bevat die ook in het primaire besluit zou hebben gestaan, indien direct dezelfde beslissing, zoals verwoord in de bob, was genomen. Dit betekent dat B&B bijvoorbeeld naar dezelfde informatie op internet verwijst als de primaire afdeling zou hebben gedaan. Ook de (ex) werkgever moet van B&B dezelfde informatie ontvangen als van SMZ/Uitkeren, bijvoorbeeld over re-integratie verplichtingen. De klant en 3^e belanghebbenden beschikken daarmee over dezelfde uniforme informatie ongeacht van welke divisie de beslissing komt.

In onderstaand schema is per wet de taakverdeling vermeld. Bij de AW is er naast de taakverdeling die geldt voor **alle** natrajecten (bij algemeen in het schema) een opsomming van aanvullende taken opgenomen die gelden in de volgende situaties van gegrond bezwaar:

- **Afwijzing wordt na bezwaar een toewijzing:** dat betreft de situatie dat in de oorspronkelijke beslissing de uitkering was geweigerd, maar in bezwaar of beroep komt vast te staan dat er wel recht op uitkering bestaat, zodat dan uiteraard ook recht/hogte/duur moet worden vastgesteld en tevens werkgever/werknemer de benodigde informatie moet ontvangen.
- **Na bezwaar wordt de uitkering ingetrokken of verlaagd:** dit betreft de omgekeerde situatie, er was een uitkering toegekend, maar in bezwaar of beroep wordt vastgesteld dat dat onterecht of te hoog was. De uitkering aan de werknemer wordt dan met een uitlooptermijn beëindigd of verlaagd. Bovendien wordt in WGA zaken
 - bij ERD – de werkgever financieel gecompenseerd
 - bij een omslag-lid de werkgeverslast aangepast in verband met premiecorrectie

B&B: zie voor een goed overzicht van benodigde acties na een succesvol werkgeversbezwaar ook de notitie "Procedure B&B/Uitkeren na succesvol werkgeversbezwaar WAO/WIA". Deze is te vinden op de Juridische Kennisbank. Bijgaand de link <https://samenwerken.sharepoint.uwv.nl/sites/jkc/meerpartijenprocedure/default.aspx>

Bijlage: Taakverdeling tussen de divisies bij natraject BOB.

AW (WIA, oWajong, nWajong en Wajong 2015, WAO en WAZ)	
Bezwaarsituatie	natraject werknemer
Algemeen	<p>B&B</p> <ul style="list-style-type: none"> - bob aan/bob signaleren bij SMZ - bob aan/bob signaleren bij Uitkeren AW - memo met acties voor Uitkeren en/of SMZ die aan de orde zijn <p>Binnen 10 werkdagen na verzending van de bob worden - indien aan de orde- de volgende acties uitgevoerd.</p> <p>SMZ</p> <p><u>bezwaar ongegrond</u> (rvc wijzigt maar de inkomenseis niet, blh blijft 80-100% ao)</p> <ul style="list-style-type: none"> - rvc zoals door ad B&B is vastgesteld wijzigen in de systemen - het Werkbedrijf informeren over de gewijzigde rvc <p><u>bezwaar gegrond</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - rvc zoals door ad B&B is vastgesteld wijzigen in de systemen in de situatie dat er geen sprake is van een financiële afhandeling (een nabetaling of verrekening) - het Werkbedrijf informeren over de gewijzigde rvc - vaststellen UBD - regres signaleren bij afdeling Regres - opstarten WIA beoordeling na vervallen loonsanctie <p>Uitkeren AW</p> <p><u>Bezwaar gegrond</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - klant binnen 10 werkdagen informeren over de termijn waarbinnen de financiële afhandeling wordt uitgevoerd - het gesprek met de klant in K3Cr registreren - rvc zoals door ad B&B is vastgesteld wijzigen in de systemen in de situatie dat er wel sprake is van een financiële afhandeling - check of er een verrekening met een andere uitkering aan de orde is - de juiste uitkering registreren - financiële afhandeling inclusief 1^e betaling - wettelijke rente berekenen en betalen - indien nodig VFV informeren

WIA		
Bezwaarsituatie	natraject werknemer	natraject werkgever
<p>aanvullende afspraken: afwijzing wordt na bezwaar een toewijzing; rhd informatie is nodig voor de BOB</p>	<p>B&B -bericht voornemen gegrondverklaring aan SMZ -vermelding van rvc -vermelding van werkzaamheden indien aan de orde -verzoek aan pb om benodigde beslissing tbv werknemer en indien aan de orde, tbv de werkgever ERD</p> <p>SMZ - rhd vaststellen, inclusief (ongemaximeerd) dagloon -opstellen van een volledig concept toekenningsbesluit inclusief een berekening en toelichting -in geval van werkzaamheden bij aanvang van de uitkering, bevat het concept ook tekst m.b.t. de verrekening van verdiensten -het concept wordt als word-document aangeboden aan B&B.</p> <p>Termijn SMZ: maximaal 2 weken</p> <p>B&B - B&B verwerkt de gegevens van SMZ als een bijlage in de bob. Adresgegevens van de klant, ondertekening door de pb, de bezwaarclausule en overige niet passende informatie (bijvoorbeeld "u heeft met onze ad gesproken") in het concept wordt niet overgenomen in de bob.</p>	<p>SMZ ERD WGA -SMZ registreert het % ERD -SMZ stelt de concept brief op tbv de werkgever ERD waarmee deze o.m. geïnformeerd wordt over verplichtingen en de betalingen (door UWV of door werkgever zelf). - de brief wordt als word-document aan B&B aangeleverd.</p> <p>Termijn SMZ: maximaal 2 weken</p> <p>B&B ERD WGA -opstellen brief tbv de werkgever ERD Deze wordt samen met de bob aan de werkgever gezonden.</p> <p>(NB: verhaal op de werkgever ERD WGA wordt door ERD-loket automatisch in gang gezet na 1^e betaling Uitkeren)</p>
<p>aanvullende afspraken: intrekken of verlagen van de uitkering</p>	<p>B&B</p> <p>Verzoekt Uitkeren de uitkering met in achtname van de uitlooptermijn te beëindigen/verlagen (niet bij een zelf-betalende wkg ERD).</p>	<p>B&B</p> <p><u>ERD WGA</u> bob aan</p> <ul style="list-style-type: none"> - SMZ - Uitkeren - Centraal loket ERD-WGA in Alkmaar i.v.m. besluitvorming over schade (ter voorkoming van beroepszaken wordt in de bob melding gemaakt dat hierover nog een besluit volgt) <p><u>Omslaglid</u> bob aan</p> <ul style="list-style-type: none"> - SMZ - Uitkeren met het verzoek de uitkeringslast voor de werkgever te laten aanpassen door Gegevensdiensten - BPT

Wajong 2015		
Wajong 2015		
Bezwaarsituatie	natraject werknemer	natraject werkgever
aanvullende afspraken: afwijzing wordt na bezwaar een toewijzing; rhd informatie is nodig voor de bob	<p>B&B B&B stuurt een bericht van voornemen grondverklaring aan SMZ en vraagt de pb om benodigde gegevens (een volledige concept toekenningsbeslissing inclusief een berekening en toelichting).</p> <p>SMZ -opstellen van een volledig concept toekenningsbesluit inclusief een berekening en toelichting -het concept wordt als word-document aangeboden aan B&B.</p> <p>Termijn SMZ: maximaal 2 weken</p> <p>B&B B&B verwerkt e.e.a. als een bijlage in de bob. Adresgegevens van de klant, ondertekening door de pb, de bezwaarclausule en overige niet passende informatie worden uit het document van SMZ verwijderd.</p>	

nWajong 2010		
Bezwaarsituatie	natraject werknemer	natraject werkgever
<p>aanvullende afspraken: afwijzing wordt na bezwaar een toewijzing; rhd informatie en een participatieplan zijn nodig voor de bob</p>	<p>B&B</p> <p>B&B stuurt een bericht van voornemen gegrondverklaring aan SMZ en vraagt de pb om benodigde gegevens (een volledige concept toekenningsbeslissing inclusief een berekening en toelichting en een participatieplan).</p> <p>SMZ</p> <p>SMZ heeft de regie om alle gegevens te verzamelen t.w. medisch arbeidskundig onderzoek va/ad en opstellen participatieplan door Werkbedrijf en recht-hoogte-duur gegevens. De concept beslissing wordt als word-document aan B&B aangeleverd. Routing: B&B – SMZ – WB – SMZ –B&B</p> <p>Termijn maximaal 8 weken.</p> <p>B&B</p> <p>B&B verwerkt dit als een bijlage in de bob. Adresgegevens van de klant, ondertekening door de pb, de bezwaarclausule en overige niet passende informatie worden uit het document van SMZ verwijderd</p>	

WW		
Bezwaarsituatie	natraject werknemer	natraject werkgever
Algemeen	<p>B&B bob aan/bob signaleren bij Uitkeren WW memo met acties voor Uitkeren en/of SMZ die aan de orde zijn</p> <p>Binnen 10 werkdagen na verzending van de bob gegrond worden de volgende acties uitgevoerd:</p> <p>Uitkeren WW</p> <ul style="list-style-type: none"> - klant binnen 10 werkdagen informeren over de termijn waarbinnen de financiële afhandeling wordt uitgevoerd - het gesprek met de klant in K3Cr Registreren - check of er een verrekening met een andere uitkering aan de orde is - financiële afhandeling - wettelijke rente berekenen en betalen - indien nodig VFV informeren 	
aanvullende afspraken: afwijzing wordt na bezwaar een toewijzing; rhd informatie is nodig voor de bob	<p>B&B</p> <p>B&B informeert Uitkeren WW over het voornemen gegrondverklaring en vraagt de medewerker om benodigde gegevens inzake recht, hoogte en duur (rhd).</p> <p>Uitkeren WW</p> <p>Uitkeren WW heeft de regie om alle gegevens te verzamelen. Er wordt een berekening en toelichting opgesteld door Uitkeren WW en deze wordt als word-document aan B&B geleverd.</p> <p>Termijn maximaal 2 weken.</p> <p>B&B</p> <p>B&B verwerkt de geleverde gegevens in de bob.</p>	<p>Uitkeren WW</p> <p>ERD Uitkeren stelt de concept brief op tbv de werkgever ERD waarmee deze o.m. geïnformeerd wordt over verplichtingen en de betalingen. Deze wordt als word-document aan B&B aangeleverd.</p> <p>B&B</p> <p>Opstellen brief tbv de werkgever ERD Deze wordt samen met de bob aan de werkgever gezonden.</p>
aanvullende afspraken: intrekken of verlagen van de uitkering	<p>B&B</p> <p>Verzoekt Uitkeren de uitkering met in achtneming van de uitlooptermijn te beëindigen/verlagen (niet bij een zelf-betalende wkg ERD).</p>	<p>B&B</p> <p>ERD: In verband met compensatie werkgever stuurt B&B de bob naar de centrale mailbox ERD WW. (ter voorkoming van beroepszaken wordt in de bob melding gemaakt dat hierover nog een besluit volgt)</p>

ZW		
Bezwaarsituatie	natraject werknemer	natraject werkgever
ZW - beslissing van ZW-arbo (inclusief EZWB)	<p>B&B bob aan/bob signaleren bij ZW-arbo en ZW BO</p> <p>ZW-arbo hervat proces</p> <p>ZW-BO Zie voor verdere acties hierna bij ZW-BO.</p>	<p>ERD B&B stuurt de bob met begeleidende brief aan de ERD en vermeldt daarin dat de ERD de betaling moet hervatten per datum x.</p>
ZW – beslissing van ZW-BO	<p>B&B bob aan/bob signaleren bij ZW-BO</p> <p>Binnen 10 werkdagen na verzending van de bob gegrond worden de volgende acties uitgevoerd:</p> <p>ZW-BO</p> <ul style="list-style-type: none"> - klant binnen 10 werkdagen informeren over de termijn waarbinnen de financiële afhandeling wordt uitgevoerd - het gesprek met de klant in K3Cr Registreren - check of verrekening met andere uitkering aan de orde is - financiële afhandeling - wettelijke rente berekenen en betalen - indien nodig VFV informeren 	

Landelijk Bericht IM Uitkeren

Datum: 25 augustus 2016

Van:

Klantondersteuning Uitkeren

Aan:

- Districtsmanagers Uitkeren
- Teammanager Uitkeren
- Stafmedewerkers Uitkeren
- KCC

Emailadres:

KlantondersteuningUitkeren@uwv.nl

Domein	AW, WW, ZW
Nummer	2016-AW-074
Onderwerp	Nadere afspraken natraject Beslissing op Bezwaar (BoB)
Bestemd voor	Medewerker Uitkeren

Collega's,

Afspraken tussen de divisies SMZ en Uitkeren en de afdeling Bezwaar en Beroep (B&B) over het natraject Beslissing op Bezwaar zijn aangepast. De afspraken zijn met ingang van 1 september 2016 van toepassing.

Voor de WW heeft dit Landelijk Bericht geen inhoudelijke wijzigingen in het proces.

Toelichting

De divisies SMZ en Uitkeren hebben samen met de afdeling B&B de uitvoering van het proces natraject Beslissing op Bezwaar(BoB) geëvalueerd. Een werkgroep met vertegenwoordigers van de divisies en B&B is tot het oordeel gekomen dat met een aantal aanvullende of aangepaste afspraken het mogelijk is de taakverdeling te optimaliseren om zo de klant beter van dienst te zijn. De directieteams van SMZ, Uitkeren en B&B hebben de aanvullende afspraken goedgekeurd.

Belangrijkste nieuwe afspraken:

1. Uitgangspunt is dat de Beslissing op Bezwaar alle informatie bevat die ook in het primaire besluit zou hebben gestaan, indien direct dezelfde beslissing, zoals neergelegd in de Beslissing op Bezwaar, was genomen.
Dit betekent dat de medewerker Bezwaar en Beroep in de BoB naar dezelfde informatie op internet verwijst als de primaire afdeling zou hebben gedaan. Ook de (ex) werkgever moet dezelfde informatie ontvangen. De klant en derde belanghebbenden beschikken daarmee over dezelfde informatie, ongeacht van wie de beslissing komt.
2. De wijze waarop een bezwaarzaak na een BoB wordt afgesloten, wordt gewijzigd.
In de Beslissing op Bezwaar wordt de klant geïnformeerd dat, indien er binnen tien werkdagen geen contact is opgenomen over het natraject door UWV, de klant met het KCC kan bellen.
De medewerker Uitkeren registreert binnen tien werkdagen in K3Cr het telefonisch contact met de klant over de eerste betaling en de verdere financiële afhandeling. De medewerker B&B wordt hierover geïnformeerd, waarna de bezwaarzaak wordt afgesloten. Door middel van bestaande processen en systemen is daarna de verdere uitvoering van het natraject geborgd.
3. Uitgangspunt is dat de UWV systemen in overeenstemming worden gebracht met de Beslissing op Bezwaar en de juiste afdelingen geïnformeerd zijn over de wijziging.
Voor alle mogelijke acties na een gegrond bezwaar is een taakverdeling afgesproken. Deze is vastgelegd in de bijlage. Dit betreft een minimum afspraken set. Het staat de districten vrij verdergaande afspraken te maken.

Het landelijk bericht [2012-AW-128](#) 'Natraject Beslissing op Bezwaar (BOB)/ financiële afhandeling gegronde BOB door Uitkeren' van 27 september 2012 en het uitvoeringsbericht UBSMZ 1209-006 van 28 september 2012 komen met dit bericht te vervallen.

De inhoud van dit bericht is voor AW afgestemd met Ontwikkelkantoor Alkmaar en Arnhem, voor de WW is dit afgestemd met Heerlen en voor de ZW met IM Uitkeren ZW.

Voor AW is de werkinstructie aangepast en ZW moet de werkinstructies nog aanpassen.

Met vriendelijke groet,

Realisatieteam IM Uitkeren

Bijlage: taakverdeling uitvoering BoB

Taakverdeling
uitvoering BoB

Uitvoeringsbericht SMZ

Datum

26-08-2016

Berichtnummer

UBSMZ 1608-009

Aan

Districtsmanager SMZ, manager SMZ, staf PB,

Behandeld door

Louis Martens

Bestemd voor

TO, PB

Afdeling

CEC / IM-SMZ

Titel

Na-traject Beslissing op Bezwaar

Intranetpagina **UB SMZ**

[Uitvoeringsberichten SMZ](#)

Beste collega,

Essentie van dit bericht

Afspraken tussen de divisies SMZ en Uitkeren en de afdeling Bezwaar en Beroep (B&B) over het na-traject Beslissing op Bezwaar zijn aangepast. De afspraken zijn met ingang van 1 september 2016 van toepassing.

Toelichting

De divisies SMZ en Uitkeren hebben samen met de afdeling B&B de uitvoering van het proces na-traject Beslissing op Bezwaar(BoB) geëvalueerd. Een werkgroep met vertegenwoordigers van de divisies en B&B is tot het oordeel gekomen dat met een aantal aanvullende of aangepaste afspraken de taakverdeling geoptimaliseerd kan worden en de klant beter wordt geholpen. De directieteams van SMZ, Uitkeren en B&B hebben de aanvullende afspraken goedgekeurd.

Belangrijkste nieuwe afspraken:

4. Uitgangspunt is dat de Beslissing op Bezwaar alle informatie bevat die ook in het primaire besluit zou hebben gestaan, indien direct dezelfde beslissing, zoals neergelegd in de Beslissing op Bezwaar, was genomen.
Dit betekent dat de medewerker Bezwaar en Beroep in de BoB naar dezelfde informatie op internet verwijst als de primaire afdeling zou hebben gedaan. Ook de (ex) werkgever moet dezelfde informatie ontvangen. De klant en derde belanghebbenden beschikken daarmee over dezelfde informatie, ongeacht van wie de beslissing komt.
5. De wijze waarop een bezwaarzaak na een BoB wordt afgesloten wordt gewijzigd.
In de Beslissing op Bezwaar wordt de klant geïnformeerd dat, indien er binnen tien werkdagen geen contact is opgenomen over het na-traject door UWV, de klant met het KCC kan bellen.
De medewerker Uitkeren registreert binnen tien werkdagen in K3Cr het telefonisch contact met de klant over de eerste betaling en de verdere financiële afhandeling. De medewerker B&B wordt hierover geïnformeerd, waarna de bezwaarzaak wordt afgesloten. Door middel van bestaande processen en systemen is daarna de verdere uitvoering van het na-traject geborgd.
6. Uitgangspunt is dat de UWV systemen in overeenstemming worden gebracht met de Beslissing op Bezwaar en de juiste afdelingen geïnformeerd zijn over de wijziging.

Voor alle mogelijke acties na een gegrond bezwaar is een taakverdeling afgesproken. Deze is vastgelegd in de bijlage. Dit betreft een minimum afspraken set. Het staat de districten vrij verdergaande afspraken te maken.

Het landelijk bericht 2012-AW-128 van 27 september 2012 en het uitvoeringsbericht UBSMZ 1209-006 van 28 september 2012 komen met dit bericht te vervallen.

Met vriendelijke groet,

Ron van der Mijn
Hoofd Centraal Expertise Centrum

Bijlage: [taakverdeling uitvoering Beslissing op Bezwaar](#)

HOOFDSTUK 12 INTREKKEN BEZWAAR

Uitgangspunten

1. *Als het bezwaar schriftelijk, telefonisch of tijdens het horen mondeling wordt ingetrokken, wordt de intrekking schriftelijk door UWV bevestigd.*
2. *De bezwaarschriftprocedure wordt in ieder geval heropend als de belanghebbende nog tijdens de bezwaartermijn aangeeft dat hij de intrekking ongedaan wil maken.*
3. *Als het bezwaar telefonisch is ingetrokken, wordt de belanghebbende in de schriftelijke bevestiging uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid om de intrekking binnen een week na dagtekening van de brief ongedaan te maken.*
4. *Als het bezwaar telefonisch is ingetrokken wordt de bezwaarschriftprocedure altijd heropend als de belanghebbende aangeeft dat hij de intrekking ongedaan wil maken, ook als hij dit doet na afloop van de gestelde termijn van een week.*
5. *Als het bezwaar tijdens het horen mondeling is ingetrokken, wordt de bezwaarschriftprocedure heropend als de belanghebbende binnen één week na de dag waarop de bevestigingsbrief is verzonden aangeeft dat hij de intrekking ongedaan wil maken; na afloop van die week wordt de bezwaarschriftprocedure alleen heropend als sprake is van dwaling, bedreiging, bedrog of misbruik van omstandigheden als bedoeld in [CRvB 22 april 2005, ECLI:NL:CRVB:2005:AT4963](#).*
6. *Een schriftelijke intrekking van het bezwaar kan na afloop van de bezwaartermijn niet meer ongedaan worden gemaakt, tenzij sprake is van dwaling, bedreiging, bedrog of misbruik van omstandigheden als bedoeld in [CRvB 22 april 2005, ECLI:NL:CRVB:2005:AT4963](#).*
7. *Het ongedaan maken van de intrekking is vormvrij en kan bijvoorbeeld ook telefonisch.*
8. *Als de intrekking van het bezwaar volgens bovenstaande richtlijnen niet (meer) ongedaan gemaakt kan worden en de belanghebbende desalniettemin aan UWV verzoekt alsnog op zijn bezwaar te beslissen, wordt schriftelijk geweigerd een beslissing op bezwaar te nemen.*

Toelichting

Wettelijk kader

Op grond van artikel 6:21, lid 1, Awb kan het bezwaar of beroep schriftelijk worden ingetrokken. Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat tijdens het horen de intrekking ook mondeling kan geschieden. Tijdens de parlementaire behandeling van de Awb is de vraag gesteld of het wenselijk is om mondelinge intrekking van het bezwaar of beroep ook anders dan tijdens het horen mogelijk te maken, onder de voorwaarde dat de intrekking schriftelijk door het bestuursorgaan wordt bevestigd. Die optie is door de regering uitdrukkelijk verworpen (TK 1990-1991, 21 221, nr. 5, p. 91):

'(...) Aan de ene kant bestaat zorg over het feit dat procedures waaraan in feite geen behoefte meer bestaat, toch voortgezet worden, en aan de andere kant bestaat de vrees dat met name bestuursorganen soms te snel zullen veronderstellen dat de bedenkingen tegen hun besluit wel zullen zijn vervallen. De bepaling tracht het juiste midden te houden. Zij verlangt in het algemeen een schriftelijk stuk voor de intrekking van het bezwaar en beroep (...) ter voorkoming van onzekerheid

over het feit van de intrekking en over de datum ervan – mogelijk van belang omdat het besluit op dat moment de status van rechtens onaantastbaar besluit krijgt. Het loslaten van deze eis van schriftelijkheid is daarom niet gewenst.

Dit ligt anders bij het horen. Ook al gaat het om een procedure voor het bestuursorgaan, het vindt op een duidelijk moment van de procedure plaats en is met enige waarborgen omgeven. Daardoor is misverstand over de strekking van mondelinge mededelingen minder waarschijnlijk, terwijl onzekerheden over de datum van intrekking niet aanwezig zal zijn. Nu bovendien bij het horen regelmatig, buiten de belanghebbende, meer dan één persoon aanwezig zal zijn, en de verplichting bestaat een verslag te maken (...), lijken voldoende waarborgen aanwezig om een mondelinge intrekking mogelijk te maken.'

Gelet op de bedoeling van de wetgever, zoals die naar voren komt uit de aangehaalde passage, moet artikel 6:21 Awb naar de letter worden uitgelegd. Het bezwaar moet schriftelijk worden ingetrokken. Mondelinge intrekking is uitsluitend mogelijk tijdens het horen.

Telefonische intrekking

Na ontvangst van het bezwaarschrift wordt telefonisch contact opgenomen met de indiener. Dit telefoongesprek kan niet worden gelijkgesteld met (telefonisch) horen (RSV 2003/155). Als de indiener tijdens het telefonisch contact zijn bezwaar intrekt, is gelet op het bovenstaande geen sprake van een rechtsgeldige intrekking van het bezwaar.

Mede gelet hierop wordt de belanghebbende in de schriftelijke bevestiging van de telefonische intrekking uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid om de intrekking binnen een week na dagtekening van de brief ongedaan te maken. Als de belanghebbende niet binnen een week reageert is echter nog steeds geen sprake van een rechtsgeldige intrekking van het bezwaar. Dit betekent dat de belanghebbende de intrekking ook na afloop van de gestelde termijn nog ongedaan kan maken. Ook dan zal de bezwaarschriftprocedure in beginsel moeten worden heropend.

Mondelinge intrekking tijdens het horen

Als het bezwaar tijdens het horen mondeling is ingetrokken kan die intrekking in ieder geval binnen de bezwaartermijn ongedaan worden gemaakt. Na afloop van de bezwaartermijn kan een mondelinge intrekking nog binnen één week na de dag waarop de bevestigingsbrief is verzonden ongedaan worden gemaakt. Op zichzelf is dit laatste in strijd met de jurisprudentie van de CRvB. Naar het oordeel van de CRvB kan een bevoegd gedane intrekking van een bezwaar of beroep na het verstrijken van de bezwaar- of beroepstermijn niet ongedaan worden gemaakt, tenzij er sprake is van niet aan de belanghebbende toe te rekenen omstandigheden waardoor hij in een situatie van dwaling verkeerde of blijkt van bedreiging, bedrog of misbruik van omstandigheden van enige zijde teneinde de belanghebbende ertoe te bewegen het bezwaar of beroep in te trekken (o.m. [CRvB 22 april 2005, ECLI:NL:CRVB:2005:AT4963](#)).

Wij kunnen ons echter voorstellen, dat de belanghebbende zich in een voorkomend geval tijdens het horen overvallen voelt en zich laat verleiden zijn bezwaar in te trekken, terwijl hij daar achteraf spijt van heeft. Gelet hierop wordt een zekere ruimte aan de belanghebbende gelaten om de intrekking ongedaan te maken. De belanghebbende wordt daar echter niet uitdrukkelijk op gewezen, omdat op zichzelf sprake is van een rechtsgeldige intrekking.

Als de intrekking binnen één week ongedaan wordt gemaakt en de belanghebbende beroep instelt tegen de beslissing op bezwaar, is de kans groot dat de bestuursrechter van oordeel zal zijn dat het bezwaar rechtsgeldig is ingetrokken, dat die intrekking niet meer ongedaan gemaakt kon worden en dat UWV derhalve ten onrechte op het bezwaar heeft beslist. Dit zal naar verwachting echter niet heel vaak voorkomen.

Schriftelijke intrekking

Als het bezwaar schriftelijk wordt ingetrokken, kan die intrekking in beginsel alleen tijdens de bezwaartermijn ongedaan worden gemaakt. Wij zien geen aanleiding om ook bij een schriftelijke intrekking ruimte aan de belanghebbende te laten om de intrekking ook na afloop van de bezwaartermijn nog ongedaan te maken. Er mag van worden uitgegaan dat aan een schriftelijke intrekking een weloverwogen keuze van de belanghebbende ten grondslag ligt. Wel geldt ook bij een schriftelijke intrekking, dat die intrekking na afloop van de bezwaartermijn ongedaan kan worden gemaakt, als sprake is van niet aan de belanghebbende toe te rekenen omstandigheden waardoor hij in een situatie van dwaling verkeerde of blijkt van bedreiging, bedrog of misbruik van omstandigheden van enige zijde teneinde de belanghebbende ertoe te bewegen het bezwaar in te trekken (o.m. [CRvB 22 april 2005, ECLI:NL:CRVB:2005:AT4963](#)).

Na rechtsgeldige intrekking weigeren besluit te nemen

Als de intrekking van het bezwaar volgens bovenstaande richtlijnen niet (meer) ongedaan gemaakt kan worden en de belanghebbende desalniettemin aan UWV verzoekt om alsnog op zijn bezwaar te beslissen, wordt schriftelijk geweigerd een beslissing op bezwaar te nemen. Aan die weigering wordt ten grondslag gelegd dat het bezwaar op rechtsgeldige wijze is ingetrokken.

De schriftelijke weigering een besluit te nemen wordt voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep met een besluit gelijkgesteld (artikel 6:2, onder a, Awb). Dit betekent dat de belanghebbende tegen de schriftelijke weigering om alsnog op zijn bezwaar te beslissen beroep kan instellen. In de brief waarmee wordt geweigerd een beslissing op bezwaar te nemen moet daarom een beroepsclausule worden opgenomen.

In dit verband wordt verwezen naar [ABRvS d.d. 7 februari 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BB4288](#) (ook gepubliceerd in JB 2007/209).

Hoofdstuk 13 BIJZONDERHEDEN MEERPARTIJENPROCEDURE (MPP)

A. Derde-belanghebbende betrekken bij bezwaarprocedure

Als de werknemer bezwaar maakt tegen een beschikking en de (ex-)werkgever of een garantsteller is ook belanghebbende bij die beschikking, dan kunnen wij de (ex-)werkgever of de garantsteller betrekken bij de bezwaarprocedure.¹ Andersom betrekken wij de belanghebbende werknemer altijd bij de bezwaarprocedure van de (ex-)werkgever, de garantsteller of een andere derde belanghebbende.

Het is niet nodig om *iedere* belanghebbende werkgever direct, bij aanvang van de procedure, standaard te informeren over het bezwaar van zijn (ex-)werknemer. Lang niet iedere werkgever heeft daar behoefte aan. In het kader van zijn professionele ruimte kan de medewerker bezwaar in beginsel zelf invullen in welke situatie en op welk moment de belanghebbende werkgever wordt geïnformeerd.

De medewerker bezwaar moet hierbij rekening houden met de criteria zoals vastgelegd in de zogenoemde [MPP-schema's](#) en de uitwerking daarvan in de [notitie van Kasper van Someren d.d. 5 augustus 2008](#) (Wijziging belanghebbendenbegrip en beleid bekendmaking WAO en WIA beschikkingen aan werkgevers), [themapagina Meerpartijenprocedure](#). Vanuit diens professionele ruimte kan de medewerker bezwaar hiervan afwijken, bijvoorbeeld als van een bepaalde werkgever bekend is dat hij niet betrokken wenst te worden bij bezwaarprocedures van zijn (ex-)werknemer(s), of dat hij dat juist wél graag wil.

In dit kader worden verder de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- In alle bezwaarzaken blijft sprake van een beoordeling op MPP aspecten. Zie de toelichting op de [MPP-schema's](#).
- Als de werkgever bezwaar maakt, informeren wij de belanghebbende werknemer altijd bij aanvang van het bezwaarproces over het bezwaar van de werkgever.
- Als de werknemer bezwaar maakt informeren wij de belanghebbende werkgever niet standaard bij de start van de bezwaarprocedure over het bezwaar van de werknemer.
- De medewerker bezwaar beoordeelt (al dan niet in overleg met de va B&B en/of de ad B&B) of wij de belanghebbende werkgever direct informeren over het bezwaar van de werknemer.
- Als de medewerker bezwaar (al dan niet na overleg met de va B&B en/of de ad B&B) besluit om de (ex-)werkgever niet te informeren over het bezwaar van de werknemer, ontvangt de belanghebbende werkgever wel altijd een afschrift van de beslissing op bezwaar (met inachtneming van de zogenoemde medische beschikkingenregeling²), tenzij de actuele werkgever (niet tevens zijnde de historische werkgever) in een WIA-zaak geen feitelijk belang heeft bij kennisname

¹ De garantsteller van de werkgever die eigenrisicodrager is voor de WGA (de ERD-WGA) is in bepaalde situaties belanghebbende bij besluiten van UWV over WGA-uitkeringen. Wij gaan in bezwaarzaken niet spontaan op zoek naar eventuele medebelanghebbende garantstellers als deze nog niet in beeld waren bij de bekendmaking van het primaire besluit. Zie [notitie van Kasper van Someren d.d. 27 januari 2021](#) (garantsteller van ERD-WGA soms belanghebbende bij uitkeringsbesluiten, versie 5), [themapagina Eigenrisicodragers](#).

² [Artikel 75 e.v. ZW](#), [artikel 88 e.v. WAO](#) en [artikel 103 e.v. Wet WIA](#). Op grond van [artikel 129c WW](#) is de medische beschikkingenregeling van de Wet WIA van overeenkomstige toepassing op WW-besluiten waaraan een beoordeling van medische gegevens ten grondslag ligt.

(zie [notitie van Kasper van Someren d.d. 5 augustus 2008](#) (Wijziging belanghebbendenbegrip en beleid bekendmaking WAO en WIA beschikkingen aan werkgevers), [themapagina Meerpartijenprocedure](#)).

- Als wij de belanghebbende werkgever niet eerder hebben geïnformeerd over het bezwaar van de werknemer en uit de heroverweging volgt dat wij het primaire besluit ten nadele van de werkgever zullen herroepen, benaderen wij de belanghebbende werkgever altijd alsnog en betrekken wij hem desgewenst bij de bezwaarprocedure.
- Als de belanghebbende werkgever in beroep gaat tegen de beslissing op bezwaar en aanvoert dat hij ten onrechte niet is betrokken bij de bezwaarprocedure, erkennen wij dit en bieden wij aan dit gebrek te herstellen.³

B. Bijzonderheden MPP

Ontvangst bezwaarschrift werknemer

- Als het bezwaar betrekking heeft op een beschikking waaraan een beoordeling van medische gegevens ten grondslag ligt houden wij rekening met de medische beschikkingenregeling: als de belanghebbende werkgever (1) betrokken wil worden bij de bezwaarprocedure, (2) zich niet laat vertegenwoordigen door een gemachtigde die arts of advocaat is, dan wel van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD ook: bedrijfsarts of arbodienst), en (3) vraagt om toezending van de op de zaak betrekking hebbende stukken, dan krijgt hij de op de zaak betrekking hebbende medische stukken⁴ niet. Zie [notitie van Victor Verdouw d.d. 15 december 2021](#) (Wijziging medische beschikkingenregeling per 1 januari 2022), [themapagina Meerpartijenprocedure](#)).
- Als de werkgever zich laat vertegenwoordigen door een gemachtigde die arts of advocaat is, dan wel van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD ook: bedrijfsarts of arbodienst), dan verstrekken wij alle op de zaak betrekking hebbende stukken – ook de stukken met een medische inhoud – aan de gemachtigde.
- Als de belanghebbende werkgever, die zelf geen bezwaar heeft gemaakt, niet reageert op de vraag of hij betrokken wil worden bij de bezwaarprocedure, gaan wij er van uit dat hij niet betrokken wil worden.

Ontvangst bezwaarschrift werkgever

- Medische beschikkingenregeling: als een belanghebbende werkgever bezwaar maakt en (1) zich niet laat vertegenwoordigen door een gemachtigde die arts of advocaat is, dan wel van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD ook: bedrijfsarts of arbodienst), en (2) vraagt om toezending van de op de zaak betrekking hebbende stukken, dan krijgt hij de op de zaak betrekking hebbende medische stukken niet. Zie [notitie van Victor Verdouw d.d. 15 december 2021](#) (Wijziging medische beschikkingenregeling per 1 januari 2022), [themapagina Meerpartijenprocedure](#)).
- Als de werkgever zich laat vertegenwoordigen door een gemachtigde die arts of advocaat is, dan wel van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD ook: bedrijfsarts of arbodienst), dan verstrekken wij alle op de zaak betrekking hebbende stukken – ook de stukken met een medische inhoud – aan de gemachtigde.

³ Op grond van [artikel 7:6, lid 1, Awb](#) moeten belanghebbenden in elkaars aanwezigheid worden gehoord. Door de belanghebbende niet te betrekken in de bezwaarprocedure is niet voldaan aan dit voorschrift. Wij kunnen aanbieden de werkgever alsnog te horen en het resultaat in te brengen in de beroepsprocedure.

⁴ Voor de vraag of sprake is van een stuk dat medische gegevens bevat verwijzen wij naar onderdeel E van [hoofdstuk 4 \(Selectie stukken\)](#).

Indienen medische gronden

Medische gronden moeten op grond van de artikelen [75e ZW](#), [88e WAO](#) en [108 Wet WIA](#) worden ingediend op een aparte bijlage bij het bezwaarschrift. Dit vereiste moet worden aangemerkt als 'enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het bezwaar' als bedoeld in [artikel 6:6 Awb](#). Als de medische gronden niet op een aparte bijlage worden vermeld, kunnen wij de indiener van het bezwaarschrift vragen het verzuim te herstellen door het bezwaarschrift alsnog te splitsen in medisch/niet-medisch. Hierbij hanteren wij de volgende uitgangspunten:

- a) Bezwaarschrift werknemer met gemachtigde: wij vragen de gemachtigde het bezwaarschrift te splitsen in medisch/niet-medisch (verzuimherstel).
- b) Bezwaarschrift werknemer zonder gemachtigde: wij splitsen het bezwaarschrift in medisch/niet-medisch (geen verzuimherstel).
- c) Bezwaarschrift werkgever met of zonder gemachtigde: splitsing in medisch/niet-medisch is niet nodig; de werknemer mag hoe dan ook kennis nemen van de medische gegevens (geen verzuimherstel).

Als het bezwaarschrift van de werknemer uitsluitend medische gronden bevat is splitsing in medisch/niet-medisch niet aan de orde (geen verzuimherstel).

Een en ander betekent dat alleen sprake is van verzuimherstel als een gemachtigde van de werknemer een ongesplitst bezwaarschrift indient. Wij vragen in dat geval aan de gemachtigde de medische gronden alsnog op een aparte bijlage te vermelden. Als de gemachtigde het verzuim niet of niet tijdig herstelt, kunnen wij het bezwaar niet-ontvankelijk verklaren.

Niet-ontvankelijkverklaring blijft achterwege als het ongesplitste bezwaarschrift niet aan de belanghebbende werkgever gestuurd hoeft te worden (bijvoorbeeld als de werkgever niet betrokken wil worden bij de bezwaarprocedure of als de werkgever zich laat vertegenwoordigen door een gemachtigde die arts of advocaat is, dan wel van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD ook: bedrijfsarts of arbodienst).

Toesturen stukken:

- Wij sturen de op de zaak betrekking hebbende stukken op verzoek kosteloos aan de belanghebbende die bezwaar heeft gemaakt en aan de belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt, maar die wel betrokken wordt bij de procedure.
- De werknemer ontvangt ook alle medische stukken.
- De werkgever ontvangt de medische stukken nooit. Zie [notitie van Victor Verdouw d.d. 15 december 2021](#) (Wijziging medische beschikkingenregeling per 1 januari 2022), [themapagina Meerpartijenprocedure](#)).
- De medische stukken verstrekken wij wel aan een gemachtigde van de werkgever die arts of advocaat is, of die van UWV daarvoor bijzondere toestemming krijgt (bij ZW-ERD: ook bedrijfsarts of arbodienst). Zie over het verstrekken van medische stukken aan gemachtigden van werkgevers de [notitie van Kasper van Someren van 18 augustus 2008](#) (Verschillende aspecten met betrekking tot de medische beschikkingenregeling, versie 3) en de [notitie van Kasper van Someren van 28 januari 2021](#) (Kenniname medische gegevens door gemachtigden van werkgevers, versie 4), [themapagina Meerpartijenprocedure](#).
- Als medische stukken worden verstrekt aan de arbodienst van de ZW-ERD, adresseren wij de envelop aan een door de werkgever aan UWV opgegeven gemachtigde. Wij

voorzien zowel de begeleidende brief, als de enveloppe van de aanduiding 'MEDISCH GEHEIM'.

- Wij verstrekken geen andere bijzondere persoonsgegevens (het gaat hierbij m.n. om gegevens over detentie) aan de belanghebbende werkgever en evenmin aan diens gemachtigde ([artikel 7:4, lid 6, Awb](#)).

Heroverweging

Bij de heroverweging houden wij ook rekening met hetgeen naar voren wordt gebracht door een belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt, maar die wel betrokken is bij de procedure. Voor zover dit betrekking heeft op de heroverweging van de mate van arbeidsongeschiktheid wordt verwezen naar [hoofdstuk 6A \(Sociaal-medische heroverweging in bezwaar \(ZW, WAO, WAZ, Wajong\)\)](#).

Hoorzitting

- Ook de belanghebbende die zelf geen bezwaar heeft gemaakt, maar die wel betrokken is bij de bezwaarprocedure, stellen wij in de gelegenheid te worden gehoord. Als wij één van de belanghebbenden horen, dan nodigen wij de belanghebbende die betrokken is bij het bezwaar ook uit, ook al heeft deze zelf van het horen afgezien.
- De belanghebbende werkgever mag het medische deel van de hoorzitting niet bijwonen. Zie [notitie van Victor Verdouw d.d. 15 december 2021](#) (Wijziging medische beschikkingenregeling per 1 januari 2022), [themapagina Meerpartijenprocedure](#)).
- Een gemachtigde van de werkgever die arts of advocaat is, of die van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD: ook bedrijfsarts of arbodienst) mag het medische deel van de hoorzitting wel bijwonen. Zie de [notitie van Kasper van Someren van 18 augustus 2008](#) (Verschillende aspecten met betrekking tot de medische beschikkingenregeling, versie 3) en de [notitie van Kasper van Someren van 28 januari 2021](#) (Kenniname medische gegevens door gemachtigden van werkgevers, versie 4), [themapagina Meerpartijenprocedure](#).
- Als de hoorzitting is gesplitst in een medisch en een niet-medisch deel splitsen wij ook het verslag van de hoorzitting.
- Het medische deel van het verslag vermeldt apart de namen van de aanwezigen en hun hoedanigheid.

Toeturen stukken/nader onderzoek

- Als wij de rapportage van de va B&B en/of andere medische stukken die in het kader van een medisch onderzoek zijn opgesteld of verkregen tijdens de bezwaarprocedure aan belanghebbenden sturen, dan krijgt de belanghebbende werkgever deze stukken niet. Deze stukken sturen wij wel aan een gemachtigde van de werkgever die arts of advocaat is, of die van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD: ook bedrijfsarts of arbodienst). Zie [notitie van Victor Verdouw d.d. 15 december 2021](#) (Wijziging medische beschikkingenregeling per 1 januari 2022), [themapagina Meerpartijenprocedure](#)).

Verdagen

Van verdaging doen wij voor het einde van de beslistermijn mededeling aan eventuele derde-belanghebbenden die bij de procedure betrokken zijn.

Beslissen

- Wij maken de beslissing op bezwaar altijd bekend aan zowel de werknemer als de belanghebbende werkgever. In WAO- en WIA-zaken krijgt de actuele werkgever die

niet zelf bezwaar heeft gemaakt en ook niet betrokken was bij het bezwaar van de werknemer, de beslissing op bezwaar alleen als hij een feitelijk belang heeft bij kennisname (zie de [notitie van Kasper van Someren d.d. 5 augustus 2008](#) (Wijziging belanghebbendenbegrip en beleid bekendmaking WAO en WIA beschikkingen aan werkgevers), [themapagina Meerpartijenprocedure](#) en de toelichting op de [MPP-schema's](#)).

- De motivering van de beslissing op bezwaar, voor zover deze betrekking heeft op medische gegevens, vermelden wij op een aparte bijlage. De medische bijlage bij de bob sturen wij nooit aan de werkgever. Zie [notitie van Victor Verdouw d.d. 15 december 2021](#) (Wijziging medische beschikkingenregeling per 1 januari 2022), [themapagina Meerpartijenprocedure](#)).
- Wij sturen de medische bijlage wel aan een gemachtigde van de werkgever die arts of advocaat is, of die van UWV bijzondere toestemming heeft gekregen (bij ZW-ERD: ook bedrijfsarts of arbodienst).
- Als werknemer en werkgever bezwaar hebben gemaakt stellen wij in beginsel één beslissing op bezwaar op. In deze beslissing gaan wij in op de bezwaren van beide belanghebbenden.

Intrekken bezwaar

De belanghebbende die wij hebben geïnformeerd over het bezwaar van een andere belanghebbende, informeren wij ook over de intrekking van dat bezwaar.

Hoofdstuk 14 Ziektewet EV-procedure

Ontvangst bezwaarschrift

- Termijn voor verzuimherstel bedraagt 1 week (zie hoofdstuk 1).
- Termijn waarbinnen telefonisch contact opgenomen wordt bedraagt 1 week na verzending ontvangstbevestiging
- Termijn voor aanvulling gronden bedraagt 1 week (zie hoofdstuk 1)

Hoorzitting

- Spreekuurcontact met bva geldt als hoorzitting.

Verslag hoorzitting

- Als de hoorzitting bestaat uit een spreekuurcontact met de bva, geldt de bva-rapportage tevens als verslag hoorzitting.